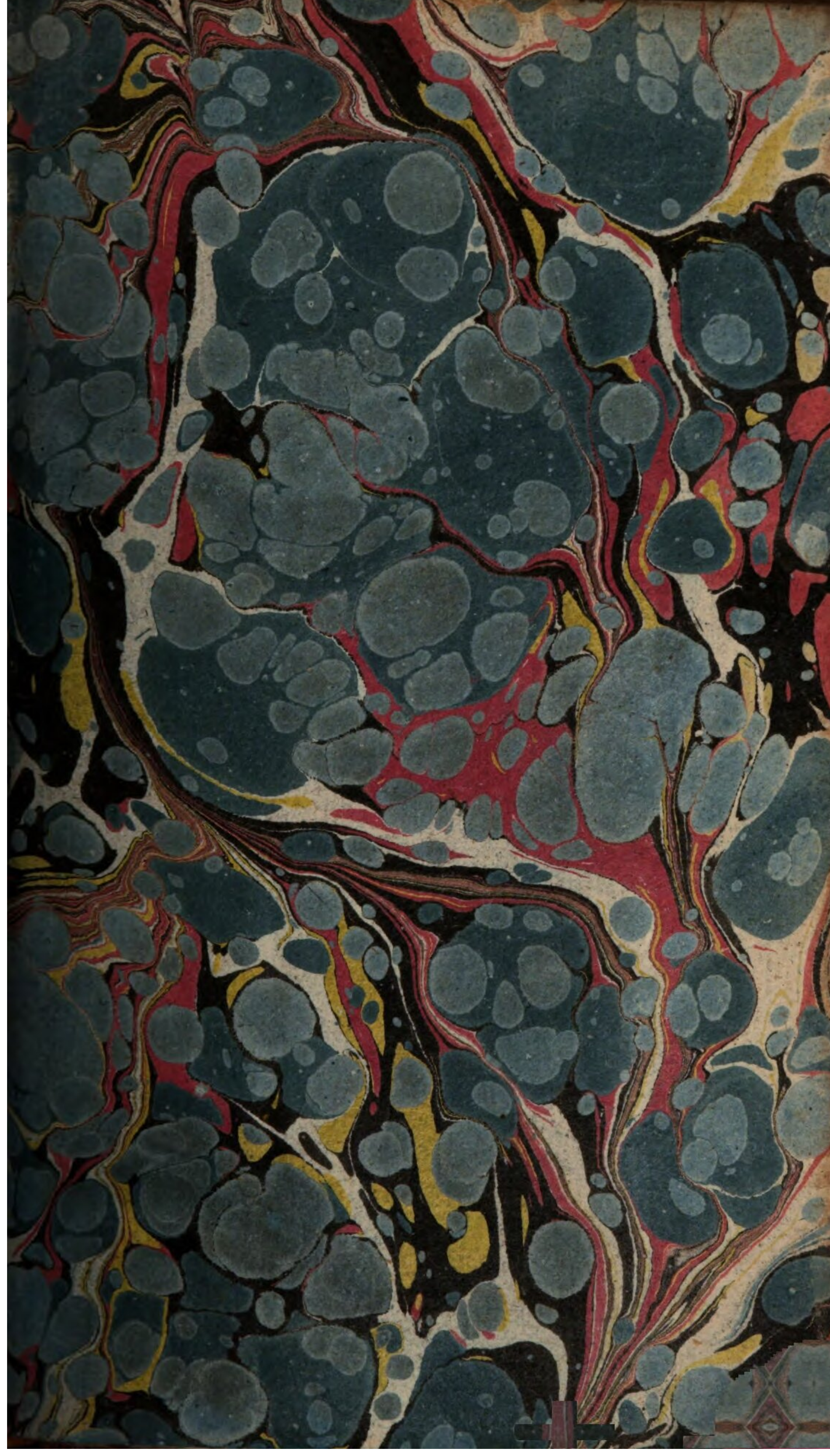

9 J. publ. g. 493-7

<36636208830018

S

<36636208830018

Bayer. Staatsbibliothek

Ru

V. 9845²

J. Publ. germ. 493

Moser

Diplomatische
und
Historische
Belustigungen,

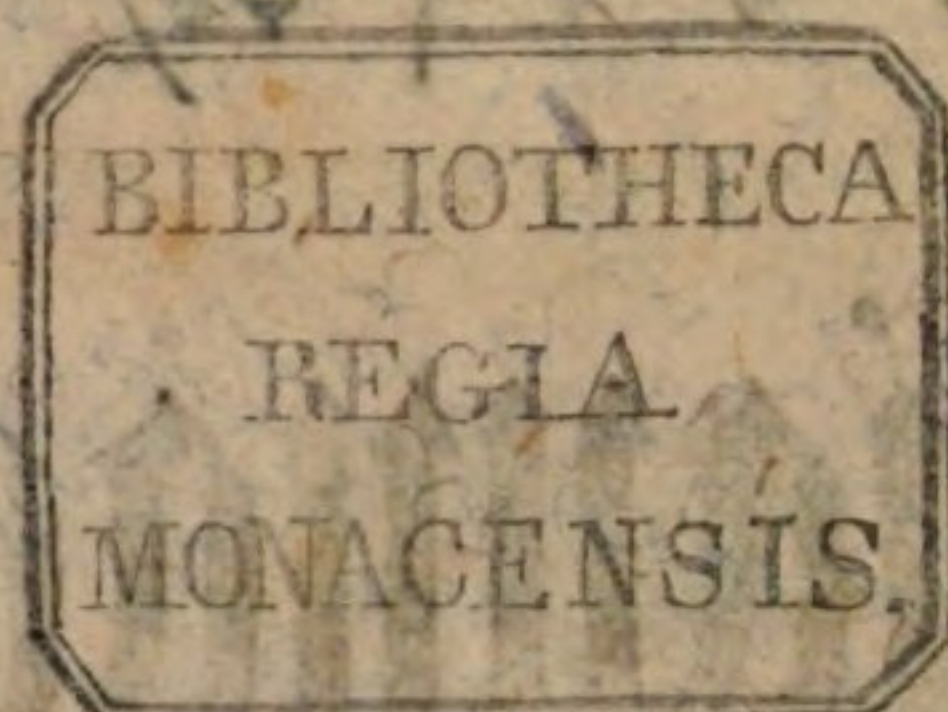
herausgegeben
von
Friederich Carl von Moser.

Siebender Band.

Frankfurt und Leipzig,
In der Knoch und Eßlingerischen
Buchhandlung.

1764.

BIBLIOTHECA

REGIA

MONACENSIS.

CASPARIS SAGITTARII
HISTORIA
FRANCOFURTENSIS.

E MSc. edita.

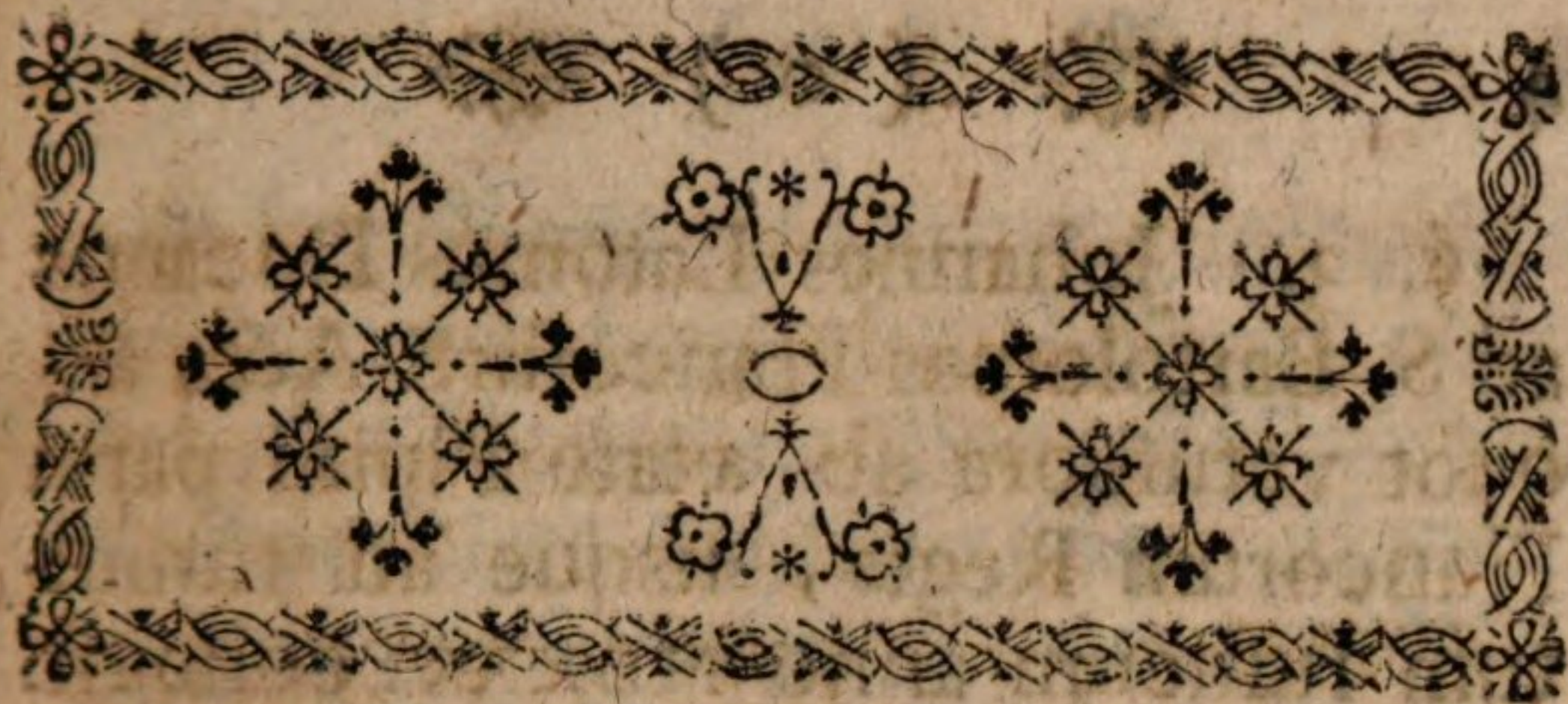

1764

Ultimo vero loco produci merebatur,
Vir Eruditissimus CASPAR SAGIT-
TARIUS, ut *Historiam Francofurtensem*
concinnaret, ab amplissimo Senatu
conductus. Hic Sciagraphiam *Hi-*
storiæ Francofurtensis ab V. C. usque
ad A. C. 1664. adornavit, quæ passim
habetur, atque ex editis Historiarum
Libris, non sine opera, conflata est.
Neque vero plura præstare poterat,
Vir Archivo Civitatis destitutus, at-
que procul *Francofurto* absens. vid.
SENCKENBERGII *Selecta Juris & Histo-*
riarum, Tomus I. in præfat. pag. 12.

HISTORIA FRANCOFURTENSIS.

§. 1.

Franciscus Irenicus in *Exegeti*
Germaniæ lib. Cap. scri-
bit, ENERANDVM DIACO-
NUM septem libros de *Fran-*
cofurto scripsisse, quos ipse
in monasterio quodam viderit. Sed
quorsum hoc opus pervenerit, & an
adhuc superstes sit, ignoramus.

§. 2. Philippi Schurgii Canonici
Francofurtensis Chronicon laudat Mel-
chior Goldastus in *Rationali partis I.*
Constitutionum Imperialium. p. 17.
VII. Band. A 2 §. 3.

§. 3. Johannes Latomus Decanus ad S. Bartolomæi Francofurti Acta aliquot vetustiora ab ætate Pipini parvi Francorum Regis, usque ad tumultum rusticum anno MDXXV. collegit.

§. 4. Fridericus Faustus Aschafenburgensis librum Germanicum edidit, de Francofurti originibus ac incrementis; item Chronicon de Electionibus & Coronationibus Imperatoriis, quod altera vice Francofurti excusum MDCLX. forma XII.

§. 5. Gebhardus Florianus (nisi forsan fictitium nomen est) edidit Chronicon Francofurtense Germanicum: quod sequentem præfert titulum: CHRONICA der weitberühmbten freyen Reichs = Wahl = und Handel = Stadt Franckfurt am Mayn. Oder: Ordentliche Beschreibung der Stadt Franckfurt, Herkunft und Auffnehmen, aller daselbst von dem H. Röm. Reich gehaltenen Reichs = Wahl = Deputations = Müß = Probations = und Stadt = Tågen, Synodorum und Conciliorum, sambt denen darben geschehenen Fürträgen, Rathschlagungen und Abschieden, wie auch vieler denckwürdigen, offenbahren Geschichten und Reichs = Handlungen, dabey insonderheit viele auferlesene gute und nützliche Historien, politische Regeln

gula und Exempeln mit angezogen, aus
verschiedenen bewehrten Historien colli-
girt. In Verlegung Georg Sackwirdts,
Buchhändlers daselbst 1664. Haben-
tus hoc opusculo ea quoque, quæ Wil-
helmus Dilichius in *Chronico Hassiaco*
Germanico anno MDCV. Cassellis edi-
to, & Philippus Knipschildius de *Ci-
vitatum Imperialium juribus & Privile-
giis* lib. III. Cap. XIV. attulere: item
Johannis Latomi *Acta*: & alia de Fran-
cofurtensibus rebus Collectanea.

§. 6. Privilegia Francofurtensia pro-
dierunt anno MDCXI. fol. De Nundi-
nis Francofurtensibus elogium scripsit
Henricus Stephanus anno MDLXXIV.
editum cum hac inscriptione: *Franco-
fordiense Emporium, sive Francofor-
dienses Nundinæ*, quæ scriptiuncula
etiam comparet in calce Nicolai Reus-
neri de *Vrbibus Imperialibus*.

§. 7. Quod ad origines nominis
FRANCOFVRTI sive, ut veteres scri-
bunt, FRANCONOEFVRTI item FRAN-
COFORDI attinet, nemo non videt,
Francorum Trajectum, sive transitum,
aut vadum designare. Etsi enim pro
Francofurto *forum Francorum* repe-
rias apud Wilhelmum Hedam in *Histo-
ria Episcoporum Ultrajectinorum*, id pag. 192.
tamen Etymon magis ingenium, quam

pag. 23c.

rei veritatem sapere clarum est. Vt
adeo certum esse existimem, siue se-
mel Francos insigni cum apparatu ibi-
dem Moenum trajecisse, aut etiam sæ-
pius id ab iisdem factum, ac inde no-
men loco adhæsisse. Ditmarus Mers-
burgensis lib. VII. scribit: Francos
temporibus Caroli Magni à Saxonibus
fugatos Moenum transmisisse, cervum
præeuntem secutos. „ Sed ne huius
„ nominis authoritas (verba sunt Dit-
„ mari) te lectorem amplius lateat, si-
„ cuti à credibilibus viris audiui, hic
„ annunciare cupio tibi. Regnante Ca-
„ rolo Imperatore Magno, Pipini Re-
„ gis filio, bellum fuit inter suos &
„ prædecessores nostros, in quo cer-
„ tamine Franci à nostris devicti, cum
„ flumen, Moenus dictum, sine ali-
„ qua vadi certitudine palantes transi-
„ re cogerentur, cervam præceden-
„ tem & divina miseratione quasi
„ viam eis demonstrantem, subse-
„ quuti, optati littoris securitate po-
„ tiuntur. Inde locus hic Francorum
„ dictus vadum. In illa expeditione
„ prædictus Cæsar, cum se jam ab
„ hostibus superatum esse cognosce-
„ ret, præcessit talia fatus: Carius
„ mihi, ut populi exprobrantes di-
„ cant, me hinc fugisse, quam hic
„ ceci-

„ cecidisse : quia dum vivo , injuriæ
 „ pondus illatæ vindicaturum me spe-
 „ ro „. At Otto Frisingensis de *gestis*
Friderici I. Imp. Lib. I. Cap. XLIII. pag. 431.
 cladem Caroli tacet , sed ab eodem,
 invento ibidem trajectu , nomen loco
 inditum memorat. *Oppidum orientalis*
Franciæ Franconefurt , latine vadum
Francorum dici potest , eo quod Carolus
ad debellandos Saxones cum Francis pro-
ficiscens , vadum illic Mogi fluminis , qui
Moguntiae Rheno illabitur , invenisse di-
citur. Et sic quoque Güntherus Li-
 gurini *Lib. I.*

Acturi sacræ de successore Coronæ
Conveniunt Proceres , totius viscera
Regni

Sede satis nota , rapido quæ proxima
Mago

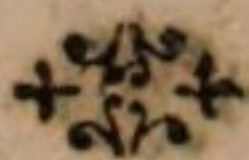
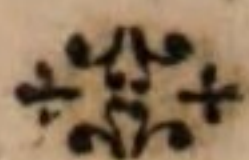
Clara situ , populoque frequens , mu-
risque decora est.

Sed rude nomen habet : Nam Teuto-
nus incola dixit

Franconofurt ; Nobis liceat sermone
latino

Francorum dixisse vadum , quod Ca-
rolus illic

Saxones indomita nimium feritate re-
belles

Oppugnans rapidi latissima flumina
Mogi

Ignoto fregisse vado, mediamque per
amnem

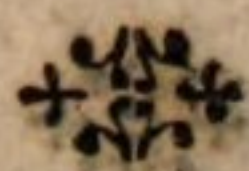
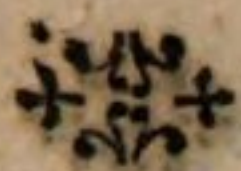
Transmisisse suas neglecto ponte co-
hortes

Creditur : inde locis mansurum no-
men inhæsit.

pag. 188.

At Ditmarum sequitur Gobelinus
Persona Cosmodromii ætate VI. Cap.
XXXVIII. Carolus quadam via à Sa-
xonibus usque ad flumen Magonum fu-
gatus, dum qua parte aquæ vadum pos-
set habere, plurimum hæsitavit, statim
quædam cervæ apparuit, & flumen coram
eo pertransiit, quam Carolus cum exer-
citu sequens flumen transiit & inimicos
evasit. Et fertur Carolus dixisse: Me-
lius est dicere: Carolus fugit coram ini-
micis, quam Carolus interfectus est ab
inimicis. Et ex illo transitu locus dictus
est vulgariter Franckenvord, id est va-
dum Francorum.

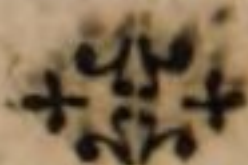
§. 8. Verum quam certum est
ipsum Francofurti Etymon, tam incer-
tum esse reor, quando primum hoc
nominis acceperit. Mihi valde fit ve-
ro simile, & nomen urbis & ipsam ur-
bem Carolo M. vetustiora esse. Con-
sentit Latomus: Hoc certum est, inquit,
diu

diu ante Caroli M. tempora habitatum,
& Christianis Regibus subditum fuisse.
Et vero, si jam Pipinus Rex, Pater
Caroli, ibidem Conventum habuit
anno DCCLIII. (id quod recentiores Ao. 753.
quidam memorant) jam eo tempore
inclaruisset: nisi quis dicere velit, a-
liud tum nomen oppido fuisse. De
conventu illo iterum Latomus: *Anno*
Christi 753. Pipinus Caroli M. pater diu
Francofordiæ versatus, Conventum cum
statibus Regni habuit ibidem, quæ anti-
quissima est memoria apud me. Atque
ita patet, ante Carolum Magnum no-
men suum habuisse, quo adhuc appel-
latur Civitas.

§. 9. Scio quidem, Sebastianum
Münsterum in *Cosmographia* affirmare,
dictum quondam Helenopolin, ab
Helena Constantini Matre. Verum id
displicet Latomo scribenti: *Alius*, pag. 220.
nescio quis Græcismus Helenopoleos illi
nomen affingit, nec dum authorem ali-
quem hac de re citant. Poterat eadem
facilitate, & aliquanto verisimilius, ex
vetusta Vsipetum gente, quorum Cæsar
meminit derivare. Dadonæus sane &
Conr. Tacitus in hac vicinia sedes illi
tribuunt.

§. 10. Quidam narrant, circa an-
num Christi cccxc. Francofurtum pri-

num constructum esse: id quod in ætatem Valentis Imperatoris incideret. Quo tamen id fundamento fiat, ignoro.

§. 11. Sunt, qui à Franco Marcomiri filio Franconia Duce restauratam ab eoque denominatam velint: verum aniles id sapere videtur fabulas, nec volam ejus rei nec vestigium apud scriptores fide dignos repereris. Tum vero, ex quo semel conditum, ac palatium regale nactum Francofortum, nunquam penitus collapsum est, adeoque nulla restauratione opus habuit.

pag. 49.

§. 12. Trithemius in *Compendio Annalium Francorum* Genebaldo Duci Francorum, quem Lotharius II. instituerit, Francoforti Fundationem tribuit. Verba hæc sunt: *Genebaldo ejus nominis tertio Duci Francorum in oriente apud Marcopolim, quæ nunc ab adiacente in Monte S. Mariae Castello Wirzburg nominatur, commisit Moguntiam, Wormatiam, Spiram, & populum earundem Regionum: qui Franckenfurt villam juxta Mœnum erexit. Idem tamen libello de origine Francorum jam Sæculo V. Francofortum extitisse memorat. Dux Anthenor, inquit, Princeps Francorum apud Hogias & Franckenfurt Mœni potitus cum fratribus suis Priamo & Dagoberto.*

§. 13.

§. 13. Dividitur Moëno Franco-
fortum in duas partes, quarum altera
Sachsenhusium dicitur. Quando au-
tem id quoque nominis hæc Franco-
furti pars acceperit, nondum liquido
arbitror constare. Communis fert opi-
nio, ipsos Saxones Francofurto immi-
nentes eam condidisse, at Carolum
Magnum anno DCCCLXXIV. pulsus exin **Ao. 774.**
Saxonibus muro ac fossatis cinxisse,
donec tandem sæculo XI. ponte Fran-
cofurto fuerit conjuncta. Latomus in
Actis de Francofurto : „ Sachsenhau **pag. 223.**
„ sen, id est alterius partis hujus ci-
„ vitatis origo, si non est vetustior,
„ certe æquat ipsum principale oppi-
„ dum antiquitate. Invenio enim an-
„ no Christi 774. Saxones à Carolo
„ Magno nondum Imperatore ex Sa-
„ xenhausen pulsos. Ab his inquili-
„ nis originem trahere puto Nobiles
„ de Saxenhausen, quorum familia an-
„ te annos centum defecit. Causam
„ hujus emigrationis non invenio „.

§. 14. Jam Francorum Annales ad
annum laudatum diserte quidem ne-
que Francofortum, neque Sachsenhu-
sam memorant; quia tamen ex iisdem
apparet, hoc ipso tempore Saxones
in Hassia terminos Francorum vastasse;
ac porro Carolum devicto Desiderio
Lon-

Longobardorum Rege ex Italia reversum Ingelhemium (quod non multum distat Francofurto) forte & ipsi Saxones ex Hassia Francofortum infestaverunt, ac porro ex loco illo, ubi forte castra habuere, à Carolo pulsi sunt.

Ao. 792.

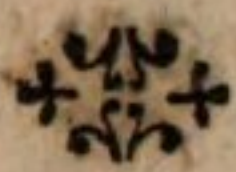
pag. 400.

§. 15. Anno exeunte DCCXCII. Carolus Magnus Würtzburgum concedens ibidem Natalem Christi celebravit, post Francoforti reliqua hyemis exigens Pascha Dominicum peregit. Eginhardus in Annalibus: *celebravit Natalem apud S. Chilianum juxta Mænum fluvium. Pascha vero supra eundem fluvium in villa Franconoford, in qua & hyemaverat. Egolismensis Monachus in vita Caroli M. Inde per Radentiam navali itinere abiit in Mæhin, & natale celebravit ad S. Chilianum in Wirzinburg, & Pascha in Franconofurt.*

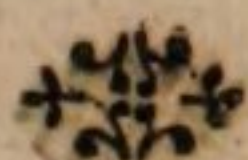
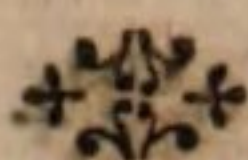
Ao. 794.

pag. 400.

§. 16. Anno DCCXCIV. Carolus M. Concilium Francofurti celebravit, in quo præsentibus Hadriani Papæ Legatis Theophylacto & Stephano, multisque Germaniæ, Galliæ & Italiæ Episcopis, Felicis Orgelitani in Hispania Episcopi erroneum dogma, quo Christum secundum humanam naturam adoptivum Dei filium dixerat, fuit damnatum. Eginhardus in Annalibus: „ Rex propter „ con-

„ condemnandam hæresin Felicianam,
„ æstatis initio (quando & generalem
„ populi sui Conventum habuit) Con-
„ siliū Episcoporum ex omnibus Re-
„ gni sui provinciis in eandem Villam
„ convocavit. Affuerunt etiam in ea-
„ dem synodo & Legati S. Romanæ
„ Ecclesiæ, Theophylactus & Step-
„ hanus Episcopi, vicem tenentes ejus
„ à quo missi sunt, Adriani Papæ.
„ In eo Concilio & hæresis memorata
„ condemnata est, & liber contra eam
„ communi Episcoporum auctoritate
„ compositus, in quo omnes propriis
„ manibus subscripserunt „. Ego-
„ mensis Monachus: „ Ibi (Francofurti)
„ congregata est Synodus Magna Epi-
„ scoporum Galliorum, Germanorum,
„ Italorum in præsentia ejus. Ibi fue-
„ runt missi Domini Apostolici Adria-
„ ni Theophylactus & Stephanus Epi-
„ scopi: & ibi tertio damnaverunt here-
„ sin Felicianam. Quam damnationem
„ per auctoritatem sanctorum Patrum
„ in libro conscripserunt, quem li-
„ brum omnes sacerdotes propriis ma-
„ nibus subscribendo confirmarunt „.
„ Annales Francorum Fuldeneses: „ Sy-
„ nodus habita in Franconofort, in
„ qua hæresis Felicianæ coram Episco-
„ pis Germaniorum & Galliorum,
„ Ita-

„ Italorumque, præsente Magno Prin-
 „ cipe Carlo & missis Adriani Apo-
 „ stolici Theophylacto & Stephano
 „ Episcopis tertio damnata est, & rata
 „ stipulatione damnatio roborata „
 Confer Reginonem Prumiensem, Her-
 mannum Contractum, Lambertum
 Schafnaburgensem, Marianum Sco-
 tum, Sigebertum Gemblacensem,
 Adonem Viennensem, Conradum à
 Lichtenau Abbatem Urspergenssem,
 Florentium Wigornienssem in Chro-
 nicis.

§. 17. Ibidem quoque septima
 græcorum Synodus sub Irene, (perpe-
 ram eam Francici scriptores vocant
Helenam) & Constantino filio, qua
 adorandas imagines censuerant, dam-
 nata est. Hincmarus Rhemensis Episco-
 pus libro contra Hincmarum Laudu-
 nensem Episcopum Cap. XX. „ septi-
 „ ma autem apud græcos vocata uni-
 „ versalis Pseudo-Synodus de ima-
 „ ginibus, quas quidam confringen-
 „ das, quidam autem adorandas di-
 „ cebant, neutra vero pars intellectu
 „ sano definiens sine autoritate Apo-
 „ stolice sedis, non longe ante tem-
 „ pora nostra Niceæ à quamplurimis
 „ Episcopis habita & Romam missa,
 „ quam etiam Papa Romanus in Fran-
 „ ciam

„ ciam direxit. Vnde tempore Caro-
 „ li Magni Imperatoris, iussione Apo-
 „ stolicæ sedis, generalis Synodus in
 „ Francia, Francofordiæ scilicet, con-
 „ vocante præfato Imperatore celebra-
 „ ta, & secundum scripturarum tra-
 „ mitem, traditionemque majorum,
 „ ipsa græcorum Pseudo-Synodus de-
 „ structa & penitus abdicata: de cu-
 „ jus destructione non modicum vo-
 „ lumen, quod in Palatio adulescen-
 „ tulus legi, ab Imp. Romam est per
 „ quendam Episcopum missum „. Et
 paulo post: „ Autoritate itaque hu-
 „ jus Synodi Francofordiensis videli-
 „ cet, non nihil repressa est imaginis
 „ veneratio „. Eginhardus in An- pag. 401.
 nalibus: „ Synodus etiam, quæ ante
 „ paucos annos Constantinopoli sub
 „ Helena & Constantino filio ejus
 „ congregata, & ab ipsis non tantum
 „ septima, verum etiam Universalis
 „ est appellata, ut nec septima nec
 „ universalis diceretur, habereturque
 „ quasi supervacua, in totum ab om-
 „ nibus abdicata est „. Egolismensis: pag. 256.
 „ Pseudosynodus Græcorum, quam
 „ falso septimam vocabant, pro imagi-
 „ nibus, rejecta est à Pontificibus „.
 Annales Fuldenses: „ Pseudo Syno- pag. 8.
 „ dus Græcorum pro adorandis Ima-
 „ gini-

„ ginibus habita, & falso septima vo-
 „ cata, ab Episcopis damnatur „
 Idem testantur Regino, Hermannus
 Contractus, Abbas Vrspergensis.

pag. 73.

§, 18. Johannes Tilius Engolis-
 mensis, Meldensium Episcopus, in
præfatione ad Capitulare Caroli M. re-
 fert, se in templo quodam majore au-
 gustissimo, ac totius Gallia antiquissi-
 mo volumen reperisse, in quo Conci-
 lii hujus acta seorsim de singulis rebus
 agentia exstiterint. Ex eo sequens af-
 fert Decretorum Synodicorum frag-
 mentum: Cap. I. „ Convenientibus
 „ Deo favente, apostolica autoritate,
 „ atque piissimi Domini nostri Caroli
 „ Regis iussione, anno vigesimo sexto
 „ Principatus sui, cunctis Franco-
 „ rum seu Uratia & Aquitania Episco-
 „ pis ac sacerdotibus Synodali Conci-
 „ lio, inter quos ipse mitissimus sancto
 „ interfuit conventui, ubi in primor-
 „ dio capitulum exortum de impia ac
 „ nefanda hæresi Eliphandi Toletanæ
 „ sedis Episcopi, & Felicis Orgelita-
 „ ni, eorumque sequacibus, qui ma-
 „ le sentientes in filio Dei adferebant
 „ adoptionem, quam omnes, qui su-
 „ pra, sanctissimi Patres, respuentes
 „ una voce contradixerunt, atque
 „ hanc hæresin funditus à sancta Ec-
 „ cle-

„clesia eradicaendam statuerunt „ .
Cap. II. „ Allata est in medium quæ-
„ stio de nova Græcorum Synodo,
„ quam de adorandis imaginibus Con-
„ stantinopoli fecerunt, in qua scri-
„ ptum habebatur, ut qui imagines
„ Sanctorum ita ut Deificam Trinita-
„ tem servitio aut adoratione non im-
„ penderent, anathema judicarentur.
„ Quam omnes, qui supra Sanctissimi
„ Patres nostri omnimodis & adora-
„ tionem & servitium respuentes con-
„ temserunt, atque consentientes
„ damnaverunt.

§. 19. Inter Acta autem illa Comi-
tii Francofurtensis, quæ Laurentius
Surius in vetusta quadam Bibliotheca
reperit, extat quoque Tractatus Pauli-
ni Episcopi Aquilegiensis, cuius hæc
inscriptio: *Incipit libellus sacro Sylla-
bus Catholico salubriter editus stilo in
concilio, divino nutu in suburbanis Mo-
guntiae Metropolitanæ civitatis regione
Germaniæ, habito in loco celebri, qui
dicitur Francofurd, sub Præsentia Cle-
mentiss. Principis Dn. Caroli gloriosi-
que Regis, item felicissimi Regni ejus
XXVI. Dicitur autem suburbanum
Moguntinum, perinde ac Ingelhe-
mium ad annum DCCCXXXIX. subur-
banum Moguntiacense in Annalibus*

Francorum audit: quia scilicet ad ArchiEpiscopi Moguntini Episcopam spectabant proprius. Ceterum de hoc Comitio Francofurtensi elegans extat libellus Johannis Georgii Dorschæi, Professoris Theologi Argentoratensis, quem inscripsit: *Collationem ad Concilium Francofurdiense sub Carolo M. Imp. habitum*: quem anno MDCXLIX. edidit, Senatuque Francofurtensi dicavit:

pag. 401. §. 20. Eodem anno DCCXCIV. Fastrada Caroli M. uxor Francofurti demortua Moguntia fuit sepulta. Egin-

pag. 8.

hardus in Annalibus: *Mortua est ibi & Fastrada Regina, & Moguntiaci apud S. Albanum sepulta. Annales Fuldenses: Fastrada Regina moritur, & Moguntia apud S. Albanum honorifice sepulta est. Regino: Eodem tempore Fastradana Regina obiit, & in Monasterio S. Albani honorifice sepulta est. Lambertus Schafnab. Hæresis Felicianæ damnata est in Synodo Franconefurth, & Vastrata Regina obiit. Latomus: Nec minus memorabilem fecit hunc annum apud Nostrates, mors Fastradanæ Reginae, quæ hic defuncta Moguntiam ad D. Albanum translata & ibi condita est. Idem Epitaphium Reginae extare scribit in summo templo Francofurti.*

pag. 230.

§. 21. Item Latomus Caroli Magni
filium ac *successorem* Ludovicum Imp.
Frankofurti palatium construxisse me-
 morat. „ Pari favore, inquit, Franco- pag. 223.
 „ *fordia* à Ludovico Pio Caroli filio
 „ *sæpius* est visitata, atque regali mu-
 „ *nificentia* præclarissimis ædificiis
 „ *exornata*. Crescente enim in dies
 „ *Germano* Imperio, tanta majestas
 „ *tam humili* loco contineri non po-
 „ *tuit*. Quocirca anno salutis 822.
 „ *cum hic* populorum legationibus
 „ *audiendis* esset occupatus, Palatium
 „ *fieri* curavit, quod & hodie vene-
 „ *randam* antiquitatem præ se fert.
 „ *Præterea* enim, quod Francorum
 „ *Annales*, quos longe post hæc tem-
 „ *pore* Monachus quidam collegit,
 „ *mihi* suffragantur; ipsum nomen
 „ *quoque* huc facit. Vocatur enim
 „ *der Saalhoff*, Regum olim domi-
 „ *cilium* non inamœnum. Habuit
 „ *namque* ab una parte prospectum ad
 „ *Moenum*, ubi tum fiebat trajectus,
 „ *ponte* nondum extructo, ab altera
 „ *parte* erat planities, & in illa Regium
 „ *facellum* S. Nicolai dictum, quod
 „ *deinde* à Rudolpho Habsburgico
 „ *denuo* instauratum, & ab Adolpho
 „ *Imperatore* Ecclesiæ nostræ sub-
 „ *jectum* & incorporatum est.

Ao. 815.

§. 22. Verum quia Carolus M. jam concilium Francoforti habuit, dubium non est, quin jam eo tempore regale ibidem fuerit palatium. Certe Eginhardus in *Annalibus* ad annum DCCCXV. jam palatii Francofurtensis meminit. *Ludovicus Imp.*, inquit, *cum ad Franconoford palatium venisset, Bernardum Regem Italiae Nepotem suum Romanum mittit.* Facile tamen credo, Ludovicum novum palatium vetustiori augustius ibidem construxisse, praesertim quia Eginhardi Annales testantur, Ludovicum nova aedificia eodem loco construxisse laudato anno DCCCXXII.

Ao. 822.

Atque hoc quidem fieri coepit finitis Francoforti comitiis generalibus, ad quae multi Legati Slavorum Principum, sed & Danorum venerunt. Eginhardi verba ita habent: „ Ipse vero per „ acta autumnali venatione, trans „ Rhenum ad hyemandum in loco, „ qui Franconoford appellatur, profectus est: ibique generali conventu congregato, necessaria quaeque „ ad utilitatem orientalium partium „ Regni sui pertinentia, mori solenni cum optimatibus, quos ad hoc evocare jusserat, tractare curavit. In „ quo conventu omnium Orientalium „ Slavorum, id est Abodritorum, Sorab-

„ raborum , Vulhorum , Bohemio:
„ rum , Moravorum , Prædenescen-
„ torum , & in Panonia Residentium
„ Stuarum Legationes cum muneribus
„ ad se directas audivit. Fuerunt in
„ eodem conventu & Legationes de
„ Normannia , tam de parte Harioldi ,
„ quam filiorum Godefridi. Quibus
„ omnibus auditis ac dimissis , ipse
„ in eodem loco , constructis ad hoc
„ opere novo ædificiis , sicut disposi-
„ tum fuerat , hyemavit „ . Autor
vitæ Ludovici Pii à Pithœo editus:
„ Quibus dispositis , juxta morem Fran- pag. 379.
„ corum Regum , autumnale tempus
„ venationibus insumpsit , hiemandi-
„ que gratia trans Rhenum , locum , cu-
„ jus vocabulum est Franconoford , pe-
„ tivit , ibique conventum jussit fieri cir-
„ cumjacentium nationum , omnium
„ scilicet , qui trans Rheni con-
„ sistentes fluentia ditioni Francorum
„ obediunt , cum quibus de omni-
„ bus quæ utilitati conducere visa
„ sunt , pertractans , singulorum re-
„ bus congrue prospiciebat. In eo-
„ dem conventu Avarum legatio mu-
„ nera afferens affuit. Missi Nortman-
„ norum pacem renovantes & confir-
„ mantes non defuerunt. Quos audi-
„ tos cum congrue remisisset , in eo-
„ dem

„ dem loco præparatis, ut dignum
 „ erat, & tempori congruebat, novo
 „ opere ædificiis hiemavit „.

Ao. 823.

§. 23. Anno DCCCXXIII. Mense
 Majo iterum frequentia Comitia Fran-
 cofurti habuit Ludovicus Pius Imp., in
 quibus controversiæ inter Milegastum
 & Ceadragum Liubi Regis Wilhorum
 filios de regno contentiones compo-
 suit: cumque Ceadragus Obotritorum
 Princeps perduellionis accusaretur, le-
 gati à Cæsare ad eundem missi sunt.

pag. 424.

Eginhardus in Annalibus : „ Mense
 „ Majo conventus in eodem loco ha-
 „ bitus: in quo non universi Franciæ
 „ primores, sed de orientali Francia,
 „ atque Saxonia, Bojoaria, Aleman-
 „ nia atque Alemanniæ contermina
 „ Burgundia, & Rheno adjacentibus
 „ Regionibus adesse iussi sunt. In
 „ quo, inter cœteras barbarorum le-
 „ gationes, quæ vel iussæ, vel sua
 „ sponte venerunt, duo fratres Reges
 „ videlicet Vulhorum, controversias
 „ inter se de regno habentes, ad præ-
 „ sentiam Imperatoris venerunt (quo-
 „ rum nomina sunt Milegastus & Cea-
 „ dragus). Erant iidem filii Liubi Re-
 „ gis Vulhorum, qui licet cum fratri-
 „ bus suis Regnum divisum teneret,
 „ tamen propterea, quod major natu
 „ „ erat

„ erat, ad eum totius Regni summa
„ pertinebat. Qui cum commisso
„ cum orientalibus Abodritis prælio
„ interesset, populus Vulhorum filium
„ ejus Milegastum, quia major natu
„ erat, Regem sibi constituit. Sed
„ cum is secundum ritum gentis com-
„ missum sibi Regnum parum digne
„ administraret, illo abjecto, minori
„ fratri, Regium honorem deferunt.
„ Quam ob causam ambo ad præsen-
„ tiam Imperatoris venerunt: quos
„ cum audisset, & gentis voluntatem
„ proniorem in junioris fratris hono-
„ rem agnovisset, statuit, ut is dela-
„ tam sibi à populo potestatem habe-
„ ret: ambos tamen muneribus dona-
„ tos, & sacramento firmatos in pa-
„ triam remisit. Accusatus est in eo-
„ dem palatio apud Imperatorem Cea-
„ dragus Abodritorum Princeps, quod
„ se erga partem Francorum parum
„ fideliter ageret, & ad Imperatoris
„ præsentiam jam diu venire dissimu-
„ lasset. Propter quod ad eum legati
„ directi sunt, cum quibus ille iterum
„ quosdam ex primoribus gentis suæ
„ ad Imperatorem misit: perque illo-
„ rum verba promisit, se ad proxi-
„ mum hyemis tempus ad illius præ-
„ sentiam esse venturum „. Auctor

pag. 379.

vitæ Ludovici Pii : „ In eadem villa
 „ Franconoford scilicet , Imperator
 „ hyemē exacta , Mense Maio , conven-
 „ tum habuit Australium Francorum ,
 „ Saxonum , aliarumque gentium eis
 „ collimitantium. In quo duorum
 „ Fratrum certamen , quod de Regno
 „ magna altercatione inter se verte-
 „ bant , congruo fine diremit. Erant
 „ autem Wilhori genere filii Liubi
 „ quondam Regis. Nomina eorum
 „ fuere Milegastus & Celeadragus.
 „ Quorum Pater Liubii dum Abodritis
 „ bellum indixisset , ab eis interemptus
 „ est , Regnumque primogenito con-
 „ traditum. At quum nimis segnio-
 „ rem se , quam res posceret , in regia
 „ administratione exhiberet , circa ju-
 „ nioris honorem favor populi decli-
 „ navit. In qua altercatione ante præ-
 „ sentiam Imperatoris venientes , re-
 „ quisita atque reperta voluntate po-
 „ puli junior quidem Princeps decla-
 „ ratur ; ambos tamen Imperator mu-
 „ neribus amplis donatos , & sacra-
 „ mentis devinctos & inter se & sibi
 „ dimisit amicos „. Otto Frisingen-

pag. 116.

sis *Chronicorum Lib. V. Cap. XXXIV.*
 ad annum refert præcedentem. Ipse,
 inquit, *dum in oppido Francofurt cu-
 riam celebraret , inter ceteros barbaro-
 rum*

rum Legatos, duo fratres pro Regno Wilhorum contendentes veniunt, quos Augustus sibi subiectos & fidelitate adstrictos decisa lite ad propria remisit. Conradus Vrspergensis: Anno Domini pag. 140.

DCCCXXIII. mense Majo conventu habito apud Francofurt, inter cæteras barbarorum legationes venerunt ad Imperatorem duo fratres de Regno Wilhorum controversiam habentes.

§. 24. Ad annum DCCCXXV. refert Marianus Scotus, Ludovicum Imperatorem, misso in Italiam Lothario filio, Francofurtum pervenisse, atque ibidem Natalem Domini celebrasse, sed ex annalibus Francorum apparet, id hoc anno factum esse Aquisgrani. Forte igitur hoc ad alium annum spectat. Nam in Thegano de gestis Ludovici Pii Imp. hæc reperio Cap. XXIX. Dominus Imperator pervexit inde, & venit ad Franconofurt, ibique Natalem Domini celebravit. pag. 441. Ao. 825.

§. 25. Anno DCCCXXVI. Ludovicus Imp. transacta autumnali venatione, ad Kalend. Octobris, per Mænum fluvium usque ad Franconoford secunda aqua navigavit: inde ad Ingilinheim medio octobris venit. Eginhardus in Annalibus. pag. 429. Ao. 826.

- Ao. 828. §. 26. Anno dccccxxviii. Ludovicus Imp. Ingelhemio Francofurtum, pag. 431. exin Wormatiam profectus est. Eginhardus: *Imperator Junio mense ad Ingelinheim villam venit, ibique per aliquot dies placitum habuit ---- Deinde ad villam Franconoford profectus est: ibique aliquamdiu moratus, Wormatiam venit.*
- Ao. 829. §. 27. Anno dccccxxix. Ludovicus finitis Comitibus Wormatiensibus venatum concedit Francofurtum: venatione peracta Aquisgranum pergit, ibidem hyematurus. Eginhardus: *Aliis etiam causis, quæ ad illius placiti completionem pertinere videbantur, congruo modo dispositis atque completis, populoque ad sua ire dimisso, ipse ad autumnalis venationis exercitationem in Franconoford villam profectus est. Qua transacta ad hyemandum Aquasgrani reversus est.*
- pag. 460. & Autor vitæ Ludovici: Imperator his, in Pith. ut opportunitas dictabat, explicitis, Rhe- ed. 391. num transiit, Franconoford Villam petiit: ibique quamdiu bonum visum est, Et hyeme propinquantia frigora siverunt, venationi indulgit, ac deinde circa festum S. Martini ad Aquasgrani se vertit.
- Ao. 831. §. 28. Anno dccccxxxi. Ludovicus Imp. Lotharium rebellem filium Fran-

Frankofurti veniam expetentem in gratiam recepit. Theganus cap. XL. Cum ergo venit ad palatium Franconofort, ibi obviam ei venit Lotharius filius ejus, postulans patrem, ut semet ipsum purificare licuisset, quod nec per voluntatem ejus, nec per exhortationem frater ejus multas molestias Patri fecisset; sed quod verum hoc sit non nullis est cognitum. pag. 311.

§. 29. Anno DCCCXXXIII. Ludovicus Rex Bojariæ Ludovici Pii filius, indigne ferens, Patrem à Lothario filio captivum detineri, Frankofurtum veniens, inde ad fratrem misit Legatos, postulantes, ut mitius cum patre ageret. Theganus Cap. XLV. De Compendio postea duxerunt piissimum Principem ad Aquisgrani Palatium. Hoc audiens æquivocus filius ejus, recessit à Bawaria magno dolore compulsus ob injuriam patris. Qui veniens ad Palatium Franconofurt, statim inde direxit Legatos suos Goribaldum Abbatem & Morhardum Palatinum Comitem, postulans & imperans, ut erga Patrem humaniorem exhiberet sententiam: Quod frater ejus Lotharius benigne non accepit. Ao. 833. pag. 317.

§. 30. Anno DCCCXXXVI. Imperator Ludovicus Comitiis Diedenhofii habitis, Frankofurtum abiit. Annales Ful-

pag. 16. *Fuldenses : Imperator in Palatio Theodenhove Conventum habuit ---- Quo peracto Imperator Francofurtum venit.*

Ao. 837. §. 31. Anno dcccxxxvii. Ludovicus Imp. è Frisia reversus, Francofurtum petiit, autumnali venatione se

pag. 469. se oblectaturus. Autor vitæ Lud. Pii: *Fulcus atque Richardus è Frisia post fugam Nordmannorum revertenti talia nunciant in Franconoford Palatio, ubi ipse autumnalem exercens venationem hyematum Aquisgrani se se convertit.*

Ao. 838. §. 32. Anno dcccxxxviii. Ludovici Imp. filius indignatus, sibi à patre Regnum Orientalium Francorum, hoc est, plerarumque provinciarum Germanicarum, fuisse ademptum, Francofurtum venit mense Decembri, novas res adversus Patrem moliturus. An-

pag. 17. nales Fuldenses : „ Imp. mense Junio „ Noviomagi conventu generali habito, consiliis quorundam ex primoribus Francorum acquiescens, pacti „ conscriptione HLudowico filio suo „ Regnum Orientalium Francorum, „ quod prius cum favore ejus tenuit, „ interdixit. Ille autem intelligens, „ ex invidia consiliantium talem prodiisse sententiam, edicto prius habito III. Kl. Decembr. ad Franckonefurt cum suis venit „ Lambertus

Schaf-

Schafnaburgensis: *Conjuratio Ludovici iterum ad Franckonefurt & conversum est Regnum ad Patrem ejus. Iisdem verbis utitur Marianus Scotus.*

§. 33. Anno DCCCXXXIX. Ludovi- Ao. 839.
cus Imp. Francofurti Quadragesimam
celebravit. Annales Fuldenses: HLu- pag. 17.
dovicus nefas esse sciens, filium Pa-
tri repugnare, cedendumque tempori
judicans, in Bajoariam se recepit. Im-
perator autem in Franconofurt veniens,
ibique manens jejunium Quadragesimale
inchoavit.

§. 34. Anno DCCCXL. regnum sibi Ao. 840.
debitum recuperaturus Ludovicus Ju-
nior Francofurtum venit, ac multo-
rum Procerum animos in suam senten-
tiam convertit. Annales Fuldenses:
HLudovicus filius Imp. partem Regni
trans Rhenum, quasi jure sibi debitam
affectans, per Alemanniam facto itine-
re venit ad Franconofurt, multorum
ad se Orientalium Francorum animis pru-
denti consilio conversis.

§. 35. Eodem anno Ludovicus Imp.
à persecutione Ludovici filii reversus,
per Moenum Francofurtum, ac post
aliquot dies Ingelhemium delatus,
ibidem vita fungitur mense junio ac
Metis sepelitur. Annales Fuldenses: pag. 18.
„ Impe-

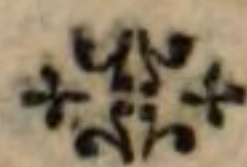
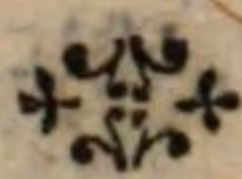
„ Imperator illis diebus morbo cor-
 „ reptus ægrotare cœpit, & per Mœ-
 „ num Fluvium navigio ad Francono-
 „ furt, inde post dies paucos in insu-
 „ lam quandam Rheni fluminis pro-
 „ pe Ingilonheim delatus morbo in-
 „ valescente XII. Kal. Jul. diem ulti-
 „ mum clausit, corpusque ejus Met-
 „ tis civitatem perlatum in basilica
 „ S. Arnulfi Confessoris honorifice se-
 „ pultum est „.

§. 36. Latomus scribit, Ludovicum
 Pium Francofurti monetam fecisse cu-
 di, cujus altera facies cruce insignita,
 hanc inscriptionem: LVDOVICVS IM-
 PERATOR; altera templum prætulit
 cum illa inscriptione: CHRISTIANA
 RELIGIO: „ Idem etiam Ludovicus
 „ vere pius (*verba hæc sunt Latomi*)
 „ ut populos ad Religionem Christia-
 „ nam magis alliceret, hic monetam
 „ cudi fecit, cum figura Crucis † at-
 „ que his verbis inscriptis: LVDOVI-
 „ CVS IMPERATOR: in altero latere
 „ Ecclesia, sive templum, cum hac
 „ Epigrapha: CHRISTIANA RELIGIO.
 „ Vnde ego plane arbitror, nostrates
 „ adhuc in moneta præferre Crucem.

§. 37. A morte Patris, Lotharius
 Ludovicum fratrem oppugnaturus,
 Francofurtum contendit: quo & per-
 gens

gens Ludovicus, infesta invicem op-
ponunt castra. Prælium tamen ea le-
ge dirimitur, ut mense Novembri ibi-
dem rursus conveniant, & nisi pax
fieret, armis decertarent. Nithar-
dus *de Dissensionibus filiorum Ludovici*
Pii Lib. II. : „ Lotharius Rhenum
„ cum universo exercitu transiens,
„ Franconofort iter direxit, quo in-
„ spirante hinc Lotharius, hinc Lod-
„ hovicus confluunt, paceque sub
„ nocte composita, alter inibi, alter
„ vero, quo Moin in Renum confluit,
„ castra haut fraterno amore compo-
„ nunt. Cumque Lodhuwicus virili-
„ ter resisteret, & Lodharius illum abs-
„ que prælio sibi subigere diffideret,
„ sperans Karolum facilius superari
„ posse, ea pactione prælium diremit,
„ ut III. Idus Novembr. eodem loco
„ rursus conveniant, & ni concor-
„ dia statutis interveniat, quid cui-
„ que debeatur, armis decernant. „

§. 38. Anno DCCCLV. postquam Ao. 855.
Lotharius Imperator Prumiense mona-
sterium ingressus, paulo post in eo
expiravit, primores Regni filium ejus
Lotharium ad patrum Ludovicum
Germaniæ Regem adducunt Franco-
furtum, ejusque consensum requirunt
de filii successionem in Regno Lotha-
ringi-

pag. 23.

ringico ac impetrant. Annales Fulden-
 ses : „ HLutharius Imperator renun-
 „ cians omnibus quæ habuit, Pru-
 „ mienſe Monasterium ingreſſus ef-
 „ fectusque ibi Monachus, VI. Kal.
 „ Octobr. mortalem hominem exuit,
 „ & ad vitam perrexit æternam. Prin-
 „ cipes autem & optimates Regni fi-
 „ lium ejus Lutharium ſuper ſe regna-
 „ re cupientes, ad Ludovicum Re-
 „ gem Orientalium Francorum pa-
 „ truum ejus in Franconofurt eum ad-
 „ ducentes, cum conſenſu & favore
 „ illius ſibi regnare conſentiunt „.

Ao. 858.

pag. 24.

§. 39. Anno DCCCLVIII. Ludovi-
 cus Rex Germaniæ poſt mediam Qua-
 drageſimam Francofurtum venit, ibi-
 que Paſcha celebravit. Annales Ful-
 denſes.

§. 40. Eodem anno menſe Aprili
 Ludovicus Rex ibidem confirmat ſin-
 gulari diplomate paternum privilegium
 Epifcopo Paderbornenſi datum. Sub-
 ſcriptio ita habet : „ Data XI. Kal.
 „ Junii anno Chriſto propitio XVII.
 „ regni HLudovici Sereniſſimi Re-
 „ gis in Orientali Francia Regnantis
 „ Indiſt. VI. actum Franckonofurt pa-
 „ latio Regio in Dei nomine feliciter
 „ Amen. „ Integrum diploma extat
 in *Monumentis Paderbornenſibus* : ex
 qui-

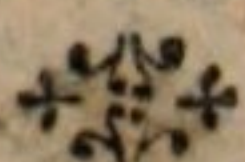
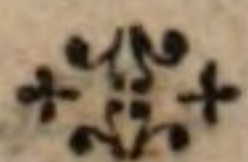
quibus repetiit Herm. Conringius in
Censura Diplomatis Ludoviciani cap. IV. pag. 27. seq.

§. 41. Anno DCCCLXV. Arsenius, Ao. 865.
 Nicolai Papæ Legatus, Ludovicum Re-
 gem Francofurti conveniens, cum eo-
 dem de pace inter ipsum fratrem Ca-
 rolum, & patruelem Ludovicum Imp.
 redintegranda agit. Annales Fulden- pag. 31.

ses : „ Arsenius Episcopus Nicolai
 „ Papæ Romanæ urbis Legatus ob
 „ pacem & concordiam inter HLu-
 „ dowicum & Karolum fratrem ejus,
 „ nec non HLutharium nepotem eo-
 „ rum renovandam atque constituen-
 „ dam missus est in Franciam : qui
 „ apud Villam regiam Franconoford à
 „ HLudowico Rege honorifice sus-
 „ ceptus & magnificis muneribus ho-
 „ noratus, condicitoque inter eos pla-
 „ cito de supradicta conventionem apud
 „ Agrippinam Coloniam habituro ad
 „ Karolum Regem in Galliam pergit. „

§. 42. Idem legatus anno proxime Ao. 866.
 sequenti ob eandem causam Franco-
 furtum venit. Annales Fuldenfes : pag. 31.

„ Arsenius Episcopus Nicolai Romani
 „ Pontificis legatus ob pacem & con-
 „ cordiam inter HLudowicum Re-
 „ gem & Nepotes ejus HLudowicum
 „ videlicet Italiae Imperatorem, &
 „ HLutharium fratrem ejus, missus

„ eſt in Franciam: qui menſe junio ve-
 „ niens apud Franconofurt, à HLudo-
 „ wico Rege honorifice ſuſceptus eſt;
 „ à quo abſolutus in Galliam perrexit „.

pag. 31.

§. 43. Eodem anno cum Ludovi-
 cus, Ludovici Germaniæ Regis filius
 Patri rebellaret, hic ex Bojaria Fran-
 cofurtum veniens, ac à ſuis honorifi-
 ce ſuſceptus, motos facile componit
 fluctus. Annales Fuldenses: „ Quo
 „ comperto, Rex Karlmannum ad
 „ tuitionem Bajoariæ de relinquens,
 „ concitus venit in Franciam, & à
 „ ſuis undique confluentibus honori-
 „ fice apud Franconofurt ſuſceptus
 „ eſt, & conſpirationem exortam fa-
 „ cile extinxit. Tanta etenim multi-
 „ tudo fidelium ſuorum cum eo tunc
 „ aderat, ut pars adverſa, niſi timor
 „ filii ejus adſuiſſet, ligari procul du-
 „ bio potuiſſet „.

pag. 369.

§. 44. Porro eodem anno XVI.
 Aprilis Ludovicus Tigurino monaſte-
 rio Sanctimonialium adſcribit Domini-
 cam curtim Chama, in Ducatu Ale-
 mannico in pago Turgaugenſi ſitum.
 Diploma ex Tabulariis Reipubl. Tigu-
 rinæ primus edidit Conringius in *Cen-
 ſuræ Diplomatis Ludoviciani Appendice*.
 Subſcriptio ita habet: *Data XVI. Kal.*
Maj. anno XXVI. Regni HLudowici
Sere-

Serenissimi Regis in Orientali Francia regnantis Ind. VI. Actum in villa Franconofurt palatio regio. In Dei nomine feliciter Amen. Indictio tamen VI. non convenit annis Regni. Sed XIV. quo de aliqua etiam monuit Conringius. pag. 367. Reperio tamen eandem indictionem VI. anno XXVI. Regni Ludoviciani additam in Collectaneis Latomi: ubi scribit in monasterio Stein ad Rhenum confirmationem Ludovici repertam, sic finientem: Dato 11. idus April. XXVI. Regni Ludovici Serenissimi Regis in Orientali Francia regnantis. Indict. VI. Actum Franconofurt. Ac item aliam in monasterio Laureshamensi: Data XV. Cal. April. Anno XXVI. Regni Ludovici Regis Orientalis Franciæ, Indict. VI. Actum Franconofurt. Supersunt ibidem aliæ subscriptiones: sed malletem integra extarent diplomata, utpote historiam Francofurtensem non parum illustratura.

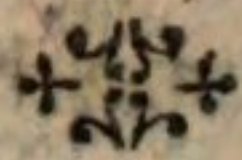
§. 45. Anno DCCCLXX. Ludovicus Ao. 870. Rex Germaniæ ad festum Purificationis Mariæ Francofurtum veniens, multos Procerum ex Regno Lotharii patruelis nuper demortui ad se venientes in fidem ac clientelam suam suscepit. Ac eo quoque nonnulli accesserunt, qui jam cum Ludovici fratre Carolo

Calvo Rege regnum Lotharingicum ad se pertrahere cupiente facere cœperant. Annales Fuldenses: „ HLudowicus Rex infirmitate sua convalescens, mense Februario in Purificatione S. Mariæ ad Franconofurt villam regni sui pervenit, ibique plurimos de optimatibus HLutharii diu illum operientes in suum suscepit dominium, & beneficium illis à Karolo sublatum restituit. Nonnulli etiam qui prius cum Karolo fuerant, eum deferentes ad HLudowicum venerunt „.

pag. 482.

§. 46. Non multo post Francofurtum ad Ludovicum legatos misit frater Carolus, divisionem regni Lotharingici expetituros. Aimonius de *gestis Francorum Lib. V.* Carolus Rex legatos suos, Odonem scilicet, Belgivacorum Episcopum, & Odonem ac Harduinum Comites, ad fratrem suum Ludovicum ad Franconofurt dirigens, petiit, ut ad regnum Lotharii dividendum simul convenirent.

§. 47. Eodem forte anno Ludovicus Rex Ultrajectensi Ecclesiæ Privilegium à Ludovico Patre datum confirmavit. Nimirum in Wilhelmi Hedæ *Historia Ultrajectina* extat diploma Ludovici, cujus hæc est clausula: Datum
XV.

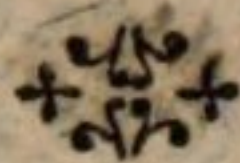
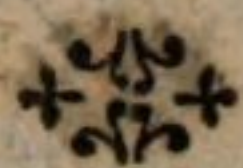
XV. Kal. Junii anno XXI. Domini & Serenissimi Regis Ludovici in Orientali Francia regnante, Indictione secunda. Actum Franconesford Palatio Regio in Dei nomine feliciter Amen. At vero quia annus XXI. regni Ludoviciani incidit in dominicum DCCCLXI. Indictio non secunda fuerit sed nona: ut taceam res ultrajectinæ Ecclesiæ tum non fuisse in manibus Ludovici regis, sed Lotharii Imperatoris cognominis filii, qui demum obiit anno DCCCLXIX. Et huic quidem anno bene conveniret Indictio II. sed veretur Conringius pag. 59. Cap. IV. Censuræ Diplomatis Ludoviciani, ut vel tunc hoc condi potuerit diploma à Ludovico Germaniæ Rege, quandoquidem isthoc anno prævaluerit in Lotharii Regno Caroli Calvi auctoritas: nisi fortassis Hungerus Episcopus Ultrajectinus fuisset inter eos, qui Carolo sint reluctati, ac proinde ab eo privati rebus suis. Vix tamen illo rerum statu potuisse à Ludovico confirmationem hanc institui putat, præsertim ægrotante, imo pene desperante de vita. Vero similis igitur scriptum hoc diploma censet Conringius anno sequente LXX. qui fuerit Ludovici XXX. utpote cum illo demum anno confectum sit negotium

divisionis regni Lotharii inter Ludovicum & Carolum fratres, atque adeo in jus & ditionem Ludovici Episcopatus Ultrajectinus transierit.

Mo. 871.

pag. 483.

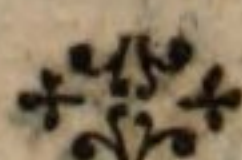
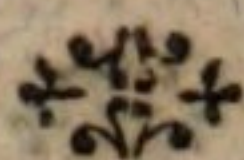
§. 48. Anno DCCCLXXI. Ludovicus Rex ad Comitiam Francofurti indicta accessit initio Quadragesimæ: ubi induciæ inter ipsum & rebelles filios Ludovicum & Carolum sunt factæ usque ad Majum Mensẽ. Aimonius lib. V. „ Ludovicus ad placitum suum, „ quod Francofurt condixerat, ante Quadragesimæ initium venit: & „ satagentibus legatis inter eum & filios suos utrinque factæ sunt firmitates, ut usque ad futurum Majum mensẽ, & ipsi ex parte Patris securi manere possent & illi devastationem regni, quam inceperant, dimitterent, & pacifice usque ad idem placitum degerent „. Annales Fuldenfes: „ HLudovicus & Carolus, „ HLudowici Regis filii dure accipientes, quod quandam partem regni Francorum, quam Rex illis sub testamento post obitum suum habendam delegaverat, ab eis auferri, & Karlmanno fratri illorum tradi fama volitante audierant, congregata multitudine non modica, spirensẽ pagum occupant, contra Regem rebellantes „ bella-

„ bellare disponentes. Quod cum Rex
„ comperisset, de Bajoaria profectus,
„ venit ad Franconoford in Kalend.
„ Febr. missisque nuntiis, animas fi-
„ liorum suorum sibi reconciliare ni-
„ titur. Sed cum reciproci nuntii
„ diu laborantes rem ad effectum per-
„ ducere non potuissent, tandem con-
„ dicto placito, atque pace ex utraque
„ parte juramento firmata, Rex qui-
„ dem in Bajoariam se recepit, filii
„ vero illius in loca sibi delegata pro-
„ fecti sunt „.

§. 49. Anno DCCCLXXII. Ludovicus Ao. 872.
Rex dispositis rebus in Bajoaria men-
se Decembri Francofurtum proficisci-
tur, ac ibidem natalia Christi celebrat: pag. 36.
*Annales Fuldenses: Rex disposita Ba-
joriorum regione ad Franconofurt mense
Decembr. venit, ibique natale Domini
celebravit.*

§. 50. Anno DCCCLXXIII. Ludovi- Ao. 873.
cus Rex Comitia Francofurti celebra-
vit mense Januario. Quo tempore fi-
lius ejus, Carolus Crassus, à Satana
obsessus miserabile spectaculum factus
est. Tandem ab hoc malo liberatus,
publice profitebatur, toties se Diabo-
lo traditum, quoties contra Patrem
Regem conspirasset. *Annales Fulden-
ses: „ Mense januario cum suis undi-*

„ que venientibus de statu regni sui
„ & utilitate in loco supradicto placi-
„ tum habere disposuit, ibique Domi-
„ no favente, ejus bonitas magnifice
„ demonstrata est, & quorundam ma-
„ litia illi insidiantium denudata. Nam
„ cum VII. Kalend. Febr. curiam in-
„ troisset, in præsentia illius & optu-
„ matum suorum, Episcoporum videli-
„ cet atque Comitum, malignus spiritus
„ Karolum filium ejus minimum in-
„ vasit, & graviter vexavit, ita ut à
„ sex viris fortissimis vix teneri potuis-
„ set. Et quidem satis juste. Qui
„ enim Regem à Deo electum & or-
„ dinatum decipere voluit, ipse de-
„ ceptus est, & qui Patri suo insidio-
„ se laqueos tendere consiliatus est,
„ ipse in laqueos Diaboli incidit, qua-
„ tenus ex ipsa vexatione diabolica
„ disceret, non esse consilium contra
„ Deum. Rex autem & omnes, qui
„ cum illo erant, vehementer contri-
„ statì lachrymas fuderunt. Cumque
„ duceretur ad Ecclesiam, ut Episco-
„ pi pro ejus sanitate Domino suppli-
„ carent, nunc exili, nunc grandi vo-
„ ce clamitans, morsum se tenenti-
„ bus aperto ore minabatur. Con-
„ versus igitur Rex ad æquivocum
„ suum, ait „: Videsne ô fili, cujus
„ Domi-

Dominio vos mancipatis tu & frater tuus, quando adversum me aliquid finistri machinari cogitatis? Modo intelligere poteris, si antea noluisti, quod juxta veritatis sententiam nihil operatum est, quod non reveletur. Confitere ergo peccata tua, & age pænitentiam, & Deum humiliter postula, ut tibi relaxentur. Ego etiam, quantum in me est, indulgentiam tibi tribuo.

Idem vero Karolus post sedatam infestationem Diaboli, viva voce, multis audientibus, retulit, se toties adversæ potestati traditum, quoties contra Regem conspirationem iniisset.

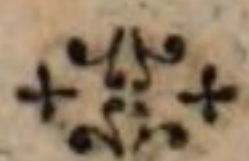
Sigebertus Gemblacensis ad eundem annum: „ Carolus junior Ludovici Ger-

pag. 568.

„ manorum Regis filius à Domino graviter in præsentia Patris & optimatum ejus vexatur, & in ipsa vexatione confitetur, hoc sibi ideo contingisse, quia contra Patrem suum conspirationem facere moliebatur, „

Circumstantias paulo aliter recenset Aimonius Lib. V. „ Ludovicus Germa-

„ niæ Rex, inquit, ante Nativitatem Domini ad Franconofurth Palatium venit: ibique Nativitatem celebravit, „ & placitum suum ibidem circiter „ Kal. Febr. condixit: quo filios suos „ Ludovicum & Carolum, & cum

„ aliis suis fidelibus homines, qui de
„ regno quondam Lotharii illi se com-
„ mendaverunt, præcepit venire. Et
„ dum ibi degeret, venit ad Carolum
„ filium ejus Diabolus, transfigurans
„ se in angelum lucis, & dixit illi,
„ quod Pater ejus, qui illum causa
„ Carlomanni fratris sui perdere mo-
„ liebatur, Deum offensum haberet,
„ & regnum in brevi amitteret: &
„ eidem Carolo Dominus illud regnum
„ habendum dispositum haberet, &
„ quod illud in proximo obtineret.
„ Ipse autem Carolus timore perterri-
„ tus, Ecclesiam est ingressus, quæ
„ domui, in qua jacebat, adhærebat,
„ quo eum Diabolus est insecutus, ei-
„ que iterum dixit „. Cur times &
fugis? Nam nisi ex Deo venissem, tibi
annuntians, quæ in proximo sunt fu-
tura, in hanc domum Domini te se-
quens non intrarem. „ His & aliis
„ blanditiis ei persuasit, ut commu-
„ nionem à Deo sibi missam (ut aje-
„ bat) de manu illius acciperet, sicut
„ & fecit: & post baccellam ipse in-
„ troivit in eum Sathanas. Veniens
„ autem ad Patrem suum, & residens
„ in Consilio ejus cum fratre, & aliis
„ fidelibus, tam Episcopis, quam laicis
„ patris sui, subito invasus surrexit, &
„ dixit

„ dixit „ : Quod secutum vellet di-
mittere, & quod uxorem suam carna-
li commercio non contigerit : „ Et
„ discingens se spatha, cadere illum
„ permisit, & cum vellet se baltheo
„ discingere, & vestitu exuere, coe-
„ pit vexari. Comprehensus autem
„ ab Episcopis & ab aliis viris, turba-
„ to Patre, & omnibus, qui affuerunt,
„ vehementi stupore perculsis, ductus
„ est in Ecclesiam : & Liutbertus Ar-
„ chiepiscopus induens se sacerdotali-
„ bus vestibus, missam decantare coe-
„ pit. Cum autem ventum ad locum
„ Evangelii fuit, coepit magnis voci-
„ bus patria lingua VEH clamare, &
„ sic continuis vocibus VEH illud cla-
„ mavit, usque dum missa celebrata
„ fuit. Quem pater ejus Episcopis &
„ aliis fidelibus suis committens, per
„ sacra loca sanctorum martyrum de-
„ duci praecepit, ut illorum meritis &
„ orationibus à Dæmone liberatus, ad
„ sanam mentem Domino miserante
„ redire prævaleret: Deinde disposuit
„ illum Romam dirigere: sed quibus-
„ dam eventibus intervenientibus iter
„ illud dimisit „ .

§. 51. *Exactis diebus Quadragesi-
mæ & hebdomada Paschali finita, Lu-
dovicus Rex de Franconofurt trans-
iens,*

pag. 36.

Ao. 874

iens, in villa Bisestadt prope Wormatiam placitum habuit. Annales Ful-
denfes.

pag. 38.

§. 52. Anno DCCCLXXIV. cum Ludovicus Ludovici Regis filius iterum res novas moliretur, Pater ex Bojaria Francofurtum abiit, circa initium Februarii, ac quadragesimam ibidem exegit. Annales Fuldenfes : „ Eodem „ mense (Januario) HLudovicus junior apud Sanctos Marcellinum & „ Petrum cum quibusdam Patris sui „ consiliariis secretum habuit colloquium, quod Regem de Bojaria „ traxit in Franciam. Venit enim circa Kalend. Februar. ad Franconofurt, ibique de concordia & statu „ regni cum fidelibus suis consiliatus. „ Diebus autem Quadragesimæ cum „ negotiis sæcularium rerum depositis oratione vacaret &c. „ Quæ sequuntur ibi de somnio Ludovici, procul dubio conficta sunt ab otiosis Monachis.

pag. 39.

§. 53. Mense Julio Ludovicus Rex ex Bojaria iterum Francofurtum, ac dein per Rhenum Aquisgranum perguit, mense Decembri Francofurtum reversus, ubi Natalitia Domini celebravit. Annales Fuldenfes : „ Mense julio de „ Bajoaria venit ad Franconofurt: & „ inde

„ inde post paululum transiens, apud
 „ villam Biburg conscensis navibus ad
 „ Aquasgrani palatium perrexit: ex-
 „ actoque sibi tempore non modico,
 „ tandem mense Decembri cum fratre
 „ suo Karolo habita colloctione apud
 „ S. Lambertum rediit in Franciam ve-
 „ nitque Moguntiacum XIII. Kalend.
 „ Januar. & inde ad Franconofurt,
 „ ibique natalem Domini celebravit „.
 Et horum quidem Annalium major est
 apud me auctoritas, quam Aimonii, pag. 489.
 qui scribit: *Ludovicum eandem solenni-
 tatem Aquisgrani egisse, inde ad pala-
 tium Franconofurt ultra Rhenum re-
 diisse.*

§. 54. Anno DCCCLXXV. Postquam Ao. 875.
 Ludovicus Rex festum Paschatos cele-
 bravit Francofurti, in Bojariam per-
 rexit, ægrotam conjugem invisurus.
 Annales Fuldenses: *Rex HLudowicus* pag. 39.
*hyemavit in Franconofurt, & post pa-
 scha perrexit in Bajoariam invisere Re-
 ginam.*

§. 55. Anno DCCCLXXVI. Ludovi- Ao. 876.
 cus Rex vastata Gallia, in Germaniam
 rediit, ac per quadragesimam & fe-
 stum Paschatos Francofurti egit, col-
 loquio aliquoties ibidem cum optima-
 tibus suis habito. Annales Fuldenses: pag. 40.
 „ HLudowicus Rex misericordia mo-
 „ tus,

pag. 490.

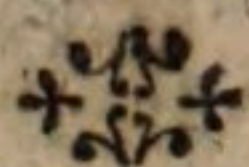
„ tus, multorumque precibus exora-
 „ tus, ne Galliæ regionem propter
 „ Karoli stultitiam perderet, in re-
 „ gnum suum mense Januario rediit,
 „ venitque Magontiacum post Ephi-
 „ phaniam, & inde ad Franconofurt,
 „ ibique cum suis sequenti mense col-
 „ loquium habuit. Similiter median-
 „ te quadragesima fecit „. Aimo-
 „ nius Lib. V. „ Ludovicus cum suo
 „ exercitu idem regnum pessumde-
 „ dit, sicque Nativitatem Domini in
 „ Altiniaco agens, per placitamen-
 „ tum Primorum regni Caroli depræ-
 „ datione facta, cum quibusdam comi-
 „ tibus ex regno Caroli, qui ad eum
 „ se contulerant rediit: & per Tre-
 „ verorum Civitatem transiens, ad
 „ palatium ultra Rhenum Francono-
 „ furd pervenit: ibidemque dies Qua-
 „ dragesimæ & Pascha Domini cele-
 „ bravit: ubi & certo nuntio Em-
 „ mam uxorem suam apud Reghin-
 „ burg palatium obiisse, nuper post
 „ Nativitatem Domini comperit „.
 pag. 227. Fallitur ergo Latomus, Hemmam Fran-
 coforti decessisse scribens.

§. 56. Hoc eodem anno Ludovi-
 cus Rex Germaniæ in Palatio Franco-
 furtenfi obiit V. Kalend. Septembris
 à Ludovico filio in monasterio Lauris-
 hamen-

hamensi sepultus. Annales Fuldenfes: pag. 40.

Ludovicus ægrotare cœpit, & crescente quotidie infirmitate, V. Kalend. Septembr. in palatio Franconofurt diem ultimum claufit. Cujus corpus tranftulit æquivocus illius, & in Monasterio S. Nazarii, quod dicitur Lauresham, honorifice fepelivit. Aimonius Lib. V. pag. 493.

In via Imperatori (Carolo Calvo) Carifiaci nunciatum eft, præfatum Ludovicum Regem in Franconoford palatio V. Kalend. Septembres obiiffe, & IV. Kalend. ejusdem mensis in Monasterio S. Nazarii fepultum fuiife. Regino Lib. II. Anno Dominicæ incarnationis DCCCLXXVI. Ludovicus Rex apud Franconefurt palatium diem claufit extremum V. Calendas Septembris: fepultus eft in Monasterio S. Nazarii, quod Lorasham nuncupatur. Ac iterum: Ludovicus, qui ad Patris obitum fuerat, funerisque ejus obfequia condigno honore celebraverat, apud Franckfurt principalem fedem orientalis Regni refidebat. Hermannus Contractus in editione Vrftifii: Ludovicus Rex Religiofus apud Franconofurt V. Calend. Septembr. obiit, anno regni XXXVI. Marianus Scottus ad annum LXXV. Ludovicus frater Caroli apud Francofort palatium obiit V. Cal. feptembr. & Sepultus eft in monaste-

pag. 121.

nasterio S. Nazarii Loresham. Otto Frisingensis Chronicorum lib. VI. cap.

pag. 264.

VI. Non multo post Ludovicus senior orientalis Rex apud Franconefurt diem obiit. Johannes Aventinus Lib. IV. Dum die dicto regnum Italiae cum fratre dividere statuit, is morbo corripitur. Gliscente in dies magis aegritudine, V. Kalend. Septembris Francofordiae de- cedit anno ætatis septuagesimo, regni Franciæ sexto & tricesimo, Bojariae al- tero & quinquagesimo, Christianæ ævæ octingentesimo septuagesimo sexto. Cor- pus à Ludovico filio ad contubernium Divi Nazarii in Vangionum agrum de- latum sepelitur. Laureacum & Lauris- haim nuncupant literatores.

pag. 63.

§. 57. Paulo ante mortem Ludo- vicus Rex IV: Nonas Maji Ecclesiæ huic Laurishamensi privilegium dedit: quod extat in Marquardi Freheri Com- mentario posthumo de Lupoduno re- petitum à Conringio in *Censura Diplo- matis Ludoviciani cap. IV.*

§. 58. Idem Aventinus scribit, Ludovicum Regem, dum Reginoburgii Francofordiæque sacras ædes muro hæ- rentes mœnibus solo æquatis ampliari ju- bet, auri thesauros reperisse, quos ege- nis elargitus sit. Templum hoc Lato- mus conjicit esse S. Salvatoris, cujus
lex

sex columnæ in medio adhuc existent. Nam reliquas partes versus meridiem & septentrionem, item chorum ac turrim intra annos CCL. esse exstructas: ac habuisse hoc templum duas parvas turriculas ex utroque latere. Idem Latomus affirmat, mœnia Civitatis ab hoc Ludovico latius extensa, ab antiquo scilicet urbis fossato, usque ad Bornheimianam & Catharianam portas. Idem monet, superesse Diploma Ludovicianum, quo *prædictæ Ecclesiæ, nunc dictæ ad S. Mariam confirmet res quasdam Anno 37. Regni Serenissimi Regis in orientali Francia regnantis, Indictione 7. apud Triborias.* Sed ut res ipsa bene se habeat, computus tamen annorum nos fallit. Sed ipse Latomus quoque peccat in anno emortuali causaque mortis. Post multa beneficia, inquit, *in Rempubl. & Ecclesiam collata ad annum 874. ex solarario forte casum faciens disrupta costa è vivis excessit.* Sed hic casus contigit anno MCCCCLXX. nec conciliavit interitum Ludovico Regi: Quid? quod postea Latomus mortem Ludovici referat in annum --- LXXVII. pag. 223.

Nam quod non alium intelligat, quam Ludovicum nostrum Pii filium, ex eo clarum, quod ex casu mortuum, & Laurissæ sepultum tradat: utut per-

peram appellet Ludovici II. filium. Anno 877, inquit, moritur hic Ludovicus Bavarus Germaniæ Rex, secundi filius, ex casu, sepultus Laurissæ, ut supra tetigimus. In hunc quoque annum LXXVII. obitum Ludovici Germaniæ Regis retulit Florianus in *Historia Francofurtensi*.

pag. 18.

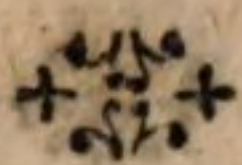
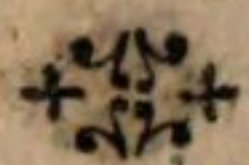
Ao. 877.

§. 59. Anno DCCCLXXVII. Ludovicus Rex Ludovici Germanici filius mense Januario comitia celebravit Francofurti. Annales Fuldenses: *HLudovicus Rex mense Januario generali conventu habito apud Franconofurt, quos de regno Caroli (Calvi) tenuit captivos remisit in Galliam.*

pag. 42.

Ao. 878.

§. 60. Anno DCCCLXXVIII. Idem Ludovicus mense Februario, ac iterum Majo mense Francofurti Comititia habens, legatis ad fratrem Carolum Crasum missis, cum eodem partem regni Lotharingici, à fratre Carolomanno nuper acceptam, dividit. Idem Annales: „ HLudovicus Rex de Aquis „ transiens venit ad Franconofurt, & „ ibi sequenti mense cum suis colloquium habuit. Karlmannus partem „ regni HLutharii, quam priori anno „ à fratribus sibi retinendam acceperat, HLudowico reddidit. HLudowicus Rex à diebus Quadragesimæ „ mæ

„ mæ usque ad mensem Majum mo-
 „ ratus est in villa regia, quæ vocatur
 „ Saltz, & inde transiens apud Fran-
 „ conofurt, generalem habuit Con-
 „ ventum, missisque nuntiis ad fra-
 „ trem suum Carolum, partem regni
 „ HLutharii, quam à Karlmanno ac-
 „ ceperat, cum eo dividit. „

§. 61. Anno DCCCLXXIX. Idem Ludovicus Pascha Francofurti celebra-
 vit. Annales Fuldenfes. pag. 42.
pag. 879.

§. 62. Idem à morte Ludovici, Ca-
 roli Calvi Imperatoris filii, in Galliam
 perrexit: sed paulo post direpto à suis
 Viriduno, acceptaque Lotharingia,
 Francofurtum rediit, ubi Erambertum
 (Lambertum) Comitem aliosque ab
 Arnulpho Carolomanni filio notho Bo-
 jaria pulsos in sam clientelam recepit.
 Mox in Bojariam profectus, ex quo
 fratrem Carolomannum paralyfi per-
 cussum inviserat, Francofurtum rediit,
 ubi natale Domini celebravit. Anna-
 les Fuldenfes: „ Rex missis quibusdam pag. 43.
 „ fidelibus suis ultra Mosam fluvium
 „ ad optimates regionis illius, rever-
 „ sus est in Franciam, venitque Mo-
 „ gentiacam, & inde ad Franconofurt,
 „ ibique Erambertum Comitem de Ba-
 „ joaria aliosque non nullos ad se ve-

pag. 503.

pag. 269.

„ nientes suscepit, quos Arnolt propter
 „ quandam dissensionem inter Karl-
 „ mannum Patrem suum & eos factam
 „ publicis privavit honoribus, & de
 „ regno expulit,,. Aimonius Lib. V.
 „ Ludovicus accepta regni parte sibi
 „ oblata, ad palatium suum Franco-
 „ nofurth rediit: Audiens autem hæc
 „ uxor illius, satis moleste tulit, di-
 „ cens: Quod si ille eo venisset, to-
 „ tum hoc regnum haberet,,. Aven-
 „ tinus Lib. IV. „ Ludovicus noster
 „ auctus regno Lotharingiæ integro,
 „ præter Lugdunum, quod Boso oc-
 „ cuparat, Mogontiacum, inde Fran-
 „ cofordiam ad uxorem Luitgardam
 „ frementem, iurgiaque crebro inge-
 „ rentem, quod non omnes Gallias ul-
 „ tro oblatas accepisset sese recepit. ---
 „ Iisdem etiam diebus Arnulphus, fi-
 „ lius Carolomanni, ex concubina ge-
 „ nitus, Landbertum aliosque præ-
 „ fectos Bajorum, quos minus dicto
 „ audientes ægroto parenti esse cavil-
 „ labatur, dignitate moverat, Boja-
 „ ria exegerat: ipsique ad Ludovicum,
 „ opem ejus implorantes, aufugerant,
 „ criminabanturque Arnulphum, tan-
 „ quam Regnum Bojariæ sibi adserere
 „ vellet. Ludovicus igitur cum uxo-
 „ re Luitgarda & filio Ludovico in
 „ Bo-

„ Bojariam, vocatus quoque à fratre
„ Carolomanno properat „. Annales pag. 43.
Fuldenses : Rex HLudowicus Natale
Domini celebravit in Franconofurt.

§. 63. Anno DCCCLXXX. Iterum Ao. 880.
Ludovicus Rex Pascha Francofurti ce-
lebravit. Annales Fuldenses : Rex pag. 43.
*vero de Gallia rediens in Franciam Pa-
scha celebravit in Francofurt.*

§. 64. Exeunte anno DCCCLXXXI. Ao. 881.
Ludovicus Rex graviter ægrotavit Fran-
cofurti. Annales Fuldenses : Rex a- pag. 44.
*pud Franconofurt gravi infirmitate la-
borabat. Aventinus lib. IV. Ludovi-
cus Rex reversus ex Bojaria Francofor-
diæ ægrotabat.*

§. 65. Anno DCCCLXXXII. Mona- Ao. 882.
sterio Laurishamensi donavit montem
Abrinsberg. Diploma exhibuit Frehe-
rus in Monumentis antiquis ad Calcem
originum Palatarum. Subscriptio ita
habet: Data XV. Kal. Febr. anno do- pag. 33.
*minicæ incarnationis DCCCLXXXII. In-
dictione X. anno VI. HLudowici Sere-
nissimi Regis. Actum Franconofurt pa-
latio Regio, in Dei nomine feliciter.
Amen.*

§. 66. Eodem die Cometa appa-
ruit: ac biduo post, nempe XIII. Kal.
Febr. Ludovicus Rex Francofurti obiit,

pag. 44.

ad latus Patris in monasterio Laurisha-
 menſi humatus. Annales Fuldenſes :
 Stella Cometes prima hora noctis appa-
 ruit, comas ſuas ſupra modum ſpargens,
 & rem infauſtam, (quæ cito ſecuta eſt)
 ſua apparitione præmonſtrans. Nam
 HLudouvicus invaleſcente morbo XIII.
 Kal. Decembr. (reſcribendum Februa-
 rii) diem ultimum clauſit, cujus corpus
 translatum, & in monaſterio S. Naza-
 rii, quod dicitur Laureſham, juxta pa-
 tris ſui tumulum ſepultus eſt. Regino
 lib. II. Ludovicus Rex morbo gravatus,
 apud Franckfurt moritur XIII. Kalen-
 das Septembris, ſepultus eſt in Loves-
 heym juxta Patrem in Cænobio. Sed &
 hic peccatur in die emortuali : Perin-
 de ac in Chronico Mariani Scoti: Ver-
 ba huius ita habent ad annum ----
 LXXXIII. Ludovicus Rex frater Imper.
 (Caroli Craſſi) obiit Francoforti XIII.
 Calend. Septembr. ſepultusque eſt in Cæ-
 nobio cum Patre. Otto Friſingenſis
 Chronicor. Lib. VI. Cap. VIII. Inter
 hæc Rex Ludovicus Franconefurt diem
 obiit, & in Monaſterio Laureacenſi
 juxta Patrem humatur. Andreas Ra-
 tiſponenſis in Chronico Bavarix: Lu-
 dovicus apud Franckenfurt obiit, &
 in Monaſterio Laureacenſi eſt ſepultus.
 Aventinus : XV. Kalendas Februarii
 ſiculus

pag. 122.

pag. 31.

pag. 270.

sidus crinitum visum est. Tertio deinceps die Ludovicus Rex noster naturæ concedit anno Christianæ ævæ octingentesimo secundo mox effentur ad Laureacum, ibique juxta parentem conditur. De sepultura Ludovici vide etiam Chronicon Laurishamense. pag. 67.

§. 67. Anno DCCCLXXXVII. Carolus Crassus Imperator Francofurtum venit: ac mox in ejus locum Rex Germaniæ eligitur Arnulphus. Annales Fuldenfes: *Veniente Karolo Imp. Francofurt isti invitaverunt filium Karlmanni Regis, ipsumque ad Seniorelem elegerunt. Et forte ipse Arnulphus Francofurti est electus.* Ao. 887.

§. 68. Anno DCCCLXXXVIII. Arnulphus Rex Comitiam habuit Francofurti. Annales Fuldenfes: *Rex Franciam petiit, habitoque ad Francofurt generali conventu disposuit adventare Wormatiam.* Ao. 888. pag. 49.

§. 69. Ibidem Arnulphus Rex Gerolpho Comiti terras quasdam in proprium adscribit. Diploma regium habetur in calce Chronici Monachi Egmondani. *Datum pridie Nonas Augusti anno incarnationis Domini DCCCLXXXVIII. Indictione VII. Anno secundo regni Arnulphi piissimi Regis. Actum Francofurt in Dei nomine feliciter Amen.* pag. 373.

- Ao. 889. §. 70. Anno DCCCLXXXIX. Arnulphus Rex in Obotritos moturus, Francofurti Comitia celebrat, ac expeditione mediocriter confecta eo rediit. Annales Fuldenses: „Inde edictum est „in exercitum ire ad Obodritas, sed „antea placitum curte regia Francofurt haberi cum Francis Regi „complacuit. Perventum igitur est, „sicuti antea dispositum erat, ad Obotritos cum maximo exercitu, sed tamen ibi parumper rebus prospere „gestis, Rex data exercitui licentia „ad Franconofurt celeri festinatione „reversus est „.
- Ao. 893. §. 71. Anno DCCCXCIII. Arnulphus ex Bojaria reversus Franconofurtum venit. Regino Lib. II. *Arnulphus Bajoriam egressus Franckfurt venit.*
- Ao. 899. §. 72. Anno DCCCXCIX. Arnulphus Imper. obiit, cui filius succedit Ludovicus, eidemque anno DCCCCXII. Conradus Dux Franconiae, quem eodem anno Francofurti Comitia habuisse memorat Latomus.
- Ao. 912. §. 73. Anno DCCCCXIV. Conradus Rex Francofurti egit mense Julio. Nam Latomus affert Diplomatis clausulam sequentem: VII. Idem Julii Anno 914. Indict. II. Anno II. Regni. Francofurti in Palatio regio.
- Ao. 914. §. 74.

§. 74. Anno DCCCCXLIV. Otto I. Ao. 942.
 Rex natalem Domini celebravit Franco-
 furti, ubi Henricum fratrem rebel-
 lem ex custodia dilapsum supplicem
 sibi factum in gratiam recepit. Con-
 tinuator Reginonis: „ Anno Domi- pag. 77.
 „ nicæ incarnationis ---- Rex natalem
 „ Domini Franckfordiæ celebravit:
 „ ubi frater ejus per Rudbertum Ma-
 „ guntinensis Ecclesiæ Diaconum cu-
 „ stodiam noctu clam aufugiens, ante
 „ lucano tempore Regis Ecclesiam ad-
 „ euntis pedibus occubuit, & conces-
 „ sa venia, misericordiam, quam pre-
 „ catur, obtinuit „.

§. 75. Anno DCCCCL. Idem Otto Ao. 950.
 festum Purificationis S. Mariæ Franco-
 furti celebravit. Idem Continuator
 Reginonis.

§. 76. Anno DCCCCLIII. Natalitia Ao. 953.
 Christi Francofurti celebravit. Idem. pag. 78.

§. 77. Anno DCCCCLX. Iterum Na- Ao. 960.
 tivitatem Christi celebravit Francofur-
 ti, ubi tum temporis Adaldagus Ar-
 chiEpiscopus Hamburgensis Libutium
 Rugorum novum Episcopum consecra- pag. 80.
 vit. Idem: „ Natalem Domini Fran-
 „ ckonoford celebravit, ubi Libutius
 „ ex Cœnobitis S. Albani à venera-
 „ bili Archi Episcopo Adaldago genti
 „ Rugorum Episcopus ordinatur „.

- Ao. 965. §. 78. Anno DCCCCLXV. Otto I. Imper. ex Italia reversus, Francofurtum venit. Ditmarus Episcopus Mersburgensis *Chronici lib. II. Otto Imper. de Italia pergens, Franconfort venit, & in his partibus diu permanens, inter suos pacem atque concordiam firmavit.*
- Ao. 967. §. 79. Anno DCCCCLXVII. Idem in festo S. Johannis Baptistæ, ac Petri & Pauli Apostolorum Francoforti commoratus est. Continuator Reginonis: *Nativitate Præcursoris & Apostolorum festivitate Franconoford celebrata, iter suum acceleratus in Saxoniam remeavit.*
- Ao. 972. §. 80. Anno DCCCCLXXII. Otto Imp. mense Decembri egit Francoforti. Id enim indicat clausula Diplomatis apud Latomum: in qua etsi anni regni cum indictione optime conveniunt, miror tamen qui Imperatoris Romani elogium in eo non compareat. Sed ecce Latomiana: *Otto Dei gratia Rex Francorum & Longobardorum, ac Patricius Romanorum &c. data VI. Calend. Januarii Anno 972. Indict. XV. Regni XXXVII. Actum Franconofurt.*
- Ao. 985. §. 81. Anno DCCCCLXXXV. Henricus Henrico fratris Ottonis I. natus ab Ottone III. in gratiam receptus Francofurti, Bojariæ Ducatum recuperavit. Ditma-

Ditmarus lib. IV. Oritur inter hunc
(Hoiconem Comitem Ottonis III. Ma- pag. 67.
gistrum) & præfatum Henricum, qui
minor dicebatur, magna seditio, qua Heri-
manni Comitis consilio postmodum finita,
Regis gratiam in Francoforti, & Du-
catum dedititius promeruit.

§. 82. Anno DCCCCLXC. mense Ju- Ao. 990.
lio Otto III. Francofurti egit. Extat
enim in Nicolai Zyllesii *Defensione Ab-* pag. 27.
batiae Imperialis S. Maximini, ejus di-
ploma *Franconovurt datum XVI. Kl.*
Julii.

§. 83. Anno DCCCXCV. Idem ite- Ao. 995.
rum Francofurti aliquamdiu versatus
est. Testatur id hæc clausula diplomatis
apud Latomum: *Data in festo S. Na-*
zarii Anno 995. Indict. VIII. Regni XII.
(sic namque rescribendum pro III.)
Actum Franconofurt.

§. 84. Anno MII. Henricus Dux Ao. 1002.
Bajariæ in Ottonis III. locum Rex eli-
gitur. Id factum esse Francofurti,
Gebhardus Florianus affirmavit ad Trit- pag. 21.
hemii *Chron. Laur.* provocans. Sed
neque Trithemius *Chronicon Laurisha-*
mense scripsit; nec id in *Hirsaugiensi*
Chronico Trithemii reperias. Contra
Ditmarus lib. V. testatur, Werlæ in Sa- pag. 105.
xonia Henricum electum, ac porro
Moguntia coronatum. Forte tamen
vel

vel ante coronationis solemnia, vel iis peractis Francofurtum invisit.

Ao. 1006. §. 85. Anno MVI. Henricus II. frequentem Synodum Francofurti celebravit: in qua potissimum de fundatione Episcopatus Bambergensis actum, ac re confecta Eberhardus, Regis Cancellarius, primus ibidem Episcopus constituitur, atque ab Archi Episcopo Moguntino Willigiso consecratur. Ditmarus lib. VI. „ Generale

pag. 139. „ Concilium in Francfort à Rege positur, & hoc ab omnibus Cisalpinis „ Antistitibus visitatur --- Cunctis praesentibus ejus (Tagenonis Archiepiscopi Magdeburgensis) sermonem „ tunc affirmantibus, & subscribentibus, Eberhardo tunc Cancellario „ cura pastoralis à Rege committitur, „ & hic à praefato Archipraesule eodem die consecratur „.

Ao. 1007. §. 86. Ibidem sequenti anno Henricus Rex Abbatiam Kitzingensem novo Episcopatu Bambergensi adscribit, & ut vulgo loquuntur, incorporat. Praeceptum Henrici Regis habetur in actis Kitzingensibus Onoldi editis anno MDCXXIX. Data Cal. Novemb. indict. V. anno dominicae incarnat. MVII. anno vero Domini Henrici secundi Regn. VI. Actum Franckenfurt feliciter. Amen.

§. 87.

§. 87. Anno MXVI. Kunigunda Ao. 1016.
Cæsaris uxor à marito Francofurti dis-
cedens , Kauffungæ ægrotare incipit.
Ditmarus lib. VII. Regina Cunegundis
à Francoforde à Cæsare discedens, cum
ad locum, qui Capurigun dicitur, veni-
ret, infirmatur.

§. 88. Anno MXVII. mense Fe- Ao. 1017.
bruario Henricus II. Imperator Franco-
furti agens, Ecclesiæ S. Michaelis Bam-
bergæ tredecim villas donat. Diploma
affert Caspar Bruschi in *Chronologia* pag. 314.
Monasteriorum Germaniæ, cujus hæc est
clausula : *Data Nonis Februarii, In-*
dictione XII. (imo XV.) anno domini-
cæ incarnationis 1015. (rescribe) anno
Domini Henrici secundi regnantis deci-
mo sexto imperii autem quarto. Actum
Francofordiæ feliciter.

§. 89. Eodem anno Henricus Imp.
Francofurti Natalitia Christi ritu so-
lenni celebravit. Ditmarus Lib. VII. Im-
perator ab Bavenberg discedens, ad pag. 230.
Wirziburg primo, denique ad Franco-
fordi venit, ibidemque Nativitatem Do-
minicam festivis peregit gaudiis.

§. 90. Anno MXX. Henricum II. Ao. 1020.
Franconofurti Comitia habuisse, qui-
bus XXXI. Episcopi adfuere, annotavit pag. 233.
Latomus : cujus verba non pigrabor
affer-

afferre: „ Anno 1020. primo anno
„ Aribonis Moguntini Præfulis fuit
„ Conventus Imperialis sub Henri-
„ co II. Augusto Francofordiæ , ubi
„ interfuerunt XXXIII. Episcopi , &
„ Abbates plures insignes , celebra-
„ tes Synodum provincialem. Illo-
„ rum confessum celeberrimum de-
„ scribit noster Georgius Heylmann,
„ dictus Scheffer , Cancellarius Mo-
„ guntinus, doctrina & prudentia ce-
„ lebris , ante annos ferme centum
„ meus in præbenda antecessor. In
„ orientali parte Ecclesiæ ante Altare
„ Archi Episcopus Moguntinus Ari-
„ bo , cum suis suffraganeis, Wer-
„ nero Argentinensi , Brunone Au-
„ gustano, Meinberto Paderbornensi,
„ Eberhardo Bambergensi, Meinhar-
„ do Wirzburgensi, Gothardo Hildes-
„ heimenfi, Brandone Halberstadien-
„ si, Wizero Bulcharde Wormatiensi
„ confedit. In occidentali vero par-
„ te Imperator Henricus, & à dextris
„ ejus Pilegenius Coloniensis Archi-
„ Episcopus, cum suis Suffraganeis,
„ Sigeberto Mindensi, Sigefrido Mi-
„ megardenfi sive Monasteriensi, Bru-
„ none Trajectensi: à sinistris Hun-
„ fridus Parthenopolitanus, sive Mag-
„ deburgensis Archi Episcopus, cum
„ suis

„ suis Suffraganeis , videlicet Hildi-
 „ berto Citizenſi, Brunone Mersbur-
 „ genſi, Luzone Havelbergenſi, Di-
 „ thero Miſnenſi : In australi autem
 „ plaga, Robertus Virdunenſis, Ru-
 „ dolphus Slefwicenſis , Hidolphus
 „ Mantuanus, Reginaldus Aldenbur-
 „ genſis aſſederunt. In Aquilonari
 „ Abbates , Richardus Fuldenſis,
 „ Reinholdus Lauriſhamenſis, Arnol-
 „ dus Hirſfeldenſis, Gerbertus S. Al-
 „ bani, cum aliis ſex ejusdem ordinis
 „ adfuerunt „ .

§. 91. Anno MXXXV. pons inter Ao. 1035.
 Francofurtum & Sachſenhuſam lapi-
 deus conſtrui coepit. Gebhardus pag. 16.
 Florianus.

§. 92. Anno MLXIX. Henricus IV. Ao. 1069.
 Comitia Moguntiae indiſta Francofur-
 tum tranſtulit, ubi Petrus Damianus,
 legatus Pontificius , ejus auſibus in
 divortio uxoris Berthae repugnat. Lam- pag. 178.
 bertus Schafnab. „ Vix & ægre amico-
 „ rum conſiliis ſuperatus, ne Princi-
 „ pes Regni fruſtraretur, quos ſumma
 „ frequentia ſibi Moguntiae occur-
 „ rere juſſiſſet, Franconofurt abiit, ibi-
 „ que eos , qui Moguntiae convene-
 „ rant, ſtatuto die adeſſe juſſit. Quo
 „ dum frequentes veniſſent, Petrus
 „ Damianus (is legatus erat ſedis
 „ apo-

„ apostolicæ , vir ætate & vitæ inno-
 „ centia admodum reverendus) man-
 „ data exposuit Romani Pontificis ,
 „ pessimam rem , & ab nomine chri-
 „ stiano , nedum ab Regio cultu ,
 „ multum abhorrentem esse , quam
 „ moliatur. „ .

Ao. 1109.

§. 93. Anno MCIX. Henricus V.
 habitis Francofurti Comitibus , Sigfri-
 dum Palatinum captivum custodiæ Epi-
 scopi Würzburgensis credidit. Con-
 pag. 195. f. radus Vrspergensis : „ Rex Henricus
 „ Natalem Domini Moguntia celebrat
 „ & paulo post Franckenfurt conventu
 „ procerum habito , Sigefridum Pala-
 „ tinum Comitem apud Wircibur-
 „ gensem Episcopum custodiæ depu-
 „ tavit „ .

Ao. 1125.

§. 94. Anno MCXXV. Latharius,
 Dux Saxoniae Henrico V. in Regno
 Germaniae succedit. Hunc Francofur-
 ti electum , tradit Florianus : Sed Mo-
 guntiae id factum , patet ex Dodechini
 pag. 22.
 pag. 470. a. Abbatis S. Disibodi *Appendice ad Ma-
 rianum Scotum.*

§. 95. Idem Florianus Conradum III.
 Lotharii successorem Francofurti ele-
 ctum scribit. Verum ex Dodechino
 & Ottone Frisingensi *Chronic. Lib. VII.*
Cap. XXII. patet , electionem ejus in
 Confluentina urbe confectam.

§. 96.

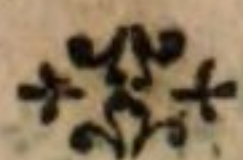
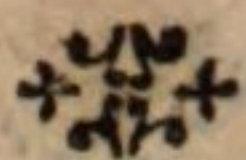
§. 96. Conradus Rex Francorum Ao. 1140.
 Francoforti diem dixit Principibus de
 Ducatu Saxoniae contendentibus. Al-
 bertus Stadenſis : „ Conradus Rex pag. 162. b.
 „ Purificationem S. Mariae celebrat
 „ Wormatiae, quo praedicti Principes
 „ minime venerunt, Rege eis Ducatum
 „ praebere nolente, quibus aliud pla-
 „ citum proposuit Franckenevorde.
 „ Sed nec huic interfuerunt „.

97. Anno MCXLII. Conradus III. Ao. 1142.
 frequentia habuit Comitia, in quibus
 Henricus Leo Saxoniae Ducatum, qui
 Patri abjudicatus erat, recuperavit, ac
 Henricus, Conradi filius puer succes-
 sor Patris designatur: Praeterea demor-
 tuo Archiepiscopo Moguntino Mar-
 colpho, Henricus Praepositus investi-
 turam Archi Episcopalem à Conrado
 Rege accepit, Cardinalibus Romanis
 Gregorio & Dieuwino praesentibus. Ibi-
 dem etiam nuptiae Henrici novi Boja-
 riae Ducis fratris Conradi Regis, cum
 Gertrud matre Henrici Leonis cele-
 brantur. Otto Frisingensis de *Gestis*
Friderici I. Imp. Cap. III. „ Conra- pag. 431.
 „ dus Romanorum Rex Principes con-
 „ vocans, in oppido Orientalis Franciae
 „ Franconesfurt ————— generalem cu-
 „ riam celebrat: ibique filio suo Hen-
 „ rico adhuc puero, per electionem
 VII. Band, E „ Prin-

pag. 473. a.

„ Principum Rege constituto, in pa-
 „ latio Aquis eum Dominica medianæ
 „ Quadragesimæ Regem inungi ac co-
 „ ronari iubens, Regni participem le-
 „ git. Ad prædictam Curiam Henri-
 „ cus, Henrici (de quo supra dictum
 „ est) Noricorum Ducis filius, qui
 „ jam adoleverat, venit, Ducatum
 „ Noricum, quem Patri suo non iuste
 „ abjudicatum assererat, jure hæredi-
 „ tario reposcens, quem Princeps mul-
 „ ta prudentia & ingenio inductum,
 „ usque ad reditum suum (à transma-
 „ rina expeditione) suspendens, quie-
 „ te expectare persuasit „. Dode-
 „ chinus : „ Rex Pascha Verzeberg ce-
 „ lebravit, & inde post festum trans-
 „ iens, Franckenvort venit in Domi-
 „ nica Misericordia : & ibi curiam ha-
 „ buit, ubi convenerunt omnes pene
 „ Principes Teutonici regni, ubi &
 „ Saxones in gratiam Regis venerunt.
 „ Et filius Heinrici Ducis Ducatum
 „ Saxoniae suscepit, cujus matrem Rex
 „ fratri suo Henrico Marchioni ibidem
 „ copulavit, ac Ducatum Bojariae tra-
 „ didit. Marcolphus Moguntinensis
 „ ArchiEpiscopus obiit, pro quo
 „ Henricus majoris domus Præpositus
 „ constituitur, & à Rege in Francen-
 „ fort investituram accepit, præsentibus
 bus

„ bus Cardinalibus Gregorio & Dic-
 „ wino „. Andreas Ratisbonnen- pag. 58.
 sis: „ In generali Curia, quam Rex
 „ Conradus tunc Franckenfordiæ ce-
 „ lebravit, ipsum filium suum nomine
 „ Heinricum adhuc puerum per
 „ electionem Principum Regem con-
 „ stituit, jubens eum esse regni parti-
 „ cipem. Qui non diu supervixit. „.
 Trithemius in *Chronico Hirsaugiensi*:
 „ Rex Pentecosten apud Francofor-
 „ diam celebrat, ubi pene omnes to-
 „ tius regni Principes, Pontifices &
 „ Abbates convenerunt: ibique cele-
 „ bratæ sunt nuptiæ XIV. diebus, im-
 „ pensis regalibus, quibus fratri suo
 „ primo Duci Austriæ Henrico filiam
 „ Lotharii Imperatoris relictam, Hen-
 „ rici Bavariæ Ducis Gertrudem Rey
 „ copulavit uxorem. Ibi Henricus
 „ cognomento Leonis, filius Henrici
 „ Ducis Bavariæ & Gertrudis præfatæ
 „ filiæ Lotharii Imperatoris, de manu
 „ Regis Conradi Saxonæ Ducatum
 „ accepit. Eodem anno abiit Marcol-
 „ phus Archi Episcopus Moguntinus,
 „ cui Henricus majoris Ecclesiæ Præ-
 „ positus inaccessit, qui duobus Cardi-
 „ nalibus S. Romanæ Ecclesiæ præ-
 „ sentibus legatis, in Franckfordia re-
 „ galium

„ galium investituram ab ipso Rege
„ Conrado suscepit „.

Ao. 1146.

§. 98. Anno MCXLVI. Bernhardus
Clarevallenſis Abbas, in feſto Purifi-
cationis Mariæ, miraculis etiam, ut
volunt, editis in Comitibus Francofur-
tenſibus clafficum belli ſacri canit, ac
porro Conradum Regem, multosque
alios Principes ad expeditionem illam
ſe accingentes cruce ſignat. Rober-

pag. 628.

tus de Monte in Appendice ad Sige-
bertum Gemblacenſem : „ Conrado
„ Rege in Purificatione S. Mariæ Fran-
„ ckenefurt conſtituto, Abbas Clare-
„ vallenſis tam Regi quam cunctis fere
„ regni Principibus crucis affixit ſi-
„ gnum, & ſocii peregrinationis mul-
„ tiplicati ſunt ſuper numerum „.

pag. 141.

Helmoldus Chronici Slavorum Lib. I.
Cap. LX. „ Bernhardus Clareval-
„ lenſis Abbas egreſſus in Teu-
„ tonicam terram venit ad cele-
„ brem curiam Franckenvordt, quo
„ tunc forte Rex Conradus cum omni
„ Principum frequentia feſtinus occur-
„ rerat. Cum ergo ſanctus vir in Ec-
„ cleſiis poſitus, curandis ægrotis in
„ nomine Domini propenſius inſtaret,
„ aſtante Rege & ſummis poteſtatibus,
„ incertum erat inter ſanctas populo-
„ rum catervas, quid quiſque patere-
„ tur,

„ tur, aut cui forte subveniretur. Ad
„ erat illic Comes noster Adolfus cer-
„ tius nosse cupiens ex operatione di-
„ vina virtutem viri. Inter hæc af-
„ fertur ei puer cæcus & claudus, cu-
„ jus debilitatis nulla potuit esse dubi-
„ tatio. Cœpit ego vir sagacissimus in-
„ tentare solerter, si forte posset in hoc
„ puero sanctitati ejus experimentum
„ capere. Cujus incredulitati, veluti
„ divinitus edoctus vir Dei, remedium
„ providens, puerum præter morem
„ sibi applicari, cæteros enim verbo
„ tantum consignavit. Hunc vero ex-
„ hibitum manibus excepit, oculisque
„ morosa contrectatione visum resti-
„ tuit. Deinde genua contracta cor-
„ ripiens, jussit eum currere ad gra-
„ dus, manifesta dans indicia, recu-
„ perati tam visus quam gressus. Cæ-
„ pit sanctus ille, nescio quibus ora-
„ culis edoctus, adhortari Principes,
„ cœterasque fidelium plebes, ut pro-
„ ficiscerentur Hierusalem, ad com-
„ primendas & Christianis legibus sub-
„ igendas Barbaras Orientis nationes,
„ dicens: Appropinquare tempora,
„ quo plenitudo gentium introire de-
„ beat, & sic omnis Israel salvus fiat.
„ Protinus ad verba adhortantis, in-
„ credibile dictu est, quanta populo-

- „ rum caterva se ad profectiorem ean-
 „ dem devoverit; in quibus primi &
 „ præcipui erant Conradus Rex, Fri-
 „ dericus Sueviæ Dux, qui postea
 „ regnavit, Welf Dux, cum Episco-
 „ pis & Principibus, militia Nobilium
 „ & ignobilium, vulgariumque nume-
 „ ro æstimationem excedente „. De
 miraculis Bernardi Francofurti editis
 ita Abbas Bonævallis in ejus vita, apud
 pag. 234. Latomum: „ Apud Franckenfurt,
 „ Moguntia Diœcesis locum innume-
 „ ris virtutibus idem servus Dei effulsit:
 „ de tota siquidem regione „. Alber-
 pag. 165. a. tus Abbas Stadenfis: „ Sub Rege Con-
 „ rado & Papa Eugenio Bernardus
 „ Clarevallis Abbas, virtutibus in-
 „ signis, in Curia Franckenvorde
 „ crucem versus Hierosolimam præ-
 „ dicavit: ubi etiam puerum cæcum
 „ & claudum in præsentia Comitis
 „ Adolphi sanavit. Signati sunt Con-
 „ radus Rex, Lothewicus Rex Fran-
 „ ciæ, Fridericus Dux Sueviæ, Welf
 „ Dux & multi Principes Franciæ &
 pag. 13. „ Teutonicæ „. Confer Hermannum de
 pag. 59. *Lerbene in Chronico Comitum Schawen-
 burgensium*, Andream Ratisbonnen-
 sem in *Chronico Bavarie*: qui & testa-
 tur, compositionem inter Papam Euge-
 nium & Conradum Regem per Bern-
 har-

hardum Spiræ factam Francofurti Sigil-
lis Principum fuisse roboratam. Aven- pag. 58.
tinus Lib. VI. „ Divus Bernhardus cum pag. 387.

„ mandatis Eugenii Pontificis maximi
„ in Germaniam proficiscitur; Calen-
„ dis Februarii Francofordiæ res Ger-
„ manicas pacat, Welphonem Cæsa-
„ ri reconciliat. Inde expeditio Asia-
„ tica una omnium Principum senten-
„ tia ad futuram æstatem decernitur.
„ Unus, (quod mireris) Otto Frisin-
„ gensis, Bernhardi gesta non Fran-
„ cofurti, sed Spiræ contigisse tradit, pag. 429.
„ *Lib. I. de Gestis Frideri I.*

§. 99. Anno MCLII. Fridericus I. Ao. 1152.
Sueviæ Dux Francofurti Rex eligitur
in locum Conradi III. nuper demortui.
Otto Frisingensis de gestis Frideri- pag. 447.
ci I. Lib. II. „ Anno ab urbe con-
„ dita MDCCC. ab incarnatione vero
„ Domini MCLII. decedente ab hac
„ luce vernali tempore, id est, sexta fe-
„ ria proxima (ut dictum est) post caput
„ jejunii, in Civitate Babenbergensi,
„ piissimo Rege Conrado III. Nonas
„ Martii, id est, tertia feria post Ocu-
„ li mei, iu oppido Franconesfurt, de
„ tam immensa transalpini Regni la-
„ titudine, universum (miru dictum)
„ Principum robur, non sine quibus-
„ dam ex Italia Baronibus, tanquam

pag. 358.

pag. 179.

pag. 255.

„ in unum corpus coadunari potuit.
 „ Vbi cum de eligendo Principe Pri-
 „ mates consultarent (nam id Juris
 „ Romani Imperii apex , videlicet
 „ non per sanguinis propaginem de-
 „ scendere, sed per Principum electio-
 „ nem Reges creare, sibi tanquam ex
 „ singulari vendicat prærogativa) tan-
 „ dem ab omnibus Fridericus Suevo-
 „ rum Dux, Friderici Ducis filius pe-
 „ titur, cunctorumque favore in Re-
 „ gem sublimatur,,. Chronicon Au-
 „ gustense Monasterii S. S. Vdalrici &
 „ Afræ : „ Fridericus I. Friderici Sue-
 „ vorum Ducis filius, fratris scilicet
 „ Conradi Regis, natus ex clarissima
 „ progenie Karolorum, post Con-
 „ radum tertium patrum suum
 „ apud Franckenfurt communi vo-
 „ to & consensu omnium Princi-
 „ pum est electus ad Imperium,,.
 „ Collector Magni Chronici Belgici :
 „ Fridericus hujus nominis I. Impera-
 „ tor, cognomento Magnus, filius
 „ Friderici Ducis Alemanniæ fratris
 „ Conradi Regis hujus nominis tertii,
 „ summo favore cunctorum Principum
 „ apud Franckenwert in Regem eligi-
 „ tur,,. Auctor Additionum ad Lam-
 „ bertum Schafnaburgensem : „ Con-
 „ radus Rex XVI. Cal. Martii rebus hu-
 „ manis

„ manis excessit, eique Babenberg
 „ Regum more funebria explentur,
 „ ac sepelitur: cujus loco fratrue-
 „ ejus Fridericus Suevorum Dux Fran-
 „ ckenford rerum summam suscipiens
 „ in Regem eligitur „.

§. 100. Anno MCLVIII. prius quam Ao. 1152.
 in Italiam abiret Fridericus, Comititia
 habuit Francofurti. Albertus Staden-
 sis: „ Anno Domini MCLVIII. Fride-
 „ ricus Imperator Franconfort Con-
 „ ventum habuit, Pascha vero apud
 „ Trajectum celebravit „.

§. 101. Ibidem Fridericus Imper.
 Hamburgensis Ecclesiæ privilegia con-
 firmavit. Diploma Imperatorium tum
 ab Erpoldo Lindenbrogio in *syntagma-
 te scriptorum septentrionalium*, tum à pag. 181.
 Joachimo Johanne Madero ad calcem
 M. Adami Bremensis, fuit editum, pag. 131.
 Testes & clausulam afferemus: „ Ar-
 „ noldus Moguntinensis ArchiEpisco-
 „ pus, Everhardus Bambergensis Epi-
 „ scopus, Geberhardus Wirzebur-
 „ gensis Episcopus, Albertus Aquen-
 „ sis Præpositus, Gerhardus Magde-
 „ burgensis Præpositus, Fridericus
 „ Dux Sueonum, Chonradus Palati-
 „ nus Comes de Rheno, HLudovi-
 „ cus Provincialis Comes Thuringiæ,
 „ Marquardus de Gumbach SIGNVM

, DOMINI FRIDERICI ROMANORVM
 , IMPERATORIS INVICTISSIMI. „ Ego
 , Reinaldus Cancellarius Vice Mo-
 , guntinensis Archi Episcopi & Archi
 , Cancellarii recognovi. Data Fran-
 , ckenvort XVII. Kalend. Aprilis In-
 „ dict. VI. Anno ab Incarnatione
 „ Domini millesimo centesimo quin-
 „ quagesimo octavo, regnante Domi-
 „ no FRIDERICO Romanorum Impera-
 „ tore Augusto, Anno regni ejus VI.
 „ Imperii vero III.

Ao. 1160.

pag. 255.

§. 102. Anno MCLX. Arnoldo Ar-
 chi Episcopo à Moguntinis occiso, suc-
 cessor à Ludovico Thuringiæ Landgra-
 vio, ac Conrado Palatino Francofurti
 legitur Christianus Mersburgensis Præ-
 positus. Additiones ad Lambertum :
 „ Conradus Palatinus ac Ludovicus
 „ Landgravius apud Francfurt, Suffra-
 „ ganeorum Episcoporum ac Treve-
 „ rensis Legati Apostolici Præsentia,
 „ imo legatione freti Christianum
 „ Mersburgensem Præpositum paucis
 „ arbitris Episcopum constituerunt.

Ao. 1165.

pag. 23.

§. 103. Anno MCLXV. Fridericus I.
 eos, qui nundinas Francofurtenses
 vellent invisere, in suam ac imperii
 clientelam singularem recepit. Geb-
 hardus Florianus *in Francofurto*.

§. 104.

§. 104. Anno MCLXVIII. Fride. Ao. 1168.
ricus Imp. exeunte Majo comitia ha-
buit Francofurti, ubi Henricum Leo-
nem Ducem, cum aliis Saxoniae Prin-
cipibus reconciliavit. Godofridus Mo-
nachus ad S. Pantaleonem in Annali-
bus : *Imperator II. Kal. Junii curiam* pag. 243.
Franckinfort habuit, ubi Ducem & Prin-
cipes Saxoniae ad Pacem revocavit.

§. 105. Anno MCXCVIII. mortuo Ao. 1198.
Henrico VI. Philippus Dux Sueviae à
nonnullis Principibus Francofurti eli-
gitur. Auctor fragmenti Historici ab
Vrstisio editi : „ Anno Domini pag. 86.
„ MCXCVIII. Philippus Dux Sueviae fra-
„ ter Henrici praedicti apud Francken-
„ ford ab una parte Principum electus
„ est in Regem „ :

§. 106. Anno MCCVIII. post cæ- Ao. 1208.
dem Philippi Regis , Otto IV. denuo
electus ad festum S. Martini, frequen-
tia Comitia Francofurti habuit, ac post-
quam ad preces Beatricis filiae Philip-
pi Otto Wittelsbachius percussor patris
ejusque fautores proscripti, pacem ge-
neralem ibidem sancivit. Otto de S. pag. 226.
Blasio *cap. I.* „ Occiso Philippo anno
„ belli hujus duodecimo, Otto regnum,
„ pro quo diu conflixerat, tandem
„ obtinuit. Sed quia admodum atte-
„ nuatus fuerat, paulatim conversis
„ ad

pag. 278.

„ ad se Principibus confortatur. A
 „ nativitate itaque S. Johannis Baptistæ
 „ quando videlicet occisus est Philip-
 „ pus usque ad Autumnum, attrahen-
 „ dis sibi regni possessionibus & conci-
 „ liandis Principibus instans, circa fe-
 „ stum S. Martini Curiam apud Fran-
 „ kinfort habuit. Itaque lege Pacis
 „ promulgata, regnum turbatum pau-
 „ lisper tranquillavit „ . Godofri-
 „ dus in *Annalibus* : „ Anno Domini
 „ MCCVIII. ab urbe autem condita
 „ MDCCCCELIX. completis ab origine
 „ mundi annis sex millibus quadrin-
 „ gentibus septem, in festo S. Martini
 „ apud Frankinvort celeberrimus con-
 „ ventus Principum fuit, &, ut plu-
 „ res testati sunt, qui præsentibus ade-
 „ rant, non in pluribus annis tot no-
 „ biles, tot potentes insimul conve-
 „ nisse. Vbi Otto Rex nonagesimo
 „ tertio loco ab Augusto ab omnibus
 „ in Regem eligitur, diademæque cum
 „ lancea Imperiali ei assignatur, filia
 „ Philippi Regis cum universis, quæ
 „ possederat, in dotem ei datur. Qua
 „ etiam coram Rege, & Principibus
 „ de morte Patris conquesta, iudicio
 „ omnium prædictus Palatinus & ejus
 „ fautores proscribuntur & damnan-
 „ tur. Ibi Rex primo deinde cœteri
 „ Prin-

„ Principes jurant firmam pacem ter-
„ ra marique servandam, omnes
„ injustas exactiones vectigalium de-
„ ponendas, omnia etiam jura à Ka-
„ rolo Magno instituta observanda &
„ tenenda „. Arnoldus Lubecen-
„ sis *Lib. VII. Chronici Slavorum Cap.*
XVI. „ Exinde alia curia magis fa-
„ mosa indicta est in Franckenvorde in
„ festo B. Martini. Vbi cum magna
„ solennitate & ingenti numerositate
„ occurrerunt Domino Regi Principes
„ Franconiae, Bavariae, Suaviae. Ade-
„ rat ibi Beatrix, filia Philippi Regis,
„ cum suis submittens se gratiae Do-
„ mini Regis, quam produxit Domi-
„ nus Spirensis. Quae elevata voce
„ cum gemitu & suspiriis & lachrymis
„ multis conquesta est Domino Regi
„ & Principibus praesentibus, & in
„ commune toti orbi Romano de im-
„ pia morte Patris sui, & de impia
„ conspiratione Otthonis Palatini, qui
„ eum insidiosè nihil tale suspicantem,
„ in propria domo occidit. Cum haec
„ dicerentur, facta est pressura magna
„ coram Rege condolentium queri-
„ moniis Reginae, qui omnes obortis
„ lachrymis tantam miseriam defle-
„ bant, & justitiam Reginae fieri postu-
„ labant. Clamabant sane, si scelus
„ perpe-

pag. 202.

pag. 238.

pag. 218.

„ perpetratum inultum inaneret, quod
 „ neque Rex, neque quilibet Princi-
 „ pum secure vivere posset. Ad vo-
 „ luntatem igitur omnium Dominus
 „ Rex proscriptione publica damnavit
 „ homicidam illum. ——— Rex igi-
 „ tur Reginam adolescentulam in sua
 „ procuratione suscepit, quam etiam
 „ ad petitionem Principum pro bono
 „ pacis, si tunc tamen id pro linea
 „ Consanguinitatis fieri posset, uxo-
 „ rem ducere sponndit. Suscepit
 „ igitur eam cum patrimoniis & divi-
 „ tiis multis & trecentis quinquaginta
 „ castris. Ibi etiam repræsentata sunt
 „ Domino Regi omnia imperialia cum
 „ plenitudine potestatis & honoris, &
 „ benevolentia favoris „. Albertus
 Stadenſis : „ Otto Rex statim habita-
 „ curia in Frankevorda pacem reddi-
 „ dit, & leges innovavit „. Conra-
 dus Vrspergenſis : „ Anno Domini mil-
 „ leſimo ccix. ——— Otto hujus nomi-
 „ nis IV. ex parte patris de Suevia &
 „ Saxonia, ex parte vero Matris de
 „ Anglia, ubique nobiliſſima ſtirpe
 „ progenitus, xciv. loco ab Augu-
 „ ſto regnum accepit. ——— Primum
 „ ſi quidem in Franckenfurt adve-
 „ niens, conſenſum Principum acce-
 „ pit „. Magnum Chronicon Belgi-
 cum

cum : „ Apud Franckfordiam curia
 „ celebris habita est quinquaginta
 „ Principum, à quibus omnibus, Phi-
 „ lippo Rege occiso, Rex iste Otto,
 „ hujus nominis quartus, votiva con-
 „ cordia & unanimi inspiratione in
 „ Regem est declaratus - & in Regno
 „ feliciter sublimatus : sicque divina
 „ sibi favente clementia totius Regni
 „ monarchiam solus obtinuit. Ibi
 „ etiam Philippi Regis occisi filiam
 „ sibi desponsatam duxit uxorem „.

§. 107. Anno MCCXII. Ottone IV. Ao. 1212.

deposito, Francofurti eligitur Frideri-
 cus II. Dux Sueviæ, Rex Siciliae. Chro-

nica Augustensis : „ In festo S. Ni- pag. 366.

„ colai Fridericus Rex Siciliae intravit

„ Regnum patris sui, electus Francken-

„ furt „. Jevoldus Northov. in *Chro-*

nico Comitum de Marka : „ Anno Do-

„ mini MCCXII. Dominica Adventus

„ Domini Fridericus juvenis Rex Sici-

„ liae, quondam Henrici Imperatoris

„ ex Constantia filius, favente Rege

„ Franciæ in Franckenfort contra Ot-

„ tonem, jam per Innocentium Pa-

„ pam III. excommunicatum & de-

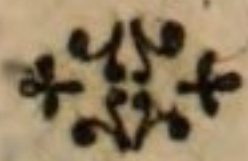
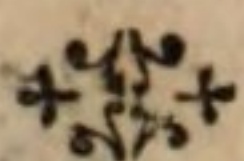
„ positum, in Regem solenniter eli-

„ gitur „.

§. 108. Anno MCCXIX. Frideri- Ao. 1219.

cus II. in Francofurtensibus Comitibus

mul-

pag. 221.

multum in usum Reip. Germanicæ reformat in melius, optimasque leges sancit. Albericus apud Collectorem Magni Chronici Belgici: „ Rex Fridericus Curiam apud Franckfordiam XIV. diebus habuit: ubi pluribus adunatis Principibus multa de statu & utilitate Regni tractata sunt injusta telonea, injustæ monetæ, bella civilia, nisi de consensu & consilio Regis & Principum, & omnes injustitiæ sub judicio & pæna vitæ, à Regibus & Principibus interdictæ sunt „.

pag. 204. b.

§. 109. Ibidem Gerhardus Bremensis Archiepiscopus diem supremum obiit. Albertus Stadenſis: „ Anno Domini MCCXVIII. ---- apud Franke-
„ nevorde Gerardus Bremensis Archiepiscopus pro pace inter se & Ducem (Henricum Henrici Leonis filium) facienda citatus moritur „.

pag. 56.

Ad annum MCCXVII. refert Henricus Wolterus in *Chronico Archi Episcopatus Bremensis*: „ Anno Domini MCCXVII. citatus fuit Archi-Episcopus Gerhardus ad civitatem Fran-
„ kenvord pro pace facienda inter eum & Ducem à Cæsare, sed eodem anno Archi Episcopus obiit „.

§. 110.

§. 110. Anno MCCXX. à morte Ot- Ao. 1220.
tonis IV. in comitiis Francofurti à Fri-
derico II. habitis filius ejus Henricus
Rex eligitur. Godefridus in *Annali-* pag. 291.
bus : „ Mortuo Ottone Imperatore,
„ Fridericus Rex nonagesimo quinto
„ loco ab Augusto in regno confir-
„ matus, Frankinfurt curiam habuit,
„ ubi commendato filio suo Heinricho
„ Principibus, & ab eisdem licentia
„ accepta Romam proficiscitur „ .
Albertus Stadenfis : „ Heinrichus Im- pag. 205.
„ peratoris Friderici filius, Patre vo-
„ lente, Frankenevorde in Regem eli-
„ gitur „ . Levoldus à Northov in
Chronico Markano : „ Anno Domini pag. 388.
„ MCCXX. Fridericus Rex celebrem
„ curiam in Franckenfurt tenens, per
„ omnes Principes fidelitatem Hen-
„ rico filio suo puero præstare pro-
„ curat „ . Trithemius in *Chron.* pag. 267.
Sponheimensi : „ Fridericus Rex habito
„ conventu apud Franckenfort Ro-
„ mam proficiscitur „ .

§. 111. Ibidem Fridericus Prin-
cipibus potissimum Ecclesiasticis lu-
culenta privilegia ac insignes liber-
tates indulgit. Nimirum statuit : (I) hæ-
reditatem Principum Ecclesiasticorum
non amplius fisco, aut laicis, sed suc-
cessoribus cæssuram, sic tamen, ut

ratum sit testamentum. (II) Telonea & monetas novas in Ecclesiasticorum territoriis Principum, ipsis inconsultis aut refragantibus nequaquam introducenda, sed antiqua telonea & monetarum jura facta tecta mansura, nec per similitudinem imaginum monetas turbandas. (III) Mancipia aut homines proprios fugitivos non recipiendos. (IV) Advocatos Ecclesiæ incommo- dantes damnum duplo restituendos. (V) Feuda Ecclesiæ non occupanda, sed Dominis suis conservanda. (VI) Excommunicatos, si denunciati sint Re- gi, vitandos, & porro ab eodem pro- scribendos. (VII) Nulla ædificia ci- vilia in fundo Ecclesiarum construenda, & si forte fuerint exstructa, diruen- da. (VIII) Officiales Regis vel Impe- ratoris in Civitatibus Principum Eccle- siasticorum jurisdictionem non nisi per octiduum ante Comitia, & post illa exercituras, nec in eo à jurisdictione Principis & consuetudine loci abituros. Quod si vero Rex alias accesserit, ju- risdictionem Dominis salvam mansu- ram. Ipsum Diploma Regium *Histo- riæ Episcoporum Ultrajectinorum* inse- ruit Wilhelmus Heda Præpositus Arn- hemensis, Levita & Canonicus Ultra- jecti-

jectinus , cujus initium & finem afferemus :

„ In nomine sanctæ & individuæ
„ Trinitatis. Fridericus secundus di-
„ vina favente clementia Romanorum
„ Rex, & semper Augustus , & Rex
„ Siciliae. Digna recolentes animad-
„ versionem , quanta efficacia & fide
„ dilecti fideles nostri Principes Eccle-
„ siast. nobis hactenus astiterint ad
„ culmen Imperii nos promovendo,
„ & promotos in ipso firmando, &
„ demum filium nostrum Henricum
„ in Regem sibi & Dominum benevo-
„ le atque concorditer eligendo, cen-
„ suimus eos, per quos promoti su-
„ mus promovendos, & per quos fir-
„ mati sumus eos una cum ipsorum
„ Ecclesiis semper fore nostra defen-
„ sione contra noxia quæque firman-
„ dos. Igitur quia in eorum grava-
„ mina quædam consuetudines , &
„ ut verius dicamus, abusiones ex lon-
„ ga perturbatione Imperii (quæ per
„ gratiam Dei nunc quievit, & qui-
„ escit) inoleverat in novis teloneis
„ & monetis, quæ se invicem ex simi-
„ litudinibus imaginum destruere con-
„ sueverant: in guerris Advocatorum
„ & aliis malis, quorum non est nume-
„ rus, statutis quibusdam ejusdem ab-
„ usioni-

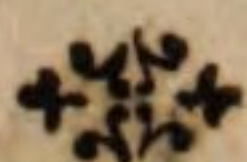
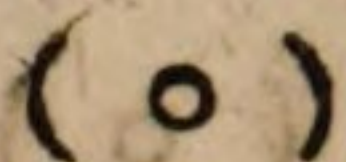
„ usionibus obviamus ————— Sa-
„ ne quanto fidem ampliorem præ-
„ dictorum Principum circa nos in-
„ telleximus, tanto excellentius eo-
„ rum profectibus semper intendemus
„ prospicere. Et quoniam acta homi-
„ num oblivio inimica memoriæ per
„ longam temporum evolutionem se-
„ pelire solet, diligentia vigilantiori ad-
„ hibita hæc nostræ gratiæ beneficia
„ Ecclesiis impensa perpetuari volu-
„ mus. Statuentes ut hæredes nostri
„ & Successores in Imperio ea rata
„ conservent & exequantur, & faciant
„ in Subsidium Ecclesiarum à laicis
„ universaliter observari. Et ut futu-
„ ris innotescant, & à præsentium
„ non excidant memoria sive notitia,
„ ea fecimus huic paginæ annotari,
„ & paginam subnotatione nominum
„ eorum, qui interfuerunt Principum
„ videlicet, & sigilli nostri munimine
„ insigniri. Testes hi sunt: Sifridus
„ Maguntinensis Archi-Episcopus,
„ Theodericus Treverensis Archi Epi-
„ scopus, Engelbertus Coloniensis
„ Archi Episcopus, Albertus Magde-
„ burgensis Archi Episcopus, Hugo
„ Leodicensis Episcopus, Otto Tra-
„ jectensis Episcopus, Engbertus Bam-
„ bergensis Episcopus, Conradus Ra-
„ tispon-

„ tisonnensis Episcopus, Hertwicus
 „ Eyftedenſis Episcopus, Theodricus
 „ Monasterienſis Episcopus, Henricus
 „ Wormatiensis Episcopus, Engel-
 „ hardus Nuwenburgensis Episcopus,
 „ Henricus Basiliensis Episcopus, &
 „ alii quam plures. Signum Domini
 „ Frederici Secundi Rom. Regis in-
 „ victissimi & Regis Siciliae. Ego Con-
 „ radus Metensis & Spirensis Episco-
 „ pus Imperialis Aulae Cancellarius,
 „ vice Domini Sifridi Moguntinensis
 „ Sedis Archi Episcopi, & totius Ger-
 „ maniae Archi Cancellarii recognovi.
 „ Acta sunt haec anno Dominicae In-
 „ carnationis MCCXX. Indictione no-
 „ va, regnante D. Frederico Secundo
 „ Romanorum Rege & Siciliae glorio-
 „ sissimo. Anno Regni ejus in Ger-
 „ mania VIII. in Sicilia vero XXIII. Da-
 „ tum apud Franckenfort VI. Kal. . . .

§. 112. Ad hoc aut etiam anno ---
 XIX. Francofurti datum Principibus
 privilegium provocat Fridericus II. in
 iis scriptis, quibus Gerhardum junio-
 rem Geldriae Comitem abstinere jubet
 à novis teloneis Arnheimii, Osterbeci &
 Lobeci erigendis apud laudatum He-
 dam. Ex his aliqua afferemus: „ Fre-

pag. 195.

„ dericus Dei gratia Rom. Imp. sem-
 „ per Augustus & Rex Siciliae ———

„ Quia cum apud Franckenfurt in Cu-
 „ ria solenniter indicta iudicio præsi-
 „ deremus, per Principes qui ibidem
 „ aderant, talis data fuit sententia, &
 „ ab eisdem approbata, quod nullam
 „ auctoritatem sive warandiam telonei
 „ in damnum vel præiudicium alicu-
 „ jus nostra præstare serenitas potuif-
 „ set. ——— Actum apud Brachmam
 „ prid. Nonas Januarii, xi Indictio-
 „ ne. Fridericus
 „ Secundus Dei gratia Rom. Rex sem-
 „ per Augustus, & Rex Siciliae fideli &
 „ dilecto Principi suo Engelberto sanctæ
 „ Coloniensis Ecclesie Archi Episcopo
 „ gratiam suam & omne bonum. No-
 „ bis Franckenvorde in Curia solenni-
 „ ter indicta iudicio præsidentibus da-
 „ ta talis est sententia, & à Principi-
 „ bus approbata, quod nullam aucto-
 „ ritatem telonei sive Warandiam in
 „ damnum vel præiudicium alicujus
 „ præstare possimus — Datum apud
 „ Frankenforde in Curia nostra solen-
 „ niter indicta ii. Kal. Maji. „. Licet
 „ autem Heda hoc præceptum alteri præ-
 „ ponat, ex illius tamen elogio Friderici
 „ Imperatorio apparet, posterius fuisse
 „ præponendum.

§. 113. Ibidem Fridericus Rex,
 intercedente Ottone Ultrajectino Epi-
 scopo,

scopo , cives Traiectenses immunes
pronuntiat à telonio Werdano , ex-
cepto marino, sive Zeetoll. Privile-
gium iterum exhibet Heda : ex quo
testes & reliquam clausulam adscribe-
mus : „ Testes sunt Dominus Sifridus pag. 213.

„ Moguntinensis Archi Episcopus, D.
„ Engelbertus Coloniensis Archi Epi-
„ scopus , Theodoricus Treverensis
„ Archi Episcopus, D. Albertus Mag-
„ deburgensis Archi Episcopus , D.
„ Conradus Metensis & Spirensis Epi-
„ scopus , Imperialis Aulæ Cancell-
„ rius , Hugo Leodiensis Episcopus,
„ Theodoricus Monasteriensis Episco-
„ pus, Conradus Ratisbonnensis Epi-
„ scopus, Harluinus Eistadiensis Epi-
„ scopus , Ludovicus Dux Bavarix,
„ Henricus Dux Brabandix , Walra-
„ vius Marchio Namurcensis , Mar-
„ chio de Baden , Gerardus Comes
„ Gelrix, Wilhelmus C. Hollandix,
„ Theodoricus Comes Cliviensis, Ar-
„ noldus Comes de Los , Gerardus
„ Comes de Are, Henricus Comes de
„ Zeine, Otto de Teckeneburg, Her-
„ mannus de Lippia , Wernerus de Bo-
„ lane Imp. aulæ Dapifer, Anselmus
„ de Justine Marefcalcus , Henricus
„ & Harlewinus Magistri coquinæ,
„ Philippus de Bonlane, & alii quam

„ plures fideles Imper. Datum apud
 „ Frankenfurt, anno verbi incarnati
 „ MCCXX. XIII. Calend. Maji Indict.
 „ VIII. Data vero per manus Domini
 „ Conradi Episcopi Metensis & Spi-
 „ rensis Imp. aulæ Cancellarii „.

Ao. 1224.

pag. 292.

§. 114. Anno MCCXXIV. Henricus
 Junior Rex comitia habuit Francofur-
 ti: ad quæ Pater ex Sicilia misit episto-
 lam de statu terræ sanctæ nova quæ-
 dam nunciantem. Godefridi Annales:
 „ Heinricus junior Rex circa Majum
 „ Frankinfort curiam habuit: ubi nun-
 „ cii Imperatoris cum literis ipsius af-
 „ fuerunt, intimantes Regi & Princi-
 „ pibus, Hermannum magistrum Ho-
 „ spitalis S. Mariæ Teutonicorum in
 „ Epiphania Domini in Sicilia ad Im-
 „ peratorem venisse, & de succursu
 „ terræ sanctæ ad hoc eum induxis-
 „ se &c. „.

Ao. 1225.

pag. 293.

§. 115. Anno MCCXXV. denuo
 Comitia Francofurti celebravit Henri-
 cus Rex, in quibus Principes Germa-
 niæ ejus matrimonium cum sorore
 Regis Angliæ, quod
 urgebant legati Anglicani, dissuasere.
 Idem Godofridus: „ Henricus Rex
 „ Curiam habuit Frankinvort, ubi
 „ quidam Episcopus missus à Rege
 „ Angliæ, cum cæteris ipsius Legatis
 affuit

affuit, laborans, ut ipse Rex matri-
monium contraheret cum sorore Re-
gis Angliæ. Sed cum talis con-
tractus displicuisset Principibus, nec
potuisset processum habere, nuntii
inactæ revertuntur.

§. 116. Ibidem Henricus Roman.
Rex semper Augustus Advocatiam Sal-
landiæ, quam Gerhardus Comes Gel-
driæ à Gerhardo milite de Buchhorst
emerat, ac Regi resignaverat, Ottoni
Episcopo Ultrajectino, ejusque Eccle-
siæ in perpetuum contulit possiden-
dam, & Johannes Notarius Ottonis,
Canonicus S. Petri Ultrajecti è manu
Regis recepit. Diploma habet Heda: pag. 197.

Datum apud Franckenvoirdt anno
Domini MCCXXV. x. Kalend. Mar-
tii. Ex sequenti porro diploma-
te apud eundem Hedam apparet, Fran-
cofurti præsentem adfuisse Cardinalem
Portuensensem & tit. S. Ruffinæ Episco-
pum Pontificiæ Sedis legatum, atque
Ottonem Episcopum & Gerhardum
Comitem antea discordes inter se re-
conciliaffe, ac porro traditionem illam
advocatiæ Sallandicæ promovisse: id
quod novo hoc diplomate confirma-
vit Henricus dato apud Franckenvort
anno ----- XXVI. (lege xxv.) X. Kal.
Martii.

pag. 192.

§. 117. Otto ille Episcopus ex Comitibus Lippiaë, Ottonis I. Successor, Francofurti Coloniensi Archiepiscopo consentiente consecratus, à Friderico Cæsare regalium investituram accepit, ac postea cruce signatus in expeditione sacra Friderico comes fuit. Heda: „ Otto „ secundus ejus nominis ex Comitibus „ Lippiaë major Præpositus eligitur Episcopus, qui apud forum Francorum „ ex consensu Metropolitanæ sui benedicitur, & per Fredericum Cæsarem „ temporali jurisdictione investitur, & „ commissio provinciarum suarum regimine Hermannō fratri viro industrio, cruce signatus cum Imperatore transiit mare „. Ad quæ hæc

pag. 198.

notat Arnoldus Buchelius Ictus: „ Hic „ cum apud Frankenfort à Præsule Agrippinensi benedictionem, & ab „ Imperatore investituram accepisset, „ cum eodem Imper. in Siriam profectus est, quo facto an probe officium boni Pastoris executus sit, aliis „ judicandum relinquo: certe qui oves „ suas absque necessitate deferere „ pro ludo habuit, postea easdem in „ lupos conversas, justo Dei iudicio, „ expertus est „.

Ao. 1230.

§. 118. Anno MCCXXX. XVI. Kal. Martii Wilhelmus Comes de Guliche Franco-

Francofurti profitetur, „ quod ab il-
 „ lustri Domino suo Ottone Comite
 „ Palatino Rheni, Duce Bavariae, feu-
 „ dum, quod à Patre ejusdem Ludo-
 „ vico egregio Duce Bavariae tenuerit,
 „ sub hac forma receperit & pacto,
 „ quod de proprietate sua in redditibus
 „ viginti marcarum eidem resignave-
 „ rit, & cum priori feudo rece-
 „ perit ab eodem: Ita tamen, ut datis
 „ ducentis marcis dicti redditus viginti
 „ marcarum ad se redeant absolute „.
 Hujus facti testes fuere: Wilhelmus
 Præpositus Aquisgranensis, Hartman-
 nus Comes de Dilingen, Ludovicus
 Pincerna de Owa, Wilhelmus Dapi-
 fer junior de Alzeja, Hertwicus de
 Hirschberg, Bruno de Alzeja milites,
 cum toto consilio Comitæ Palatini,
 Wilhelmus Advocatus Aquisgranen-
 sis, Christianus Pincerna de Nideck,
 cum toto Consilio Comitæ Wilhelmi.
 Habet hanc Notitiam Wilhelmi Mar-
 quardus Freherus *Originum Palatina-* pag. 34.
rum parte II. Cap. VIII.

§. 119. Anno MCCXXXII. Henri- Ao. 1232.
 cus Romanorum Rex semper Augustus
 Scultetis & universis civibus de Fran-
 kenfort, Wetzflaria, de Fridberg &
 Geilinhufen, talem *dat gratiam*, &
concedit libertatem, ne quis civium coga-
tur

tur filiam suam vel Neptem alicui de curia sua, aut extra curiam copulare, aut tradere legitimam in uxorem: simul etiam filiam Johannis Goldstein de Franckfurt à coactione, quam inceperat pro R. servo suo dimittit absolutam. Ipsum privilegium exhibet *Limnæus Lib. VII. Cap. XVI. §. XI.*

Ao. 1233.

pag. 275.

§. 120. Anno MCCXXXIII. Sigfridus ArchiEpiscopus Moguntinus, Conradus Episcopus Spirensis & Marchio Badensis, Episcopum Wormatiensem cum civibus ibidem reconciliarunt Francofurti. *Trithemius in Chronico Sponheimensi:* „Hoc anno inter „Episcopum Wormatiensem & cives „concordia facta est Franckfordiæ III. „Calend. Martii per Sifridum Archi „Episcopum Moguntinum, Contra „dum Episcopum Spirensensem, & „Marchionem Badensem „.

Ao. 1234.

pag. 456.

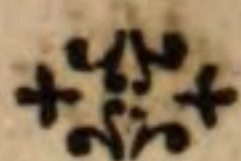
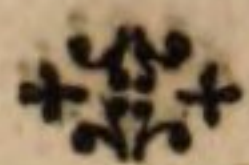
§. 121. Anno MCCXXXIV. Henricus Rex Comitia habuit Francofurti. *Chronicon Elwangenense: Regale Colloquium Heinrici Regis apud Franckenfurt celebratur.*

Ao. 1240.

§. 122. Cum Anno MCCXL. Judæi filius Christianismo nomen daturus, à parentibus & amicis prohiberetur, gravis inde oritur seditio in mutuas Chri-

Christianorum & Judæorum cædes
erumpens, qua plures Judæi, quam Chri-
stiani tolluntur. Inter hæc concitato à
Judæis incendio, dimidium fere Fran-
cofurtum conflagrât : quo restincto,
cum Judæi vitæ suæ timerent, plures pag. 257.
eorum baptizati sunt. Auctor Addi-
tionum ad Lambertum Schafnaburgen-
sem : „ In Villa Regia Franckenfurt
„ cujusdam Judæi filius Christianæ fi-
„ dei baptismum suscipere desiderans,
„ à parentibus & amicis prohibitus est.
„ Quapropter altercatione inter Chri-
„ stianos & Judæos exorta, valde inter
„ ipsos dimicatum est. Tandem paucis
„ Christianis occisis, Judæorum circi-
„ ter CLXXX. gladio & igne, quem
„ propriis manibus imposuerant, con-
„ sumpti sunt : ipsoque igne posthac
„ invalescente, media fere pars ejus-
„ dem Civitatis est concremata. Viru-
„ dentes itaque reliqui quidam Judæo-
„ rum sibi mortis imminere pericu-
„ lum, baptizati sunt numero XXIV. in
„ ter quos etiam ipsorum quidam Epi-
„ scopus traditur exstitisse „ .

§. 123. Anno MCCXLVI. Henri- Ao. 1246.
cus Thuringiæ Landgravius Friderico
Imp. opponitur, ac in Regem Germa-
niæ eligitur : & quidem, ut nonnulli
volunt, Francofurti. Auctor de Land-
gra-

pag. 927. graviis Thuringiæ Cap. VII. *Anno Domini MCCXLVII. anno Pontificatus Domini Papæ Innocentii secundo Henricus Landgravius ad mandatum ejusdem Papæ in Regem Romanorum est electus in Franckfort.* Verum non factum id esse Francofurti; sed Würzburgi, testantur Albertus Stadenfis, Auctor Fragmenti Historici apud Vrstisium, pluresque recentiorum.

§. 124. Facta tamen electione Henricus Comitia indixit Francofurti ad festum S. Jacobi diem. Quo de edoctus Conradus Rex, Friderici II. filius collecto insigni exercitu, adversus Henricum ducit. Sed commisso prælio die S. Oswaldi, ab Henrico ejusque sociis in fugam conjicitur, haud procul Francofurto; multis suorum captis.

pag. 218. a. Albertus Stadenfis: „Rex novus in „Franckenevorde festo Jacobi proximo curiam indixit, & cum ibidem „Rex Conradus ei cum pluribus occurreret, fugatus est, multis suorum tam Capitaneis, quam Nobilibus captivatis „. Fragmentum Historicum Vrstisiannum: „Electione vero

pag. 92.

„facta, idem Rex præfixit Principibus curiam solennem apud Frankenfurt, cum autem Fridericus depositus Imperator filium suum Conradum

„ dum Regem in Alemannia haberet,
 „ ille curiam præfixam in Francken-
 „ furt prævenire cupiens, & impedire
 „ volens, collegit magnum exercitum
 „ & venit ad campos apud Francken-
 „ furt. Henricus vero Rex, qui cu-
 „ riam præfixit, cum Episcopis & fau-
 „ toribus Ecclesiæ collegit etiam ma-
 „ gnum exercitum, & insequabatur
 „ Conradum Regem usque ad eos-
 „ dem campos: ibique facta est pugna
 „ & maximus conflictus inter præ-
 „ dictos duos Reges, in festo B. Of-
 „ waldi, & Deus dedit victoriam Ec-
 „ clesiæ & Regi Henrico. Cunradus
 „ autem Rex fugiens amisit multos mi-
 „ lites & maxima bona,,. Magister
 „ Emundus apud Collectorem Magni
 „ Chronici Belgici: „ Henricus Land- pag. 242.
 „ gravius ——— Conradum dicti Fri-
 „ derici filium in Regem Romanorum
 „ electum cum suo exercitu apud
 „ Franckfordiam ignominiose fuga-
 „ vit,,. Confer porro Chronicon
 „ Archi Episcoporum Colonienfium, a-
 „ pud eundem, Sifridum Misnensem,
 „ Auctorem Compilationis Chronologi-
 „ cæ Pistorianum, Johannem Craws, Ca-
 „ nonicum Argentoratensem, in *vitis*
 „ *Imperatorum ex domo Ducum Brunsvi-*
 „ *cenfium*, Auctorem i. de *Landgraviis*
 „ *Thurin-*

Thuringiæ. Cap. LII. Felicem Fabri Historiæ Suevorum Lib. I. Cap. - - - -
Johannem à Leidis Chronici Belgicæ lib. XXIII. Cap. IV. Nauclerum in Chronographia General. XLII. Tritheimium in Chronico Hirsaugiensi & Sponheimensi, Mutium Lib. XX. Crusium Annalium Sueviæ parte III. Lib. II. Cap. III. In MS. Chronico Thuringiaco legas, medio conflictu Francofurtenses facta eruptione opem tulisse Henrico Regi, ac multum ad victoriam momenti attulisse; commisso autem feliciter prælio, Henricum ad Rhenum fuisse coronatum. At de coronatione Henrici alibi dispiciemus.

pag. 30.

Ao. 1247.

pag. 76.

§. 125. Hoc tempore Carmelitarum Monasterium Francofurti fundatum, Gebhardus Florianus annotavit.

§. 126. Anno MCCXLVII. Wilhelmus Comes Hollandiæ in Regem est electus. Neque tamen id factum Francofurti, ceu Mutius Lib. XX. prodidit; Sed in pago Worringa Colonienfis Diœceseos. Johannes de Heda in *Chronico Episcoporum Ultrajectinorum: Electores convenientes ad pagum Worringiæ Colonienfis diœceseos, elegerunt in Regem Wilhelmum Domicellum Hollandiæ protestantes, ipsum potentiorẽ esse Prin-*

Principem in regno Germaniæ. Tritheimius in Chronico Hirsaugiensi vocat pag. 187. Villam Wornich, Cuspinianus autem, Waringen.

§. 127. Eodem anno Francofurtum paci Germanicæ nomen dedit. Chronica Augustensis.

§. 128. Anno MCCLII. Wilhelmus Ao. 1252. Rex ad festum Johannis Baptistæ comitia indixit Francofurti. Albertus Stadenfis: Otto Dux Luneburgensis, pag. 222. a. cum jam esset in procinctu eundi ad curiam Franckenevorde, quum Wilhelmus Rex Principibus circa festum Johannis Baptistæ vel Jacobi indixerat ——— obiit.

§. 129. Anno MCCLIII. Wilhelmus Ao. 1253. Dei gratia Romanorum Rex semper Augustus IV. Idus Julii, in castris apud Franckfurt, advocatiam Domini Sepulchri Benckendorffii oppignorat Vlrico Comiti Wurtembergico, pro ducentis marcis. Notitia Wilhelmi Regis extat in Documentis Monasteriorum Wurtembergicorum parte I. Da. pag. 466. tum in castris apud Franckenfurt ——— Indictione decima. Ex qua Indictione intelligimus, hoc ipso, non anno sequente (ut habet inscriptio), eam esse perscriptam.

Ao. 1254.

§. 130. Anno MCCLIV. Idem Rex Francofurtenses absolvit ab obligatione, quam fecerant Nobilibus terræ illius, nec vult ipsos à se distrahi, vel obligari sive alienari, aut infeudari, sed ad servitia sua & imperii decernit ipsos de cætero conservandos. Datum Leydæ IV. Idus Augusti. Videatur Limnæus lib. VII. Cap. XVI. num. XIII.

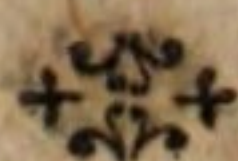
pag. 189.

§. 131. Eodem anno Francofurtum, ac pleræque Civitates ad Rhenum arcto se conjungunt fœdere Moguntia, ac porro invicem abrogant telonea. Trithemius in *Chronico Hirsau-giensi*: „ Cum Civitates harum par-
 „ tium cum Wilhelmo Rege sentien-
 „ tes, ut Moguntia, Wormatia, Fran-
 „ cofordia, Bopardia, Wefalia, Bin-
 „ gia, Oppenheim, Geilhausen, Frid-
 „ berg, Frislaria, & quædam aliæ,
 „ ipso in partibus inferioribus existen-
 „ te, non haberent contra suos ad-
 „ versarios defensores, consilio apud
 „ Moguntiam in die S. Margarethæ
 „ Virginis & Martyris habito se mutuo
 „ firmissima confœderatione junxe-
 „ runt ad defendendum contra quos-
 „ cunque, omnia telonea, quæ habe-
 „ bant, pro communi pace deponen-
 „ tes „ Idem in *Chronico Sponhei-*

pag. 281.

mensi: „ Eodem tempore cum Wil-
 „ helmus

„ helmus Rex in partibus inferioribus
 „ moraretur, Moguntia, & reliquæ
 „ istarum partium civitates, quæ ei
 „ adhæserant, nullum contra adversa-
 „ rios habebant defensorem. Vnde
 „ convenientes in Moguntia procures
 „ Civitatum Wormatiæ, Bopardiæ,
 „ Wefaliæ, Bingiæ, Oppenheim,
 „ Fridbergiæ, Francfordiæ, Geiln-
 „ hausen, Frislaræ, & quarundam
 „ aliarum in die S. Margarethæ Virgi-
 „ nis & Martyris, fœdus, pacem &
 „ concordiam inierunt anno prænota-
 „ to, & omne telonium, quod circa
 „ Rhenum habebant, pro bono pacis
 „ conservando deposuerunt: quan-
 „ quam pleræque earum gravibus es-
 „ sent debitis involutæ propter bella
 „ & incommoda, quæ passæ erant
 „ multo tempore schismatis, post de-
 „ positionem Friderici Imperatoris se-
 „ cundi „. Chronica Augustensis
 „ ad annum --- LV. „ Wilhelmo Rege pag. 378.
 „ cum Comitissa Flandriæ & Friso-
 „ nibus bellica agente negotia, ci-
 „ vitates Rheni quasi destitutæ regia
 „ defensione vinculo societatis fortif-
 „ sime ad invicem conjunguntur, Ca-
 „ pitaneum eligunt, telonia ejusdem
 „ Fluminis, quæ à pluribus fuerunt
 „ aggravata, remonent, vicinos Prin-

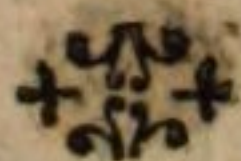
pag. 282.

„ Anno Dominicæ Nativitatis 1257,
 „ post mortem Wilhelmi Regis Rom.
 „ convenerunt Principes ad novum
 „ Regem instituendum, ne si diutius
 „ negligerent, impedimentum ali-
 „ quod juris sui paterentur, discordan-
 „ tes autem ab invicem duos elege-
 „ runt. Nam Conradus ArchiEpisco-
 „ pus Colonienſis, & Gerardus Ar-
 „ chiEpiscopus Moguntinus, Richar-
 „ dum Cornubiæ Comitem fratrem
 „ Regis Angliæ, in Regem elegerunt
 „ — Porro Richardus Comes præ-
 „ fatus per Conradum ArchiEpisco-
 „ pum Colonienſem ex Anglia evoca-
 „ tus, in Alemanniam venit, & in
 „ Franckofordia electus, libens impe-
 „ rium aſſumſit „. Vide eundem in
 „ *Chronico Sponheimenſi*. Aventinus lib.
 „ VII. „ Comitia Cæſarea in octa-
 „ vum diem ante idus Januarias Fran-
 „ cofordiam indicuntur. Cœunt fre-
 „ quentes univerſi Principes atque
 „ Pontifices. Eo Calendis Januariis
 „ Ludovicus atque Hainricus magnis
 „ ſe copiis conferunt. Duo licitaban-
 „ tur de Imperio, maximisque mune-
 „ ribus, majoribusque pollicitis uter-
 „ que ſibi animos Principum concita-
 „ bant. Bojariæ atque Rheni præſi-
 „ des, Moguntinus atque Agrippi-
 „ nen-

„ nensis Archimystæ, Richardum An-
„ glium spe donativi atque stipendii,
„ quod elargituros Anglos sperabant
„ (nam his cum Rege Gallia res erat)
„ summo honori imponunt „.

§. 134. Sic igitur Richardus Aquis-
grani coronatus à Francofurtensibus
quoque pro legitimo Rege suscipitur,
ac habetur. Trithemius in *Annal.* pag. 190.
Hirsaugia: „ Deinde favore & suffra-
„ gio suorum Principum à Coloniensi-
„ bus, Bopardiensibus, Wesaliensi-
„ bus, Moguntinensibus, Francko-
„ fordienensibus, Wormatiensibus, Spi-
„ rensis, & multis aliis civitatibus
„ pro Rege cum magno honore fuit
„ susceptus, & cum ingenti Pompa
„ in his partibus circumductus. Iis-
„ dem fere verbis utitur in *Annalibus* pag. 282.
„ *Sponheimensibus* „.

§. 135. Novus autem Rex privile-
gio quodam inter alia pollicetur, se ci-
vitates Francofurtum, Fridbergam,
Wezflariam & Gelnhusam, ab Imperio
nullatenus alienaturum vel separatu-
rum. Præterea quia Advocatia Impe-
rialis Francofurti per Fridericum Imp.
abolita, Richardus id confirmat, sic
ut fructus Advocatiæ officio Sculteti
adscribantur. Integrum privilegium
Moguntia VIII. die Septembris In-

dict. XV. regni anno I. datum affert:
 pag. 797. b. Limnæus *Lib. VII. Cap. XVI. §. XII.*
 Confer Knipschildium III. XIV. XXIII.

§. 136. Eodem die Civibus Franco-
 furtensis legaliter promittit, „ quod
 „ intra muros Civitatis ipsius Fran-
 „ ckenfurt nullam munitionem vel
 „ castrum aliquod construet, & si
 „ forte à summo Pontifice fuerit per
 „ diffinitivam sententiam reprobatus,
 „ & alius Rex eligatur, qui ad obten-
 „ tum Regni & imperii Romani ipso
 „ sit potior in jure, dictusque summus
 „ Pontifex prænominatos Cives & alios
 „ fideles suos ad avertendum eos à fi-
 „ dei suæ cultu per sententiam inter-
 „ dicti & excommunicationis arctave-
 „ rit: ipsos tunc à fidelitatis sibi præ-
 „ stito juramento, & ab omni promif-
 „ so, quo sibi sint adstricti, dimise-
 „ rit penitus absolutos „. Habet &
 hoc Richardi scriptum Limnæus *d. l.*
num. XV.

Ao. 1260. §. 137. Anno MCCLX. Monaste-
 rium Dominicanorum Francofurti con-
 ditum. Gebhardus Florianus.

pag. 30.
 Ao. 1269 §. 138. Anno MCCLXIX. Mar-
 garetha Friderici II. Imper. filia, Al-
 berti Thuringiæ Landgravii Vxor,
 sævitiam mariti fugiens, ab Abbate
 Fuldensi Francofurtum deducta est.

Auctor

Auctor de *Landgraviis Thuringiae* Cap.

LVI : „ Margaretha uxor Alberti

„ Landgravii persecuta à marito —

„ de nocte per suos fideles submissa

„ est cum funibus per murum castri

„ Warcberg & deducta in Kreich-

„ berg, ubi Abbas Hersfeldensis eam

„ reverenter recepit, & eam deduxit

„ in Franckfort, ubi Cives, cum sci-

„ rent, eam esse filiam Imperatoris

„ quondam Domini suorum, honori-

„ fice receperunt, & reverenter te-

„ nuerunt, ac laute procuraverunt.

„ Sequenti anno feliciter obiit, & ibi-

„ dem sepulta est, .

§. 139. Anno MCCLXXIII. Rudol- Ao. 1273.

phus Comes Habsburgicus concordii-

bus Electorum suffragiis Francofurti

Rex eligitur. Quo brevi post venit,

ac cum Electoribus Aquisgranum ad

solennia Coronationis profectus est.

Fragmentum Historicum apud Vrsti-

fium: „ Mandato Apostolico viso ab pag. 93.

„ ipsis Principibus, & recepto, con-

„ venerunt apud Frankenfort, de

„ electione Romanorum Regis tracta-

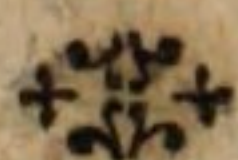
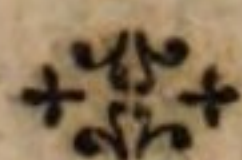
„ turi. Qui utique se Electores diver-

„ sis inter se tractatibus & diverticulis

„ habitis, non poterant de electione

„ concordare, reducentes sibi invi-

„ cem memoriam universorum Nobi-

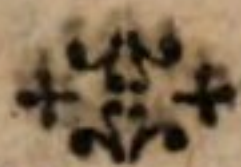

pag. 388.

„ lium per omnem gyrum Alemannia
 „ Regionis. Qualiter autem ultimo
 „ concordabant in Dominum Rudol-
 „ phum Comitem de Habesburg, eli-
 „ gendum in Romanorum Regem, in
 „ sequenti opusculo patebit „. Hen-

pag. 100.

ricus Stero in *Annalibus* : „ Mortuo
 „ Richardo Romanorum Rege, Prin-
 „ cipes Imperii circa octavam S. Mi-
 „ chaelis ad eligendum alium Regem
 „ in Franckenfort convenerunt, &
 „ dum omnes, qui vocandi erant, in-
 „ teressent, præter Heinricum Ducem
 „ Bavariae, qui & solennes miserat
 „ nuncios, & per ratihabitionem
 „ suum electioni præbuit consensum,
 „ electus est Rudolphus Comes de
 „ Habsburg in Romanum Regem,
 „ postea in Imperatorem consecran-
 „ dus „. Albertus Argentinensis in
Chronico : „ Wernherus Archiepisco-
 „ pus Moguntinus pro creatione Re-
 „ gis Romanorum Principes quorum
 „ intererat, ad oppidum Franckfurt
 „ convocavit ----- Congregatis autem
 „ Principibus Electoribus in Franck-
 „ furt, Rege Bohemiae dempto & in-
 „ ter se de periculo diutinae vacationis
 „ Imperii, & de perditione juris Prin-
 „ cipum invicem conquerentibus, ac
 „ de persona eligenda, quæ imperio
 expe-

„ expediret, tractantibus, Magunti-
„ nus Rudolphi Comitis de Habsburg
„ magnanimitatem ac sapientiam com-
„ mendavit, multisque aliis potenti-
„ bus nominatis Maguntinus asserens,
„ sapientiam & strenuitatem divitiis &
„ potentiae esse praefereudas, pro Ru-
„ dolpho Comite institit: Colonien-
„ sem quoque & Treverensem ad id
„ ipsum inducens. Dux autem Ba-
„ variae, qui clarissimam uxorem
„ suam, ex patre Duce Brabantiae,
„ & ex matre de Hollandia natam,
„ ob falsam adulterii suspicionem de-
„ collaverat, pater post Ludovici quar-
„ ti Principis, convocans Burggra-
„ vium de Norinberg praesentem, qui
„ & ipsius Rudolphi extitit consobri-
„ nus, ait illi: Si Rudolphus praefa-
„ tus promoveretur in Regem, quo-
„ modo essem ab ejus laesione secu-
„ rus! Habetne aliquam filiam, quam
„ mihi daret in uxorem? Et ita asse-
„ rente, quod Rudolphus sex haberet
„ filias, & de danda sibi una, sub
„ omnium bonorum suorum hypothe-
„ ca Duci cavente, Dux annuit Ma-
„ guntino. Quod audientes Dux Saxo-
„ niae, & Marchio Brandenburgensis,
„ qui & ipsi non habebant uxores, re-
„ ceptis cautionibus de dandis sibi
„ Rudol-

pag. 698.

„ Rudolphi filiabus, similiter con-
 „ senserunt, sicque concorditer est
 „ electus anno Domini MCCLXXIII.
 „ pridie Calendas Octobris „. Sif-
 fridus Presbyter Misnensis *Chronico-*
rum Lib. II. „ In festo S. Michaelis
 „ in Francofordia electus est in Re-
 „ gem Romanorum Rudolphus de
 „ Habisburg, Comes provinciae Al-

pag. 930.

„ satiae „. Auctor Historiae de *Land-*
graviis Thuringiae Cap. LXVIII.
 „ Anno Domini MCCLXXIII. postquam
 „ vacavit imperium per XXII. annos
 „ & confusibiliter stetit, electus est in
 „ Regem Romanorum in Franckfort
 „ Rudolffus Comes de Habsburg „.

pag. 195.

Trithemius in *Chronico Hirsaugiensi*:
 „ Convenientes anno praescripto apud
 „ Franckfordiam Principes, post mul-
 „ tos variosque tractatus in Regem
 „ Roman. tandem unanimiter elege-
 „ runt Rudolphum Comitem de Habs-
 „ purg, tunc absentem, & Basileam
 „ cum magno exercitu obsidentem.
 „ Qui mox ut audivit, se in Regem
 „ Roman. electum, soluta obsidione,
 „ cum magno apparatu ad Franckfor-
 „ diam venit, descendensque cum
 „ Principibus ad Aquisgranum, mu-
 „ nus consecrationis ex more susce-
 „ pit „. Vid. ejusdem *Chronicon Spon-*

pag. 288.

„ heimen-

heimense „ . Et ex recentioribus Sigismundum à Birken *Speculi Austriaci Lib. I. Cap. IX.*

§. 140. Hoc tempore Ludovicus à Schwalbach primus Domus Teuthonicae Commendator fuit Francofurti. Florianus.

pag. 32.

§. 141. Anno MCCLXXIV. Rudolphus Rex Comitia Francofurti celebravit. Stero in *Annalibus: Ad curiam novi Regis in Franckfurt Principes evocantur.*

Ao. 1274.

pag. 389.

§. 142. Anno MCCLXXX. Rudolphus Rex Norinbergæ primum, post Francofurti Comitia celebravit. Tritemius in *Chronico Hirsaugiensi* ad annum ——— LXXXI. Nos tamen sequimur Speculum Austriacum, hæc Comitia ad annum laudatum referens.

Ao. 1280.

pag. 198.

§. 143. Anno MCCLXXXVIII. dedicata est Capella S. Spiritus, Cosmæ & Damiano, contigua sacello S. Michaelis super ossa mortuorum ibidem. Latomus.

Ao. 1288.

pag. 237.

§. 144. Anno MCCXC. Rudolphus Rex in foro Francofurtensi Sacrarium S. Nicolai fundavit. Latomus: *Anno 1290. ædificata est & absoluta Capella S. Nicolai in foro, per Rudolphum I. Imp.*

Ao. 1290.

pag. 237.

§. 145.

Ao. 1291.

pag. 26.

pag. 201.

pag. 294.

pag. 135.

§. 145. Anno MCCXCI. Rudolphus Rex Comitia Francofurti celebravit, in quibus Principibus Germaniæ Albertum filium ut Regem eligerent commendans, repulsam passus est. Tangunt hæc Comitia Annales Dominicanorum Colmariensium: „ Mari-
 „ tus filia Rudolphi Regis mandavit
 „ Regi Rudolpho, ut quam statim ad
 „ eum veniret Laufannum, & ut indi-
 „ cet Dominis curiam Burgundiæ in
 „ Franckfurt: quod factum est. Dein-
 „ de vocatur Rex ex Franckfurt ad
 „ Laufannum, ut perficiat negotia
 „ Domini Papæ „. Trithemius in
Chronico Hirsaugiensi: „ Rudolphus
 „ Rex Roman. Conventum Principum
 „ solennem celebravit in Franckofor-
 „ dia, ubi multis precibus, viis &
 „ modis Principes conabatur induce-
 „ re, ut filium suum Albertum Du-
 „ cem in Regem eligerent: quod ta-
 „ men obtinere non potuit „. Idem
 in *Chronico Sponheimensi*: „ Quod
 „ facere Principes omnino recusabant,
 „ dicentes, se jam habere Regem, nec
 „ duos posse nutrire regnum, cum
 „ uno satis admodum Resp. videatur
 „ esse gravata „. vid. Speculum Ho-
 noris Austriacum lib. I. Cap. XVI.

§. 146.

§. 146. Ibidem Rudolphus Rex III. Kalend. Junii Fridbergensi Civitati privilegium dedit, quod habetur parte II. Apologiae Fridbergensis num. III. pag. 2.

§. 147. Anno MCCXCII. Rudolpho Ao. 1292. Regi succedit Adolphus Comes Nassoviaë Francofurti electus. Stero in *Annalibus: Adolphus Comes in Nassawe* pag. 389. *electus fuit in Franckenfort unanimiter ab omnibus Principibus in Majo mense.* Siffridus Misnensis: *In Francofordia* pag. 700. b. *electus est Comes Adolphus de Nassau in Regem Romanorum ArchiEpiscopo Moguntino Gerhardo alios Principes ad ejusmodi electionis consensum trahente.* Trithemius in *Chron. Hirsaugiensi: In* pag. 201. *principio mensis Maji conveniunt Principes in Francofordia, postquam imperium ferme per annum vacavit, ut Roman. Regem eligerent. Qui multis inter se consiliis & tractatibus habitis Adolphum Comitem de Nassau Regem decernunt, virum insignem sed milite ac pecuniis parum abundantem. Idem in Sponheimensi: Eodem anno convene-* pag. 294. *runt Principes apud Franckfordiam circa festum Philippi & Jacobi pro eligendo novo Rege Romanorum, & post multos tractatus præhabitos electus est in Regem Romanorum Adolphus Comes de Nassau. Aventinus lib. VII. „ Sub* pag. 444. *idem*

„ idem tempus anno Christi 1292
 „ Calendis Maji Francofordiæ Princi-
 „ pes conveniunt, Comitia Cæsarea
 „ habent, interim Alberto in ora Rhe-
 „ ni præstolante eventum comitio-
 „ rum, Wenzeslaus Rex Bohemiæ,
 „ Otto, Stephanus, Ludovicus fratres
 „ Bojariæ secundæ moderatores, Con-
 „ radus Archymista Iuvacensis literis
 „ apud Senatum Albertum criminan-
 „ tur. ——— Principes omnium re-
 „ ceptis literis in contraria studia am-
 „ bigui scinduntur, tandem suffra-
 „ gium ineunt. Gerhardus ab Eppen-
 „ stein Mogontinus Pontifex, qui pri-
 „ mas tum deligendi Cæsaris obtine-
 „ bat, Adolphum cognatum suum
 „ summæ rerum destinat, solo Ludo-
 „ vico Bajo, qui Alberto suffragaba-
 „ tur, frustra refragante, cæteri Col-
 „ legæ consentiunt, in sententiam
 „ Moguntini pedibus, ut ajunt, eunt,
 „ ne unus quidem intercedit. Ludo-
 „ vicus, id quod necesse erat, tan-
 „ dem invitatus cedit, senatusque con-
 „ sulto subscribit „.

§. 148. Cum autem æs alienum
 Francofurti contractum dissolvere non
 posset Adolphus, ArchiEpiscopus Mo-
 guntinus in ejus gratiam pro viginti
 marcarum millibus certa castra ac vil-
 las

las oppignoravit. Voluit quidem tributum Judæis indicere: sed Sculteto Francofurtensi minime consentiente facere non potuit. Annales Dominicanorum Colmariensium: *Francofordenses expensas à Rege electo petunt. Moguntinus obligavit pro Rege castra ac villas pro XX. millibus marcarum. Rex exactionem in Judæos tentavit, sed non potuit, resistente sculteto Francofordiano.*

§. 149. Anno MCCXCIV. Adolphus Ao. 1294. Roman. Rex semper Augustus Francofurtanis hanc gratiam facit, quod nullus eos, vel eorum aliquem modo duellico, seu per viam duelli extra Civitatem Franckenfortensem citare possit aliquantulum vel vocare, nisi prius in Civitate Franckenfort Kl. Aug. videatur Limnæus Lib. VII. Cap. XVI. num. XXXVII.

§. 150. Anno MCCXCVIII. in bello Adolphi Regis cum Alberto Austriaco Francofurtum cum Adolpho facit. Trithemius in *Chronici Hirsaugiensi* pag. 204. & *Sponheimensi*. Albertus Rudolphi I. & 296. filius, Adolpho abdicato Moguntia in Regem eligitur: id quod Adolpho in prælio occiso fit denuo Francofurti. *Chronicon Colmariense: Post-* pag. 58.

pag. 341.

hæc significavit Dux Austriae Principibus Electoribus, qui colloquium indixerant festo Philippi Jacobi prope Frankinfurt, quod ad id propter impetum Regis Romanorum non possit commode pervenire. Quapropter rogavit, ut hoc in alteram transferrent. In hoc subito consenserunt, quia & tribus vicibus transtulerunt. Auctor Historiæ Australis: Albertus electus signata electione per triduum, apud Franckenfurt in Vigilia B. Laurentii ab omnibus Electoribus in Romanorum Regem secundario est electus.

Ao. 1299.

pag. 32.

§. 151. Anno MCCXCIX. Albertus circa festum Purificationis Mariæ comitia celebravit Francofurti. Chronicon Colmariense: *Albertus Rex Romanorum in Purificatione curiam celebravit in Franckinefort, sed in ea nihil consummavit, & propter hoc in aliud tempus protelavit.*

§. 152. Ibidem XV. Kal. Martii Albertus confirmavit privilegia, dignitates & libertates Civitatis Fridbergensis.

Ao. 1306.

pag. 208.

§. 153. Anno MCCCVI. Moeni inundatio pontem Francofurtensem fregit, ac multos in eo consistentes homines internecioni dedit. Trithemius in Chronico Hirsaugiensi: *Maxima inunda-*

undatio aquarum pontem super Moganum Francofordiæ nimio suo impetu deiecit. Latomus : In vigilia Purificationis Mariæ circa noctem duæ turres pontis , & ipse pons pro majori parte , multis utriusque sexus hominibus desuper stantibus , propter nimiam glaciem & aquarum inundationem ceciderunt , qui homines ad 500. æstimati , omnes pro tunc submersi sunt.

§. 154. Anno MCCCVIII. occiso Ao. 1308. Alberto Rege, Henricus Comes Luzelburgicus Francofurti fuit electus. Continuatores Steronis : Henricus Comes Luzenburgensis electus fuit in Franckfurt in festo S. Catharinæ. Albertus Argentinensis : Occiso Alberto Rege Hainricus Comes de Luzelburg strenuus & acer , eodem anno in festo omnium sanctorum concorditer in Franckfurt est electus. Collector Magni Chronici Belgici : Henricus hujus nominis septimus , inter Imperatores vero VI. Comes Luzenburgensis fuit electus in Regem Alemanniæ & Romanorum , in die B. Catharinæ Virginis , in quadam villa prope Confluentiam , quæ Reynse nominatur anno MCCCVIII. Et dehinc Electores in Francofordiam procedentes eum publice Regem nominaverunt. Trithemius in Chronico Hirsaugiensi : Principes Electores

res convenerunt ad Villam dictam Rense non longe à Bopardia juxta sedem regalem & procurante Domino Petro Archiepiscopo Moguntino in Regem Romanorum unanimiter elegerunt Henricum Comitem Luzenburgensem, fratrem Balduni Archiepiscopi Treverensis, virum bonum, strenuum & imperiali honore dignum, cujus electionem XXVII. die Novemb. devulgari Francofordiæ solenniter fecerunt.

Ao. 1310.

§. 155. Anno mccc x. Henricus VII. Francofurti agens, v. Kalend. Aug. Fridbergensium privilegia confirmavit.

Ao. 1314.

§. 156. Ex quo Henricus VII. obiit, Electores eorumve Legati Francofurti Anno mcccxiv. mense Octobri conveniunt, novum Regem electuri. Electores autem erant Petrus ab Achzpalt Moguntinus, Balduinus Comes Luzelburgicus Trevirensis, Henricus à Virneberg Coloniensis Archiepiscopi. Johannes Rex Bohemiæ Henrici VII. Imper. filius, cui oppositus erat Henricus Dux Carinthiæ; Rudolphus Palatinus Rheni, Rudolphus Dux Saxoniae: cui tamen litem movit Johannes Dux, cognomine Senior; Woldemarus Marchio Brandenburgicus. At quia

quia duo Woldemari tunc vivebant, alter Henrici filius, alter Frater, dubium est, quis horum fuerit Elector. Neminem horum præsentem fuisse Francofurti tempore electionis, sed unum legatum misisse, certum est: à Senatu tamen Francofurtensi in epistola quadam ad Senatum Aquisgranensem scripta Henricus Brandenburgensis & Landsbergensis Marchio inter Electores laudatur, quem Johannis II. filium fuisse volunt. Henricus Coloniensis, ob inimicitias cum Balduino Trevirensi, & Johanne Rege Bohemiae sibi timens, Francofurtum accedere non est ausus, sed procuratorem constituit Rudolphum Rheni Palatinum: qui primum suas vices Johanni Episcopo Argentoratensi, Johanni Sponheimensi, & Johanni Nassovio Comitibus commendavit, postea tamen præsens comparuit: Rudolphus autem Dux Saxoniae ibidem primum vices suas credidit laudato Episcopo Argentoratensi, Ottoni Comiti de Strassberg, & Ottoni Ochsenstein, post autem Francofurtum adiit: Scripta Henrici, Rudolphorumque Electorum (die Vollmachten) adhuc superant in tabulariis ArchiDucalibus: eaque integra affert Sigismundus à Bircken in

pag. 270. f. *Speculo honoris Austriaco Lib. III.*
Cap. II. Ex singulis præcipua affere-
 mus. Sic autem ArchiEpiscopus Colo-
 niensis: Vniversis præsentis literas in-
 specturis. „ Nos Henricus Dei gra-
 „ tia S. Coloniensis Ecclesiæ ArchiEpi-
 „ scopus, S. Imperii per Italiam Ar-
 „ chiCancellarius notum facimus,
 „ quod cum die videlicet crastino B.
 „ Lucæ Evangelistæ proxime nunc
 „ venturo, qui erit XIII. Kalend. No-
 „ vembr. sub anno Domini millesimo
 „ trecentesimo quarto decimo, ad eli-
 „ gendum Regem Romanorum, in
 „ futurum Imperatorem promoven-
 „ dum, apud Franckenfurt præfixa,
 „ & communi Principum jus in electio-
 „ ne ejusdem Regis habentium vo-
 „ luntate, propter inimicitias, quas
 „ Reverendus Pater Dominus Balde-
 „ winus Trevirensis Ecclesiæ Archi-
 „ Episcopus, & spectabilis Vir Johan-
 „ nes Comes Luzelenburgensis, primo-
 „ genitus inclitæ memoriæ quondam
 „ Domini Henrici Romanorum Im-
 „ peratoris, cum ipsorum fautoribus
 „ & complicibus contra nos habent,
 „ non possumus absque periculo cor-
 „ poris & rerum ad ipsum locum Fran-
 „ ckenfurt venire, nec interesse dicto
 „ termino ad electionem futuri Regis
 Roma-

„ Romanorum celebrandam assignato :
 „ illustrem Principem Rudolphum Co-
 „ mitem Palatinum Rheni & Ducem
 „ Bavariae, Conprincipem & Coelecto-
 „ rem nostrum & Ecclesiae nostrae fi-
 „ delem fecimus & praesentibus con-
 „ stituimus nostrum certum & specia-
 „ lem Procuratorem. — Datum
 „ idus Octobris anno Domini pra-
 „ dicto „ .

Ita vero Rudolphus Palatinus : „ No-
 „ verint omnes quorum interest ; vel
 „ qui sua credunt interesse. Quod
 „ cum Nos Rudolphus Dei gratia Co-
 „ mes Palatinus Rheni, Dux Bavariae,
 „ tractatibus habendis super electione
 „ futuri Regis, quae nunc incumbit,
 „ causis necessariis & legitimis praep-
 „ diti, nequeamus personaliter inter-
 „ esse, Reverendum in Christo Pa-
 „ trem & Dominum Joannem de Nas-
 „ sove, spectabiles Comites, ex certa
 „ scientia nostros facimus, ordinamus
 „ & constituimus Procuratores & ne-
 „ gotiorum gestores in solidum ----
 „ Datum in Haidelberg Anno Do-
 „ mini millesimo trecentesimo quar-
 „ to decimo in vigilia Ascensionis Do-
 „ mini „ .

Denique sic habet Rudolphus Dux
 Saxoniae : „ Noverint universi, &
 H 4 qui

„ qui sua crediderint interesse. Quod
 „ cum Nos Rudolphus Dei gratia Dux
 „ Saxoniae, Angariae, Westphaliae,
 „ Comes in Bren, & Burggravius in
 „ Magdeburg, tractatibus habendis
 „ super electione futuri Regis, quæ
 „ nunc incumbit, causis necessariis
 „ & legitimis præpediti, nequeamus
 „ personaliter interesse, Reverendum
 „ in Christo Patrem & Dominum Jo-
 „ annem, venerabilem Episcopum
 „ Argentinensem, & Nobiles Viros
 „ Ottonem Comitem de Strasberg &
 „ Ottonem Comitem de Ochsenstein,
 „ ex certa scientia nostros facimus,
 „ ordinamus & constituimus Procura-
 „ tores ——— Actum & datum in Hei-
 „ delberg, in Vigilia Ascensionis Do-
 „ mini. Anno millesimo trecentesi-
 „ mo quarto decimo.

pag. 49.

§. 157. Recte autem observavit
 Herwartus, geminum fuisse Franco-
 furti conventum: ac primo quidem
 convenisse ad designandum electionis
 diem, deinde ipso electionis tempore.
 Primo soli præsentibus adfuere Mogunti-
 nus & Trevirensis, reliqui per Procu-
 ratores, posteriori plerique præsentibus
 comparuerunt.

§. 158. Interea Fridericus Austria-
 cus, cognomento Pulcher, Alberti
 Regis

Regis filius, ut eligeretur, sollicitus, cum selectis copiis Francofurtum pergit, & ad Sachsenhusam castra metatur, secum adducens Henricum Ducem Carinthiae, qui pro Rege Bohemiae adeoque Electore se gerebat, Henricum Episcopum Gurnanum, & Meinhardum Comitem Ortenburgensem. Sed Petrus ArchiEpiscopus Moguntinus Friderico adversus operam dedit, ne annona ad eum deferretur. Contra militia Moguntini, Trevirensis, & Johannis Bohemiae Regis, ad inferiora Moeni residebat. Albertus Argentinensis: „ Mortuo Hainrico Imper. „ & vocatis Principibus in Franckfurt, „ Fridericus Dux Austriae, filius Alberti Regis, pro Regno laborabat. „ Cui Petrus Trevirensis, Moguntinus & olim Episcopus Basiliensis, „ quem Albertus quondam Rex laeserat, & Balduinus Treverensis, & „ Johannes Bohemus se opponunt ---- „ Veniente autem Friderico cum forti exercitu valde, & castra metante „ juxta Franckfurt apud Sachsenhausen, Petrus Moguntinus naves auferens (sic lego pro afferens) victualia juxta Moguntiam abstulit Friderico. Exercitus autem Moguntini, Treverensis & Bohemi se ex inferiori

pag. 118.

pag. 119.

pag. 461.

„ riori parte Mogani collocavit „ .
 Aventinus *lib. VII.* „ Cum anno
 „ Christianismi 1314. in Octobri Co-
 „ mitia Cæsarea Francofordiæ habe-
 „ rentur, plenus spei eo cum exerci-
 „ tu, Comitibus Hainrico Charionum
 „ Tyroliique regulo, Hainrico Gori-
 „ cio, Mænardo Ortenbergenfi, pro-
 „ perat. Exclusus urbe trans Moenum
 „ in altera ripa castra locat „ .

pag. 272.

§. 159. Die xix. Octobris Henri-
 cus ArchiEpiscopus Coloniensis, Hen-
 ricus Carinthius, pro Rege Bohemiæ
 se gerens, Rudolphus Palatinus, &
 Rudolphus Saxo, partim per se, par-
 tim per legatos eligunt Fridericum
 Austriacum. Quomodo autem hæc
 Electio fuerit facta & confecta, do-
 cemur ex Epistola trium Electorum se-
 cularium ad sedem Pontificiam tum
 vacantem, & futurum Pontificem per-
 scripta, quæ habetur in *Speculo Austria-*
co, quod integrum afferemus in me-
 dium : „ Sanctissimo in Christo Patri
 „ ac Domino, Sacro Sanctæ Romanæ
 „ ac Universalis Ecclesiæ summo Pon-
 „ tifici futuro. Henricus Dei gratia
 „ Bohemiæ & Poloniæ Rex, Dux Ca-
 „ rinthiæ, Rudolphus Comes Palati-
 „ nus Rheni, Dux Baviariæ, & Ru-
 dol-

„ dolphus Dux Saxoniae, Angariae,
„ Westfaliae, Comes in Brene, &
„ Burggravius in Magdeburg, Sacri
„ Imperii Principes ac Electores Ro-
„ manorum Regis in Imperatorem pro-
„ movendi, devotissima pedum oscula
„ beatorum. Vacante nuper sacro im-
„ perio per mortem claræ memoriæ
„ Domini Henrici, quondam Roma-
„ norum Imperatoris incliti, sub an-
„ no Domini millesimo trecentesimo,
„ dieque certa videlicet crastino bea-
„ ti Lucae Evangelistæ, quod fuit
„ xiiii. Kalend. Novembris, sub an-
„ no Domini millesimo trecentesimo
„ quarto decimo, ad eligendum Ro-
„ manorum Regem in futurum Impe-
„ ratorem promovendum, apud Fran-
„ ckenfurt locum solitum & consue-
„ tum, per Nos & alios ConPrincipes
„ & Coelectores nostros, jus una no-
„ biscum in electione Romanorum Re-
„ gis habentes peremptorie statuta seu
„ præfixa, Nobisque Rege Bohemiae,
„ Rudolpho Comite Palatino, Duce
„ Bavariae, nec non Rudolpho Duce
„ Saxoniae, prædictis convenientibus
„ die & loco præfinitis, ad electionem
„ futuri Regis Romanorum celebra-
„ dam, ac Reverendo in Christo Pa-
„ tre Domino Henrico, Coloniensi
„ „ Archi-

„ ArchiEpiscopo , sacri Imperii per
„ Italiam ArchiCancellario, Conprin-
„ cipe & Coelectore nostro, dicto cra-
„ stino , ad prædictum locum Fran-
„ ckenfurt, ex certis & legitimis cau-
„ sis convenire nobiscum in hujusmo-
„ di electionis negotio nequeunte,
„ ipse Pater & Dominus noster Archi-
„ Episcopus Nobis Rudolpho Comiti
„ Palatino prædicto , quoad dictæ
„ electionis negotium commisit totali-
„ ter vices suas, dans nobis plenam,
„ generalem & liberam potestatem ,
„ nominandi & eligendi vice & nomi-
„ ne ipsius personam idoneam in Re-
„ gem Romanorum, in Imperatorem
„ promovendam , prout in ipsius Pa-
„ tris & Domini procuratorio super
„ hoc habito plenius continetur. No-
„ bis placuit ipsa die in dicto loco
„ procedere ad electionem Regis Ro-
„ manorum in Imperatorem promo-
„ vendi, prout ipse terminus require-
„ bat. Tandem cum alii ConPrinci-
„ pes & Coelectores nostri dicta die
„ & loco prædicto per Nos diutius ex-
„ pectati in ejusdem electionis negotio
„ ad hujusmodi electionem celebran-
„ dam venire seu procedere nobiscum
„ minime curaverint, & sic quoad
„ dictæ electionis negotium de jure
„ alie-

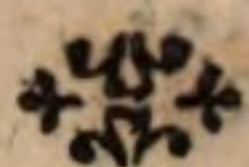
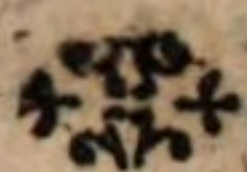
„ alienos se fecerunt, Reverendus
„ Pater & Dominus Henricus Gur-
„ censis Episcopus, mandato à nobis
„ specialiter sibi facto, vice & nomine
„ nostrum omnium & singulorum pro-
„ testationem quandam legit & publi-
„ cavit in hunc modum „. Nos
Henricus Dei gratia Bohemiæ & Po-
loniæ Rex, Dux Carinthiæ, Rudol-
phus Comes Palatinus Rheni, Dux
Bavariæ, nec non Rudolphus Dux
Saxonæ, Principes sacri Imperii ac
Electores Romanorum Regis, in Im-
peratorem promovendi, nomine no-
stro & vice, & nomine Reverendi in
Christo Patris Domini Henrici Colo-
niensis ArchiEpiscopi, sacri imperii
per Italiam ArchiCancellarii, Conprin-
cipis nostri, monemus omnes excom-
municatos, suspensos & interdictos,
nec non quoscunque alios, qui de ju-
re aut consuetudine interesse in ipso
electionis negotio non debent, quod
recedant, nos eligere libere permit-
tentes, protestantes, quod non est
nostra intentio, tales admittere, tan-
quam jus in electione habentes aut
procedere vel eligere cum eisdem,
immo volumus, quod voces talium, si
qui reperientur interfuisse, postea nul-
li præstent suffragium, nec afferant
alicui

alicui nocumentum , & prorsus pro
 non receptis sive pro non habitis ha-
 beantur. „ Qua protestatione præmis-
 „ sa, & post multos tractatus, varios
 „ & multiplices, consideratis sollicitè
 „ & diligenter circumstantiis, condi-
 „ tionibus & statu personarum diver-
 „ sarum, per quas regno vacanti pos-
 „ set salubrius provideri. Tandem in
 „ illustrem Principem, Dominum Fri-
 „ dericum, Ducem Austriæ & Styriæ,
 „ virum utique Catholicum, ortho-
 „ doxæ fidei fervidum zelotorem, se-
 „ renum & sagacem, conversationi-
 „ bus & moribus non modicum orna-
 „ tum, devotum & humilem, de Ro-
 „ manorum Regum prosapia oriun-
 „ dum, sacra imperii gubernacula re-
 „ gere magnifice & jura ipsius manu-
 „ tenere potentem, nec non Reipubl.
 „ præesse utiliter & prodesse valentem,
 „ in omni morum honestate perspi-
 „ cuum & præclarum, affabilem, be-
 „ nignum & mansuetum, ac in aliis
 „ agilibus pro Regimine Reipublicæ
 „ plurimum circumspectum, divina
 „ favente clementia consensimus, &
 „ in ipsum vota nostra direximus, ip-
 „ sumque nominavimus eligendum in
 „ Regem Romanorum, in Imperato-
 „ rem promovendum, sub forma in-
 „ fra

„ fra scripta : „ Nos Henricus Dei
gratia Bohemiæ & Poloniæ Rex, Dux
Carinthiæ, consentimus in Illustrem
Principem Dominum Fridericum Du-
cem Austriæ & Styriæ, ipsumque no-
minamus eligendum in Regem Roma-
norum in Imperatorem promovendum.
Nos Rudolphus Comes Palatinus Rhe-
ni, Dux Baviariæ, nomine nostro, ac
nomine & vice Reverendi in Christo
Patris Domini Henrici Coloniensis Ar-
chiEpiscopi, Sancti Imperii per Italiam
Archicancellarii, habentes super hoc
ab ipso Domino ArchiEpiscopo plenam
& liberam potestatem, consentimus in
Illustrem Principem Dominum Fride-
ricum Ducem Austriæ & Styriæ, ipsum-
que nomine quo super, nominamus eli-
gendum in Regem Romanorum, in
Imperatorem promovendum. Nos Ru-
dolphus Dux Saxonie consentimus in
Illustrem Principem Dominum Fride-
ricum Ducem Austriæ & Styriæ, ipsum-
que nominamus eligendum in Regem
Romanorum, in Imperatorem promo-
vendum. „ Quibus legitimè sic per-
„ actis, Nos Rudolphus Comes Pa-
„ latinus prædictus, de voluntate &
„ mandato speciali dictorum CoElecto-
„ rum nostrorum & cujuslibet eorun-
„ dem, Dominum Fridericum Du-
„ cem

„ cem Austriæ & Styriæ elegimus in
„ hunc modum „. In nomine Pa-
tris, & Filii & Spiritus Sancti. Cum
vacante regno seu Romano Imperio,
per mortem claræ memoriæ Domini
Henrici quondam Romanorum Impe-
ratoris incliti, vocatis, qui fuerant evo-
candi, super electione Regis Romano-
rum facienda, dies certa apud Fran-
kenfurt esset ad hoc præfixa, placuit
Nobis & dictis Coelectoribus nostris
juxta ipsius diei præfixionem factam,
ad electionem procedere futuri Regis
Romanorum aliis Coelectoribus nostris
ipsa die diutius expectatis, & legiti-
me eligere nobiscum non curantibus,
inquisitis votis nostris & dictorum Coe-
lectorum nostrorum, in ipsa electione
apparet, nos, apud quos tunc resedit
potestas seu jus eligendi personam ido-
neam in Regem Romanorum, concordi-
ter direxisse vota nostra in Illustrem Prin-
cipem Dominum Fridericum Ducem
Austriæ & Styriæ, in eundem consen-
tiendo, & ipsum nominando in Ro-
manorum Regem in Imperatorem pro-
movendum. Idcirca Nos Rudolphus
Comes Palatinus prædictus, vice no-
stra & Domini Henrici Coloniensis
ArchiEpiscopi prædicti, ac aliorum
dictorum Coelectorum nostrorum no-
biscum

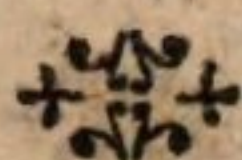
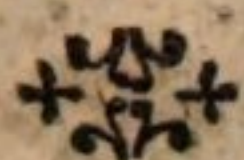
biscum consentientium in hac parte,
ex potestate nobis tradita & concessa
ab iisdem, invocata Spiritus S. gratia,
Dominum Fridericum Ducem Austriæ
& Styriæ prædictum, eligimus in Re-
gem Romanorum, in Imperatorem
promovendum, in Advocatum Sacro
Sanctæ Romanæ & Universalis Eccle-
siæ ac Defensorem pauperum, vidua-
rum, pupillorum ac orphanorum.

„ Qui electus hujusmodi electioni ca-
„ nonicæ de se factæ, divinæ nolens
„ resistere voluntati, interpellatus su-
„ per hoc à nobis cum diligentia ma-
„ gna, consentit. Quapropter Sancti-
„ tati vestræ, cum devotione, qua
„ decet, voce unanimi supplicamus,
„ ut ipsum Dominum Fridericum sic
„ devote & canonice electum, pater-
„ nis pietatis vestræ brachiis amplecten-
„ tes, electionem hujusmodi canoni-
„ cam de ipso à Nobis factam solita
„ clementia approbare, ipsum inun-
„ gere & consecrare, sibi que de Sa-
„ cro Sanctis manibus vestris sacri im-
„ perii diadema dignemini favorabili-
„ ter impertiri, loco & tempore op-
„ portunis. Ceterum ut beatitudo ve-
„ stra cognoscat evidentius præmissa
„ omnia vera esse, præsens electionis
„ nostræ decretum sanctitati vestræ

„ transmittimus, cum sigillorum no-
„ strorum videlicet Rudolphi Comitis
„ Palatini Reni, Ducis Bavariae, nec
„ non Rudolphi Ducis Saxoniae præ-
„ dictorum appensione ex certa scien-
„ tia roboratum. Nos vero Henricus
„ Dei gratia Bohemiae & Poloniae Rex,
„ Dux Carinthiae, quia sigillum no-
„ strum hac vice penes Nos non ha-
„ buimus, sigillis prædictorum Du-
„ cum Bavariae & Saxoniae usi sumus
„ & contenti, in testimonium &
„ evidentiam omnium præmissorum.
„ Actum & datum loco, die & anno
„ prædictis „. Præterea Henricus
„ Archiepiscopus Coloniensis, ex
„ quo Fridericum Bonnæ coronaverat,
„ Magnificis Principibus, Proceribus,
„ Nobilibus, Ministerialibus, Ca-
„ strensis, Civibus & universis S.
„ Roman. Imperii fidelibus „, factam
„ coronationem nuncians, inter alia sic
„ scribit: „ Vacante Roman. imperio
„ seu Regno, per mortem inclitæ me-
„ moriae Domini Henrici, quondam
„ Romanorum Imperatoris & de com-
„ muni voluntate Principum, jus in
„ electione futuri Romanorum Regis
„ habentium ad electionem dicti Re-
„ gis, die videlicet crastino S. Lu-
„ cæ Evangelistæ proxime præterito
„ apud

„ apud Frankenvort assignato, ibidem
 „ eadem die sic assignata, & in loco
 „ eodem debito, videlicet Franken-
 „ vort, ab illustribus Rudolpho Co-
 „ mite Palatino Rheni, Duce Bavariæ,
 „ habente illa vice per literas nostras
 „ patentes potestatem pro Nobis eli-
 „ gendi, ac Rudolpho Duce Saxo-
 „ niæ, qui in possessione juris vel
 „ quasi eligendi fuit, & est, & pro-
 „ genitores sui fuerant, à tempore,
 „ cuius memoria in contrarium non
 „ existit, ac Henrico Duce Carinthiæ,
 „ vero hærede & Rege Bohemiæ, il-
 „ lustris Princeps Dominus Fridericus
 „ Dux Austriæ in Romanorum Regem
 „ eligebatur „. Idem præterea Hen-
 „ ricus ArchiEpiscopus IV. Kal. Decem-
 „ bris sic scripsit ad futurum Pontificem
 „ Romanorum: „ Cum nuper per mor-
 „ tem divæ recordationis quondam
 „ Domini Henrici Romanorum Impe-
 „ ratoris, vacante Romano Imperio,
 „ dies certa, crastinum videlicet festi-
 „ vitatis Beati Lucae Evangelistæ præ-
 „ teritum, quod fuit XIII. Kalend.
 „ Novembris sub Anno Domini mil-
 „ lesimo trecentesimo quarto decimo,
 „ ad eligendum Romanorum Regem,
 „ in futurum Imperatorem promovén-
 „ dum, fuisse apud Frankenfurt, lo-

„ cum ad hoc solitum & consuetum,
„ peremptorie præfixa per nos & alios
„ Conprincipes & Coelectores no-
„ stros, jus una nobiscum in electione
„ Romanorum Regis habentes, no-
„ bisque propter inimicitias, quas Re-
„ verendi in Christo Patres & Domi-
„ ni Mogunt. & Treverensium Eccle-
„ siarum Archiepiscopi, & Nobilis
„ Vir Gerhardus Comes Juliacensis,
„ cum ipsorum fautoribus & compli-
„ cibus, contra nos habuerunt, &
„ habent, securus ad prædictum lo-
„ cum Frankfurt non pateret acces-
„ sus, adeo, quod non possemus abs-
„ que rerum & corporis periculo ad
„ eundem locum Frankfurt termino
„ supradicto venire, & interesse ad
„ electionem futuri Regis Romano-
„ rum sicut permittitur celebrandum.
„ Nos nolentes jus nobis nomine Ec-
„ clesiæ nostræ in electione prædicta
„ competens negligere illa vice, aut
„ ne nobis aut Ecclesiæ nostræ aliquod
„ quomodolibet ad præsens vel in po-
„ sterum gigni posset præjudicium in
„ hac parte, Illustrem Dominum Ru-
„ dolphum Comitem Palatinum Rhe-
„ ni, Ducem Bavariæ, Conprinci-
„ pem & Coelectorem nostrum, feci-
mus

„ mus & constituimus nostrum cer-
„ tum & specialem procuratorem, si-
„ bique quoad prædictæ electionis tunc
„ instantis negotium commisimus to-
„ taliter vices nostras, dantes eidem
„ plenam generalem & liberam pote-
„ statem, vice & nomine nostro no-
„ minandi & eligendi personam ido-
„ neam in Regem Romanorum, in
„ Imperatorem promovendum &c.

§. 160. De hac electione Friderici
sic scribunt Continuatores Steronis,
Wellingi fratres: „ Eodem anno, pag. 408.
„ quo extinctus fuit per venenum fe-
„ licis Recordationis Henricus Im-
„ perator VII. hujus nominis ab Au-
„ gusto XCVIII. Principes ad præfi-
„ ciendum Monarcham cælitus con-
„ stituti tempore autumnali conten-
„ tiose eligentes, quidam in Francken-
„ furt, aliqui per literas, aliqui in lo-
„ cis sibi competentibus, & sic discor-
„ dantes in duas partes, una elegit
„ Fridericum Ducem Austriæ, primo-
„ genitum filium Alberti quondam
„ Regis Romanorum: videlicet Ru-
„ dolphus Palatinus Comes, & Senior
„ Dux Superioris Bavariæ, Colonien-
„ sis ArchiEpiscopus & Dux Saxoniae
„ Senior „ . Albertus Argentinensis pag. 119.

pag. 421.

sis : „ Electi sunt in discordia in die
 „ beati Lucae Evangelistae, anno Do-
 „ mini mcccxiv Fridericus Dux Au-
 „ striae ab ArchiEpiscopo Coloniensi,
 „ à Rudolpho Bavaro, Palatino Rhe-
 „ ni, & à Duce Saxoniae „. Et Hen-
 „ ricus Rebdorfiensis: „ Ex opposito &
 „ in discordia Fridericus filius Senior
 „ Alberti, quondam Regis Romano-
 „ rum supradicti, Dux Austriae simili-
 „ ter est electus in Regem Romano-
 „ rum per minorem partem Electorum
 „ Imperii, videlicet per Hainricum
 „ ArchiEpiscopum Coloniensem, &
 „ Rudolphum fratrem praedicti Ludo-
 „ vici Comitem Palatinum Rheni, &
 „ Ducem Superioris Bavariae, & per
 „ Ducem Saxoniae nomine Rudol-
 „ phum „. Fallitur tamen, quando id
 Bonnæ factum tradit. Trithemius in

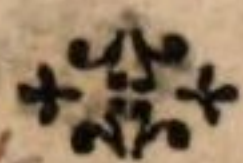
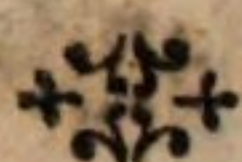
pag. 211.

Chronico Hirsaugiensi: „ Contra quem
 „ (Ludovicum IV.) Henricus Archi-
 „ Episcopus Coloniensis, Dux quo-
 „ que Saxoniae, & Rudolpus Comes
 „ Palatinus Rheni, Duxque Bavariae,
 „ frater ipsius Ludovici, non favens
 „ ei honorem, in Regem elegerunt
 „ Fridericum Ducem Austriae, fra-
 „ trem Lupoldi Ducis, & filium Al-
 „ berti quondam Regis Roman. „.

pag. 305.

Vide ejusdem *Chronicon Sponh.*

§. 161.

§. 161. Contra Petrus ArchiEpi-
scopus Moguntinus, Balduinus Archi-
Episcopus Trevirensis, Johannes Rex
Bohemiæ, Woldemarus Marchio Bran-
denburgensis, Johannes Dux Saxonæ,
partim per se partim per legatos, die
sequenti xx. nempe Octobris ritu so-
lenni, Ludovicum Ducem Bavariæ,
in Regem eligunt, factam electionem
proclamant, novum Regem biduo
post Francofurti admissum in Ecclesiam
S. Bartholomæi deducunt, & super al-
tare majus collocant, aliis etiam cere-
moniis more majorum adhibitis. De
eo locupletissimos testes habemus lite-
ras horum Electorum ad futurum Pon-
tificem perscriptas, quas ex tabulariis
Bojaricis publicavit Johannes Georgius
Herwartus ab Hofenburg, Serenissimo
Bavariæ Duci ab intimis Consiliis, Præ-
ses Saabæ, & inclutorum Bavariæ ordi-
num Cancellarius, „ in Ludovico IV.
„ Imperatore defenso, Bzovio inju-
„ riarum postulato, quod eundem di-
„ væ memoriæ Imperatorem, contra
„ jus, fas, æquum, verum, in men-
„ dosissimis Annalibus suis infecta-
„ tus, gravissimis calumniis onera-
„ vit „. Primam harum à Petro Mo-
guntino, Johanne Bohemo, Wolde-
maro Brandenburgico & Johanne Sa-

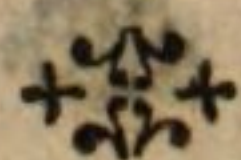
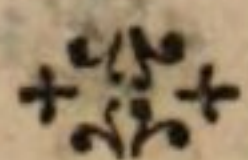
xone scriptam integram huic Historiæ
inferemus :

pag. 10. seq.

„ In nomine Domini Amen. San-
„ ctissimo in Christo Patri ac Domino
„ suo, Domino Sacro Sanctæ Roma-
„ næ ac universalis Ecclesiæ summo
„ Pontifici futuro, Petrus Dei & Apo-
„ stolicæ sedis gratia Sanctæ Mogunti-
„ næ sedis Archiepiscopus, sacri Im-
„ perii per Germaniam ArchiCancel-
„ larius, Johannes Dei gratia Bohe-
„ miæ & Poloniæ Rex, Waldemarus
„ Marchio Brandenburgensis, ac Jo-
„ hannes Dux Saxonæ Senior, humi-
„ les & devoti cum omni reverentia
„ devotissima pedum oscula beatorum.
„ Vacante nuper per obitum felicitis
„ recordationis Serenissimi Domini
„ Henrici, quondam Romanorum Im-
„ peratoris, ipso Romanorum Regno
„ seu Romanorum Imperio, & nobis
„ una cum Reverendo Domino Bal-
„ duino sanctæ Treverensis Ecclesiæ
„ Archiepiscopo, nec non Reveren-
„ di Domini Henrici Archiepiscopi
„ Coloniensis; & Illustrium Princi-
„ pum Johannis Bohemiæ & Poloniæ
„ Regis, Rudolphi Comitis Palatini
„ Rheni, Ducis Baviariæ, Waldemari
„ Marchionis Brandenburgensis ac
„ Ducis Saxonæ honorabilibus pro-
„ cura-

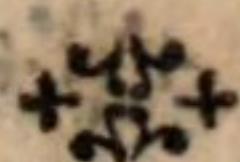
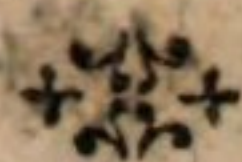
„ curatoribus, ad quos tam de jure,
 „ quam de consuetudine antiqua &
 „ approbata jus eligendi Romanorum
 „ Regem in Imperatorem postmodum
 „ promovendum noscitur pertinere,
 „ solenniter concordantibus in diem
 „ Electionis hujusmodi, videlicet cra-
 „ stinum Beati Lucae Evangelistæ, quæ
 „ est decima nona mensis Octobris „.
 Et ego Petrus.

§. 162. Alteram à Balduino Dei &
 Apostolicæ sedis gratia Treverensis Ec-
 clesiæ ArchiEpiscopo, sacri Imperii
 per Galliam ArchiCancellario, Johan-
 ne Dei gratia Bohemiæ & Poloniæ Re-
 ge, Woldemaro Marchione Branden-
 burgenfi, & Johanne Duce Saxonix
 Seniori ad futurum Pontificem perscri-
 ptam, quia cum priori epistola verbo-
 tenus fere convenit, omittimus. Con-
 tra non possumus non afferre literas
 Senatus Francofurtensis de hac electio-
 ne ad Senatum Aquisgranensem per-
 scriptas, & ab Herwarto repetitas. Ex
 quibus præter cætera apparet, quod
 electio Ludovici facta sit extra Franco-
 furtum (in suburbio, ut habet Birke-
 nius) ac deinceps ab Electoribus per
 Legatos suos Senatui Francofurtensi de-
 nunciata: qui non modo Ludovicum

in urbem receperunt, sed & eidem homagium præstiterunt.

„ Prudentibus & multæ honestatis
 „ viris, Sculteto, Scabinis, Consulibus
 „ totique universitati Civium Aquisgra-
 „ nensium ; nec non universis terra-
 „ rum Nobilibus ac aliis quacunque
 „ dignitate præditis, Scultetus, Sca-
 „ bini, Consules, totaque Univerfi-
 „ tas Civitatis Wezlariæ cum deside-
 „ rioso animo ad ipsorum quævis be-
 „ neplacita semper benevolos & para-
 „ tos. Prudentiam ac honestatem ve-
 „ stram tenore præsentium volumus
 „ non latere, quod cum dies præcise
 „ & peremptorie in campis Franken-
 „ ford, videlicet crastinum beati Lu-
 „ cæ Evangelistæ proxime transactum,
 „ fuisset ad eligendum Romanorum
 „ Regem, Principibus Electoribus af-
 „ signata, convenientibus & ibidem
 „ comparentibus Reverendis in Chri-
 „ sto Patribus ac Dominis, Dominis
 „ Petro Sanctæ Moguntinæ sedis, &
 „ Balduino sanctæ Trevirensis sedis
 „ ArchiEpiscopis, sacri Imperii per
 „ Germaniam & Galliam ArchiCan-
 „ cellariis ; Excellentissimo Domino
 „ Johanne Bohemiæ & Poloniæ Re-
 „ ge, & Comite Lucelburgensi, Illu-
 „ stribus Principibus ac Dominis, Do-
 „ minis

„ minis Waldemaro & Henrico Mar-
„ chionibus Brandenburgensibus, nec
„ non Johanne Dei gratia Duce
„ Saxoniae; Reverendo in Christo Pa-
„ tre ac Domino, Domino Colonien-
„ si ArchiEpiscopo, nec non illustri
„ Principe Duce Rudolpho Bavariae,
„ minime comparentibus, interesse re-
„ cusantibus, nec aliquos pro se mit-
„ tentibus, iidem Principes ex supra
„ abundanti expectantes duos Princi-
„ pes praedictos usque in diem domi-
„ nicum proxime subsequenter, tan-
„ dem ipsis, ut praemittitur, compa-
„ rere recusantibus, Illustrem Princi-
„ pem Dominum Ludovicum Ducem
„ Bavariae, & Comitem Palatinum
„ Rheni pure ac concorditer in Ro-
„ manorum Regem meritis ipsius suf-
„ fragantibus elegerunt. Secunda fe-
„ ria proxime subsequente, praedicti
„ Principes sex ad nos, in civitate
„ Frankenfordiensi existentes, suos
„ idoneos & legatos nuncios mise-
„ runt, notificantes nobis per eosdem
„ electionem ab ipsis celebratam, &
„ rogantes quam intime, ut praedicto
„ Domino rite electo in Regem Ro-
„ manorum civitatem Frankenford re-
„ feraremus, sibi reverentiam & obe-
„ dientiam debitam exhibendo. Nos
„ de-

„ deliberatione diligenti præhabita,
 „ ac usi prudenti Dominorum nostro-
 „ rum consilio, qui nos taliter infor-
 „ marunt, feria quarta proxima post
 „ diem beati Lucæ Serenissimo Domi-
 „ no nostro Domino Ludovico Roma-
 „ norum Regi Civitatem Frankenfor-
 „ diensem referavimus, sibi que post-
 „ quam super Altare sancti Bartholo-
 „ mæi exaltatus fuerat, quemadmo-
 „ dum vero Domino nostro, homa-
 „ gium & obedientiam debitam duxi-
 „ mus generaliter faciendam: Datum
 „ anno Domini MCCCXIII. Octavo Kal.
 „ Novembr. „.

pag. 408.

§. 164. Hujus Electionis memine-
 re Continuatores Steronis: „ Altera
 „ vero pars Electorum, videlicet Rex
 „ Bohemiæ Johannes (qui filius fuit
 „ felicitis recordationis Henrici quon-
 „ dam Imperatoris) Balduinus Trevi-
 „ rensis ArchiEpiscopus (qui frater
 „ fuit Imperatoris modo dicti), Petrus
 „ S. sedis Moguntinensis ArchiEpisco-
 „ pus, & junior Dux Saxonix, qui se
 „ dicebat esse in electione, & non
 „ fratrem suum Seniore „. Henri-

pag. 421.

cus Rebdorfiensis: „ Ludovicus IV.
 „ junior filius Ludovici Ducis superio-
 „ ris Bavariæ supra nominati, anno
 Do-

„ Domini 1314. in die B. Lucæ Evan-
„ gelistæ per maiorem partem Electo-
„ rum Imperii, videlicet per duos,
„ Petrum ArchiEpiscopum Mogunti-
„ num, Balduinum ArchiEpiscopum
„ Treverensem, Johannem Regem
„ Bohemiæ, & Waldomarum Mar-
„ chionem Brandenburgensem Fran-
„ cenfurt est electus ad Regem, cum
„ magna potentia armatorum, quos
„ prædicti Electores illuc adduxerant.
„ --- Tandem potentiam unitam habe-
„ re non potuit idem Fridericus, ut in
„ Francenfurt in termino ad eligen-
„ dum comparere auderet,,. Alber-
tus Argentinensis: „ Ludovicus à Petro pag. 119.
„ Moguntinensi, Balduino Trevirensi
„ ArchiEpiscopis, Woldemaro Mar-
„ chione & Johanne Rege Bohemiæ:
„ nec ii Principes convenerant, sed
„ quisque in suo exercitu per se vel
„ per Procuratores elegit & in suis ex-
„ ercitibus publicarunt,,. Trithe-
mius in *Chronico Hirsaugiensi*: „ XVI. pag. 211.
„ Calendas Novembris convenerunt
„ Principes Imperii pro electione novi
„ Regis apud Franckofordiam, votis-
„ que in diversa divisus, Petrus Archi-
„ Episcopus Moguntinus, Baldewinus
„ ArchiEpiscopus Trevirensis, Vol-
„ marus Marchio Brandenburgensis &
„ Johan-

pag. 305.

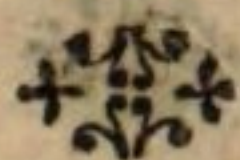
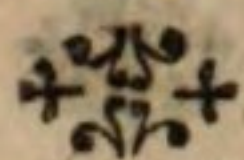
pag. 461.

„ Johannes Bohemiæ Rex , Ludovi-
 „ cum Comitem Palatinum Rheni Du-
 „ cemque Bavariæ in Regem Roman.
 „ elegerunt „ . Gemina fere legas in
 „ ejus *Chronico Sponheimensi*. Aventinus
 „ lib. VII. „ Petrus Moguntinus, Bal-
 „ dovinus Treverorum Archimyſtes,
 „ Joannes Rex Bojemix, Joannes
 „ Saxonum Procurator, Waldmarus
 „ Brandenburgensium Rector, Fridē-
 „ ricum ob immodicam largitionem
 „ ambitus incusant, affinitatem cum
 „ Ruperto hoste Reipl. ab Imp. Hain-
 „ rico Cæsare Augusto proscripto,
 „ contra Divi Augusti decretum ini-
 „ tam vitio vertunt, denique ejus fœ-
 „ dus cum Hainrico Tyrolio, qui se
 „ Regem Bojemix, Poloniæque nun-
 „ cupabat, suspectum habentes, Lu-
 „ dovicum primæ Bojariæ Ducem, ob
 „ literarum peritiam, fortunam rerum
 „ bellicarum, propter animi atque
 „ corporis egregias dotes, quibus tum
 „ cæteris Germaniæ Principibus præ-
 „ stabat, accersunt, moxque in ur-
 „ bem admittunt, receptumque pie-
 „ tatis atque virtutis ergo refraganti-
 „ bus Hainrico Agrippinensi Pontifice,
 „ & Rudolpho Germano Ludovici,
 „ Cæsarem declarant, quinto decimo
 „ Calendas Novembris „ .

§. 164. Post hanc discordem electionem cum Friderici copiae artibus Petri Moguntini non parum detrimenti caperent, ille quidem Heidelbergam, Ludovicus Oppenheimium concessit. Albertus Argentinensis : „ Frideri- pag. 119.
 „ cus autem Australis præ fame rece-
 „ dere est coactus, multique dextrarii
 „ ascensu manserunt in via „ . Lato-
 mus : „ Anno 1314. fuit schisma in pag. 238.
 „ Imperio propter duos Electos, Fride-
 „ ricum videlicet & Ludovicum quod
 „ Franckofordiam multis calamitati-
 „ bus involvit. Nam obsessa est Civitas
 „ à Friderico Austriaco, cui venienti
 „ ad Sachsenhausen Petrus ArchiEpi-
 „ scopus Moguntinus in Ludovicum
 „ propensior, omnem com meatum
 „ intercepit, ut fame compellente,
 „ cedere fuerit coactus „ . Sigismun-
 dus à Birken in *Speculo Austriaco Lib.* pag. 274. b.
III. Cap. II.

§. 165. Anno mcccxv. fundamen- Ao. 1315.
 ta Chori S. Bartholomæi jacta sunt.
 Latomus : *Chorus Bartholomæi pridie* pag. 238.
Idus May fundabatur.

§. 166. Anno mcccxvii. Capella Ao. 1317.
 Sanctorum Mariæ & Georgii in Colle-
 gium Canoniorum sub lata, à Petro
 ArchiEpiscopo Moguntino confirma-
 tur.

tur. Hæc postea ad S. Leonhardum fuit appellata, quia reliquiæ illius ex Vienna Gallia huc fuerunt translatae anno MCCCXXIII. Latomus.

pag. 238.

§. 167. Eodem anno *Pulsus Ave Mariæ* (verba sunt Latomi) *in omnibus Ecclesiis est institutus, & Prædicatores Capitulum Provinciale hic habuerunt.*

§. 168. Die Mercurii post festum diem S. Lucæ Ludovicus Rex Francofurti Spirensibus oppignorat Landaviam. Ibidem die Martis post S. Galli diem bellum in Landavienses decernit. Christophorus Lehmannus *Chronici Spirensis Lib. VII. Cap. XXIV.*

pag. 763. f.

Ao. 1318.

§. 169. Anno MCCCXVIII. XIII. Kl. Decembris Ludovicus Rex Francofurti Weisenburgensibus singulare Privilegium dedit. Quod extat apud Heiderum in *Actis Lindaviensibus.*

pag. 578.

Ao. 1320.

§. 170. Anno MCCCXX. IV. Kal. Junii Ludovicus Francofurti commoratus Fridbergensium privilegia confirmavit.

§. 171. III. Kl. Junii Francofurtenses, Fridbergenses, Wezlarienses & Geilenhusanos, *ab omni genere exactio- num, Collectarum, precariarum seu steu- rarum, quocunque nomine censeantur, perpetuo absolvit, sic tamen, ut pro omni-*

omnibus his oneribus quotannis in festo B. Martini mille & sexcentas marcas computandas, exsolvant. Integrum privilegium habet Limnæus lib. VII. Cap. XVI. num. XX.

§. 172. Anno MCCCXXII. die Sab- Ao. 1322.
bati post festum diem Urbani, Ludo-
vicus Rex Francofurti agens, singula-
ri privilegio cavet, *ne à Francofurto*
intra quinque milliarium spatium quis-
quam burgum novum aut castrum condat,
nec novum telonium instituat. Integrum
itidem extat apud Limnæum d. l. num.
XVII.

§. 173. Eodem anno Capella Mon-
tis S. Mariæ per Wigelonem de Wam-
bach fundatur, exaltaturque in Colle-
gium. Verba sunt Latomi. pag. 238.

§. 174. Præterea adeo intumuit
Moenus, ut multos vicos urbis occu-
paret, usque Coemeterium S. Bartho-
lomæi penetrans. Latomus. Florianus. pag. 239.
pag. 33.

§. 175. Anno MCCCXXX. Ludovi- Ao. 1330.
cus Imp. privilegium Francofurto de-
dit de instituendis Nundinis tempore
Quadragesimæ, quas prærogativis in-
signibus mactat. Datum Monachii die
Mercurii post S. Georgii. Vide apud
Limnæum d. l. num. XXV. Latomus:
Anno 1330. Nundinæ Quadragesimales
VII. Band. K de

de Fridberg Francofordiam fuerunt translatae per Ludovicum Imperatorem. In Crusii tamen *Annalibus Suevicis* parte III. lib. IV. Cap. XII. legas: Anno 1340. die Fasten Meß von Friedberg gen Franckfurt gelegen worden.

Ao. 1331.

§. 176. Anno MCCCXXXI. Ludovicus Imperator cum Margaretha conjugē suā intravit Francofordiam, clero & populo cum reliquiis & luminaribus obpag. 239. viante. Latomus.

§. 177. Eodem anno vehemens grando Francofurtum infestavit. Latomus: Nonis Julii hora vesperarum, lapides grandinis, ut ova gallinarum & majores, in multitudine nimia ceciderunt.

Ao. 1332.

§. 178. Anno MCCCXXXII. in vigiliis Purificationis Mariæ Ludovicus Imp. Francofurti agens, Fridbergensibus privilegium dedit.

§. 179. Ibidem die Martis post diem S. Matthiæ in gratiam Francofurtensium interpretatur privilegia aliis Imperii Statibus à se data, de nundinis: nempe has non nisi de Hebdomadariis intelligendas. Videatur Limæus num. XXVI.

Ao. 1333.

§. 180. Anno MCCCXXXIII. Ludovicus Imp. Francofurti moratus die Sab-
bati

bati ante diem festum S. Mariæ Magdalænæ singulari privilegio permittit Francofurtensibus, ut civitatem muniant & amplificent. Integrum affert Limnæus d. l. num. XVI.

Ao. 1335.

§. 181. Anno mcccxxxv. Senatus murum coemiterii S. Bartholomæi dejecit & destruxit: qui à (von der Mehlswagen) versus occidentem erat ductus, ubi olim fuerant domus Judæorum. Latomus. vide annum ——— LI.

pag. 255.

§. 182. Eodem anno Weigelius à Wambach Patritius & Scabinus Francofurtensis sacram ædem ac Monasterium montis S. Mariæ (unser Frauenberg) fundavit. Dillichius in Chron. Hass.

Ao. 1336.

§. 183. Anno mcccxxxvi. die veneris post S. Urbani diem Ludovicus Imperator Francofurti agens, Senatui privilegium dedit. Vide apud Limnæum n. xix. vide etiam XLIX.

§. 184. Hoc anno vehemens turbo multa ædificia Francofurti disjecit. Latomus: *Altera Simonis & Judæ vento valido multa ædificia corruerunt.* Latomus.

pag. 239.

§. 185. Anno mcccxxxvii. Ludovicus singulari præcepto cavet, quod Moguntinis nullas nundinas sit con-

Ao. 1337.

cessurus, quæ Francofurtensibus dam-
nosæ forent. Noribergæ die Jovis an-
te Dominicam Lætare. Videatur Lim-
næus d. l. *num.* XXVII.

pag. 239.

§. 186. Eodem anno in Comitibus à
Ludovico Imper. Francofurti habitis,
Moguntini Cives mulctati sunt, quod
fregissent aream in Weissenau, & ali-
quot monasteria extra civitatem. La-
tomus.

§. 187. Ibidem die Martis ante
diem S. Vlrici Ludovicus Imper. Fran-
cofurti Fridbergensibus privilegium
dedit.

pag. 239.

§. 188. Ad eundem annum se-
quentia notavit Latomus: *Octale siligi-
nis Francofurti tribus florenis venit,
& plastrum vini XVIII. florenis.*

Ao. 1338.

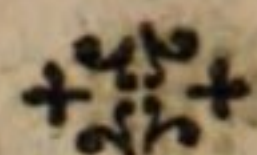
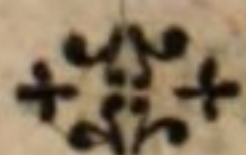
§. 189. Anno MCCCXXXVIII. men-
se Augusto Ludovicus Imperator fre-
quentia habuit Comitibus, in quibus im-
periale decretum contra diras Johan-
nis XXII. Papæ confirmatum fuit, quod-
que non liceat Pontifici Reges ac Im-
peratores deponere, quodque pari ju-
re ac libertate utantur electus Rex ac
Imperator Romanus. Atque hoc ipsum
Imperatorium decretum Francofurti
publice palatio & valvis Ecclesiarum
fuit affixum. Albertus Argentinensis:

pag. 129.

„ Inte-

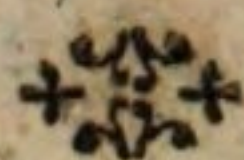
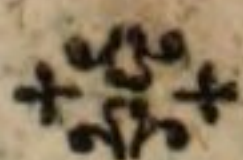
„ Interim convenientes in villa Rens
 „ super Rhenum Imperator &
 „ Principes Electores, confectis de-
 „ super literis & juramentis præsti-
 „ tis, quod Imperium & ejus jura con-
 „ tra omnes, nullo excepto, manute-
 „ nerent, & ad ipsum omnes quos pos-
 „ sent, arctarent, nulla absolutione,
 „ vel quavis occasione obstante firma-
 „ runt. Posthæc Ludovicus Princeps
 „ Anno Domini mcccxxxviii. regni
 „ sui xxiv. Imperii vero xi. die octa-
 „ va mensis Aug. in Franckfurt voca-
 „ ta Curia, decretum quoddam, de
 „ Consilio quorundam fratrum Mi-
 „ norum, confectum, sub Sigillo suo
 „ magno edidit: in quo inter alia de-
 „ claravit, processus quondam Domi-
 „ ni Johannis Papæ nullos: & quod
 „ Papa non possit contra Imperato-
 „ rem talia attentare, cum juris-
 „ dictiones sint distinctæ, januis suæ
 „ Curia affigebat, cum jurium appro-
 „ batione: ubi & præcepit per Princi-
 „ pes invadere Prædicatores „. Hen-
 „ ricus Rebdorfiensis ad annum ----- pag. 426:

xxxix. *Idem Ludwicus solennes nun-
 tios mittit de Consilio Principum ad Pa-
 pam Benedictum pro reconciliatione: qui-
 bus sine fine reversis in Alemanniam,
 Principes Electores Imperii conveniunt,*

Et per juramenta sua diffiniunt: Quod electus in Regem Romanorum à majori parte eligentium, æqualem potestatem habeat in administratione Imperii sicut Imperator coronatus: Et promittunt in similibus hoc jure defendere contra personam quamcunque. Hæc diffinitio Principum solenniter publicata est eodem anno mense Augusto in Francfurt, Et diffinitum est per Principes ibi tunc existentes: Quod quicumque de cœtero ipsum Ludovicum tenet excommunicatum, aut qui cessat à divinis propter sententias Papales, proscriptus sit corpore & in rebus. Hoc autem decretum & constitutionem ab Imperatore & ordinibus de jure Imperii factam conservavit Albericus de Rosate in L. III. C. de Quadrienn. præscriptione. Eandem habet Hieronymus Balbus, Episcopus Gurcensis libro de Coronatione ad Carolum V. Imp. Marquardus etiam Freherus Annalibus pag. 426. Rebendorffianis intexuit, ut & Christophorus Lehmannus Chronici Spirensis Lib. VII. Cap. XVII. qui & ibidem Germanice versam exhibet. Clausula hæc est: Datum in oppido nostro de Franckenfurt, die VIII. mensis Augusti anno Domini MCCCXXVIII. Huc etiam pertinet Epistola Electorum ad Bene-

Benedictum Papam ejusdem argumen-
 ti: quam in libro membranaceo Biblio-
 thecæ Palatinæ post Chronicam Mar-
 tini Poloni Pœnitentiarîi Papæ inven-
 tam Freherus, decreto imperatorio, in
Annalibus Rebdorfianis subjunxit. Ejus
 hoc est initium: *Sanctissimo in Christo*
Patri ac Domino, Domino Benedicto
Papæ: Vestri devoti filii, Henricus Dei
Et Apostolicæ sedis gratia Archi Episco-
pus Moguntinensis, Electorum Princi-
pum Decanus; nec non per Germaniam
sacri imperii ArchiCancellarius, Bal-
duinus ArchiEpiscopus Treverensis,
Cancellarius Galliæ: Walramus Archi-
Episcopus Coloniensis, Cancellarius Ita-
liæ: Waldemarus Marchio Branden-
burgensis Camerarius: Rudolphus Pala-
tinus Dapifer: Rudolphus Dux Saxonie
portitor ensis Romanorum Regis Et co-
ronandi Imperatoris legitimi Electores.
 Quæ alia his in Comitibus, præsertim in
 gratiam Eduardi Regis Angliæ præsen-
 tis, decreta, exponit Aventinus *lib.*
VII. „ Eduardus Rex Anglorum iis- pag. 478.
 „ dem diebus in Germaniam venit:
 „ nam uxor ejus soror Augustæ erat,
 „ & filia in gyneceo Augustali educa-
 „ batur. Jure igitur affinitatis apud
 „ confluentes Rheni atque Mosellæ ab

„ Imp. excipitur. Inde Francofordiam
„ ambo Principes se conferunt, ubi
„ frequentes Italiae, Germaniae, Gal-
„ liae, Angliae purpurati & Pontifices
„ coeunt. ——— Carolus Moravici li-
„ mitis praefectus iussus fide publica
„ cum ducentis equitibus apparere,
„ cum quingentis venit, ibi in verba
„ Ludovici jurat, se in ejus potestate
„ fore, dat fidem. Ceterum praesen-
„ te Anglio Senatus Consultum per-
„ scriptum est, lex lata est: Eum qui
„ Imperatorem execratum dicat, aut
„ sentiat, bullasque hujusmodi Pon-
„ tificias absque Consilii decreto re-
„ cipiat, contra Remp. fecisse videri.
„ Eadem quoque quae Rhemsei à Prin-
„ cipibus constituta commemoravi,
„ tutanda esse summa vi atque ope, ju-
„ ratum ab omnibus. Anglius quo-
„ que sententia Procerum Rex Fran-
„ ciae, procuratorque imperii per Gal-
„ lias, ut amplitudine nominis Ger-
„ manos alliceret, consalutatus est.
„ Iussi sunt equites, milites, tribuni,
„ Centuriones, Duces, pro viribus
„ eidem auxiliares esse. Interfuisse
„ Senatui reperio cum Collegis Wil-
„ helmum Occamensem Franciscano-
„ rum primarium Sacerdotem, acer-
„ rimum Dialecticum, Philosophum,
„ Theo-

„ Theologumque acutiorem ; quam
 „ ea ætas ferebat. Ab illo recentiorum
 „ Peripateticorum cohortes lectæ sunt.
 „ Eodem consilio acta vicesimi secun-
 „ di (Johannis) hoc diplomate impe-
 „ ratorio , quod latine extat , denuo
 „ rescissa sunt „. Sequitur deinde Di-
 „ ploma illud , sed latinus , quam con-
 „ ceptum erat , & clausula quoque non
 „ convenit cum reliquis exemplis. „ Da-
 „ tum in oppido nostro Francofordia ,
 „ die sexta Augusti , anno Christianæ
 „ Libertatis MCCCCXXVIII. Domini
 „ Ludovici Imp. clementissimi , regni
 „ XXIII. Imp. XI. „. Johannes La-
 „ tomus in *Actis Francofurtensibus* : pag. 240.
 „ Eodem anno in Curia Fratrum Teu-
 „ tonicorum hora prima , id est octa-
 „ va , Ludovicus Imperator ornatu &
 „ sedibus Imperialibus edidit legem
 „ talem „ : Electus Francofurti in
 „ Regem Romanorum à Principibus
 „ Electoribus administrationem Imperii
 „ ante confirmationem habet plenam.
 „ Et eodem die responsiones Ludovici præ-
 „ dicti ad objecta Papæ Johannis XXII.
 „ Sigillo Imperii sigillatæ , foribus Mariæ
 „ Ecclesiæ S. Bartholomæi (quæ ita voca-
 „ tur ab imagine B. Virginis adhuc ibi ex-
 „ tante) sunt affixæ.

§. 190. Quia autem legati Pontificii contrarium decretum, & anathemata in Ludovicum Imp. affigebant Francofurti, iisdemque morem gerebant majoris Ecclesiæ Canonici, potioribus prædiis suis ac redditibus sunt exuti, excepto Præposito, Johanne de Constantia, qui favebat. Sed & Canonici S. Leonhardi Imperatoris partibus addicti decimis in Praunheim sunt aucti, contra Domini-

pag. 241. f. cani rebelles urbe pulsi. Latomus :
 „ Habebat autem Romanus Pontifex
 „ hic suos quoque Commissarios, qui
 „ ad VIII. Augusti affigebant ad ean-
 „ dem templi januam anathemata &
 „ processus contra Ludovicum, cum
 „ severissimis comminationibus in
 „ omnes, qui illi communicarent.
 „ Quare cum Canonici illic summo
 „ Pontifici obedientiam, ut tenentur,
 „ præstarent, Ludovicus superbiæ eos
 „ insimulans, paulo post potissimis
 „ prædiis, villis & decimis spoliavit.
 „ Dominicanos postridie oppido eje-
 „ cit, qui per XXIV. annos exclusi
 „ fuerunt. Carmelitæ ab Henrico de
 „ Firnberg ArchiEpiscopo Moguntino
 „ in gratiam Imperatoris quoque sunt
 „ pulsi, à Teutonicis & Franciscanis
 „ similiter divina fuere suspensa usque
 „ ad

„ ad depositionem Episcopi „. De
 Dominicanis Francofurtensibus aliter
 Aventinus : „ Dominici Flami-
 „ cas partes deferere, ad Imperatorem
 „ desciscere, nisi urbe excedere ma-
 „ luissent, publice rem divinam face-
 „ re coacti sunt. Præpositus S. Bar-
 „ tholomæi Dominus Johannes de
 „ constantia, cognomento Under-
 „ schaaff, Decanus Moguntinus, Lu-
 „ dovici partes sequens, omnibus suis
 „ redditibus frui potuit „. Confer
 Gebhardi Floriani *Chronicon Franco-*
furtense & Nicolaum Serarium *Mogun-*
tiacarum Rev. lib. V. Comitiorum Fran-
 cofurtensium meminit etiam Autor *Ad-*
ditionum ad Lambertum. Hoc, etiam
 anno, inquit, Ludovicus imperator cu-
 riam suam in Frankenfurt habuit, ubi
 non coactus, sed sponte in præsentia Ar-
 chiEpiscoporum, Episcoporum, aliorum-
 que Prælatorum, Principum, Comitum,
 Nobilium, ac vulgi se esse verum Christi-
 colam, per veræ fidei confessionem dicens,
 orationem Dominicam, salutationem An-
 gelicam, & Symbolum voce publica de-
 claravit, nam Papa ei hæresim imputavit.

§. 191. Ante tamen, quam Ludovi-
 cus hæc Comititia mense Augusto ha-
 beret Francofurti, ibidem commora-
 tus est. Nam die Sabbati Paschatis
 hebdo-

pag. 153.

pag. 214.

pag. 101.

pag. 155.

hebdomade Vlricum Comitem Würtembergicum jubet Abbatem Albæ contra Hermannum Marchionem Badensem tueri. Geben zu Franckfurt, am Samstag in der Oster Wochen, nach Christus Geburt dreynzehen hundert, darnach in dem achten und dreysigsten Jar, in dem vier und zwanzigsten Jar unsers Reichs, und in dem ailfften des Kayserthums. Habetur hoc Præceptum in *Documentis Monasteriorum Würtembergicorum Parte I.* In die Ascensionis Domini, filiorum Alberti de Prato, Jacobi & Fenzii, Lunicianæ & Sacri Palatii Comitum insignia auget. *Datum in oppido nostro Franchenfurt in die Ascensionis Domini, Anno ejusdem millesimo trecentesimo tricesimo octavo, Regni nostri anno vicesimo quinto, Imperii vero undecimo.* Extat Diploma in Freheri *Notis ad Petrum de Andlo lib. II. Cap. XIV.* ut & in ejusdem *originibus Palatinis parte I. Cap. XIII.* Porro die Martis in Pentecostali hebdomade monasterio Albæ confirmat privilegium de non habendo Advocato. Franckfurt am dynstag in der Pfingstwochen. Vide laudata *Documenta Monastica Würtembergica.*

§. 192. Francofurti etiam bellum decretum fuit in Philippum Regem Galliaë

Galliæ, ac Status Imperii ut se ad expeditionem illam parent, admoniti. Præceptum ejusmodi Imperatorium ad Harlemenses scriptum, affert Johannes de Beka in *Chronico Episcoporum Ultra-* pag. 115.
jectinorum, ex quo non pigror repe-

tere. „ Ludovicus Dei gratia Romanorum Imperator semper Augustus, „ prudentibus viris Magistris Scabinis „ & Consulibus Harlemensis oppidi „ gratiam suam & omne bonum. No- „ stræ Majestatis spectabilem Hollandiæ „ Comitem Wilhelmum requisivimus „ ex affectu, ut ad recuperandum imperii jura nobiscum contra Philip- „ pum, qui se pro Rege Franciæ gerit, cum armatorum decenti pompa „ jam finaliter se disponat; unde vestram fidelitatem Nobis & Imperio „ debitam sinceris affectibus nunc requirimus, & hortamur, quatenus „ cum armatis ita curetis esse muniti, „ quod vos cum dicto Wilhelmo sub exercitus sui totalitio videre valeamus, scientes firmiter quod vestram in promissis promotionem præ oculis habere volumus pro termino nostræ vitæ. Datum Frankefurdt „.

§. 193. Hoc ipso anno, die S S. Cosmæ & Damiani, Mœni inundatio tanta fuit Francofurti, ut ad rubras

pag. 239.

bras usque valvas ædis S. Bartholomæi, ubi ad organum itur, pertingeret. Latomus.

pag. 240.

§. 194. V. Idus Augusti in Choro S. Bartholomæi sacra primitus habebantur. Idem.

pag. 241.

pag. 43.

§. 195. V. Kal. Octobris Capella Pontis completa, & in honorem S. Catharinæ dedicata est. Idem & Florianus.

pag. 428.

§. 196. „ Eodem anno fuit maxima locustarum multitudo in hac vicinia, quæ magnum damnum attulit segetibus & fructibus. Ac etiam circa festum S. Luciae cecidit nix magna & copiosa, quæ oppressit multas arbores & ipsas locustas „. Idem de his locustis ita Rebdorfiensis: „ Eo

pag. 264.

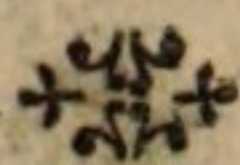
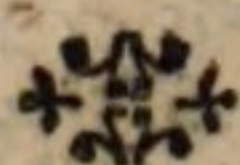
„ tempore innumerabilis locustarum „ (multitudo) ab oriente, videlicet „ ab Vngaria veniens, per Bavariam, „ Sueviam & Franconiam usque ad „ Rhenum, gravia damna frugibus „ inferebat „. Et Additiones ad Lambertum: „ Eodem tempore circa festum Laurentii apud Nole- „ tam (locus corruptus forte Mem- „ tam, ut Spiram intelligat) & civita- „ tem Herbipolim, & in partibus ad- „ jacentibus multitudo locustarum in-
audi-

„ audita, miramque habentium magni-
 „ tudinem visa est, quæ fructum ter-
 „ ræ in locis plerisque depascentes,
 „ sed vineas non lædentes, quasdam
 „ civitates per dies aliquot operuerunt,
 „ ut in eas sol suos radios projicere
 „ non valeret „.

§. 197. Anno mcccxxxix. Ludo- Ao. 1339.
 vicus Imp. in Comitibus Francofurten-
 sibus Reinoldum Geldriæ Comitem in
 Ducum dignitatem extulit, novoque
 Ducatui Zutphaniæ Comitatum adjecit.
 Trithemius in *Chronico Hirsaugiensi*: pag. 220.

„ Ludovicus Imperator Conventum
 „ Principum solennem apud Franco-
 „ fordiam celebravit, ubi inter alia
 „ Reinaldum Comitem Gelriæ in Du-
 „ cem sublimavit, adjiciens Ducatui
 „ ejus Comitatum Zutphaniæ, propter
 „ singularem prudentiam ejus, & res
 „ ab eo magnifice gestas „. Idem in
Chronico Sponheimensi: „ Ludovicus pag. 315.

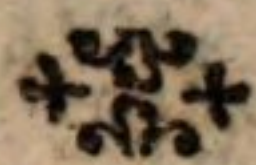
„ Imperator convocatis omnibus Re-
 „ gni Principibus, in medio Quadra-
 „ gesimæ curiam ad Franckfordiam ce-
 „ lebravit; ubi inter alia, residens
 „ in Majestate sua Imperiali, Reinal-
 „ dum Comitem Gelriæ, propter sin-
 „ gularem prudentiam ejus, & res
 „ magnifice gestas, de Comitum nu-
 „ mero assumens, ad Coetum Ducum
 „ loca-

pag. 27.

pag. 479.

„ locavit, creans eum in Ducem Gel-
 „ riæ titulo Zutphania Comitatus ad-
 „ jecto ---- factusque est ex Comite pri-
 „ mus Dux „. Renerus Snajus *Re-*
rum Batavicarum Lib. VIII. „ Ludo-
 „ vicus Bavarus Imperator illum (Wil-
 „ helmum Hollandia Comitem) atque
 „ Renaldum Geldria, & Guilielmum
 „ Julia Comites Ducali titulo ad Fran-
 „ cofurtum voluerit, in celeberrimo
 „ Confessu Principum, instante Rege
 „ Angliæ, inprimis ornare. Sed iter
 „ jam tertio in Prussiam destinanti, aliis
 „ duobus hoc titulo insignitis, visum
 „ melius, ultum ire Christi hostes,
 „ quam otioso titulo decorari „. Hen-
 „ ricus Aquilius in *Chronico Comitum*
Geldriae. „ Quum jam Reinaldi non
 „ solum virtus, sed & potentia vici-
 „ nis regionibus formidabilis esset, ac
 „ fama justitiæ, pietatis & fidelitatis
 „ ipsius erga Romanum Imperium cre-
 „ bresceret, Francofurti in publicis
 „ Comitibus à Ludovico Imperatore Dux
 „ consecratus est, præsentibus Rege
 „ Angliæ, Rege Gallia (incolabitur)
 „ & Electorum Collegio, anno Impe-
 „ rii decimo tertio „. Aventinus
Lib. VII. „ Imperator Francofordia
 „ hyemat, ubi proximo deinceps an-
 „ no Reinoldum filium Reinoldi Gel-
 „ driæ

driæ Præfectum albo Ducum ascribit.

Latomus : *Ludovicus Bavarus Imperator Reinaldum Comitem Geldriæ in Ducem sublimavit Francofordiæ.* pag. 241.

§. 198. Ibidem Johanni Regi Bohemiæ feudum solenni ritu contulit. Idem die XIII. Calend. April. Imperator Joannem Regem Bohemiæ cum 100. vexillis infeudavit.

§. 199. Quia autem Imperator accepta ab Eduardo Anglo pecunia, ut in Gallos moveret, id tamen facere destitit, ac ob id male audiebat, XII. Kalend. Augusti publice de eo se purgavit Francofurti. Henricus Rebdorfiensis: *Anno decimo quinto (imo vicesimo sexto) idem Ludovicus consumpta parte pecuniæ sibi data à Rege Angliæ, cum de reliqua parte non posset sibi satisfacere, auxilium non fecit eidem, propter quod & multi alii Principes Alemanniæ in subsidium ejusdem Regis non veniunt.* pag. 429.

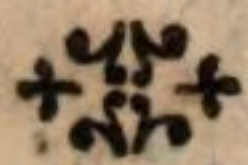
§. 200. Anno MCCCXL. Kalend. Ao. 1340. Septembris Ludovicus Imperator novos Hallenses Francofurdenses, cum imagine crucis duplicatæ & aquilæ XX. pro grosso Turonico fieri jussit. Latomus. pag. 242.

§. 201. Eodem X. Kalend. Augusti Capella Trium Regum in Sachsenhausen
VII. Band. L sen

sen (ubi jure Hospitale fuit) completa, dedicatur. Idem.

Ao. 1341. §. 202. Anno MCCCXLI. Ludovicus Imperator Henrico Duci Brunswicensi feuda sua contulit. Latomus: *Calend. Junii post vespervas Henricus Dux Brunswicensis infeudatur cum XLV. vexillis.*

Ao. 1342. §. 203. Anno MCCCXLII. ingens Moeni inundatio misere afflixit Francofurtum, sic ut cives Sachsenhusani in montem Mülberg dictum se necessum haberent recipere. Pontem etiam confregit, ac turris in eadem una cum Sacrario concidit. Solennis igitur supplicatio ob id fuit instituta, quæ quotannis festo die Mariæ Magdalenæ fuit repetita ad tempora usque reformationis Lutheri. Tangit hanc inundationem *Auctor Additionum ad Lambertum.* Sed accuratius describit Latomus, cujus hæc narratio: *Anno 1342. tanta hic fuit inundatio aquarum in æstate, ut omnes viæ & plateæ civitatis aquis fuerint repletæ, & Cives in Saxenhausen fugerint uff dem Mühlberg. Fuit ibidem in Saxenhausen ex inundatione Moeni tanta effecta fossa, ut centum pedes in longitudine haberet, L. in latitudine, & XX. in profundo, multaque ædificia lignea & lapidea destruxit.*
Omniū

Omniū Ecclesiarum fundamenta aquis fuerunt tecta: primo S. Nicolai sex pedum altitudine, S. Jacobi prope curiam Grohnhoff, trium pedum, Franciscanorum quatuor pedum, S. Elisabethæ in Sachsenhaussen sex pedum, Carmelitarum & Pœnitentium 7. pedum, S. Leonhardi fuit oppleta aqua usque ad summum: fuit enim valde humilis & profunda. In vigilia S. Jacobi, hora prima, pons Francofurtiæ, præter sex testudines prope civitatem, concidit, cum turri excelsa & pulchra Capella sita in pede pontis. Eodem die omnes incolæ in pane & aqua jejunarunt. In crastino S. Jacobi facta est processio per circuitum oppidi: Omnes divites, mediocres & pauperes, clerus & laici, nudis pedibus incedebant, gestantes magnas tortas candelas centum, & sexcentas parvas. Missa à toto clero in Ecclesia S. Bartholomæi de Spiritu Sancto cantabatur. Ex illo tempore instituta est processio annua in die S. Mariæ Magdalænæ, quam comitatus est totus Senatus, clerus & populus, ex templo S. Bartholomæi ad Cænobium Pœnitentium, deinde exeundo de Mainzerpfort, per Galgenpfort, redierunt ad forum equorum, ubi statio habebatur ad S. Maternum: deinde itum est über die Zeil per

Bornheimbderpforten & Sahrassen
usque ad Leinwadhaus & Ecclesiam
prædictam. Quæ sequuntur à recen-
tiori quodam sunt adjecta: Hæc statio
observata fuit annuatim magna solenni-
tate usque ad annum 1527. cum jam Lu-
therus dei gratia & clementia hæc corri-
geret & emendaret.

Ao. 1343.

§. 204. Anno MCCCXLIII. Franco-
furtum fortius muniri, novisque tur-
ribus ac fossatis cingi cœpit. Lato-
mus: Anno 1343. fundabatur turris
die Redelnheimerpforten (si non est
porta S. Catharinæ) & est completa an-
no 1346. dejecta tandem per cives in ob-
sidione anno 1552. Stetit in ista prima
altitudine annos 206. Eodem anno
murus novi oppidi prope claustrum Pœ-
nitentium inceptus est. Eodem anno tur-
ris der Ruderenpforten (nunc omnium
Sanctorum dicta) fundabatur & civitas
novis fossis circumdari cœpta est.

Ao. 1344.

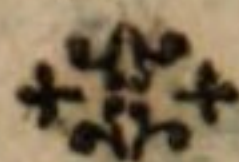
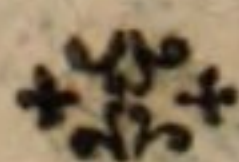
§. 205. Cum novus Pontifex Cle-
mens VI. durissimas condiciones, si
ab excommunicatione solvi vellet,
præscripsisset Ludovico Imperatori, hic
easdem cum Statibus Imperii commu-
nicavit, ac porro Comitibus ad annum
MCCCXLIV. indixit Francofurti. Post-
quam autem Status primum Coloniae
con-

convenientes, Clementis conditiones
damnaſſent, denuo id factum eſt in
Comitiis Francofurtenſibus, ac Ma-
jeſtas Imperii contra nefarios Papæ
auſus ſtrenue deſenſa. Albertus Ar-
gentinenſis : „ Quibus articulis pag. 133. f.

„ Principi præſentatis, ipſe eorum
„ copiam uniuerſis Principibus, præ-
„ fertim Electoribus & magnis ci-
„ vitatibus deſtinavit, omnes Princi-
„ pes & Civitates & oppida totius Ale-
„ manniæ ad Parlamentum Publicum
„ ſuper ejusmodi facto in Francofurt
„ convocando. Electores autem Prin-
„ cipes & inferiorum partium Magna-
„ tes octo diebus ante hujusmodi ter-
„ minum Coloniae convenerunt, hu-
„ jusmodi articulis ſe opponere con-
„ corditer decernentes. Convenien-
„ tibus autem in Franckfurt Princi-
„ pum, & Magnatum, & Civitatum,
„ & oppidorum Imperialium nun-
„ tiis, ſcilicet, ſub anno Domini
„ MCCCXLIV. die mente Septembri,
„ & quærente Principe de Civitatibus
„ Aquenſi, Auguſtenſi, & Vberlin-
„ genſi & aliis, ſi adeſſent: & dicto
„ quod ſic, & auſcultantibus omni-
„ bus, Magiſter Wigkerus Protono-
„ tarius ArchiEpiscopi Trevirenſis juſ-
„ ſus per Principem, ſic incepit „:

Gratioſe Domine, Domini noſtri Prin-
cipes, Electores, & alii Imperii fide-
les, pridem Coloniae congregati, re-
cenſentes articulos reformationis ve-
ſtrae, quos Papa requirit, & in quibus
intentio Apoſtolicae ſedis reſedit, con-
corditer decreverant, illos articulos in
perniciem & deſtructionem Imperii eſſe
conceptos: & quod nec vos, nec ipſi,
virtute juramenti Imperio praestiti, an-
nuere valeatis, & quod ipſi nuntios
& literas dirigere velint Papae & Col-
legio, ut ab his deſiſtant. Quod ſi no-
lint jam alium terminum ad octo dies
ſtatuerunt, ubi vobiſcum deliberare
volunt, qualiter in eventu tali conati-
bus reſiſtatur. *Quo dicto per illum fi-
nito, quaesivit ipſe Protonotarius à Mo-
guntino praesente, & à Legatis aliorum
Principum, ſi ita eſſet in facto, illisque
reſpondentibus ita eſſe: dixit Princeps
nuntiis Civitatum: Vos auditis decre-
tum & conſilium Principum. Vos
igitur nuntii exite, nobisque veſtram
deliberationem referte. Illique exeun-
tes diuque deliberantes ad Principes re-
diere, & per civem Moguntinum de
mandato omnium taliter reſponderunt:
Domine (notando Principem) Civita-
tes adverterunt, qualiter Papa cum
articulis ad laesionem imperii nititur.*
Et

Et cum Civitates non possint stare nisi cum imperio, & imperii læsio sit earum destructio : Si Dominus Papa in talibus persistere vellet, nos inopes omnibus viis, quas cogitaverunt Domini Principes Imperii, ad manutendum jura, honorem & integritatem imperii, erimus obedire, & manutene-
*re parati. Et quærente illo cive à Nunciis, si ita esset, omnibusque nunciis dicentibus, quod sic: Princeps grates multiplices referens, ait illis: post octo dies Ego & Principes convenimus in Rens super Rhenum, & Avunculus noster Carolus Marchio Moraviæ, & deliberationem nostram cum vobis scripserimus, circa honorem nostrum & imperii (ut confidimus) faciatis. Qui hoc facere concorditer promiserunt. Aventinus Lib. VII. Quarto tum demum anno Legati Cæsaris Avinione revertuntur mandataque scripta Pontificis Max: ad Augustum perferunt, quorum hæc summa fuit: Cæsar Wilhelmum Occomensen Hæresiar-
 cham, ejus Collegas & socios Pontifici Max. dederet, decreta adversus vicesimum secundum Vicarium Christi retractaret, acta rescinderet, opprobria recantaret, edicto perpetuo publice sanciret, Imperium beneficium esse*

aut vocari, quam ille Author fieret.
 „ Hæc ubi ad Imperatorem relata sunt,
 „ Francofordiæ Proceres convocat,
 „ Mandata Sixti recitare jubet. Fit de-
 „ cretum hujuscemodi postulata pra-
 „ va, inepta, antiquata, argutiora de-
 „ nique esse, quam simplicitati Chri-
 „ stianæ atque Majestati Reipbl. con-
 „ veniret, irrita vanaque declarata sunt.
 „ Flaminesque Avinionenses secundis
 „ rebus oblitos humanæ imbecillitatis,
 „ nullum modum, neque dicendi,
 „ neque faciendi, nisi quem velint,
 „ noscere, promulgatum. Quicquid
 „ libeat, licitum putare, licentia sa-
 „ nitatem metiri, acclamant „. vi-
 de porro H. Mutium *Lib. XXIV.*
 & Lehmannum *Chron. Spirensis Lib.*
VII. Cap. XVIII.

§. 206. Hoc tempore cum inter
 Henricum de Virneburg ArchiEpisco-
 pum Moguntinum & Rupertum Pala-
 tinum nata esset discordia, Impera-
 tor militiam ex variis Germaniæ lo-
 cis collectam Francofurtum vocavit.
 Quam ob rem Rupertus clam disces-
 sit Francofurto, ac tum Imperator
 mense Decembri publice sententiam
 pro ArchiEpiscopo contra Palatinum
 tulit. Latomus: „ Eodem anno xvii.
 „ & xviii. Calend. Decemb. milites
 „ &

„ & Cives Alemanniae propter defen-
 „ sionem Henrici de Firnberg Archi-
 „ Episcopi Moguntini, & Ruperti Du-
 „ cis Bavariae, Comitum Palatini Rhe-
 „ ni, cum armatorum multitudine ul-
 „ tra 5000. Francofurdiam intrave-
 „ runt: Altera vero die, hoc est.
 „ xiv. Calend. Decembr. in meridie,
 „ auf dem Sambstagsberg, Impera-
 „ tor in Sede Imperiali sententiam pro
 „ ArchiEpiscopo contra Ducem judi-
 „ cialiter proferebat. Tempore præ-
 „ dicto ante quamlibet domum Fran-
 „ cofordiae lucerna pendeat cum ar-
 „ dente lumine „.

§. 207. Eodem anno pars templi B.
 Virginis versus occidentem cum duo-
 bus altaribus est consecrata. Latomus.

§. 208. Anno mcccxlvi. Coenobium S. Catharinae per Wigerum Frosch,
 Cantorem & Canonicum S. Bartholo-
 maei, fuit fundatum. Latomus: „ Anno pag. 245.

„ 1345. circa festum Paschae claustrum
 „ S. Catharinae per Dominum Wiche-
 „ rum Frosch, Cantorem Ecclesiae S.
 „ Bartholomaei fundabatur primum,
 „ & eodem xiii. Cal. Septembr. prima
 „ missa in eodem Coenobio cantaba-
 „ tur. Primus lapis positus est ab
 „ Abbate de Reuchlingen, Suffraga-
 „ neo Moguntino „.

Ao. 1346.

§. 209. Anno MCCCXLVI. tempore quadragesimæ Ludovicus Imperator Francofurti egit, ac Fridbergensibus Privilegium dedit Samstag vor dem weissen Sonntag. Mense Novembri permittit Francofurtensibus, ut minutam monetam cudant in suos ac vicinorum usus: item cambium publicum instituant, daß sie eine Münze sollen machen, und schlagen klein Gold, wie sie düncket, daß es ihnen und dem Land allernützlichst sey — Auch haben wir Ihnen die Gnade gethan, daß sie den Wechsel in der Stadt überall bestellen mögen — Und es soll auch niemand anders wechseln, dann sie oder die sie von ihrentwegen darüber setzen. Franckfurth am Montag nach S. Cathrinentag.

pag. 139.

§. 210. Eodem mense Margareta Uxor Ludovici ex Hollandia, una cum Legatis Anglicanis Francofurtum reversa, cum Marito Monacum perrexit. Albertus Argentinensis. „ Re-
 „ versa Imperatrix de Hollandia in men-
 „ se Novembri, anno prædicto, relicto
 „ inibi Wilhelmo filio, à Principe
 „ cum gaudio in Francfort est recepta,
 „ qui simul transiere Monacum. Vene-
 „ runt autem cum ipsa solennes Nun-
 „ tii Angli in Franckenfort, Princi-
 pem

„ pem & Anglum colligare quæren-
 „ tes „. Henricus Rebdorfiensis : pag. 437.

„ Ludovico moram trahente in Fran-
 „ cenfurt, ejus collateralis Margareta
 „ præscripta, cum venisset de Hollan-
 „ dia, & Dominium Fratris consecu-
 „ ta, relictis ibidem duobus filiis suis, pag. 483.

„ ad Ludovicum ambo reversi sunt in
 „ Bavariam „. Aventinus *Lib. VII.*

„ Ludovicus Augusta Nemetum egres-
 „ sus Francofordiam migrat, ibique
 „ habitat, & adventum Augustæ ope-
 „ ritur. ————— Iisdem diebus

„ Augusta Francofordiam ad Maritum,
 „ relicto Wilhelmo filio in Ducatibus
 „ paternis, revertitur. Ambo subin-
 „ de Conjuges in Bojariam migrant „.

§. 211. Quid hoc anno in æde S.
 Bartholomæi ædificatum, sequentibus
 verbis exponit Latomus : „ Anno pag. 246.

„ 1346. 4. Junii Absis septentrionalis
 „ Ecclesiæ S. Bartholomæi fundaba-
 „ tur, in quo loco prius fuit Capella
 „ S. Catharinæ templo contigua, &
 „ huic juncta erat Schola supra terram.
 „ Supra Capellam granarium, & su-
 „ per scholas domus Capitularis: de-
 „ super tectum opere de antiquo. Eo
 „ loco nunc est horologium, & è regio-
 „ ne Altare S. Catharinæ. Completum
 „ hoc est ædificium annis septem „.

§. 212. Præterea hoc anno Eschenheimiana turris Francofurti fundata V. idus Octobris. Idem Latomus.

§. 213. Eodem anno mulier Sachsenhusæ infantem peperit duo distincta capita & duo colla habentem. Latomus, qui *colla* vocat *debite organizata*.

Ao. 1347.

§. 214. Anno MCCCXLVII. Ludovico IV. demortuo Exequiæ honorariæ habentur Francofurti. Latomus: *Anno 1347. obiit Monachii Ludovicus Bavarus Imperator V. idus Octobr. Ejus Exequiæ sunt celebratæ Francofordiæ in crastino Simonis & Judæ Apostolorum, cum clærum turbasset, spoliasset, præscripsisset.*

Ao. 1348.

§. 215. Anno MCCCXLVIII. Carolus IV. Johannis Regis Bohemiæ filius, jam vivo Ludovico Imp. ab Electoribus nonnullis oppositus, Moguntiam venit, quo cum & Legati Francofurtenses venissent, Carolus ex eis quæsit, an se in urbem vellent recipere. Sed priusquam Carolo responderent, abierunt. Ob id turbatus Wormatiam regreditur. Albertus Argentinensis: „ Nuntii Francofurtensium à Rege, „ inquirente eos super sui receptione, „ infecto negotio recesserunt: „ sicque Rex cum timore Wormatiam „ à Moguntia est reversus „ .

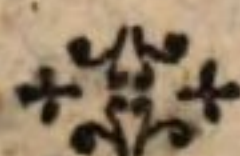
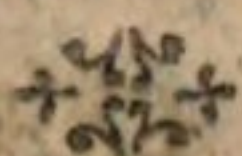
pag. 144.

§. 216:

§. 216. Cum res Carolo IV. non
 satis ex sententia cederent, multi Prin-
 cipum Guntheri Comitis Swarzenbur-
 gici virtutem considerantes, aucto-
 res ei fuerunt, ut habenas Regni Ger-
 manici reciperet. Quod primo facere
 recusans, ea tandem lege annuit, si
 publice fuerit decretum, vacare Re-
 gnum, ac porro Francofurti more Ma-
 jorum eligeretur. De quo cum spem
 eidem facerent certam, in campis ad
 Francofurtum castra fixit: ac denique
 per Henricum Moguntinum, Ludo-
 vicum Marchionem Brandenburgem-
 sem, Rudolphum Rheni Palatinum,
 & Ericum Saxoniae Ducem, Franco-
 furti in ipso circumcisionis Christi Fe-
 sto electus est anno ineunte MCCCXLIX.
 Albertus Argentinensis: „ Gunthe-
 „ rus Comes de Schwarzenburg Thu-
 „ ringiae, ætatis circa XLIV. annorum,
 „ Vir robustus, bellicosus, strenuus,
 „ & prudens in bellis, qui in servitio
 „ Henrici Moguntini, & quondam
 „ Ludovici Principis plurimum labo-
 „ ravit, quique in pluribus conflicti-
 „ bus feliciter prævalens propriis, ca-
 „ piendo & taliando Barones, pluri-
 „ mum est ditatus, à Principibus Ca-
 „ rolo contrariis, ut se intromitteret
 „ de regno, rogatur, Qui primo re-
 „ nuens

AO. 1349.
 pag. 150.

„ nuens, tandem eo pacto annuit, si
 „ in Francfurt per Principes & Nobi-
 „ les sententionatum fuerit, vacare
 „ regnum & Imperium, majorque
 „ pars Principum, qui similiter per
 „ sententiam declarati fuerint jus ha-
 „ bere, ipsum absque omni simonia
 „ elegerint propter Deum, dicens:
 „ se expositurum periculis pro Deo &
 „ imperio corpus suum. Hoc facto
 „ cum Exercitu suo in campo se po-
 „ suit juxta Francfurt, feria sexta post
 „ Hillarii anno MCCCXLIX. Conve-
 „ nientibus inibi Principibus quatuor,
 „ & multis aliis Baronibus, & per
 „ sententiam decreto, Imperium va-
 „ care, & eisdem quatuor competere
 „ jus eligendi: Electus est in purifica-
 „ tione per Henricum ArchiEpisco-
 „ pum Moguntinum, Ludovicum Mar-
 „ chionem de Brandenburg, Rudol-
 „ fum de Bavaria Palatinum Rheni,
 „ & Ericum Ducem Saxoniae, in Re-
 „ gem Romanorum. Huic etiam Eri-
 „ co, tanquam filio fratris Senioris
 „ Rudolphi Ducis, Electoris, Caroli,
 „ decernebatur jus eligendi habere „.
 pag. 445. Henricus Rebdorfiensis: „ Anno ter-
 „ tio regni Karoli, mense Februario,
 „ Guntherus Comes de Schwarzen-
 „ burg in Thuringia in odium Karoli,
 per

„ per aliquos Electores regni, videli-
„ cet Henricum depositum ArchiEpi-
„ scopum Moguntinum, Ludovicum
„ Marchionem Brandenburgensem,
„ Rudolphum & Rupertum fratres
„ Ducis Bavariae & Comites Palatinos
„ Rheni, nec non quendam Ducem
„ Saxoniae patruelem Rudolphi prae-
„ nominati Ducis Saxoniae in Regem
„ Romanorum in Francenfurt eligitur,
„ qui pluribus Hebdomadibus cum
„ potentia armata in campis juxta Fran-
„ cenfurt jacuit ante Electionem suam.

Auctor de Landgraviis Thuringiae Cap. pag. 941.

CIII. „ Henricus de Verneburg,

„ Episcopus Moguntinus cum certis
„ Electoribus & Principibus elegerunt
„ Guntherum de Schwarzenburg Co-
„ mitem „. Albertus Cranzius Saxo- pag. 337.

niae Lib. VIII. Cap. XXVI. „ Comes

„ Palatinus Rheni cum illam Electio-
„ nem improbaret, vocatis ad electio-
„ nem novam cunctis Electoribus,
„ & nullo ArchiEpiscoporum compa-
„ rente, cum nec Bohemiae Rex, nec
„ Dux Saxoniae Rudolphus adesse cu-
„ rarent, ipse Palatinus, evocato Lu-
„ dovico Marchione Brandenburgensi,
„ & Erico Duce inferioris Saxoniae,
„ elegerunt hi tres Guntherum Comi-
„ tem de Zwarzenburg Regem Roma-

„ no-

pag. 224.

„ norum „ . Trithemius in *Chronico*
Hirsaugiensi ad annum ——— XLVIII.

pag. 320.

„ Prædicti Principes denuo congre-
 „ gati apud Francofordiam, Gunthe-
 „ rum Comitem de Schwarzenburg
 „ Thuringum in Regem Romanorum
 „ elegerunt „ . Idem in *Chronico*

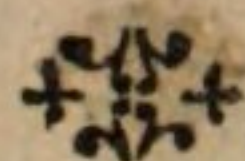
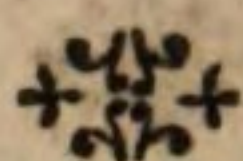
Sponhemensi ad eundem annum: „ Ru-
 „ pertus Comes Palatinus Rheni, Hen-
 „ ricus ArchiEpiscopus Moguntinus,
 „ depositus Marchio Brandenburg-
 „ sis, Ludovicus Dux Bavariae, cum
 „ quibusdam aliis, videntes se à Mar-
 „ chione Mysnensium esse deceptos,
 „ apud Francofordiam denuo conve-
 „ nientes, Guntherum de Schwar-
 „ zenburg Comitem contra Carolum
 „ in Regem Romanorum elegerunt „ .

pag. 246.

Latomus: „ Anno 1349. die circum-
 „ cisionis Domini Guntherus Comes
 „ de Schwarzenburg, in claustrò
 „ Prædicatorum ab Henrico Archi-
 „ Episcopo Moguntino, Ruperto
 „ Palatino Bavariae Duce, Henrico
 „ Saxoniae Duce, Ludovico Marchio-
 „ ne Brandeburgensi in Regem Ro-
 „ manorum electus est „ . Aventi-
 „ nus *Lib. VII.* „ Is se Francofordiam
 „ confert, ibi Hainricus Moguntinus
 „ Archimysta, Rudolphus Præfectus
 „ Prætorio Rheni, Ludovicus Bran-
 „ den-

„ denburgensis, reguli Bojorum, Dux
 „ Saxoniae Comitia Caesarea habent,
 „ Guntherum Schwarzenburgicum
 „ (quo nemo tunc melior in Germa-
 „ nia existimabatur, unde & optimi
 „ cognomen meruit) Caesarem consti-
 „ tuunt „. Ipsum electionis Gunthe-
 rianae Instrumentum, Francofurti die
 festo circumcisionis conscriptum, af-
 fert Ahasverus Fritschius in Gunthero
 Schwarzenburgico anno MDCLXXVII.
 edito. In calce tamen habetur annus
 XL. pro quo reponendus XLVIII.

§. 217. Post aliquot dies dicti
 Electores in campos ad Francofurtum
 sese contulerunt ad noviter electum
 Regem: clausa interim urbe. Tan-
 dem in ipsis illis campis Guntheri
 electio solenni ritu publicatur. Lato-
 mus: „ Die XVI. Januarii electus Im-
 „ perator, & Principes campos Fran-
 „ cofurtenses intraverunt, ArchiEpi-
 „ scopo Moguntino Electores convo-
 „ cante, omnibus portis clausis & mu-
 „ nitis, ante quamlibet domum lumi-
 „ ne ardente pendente. Die XXX.
 „ Januarii in campo praedicto, lo-
 „ catis sedibus aptis, Electionem
 „ factam secundo publicaverunt tali
 „ modo „: Nos Electores Electionem
 VII. Band, M factam

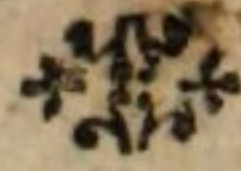
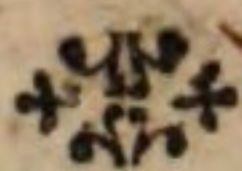
factam de Domino Gunthero, Comite de Schwarzenburg ratificamus, publicamus, innovantes, sub juramento dicentes, meliorem imperio nos non scire, nullaque intervenisse munera, promissiones vel pacta &c. „ Et sic „ quilibet illorum vexillum cum signo „ imperiali, videlicet aquila, Regi „ porrigebat, omnibus in campis voce alta exclamantibus „: Romanum Imperium.

§, 218. Exin Guntherus Rex novus à Francofurtensibus admitti volebat. Hi vero causabantur, nondum sex hebdomadas cum triduo præterlapsas, quibus Regi in controversia electo in campis ad urbem excubandum foret. Principes autem Electores admissionem urgebant, nec sibi de ejusmodi jure vel consuetudine constare, affirmabant. Tandem elapso septiduo Regem receperunt. Hanc notitiam, vere singularem, debemus

pag. 429. Latomo scribenti: „ Eodem die Rex „ petebat introduci ab oppidanis, qui „ eidem responderunt, tempus pronunciationis Regis, videlicet sex „ hebdomadas & tres dies, nondum „ exspirasse. Econtra Principes sub „ juramento finaliter pronuntiarunt, „ cum Rex à majore parte electus sit, nec

„ nec jura, Privilegia, vel consuetu-
 „ dines extant, aliquem præceden-
 „ tium Regum tale tempus comple-
 „ visse, tunc debere intromitti, op-
 „ pidani septem dies deliberantes, sic
 „ esse certificati, annuerunt. Die
 „ purificationis S. Mariæ pedestres co-
 „ piæ tuguriis incensis discesserunt „.

§. 219. Jam ex superioribus cla-
 rum, aliquot Reges ante electionem
 in campis ad Francofurtum egisse, nec
 nisi facta electione in urbem fuisse ad-
 missos. Auctor *Chronici Limburgen-* pag. 8.
sis: In der neuen Reise, als mann sol-
 te vor Franckfurt liegen nach Gewohn-
 heit des H. Reichs ꝛc. In eo igitur Fran-
 cofurtenses, ne præpropere Guntheri
 admittance, si res secus caderet, sibi
 accesserent infortunium, sive jus, si-
 ve consuetudinem fundarunt: cujus
 memoria deinceps ad varios scriptores
 devenit, quorum aliqui vere legem si-
 ve consuetudinem de sex hebdomadi-
 bus ac tribus diebus extitisse confir-
 mant. Gobelinus *Persona Cosmodromii*
ætate VI. Cap. LXIX. „ Contra hunc
 „ (Carolus IV.) fuit electus in discor-
 „ dia Guntherus de Schwarzenburg
 „ Comes, qui cum sibi videretur in
 „ Electione prævalere, castra metatus
 M 2 „ est

„ est in campis oppidi Franckenfurt;
 „ prout moris est, per electos de novo
 „ in Reges Romanorum fieri „. Auctor
 de *Landgraviis Thuringiæ Cap. CIII.*
 „ Guntherus suffultus suorum amico-
 „ rum auxilio collegit exercitum more
 „ regio, & obsedit civitatem Franken-
 „ fort; ibique per mensem expectans
 „ suum adversarium, ut secum dimi-
 „ caret pro imperio obtinendo, se-
 „ cundum legem super hoc datam.
 „ At illo se subtrahente dolose, & in
 „ confinibus Rheni latitante — Co-
 „ mes Guntherus ab omnibus suis
 „ proclamatur, ut Rex Romanorum „.
 Kranzius *Saxonie Lib. VIII. Cap.*
XXVI. „ Guntherus quanta maxi-
 „ me potuit manu militari contracta,
 „ Francofordiam petit, sed urbe ex-
 „ cluditur: quod dicerent cives, an-
 „ te hominum memoriam hoc se pri-
 „ vilegio communitos, Regem discor-
 „ dia electum, qui competitorem pa-
 „ tiatur, non ante admittere in ur-
 „ bem, priusquam novem septimanis
 „ (an ex ingenio augeat tempus, an
 „ Auctorem ejus rei habuerit, aliis
 „ discutiendum relinquo) obsidione
 „ perurgeat: ut per hoc tempus digla-
 „ dientur „. Trithemius in *Chronico*
 pag. 225. *Hirsaugiensi:* „ Guntherus Comes de
 „ Schwarz-

„ Schwarzburg in Regem electus ab
 „ his, qui Carolum refutabant, cum
 „ magno suorum exercitu venit ad
 „ Francofordiam, positisque ante civi-
 „ tatem Papilionibus & castris (ut mo-
 „ ris est) tribus diebus & sex hebdo-
 „ madibus Caroli expectavit adven-
 „ tum „. Et in *Sponheimensi*: „ Gun- pag. 320.
 „ therus electus in Regem Romano-
 „ rum cum magno exercitu venit ad
 „ Francofordiam, & posuit ibi tento-
 „ ria sua ante civitatem (ut moris est)
 „ tribus diebus & sex hebdomadi-
 „ bus „. Hugwaldus Mutius *Rerum
 Germanicarum lib. - -*

Crusius *Annal. Suevicor. parte III.
 Lib. V. Cap. II.* „ Guntherus Comes
 „ de Schwarzenburg ex Thuringia
 „ ——— cum sex hebdomades (ut
 „ moris est, si quis affectet imperium)
 „ castra ante Francofordiam habuif-
 „ set, nec armis inde depulsus
 „ fuisset, à Francofordianis in urbem
 „ intromissus fuit „. Atque hæc
 omnia, si quis attente consideraverit,
 mecum procul dubio statuet, non
 plane esse de nihilo, quod Mutius &
 Munsterus de hoc more scripserunt,
 atque adeo immerito eosdem castigasse
 Lehmannum in cruditissimo cetero-
 quin opere *Historiæ Spirensis*.

§. 220. Cæterum ut dilucide appareat, quomodo olim noviter electi Reges Francofurti fuerint excepti, ex Latomo repetemus *ordinem præscriptum*, quo Guntherus, electus Romanorum Rex introductus & exaltatus est. Postquam enim scripserat Latomus :
„ Sexto Februarii electus more solito,
„ intromissus & exaltatus est, pluri-
„ bus militibus ante Portam stanti-
„ bus,, subjicit illum *ordinem* procul dubio ex antiquiori quodam scripto:
„ Clerus more stationis generalis ad
„ portam oppidi obveniet electo, qui
„ equo sedens vexillo imperiali præce-
„ dente sequatur. Ante cæmiterium
„ ab equo descendat, quem, cui fors
„ dederit, obtinebit. Compulsentur
„ omnes campanæ, organis cantetur:
„ luminaribus incensis in summo alta-
„ ri : primum osculetur caput S. Bar-
„ tholomæi, & sede in medio posita
„ decorata, ArchiEpiscopo Mogunti-
„ no à dextris, Coloniensi à sinistris
„ (quia Coloniensis his solennibus non
„ adfuit, hunc ordinem illis antiquio-
„ rem esse existimo) ornatu compe-
„ tente adstantibus, Electo manibus
„ plicatis sedente, ArchiEpiscopus
„ Moguntinus se prosternet, dicens:
„ do: „ Adjutorium nostrum in nomi-
ne

ne Domini: Clerus & cæteri Electores
respondent: qui fecit coelum & ter-
ram: Chorus proferat Psalmos: Ex-
audiat Dominus in virtute, Deus, ju-
dicium tuum Regi da &c. *alternatim.*
Quibus expletis ArchiEpiscopus canat:
Kyrie Eleison, Christe Eleison, Kyrie
Eleison &c. &c. Pater noster &c. *Et V.*
Domine saluum fac Regem. R. Exau-
di nos in die, quia invocamus Te;
mitte ei auxilium de Sancto: R. Et de
Sion tuere eum: Esto ei turris fortitudi-
nis. R. A facie inimici, Domine,
exaudi orationem meam. R. Et clamor
meus ad Te veniat. Dominus vobis-
cum. R. Et cum Spiritu tuo. Ore-
mus: Prætende famulo tuo dextram
Dei: *item* Omnipotens sempiterne
Deus &c. per Dominum &c. „ Dein-
„ de cruce super eum facta, aqua be-
„ nedicta aspersum erigat, & manus
„ cum aliis Electoribus apponendo,
„ super altare ponat, exaltando „ ac
„ Deum Laudamus „ intonando. Fi-
„ nito hymno Rex de altari descendat,
„ offerat, & vestem superiorem depo-
„ nat pro subcustode Ecclesiæ præno-
„ tata. Oblatum seu offertorium esto
„ Canonorum. Sic quoque fiat de
„ Imperatrice vel Regina, præter-
„ quam, quod loco Psalmorum trium

„ prædicatorum, Psalmus ad Te leva-
 „ vi oculos &c. solus dicendus sit „.

§. 221. Die VIII. Februarii Gun-
 therus Rex Henrico ArchiEpiscopo
 Moguntino feuda terrarum suarum pu-
 blice ritu solenni contulit: Eodem die
 Francofurtenses homagium præstiterē.
 Latomus: „ Die VIII. Februarii in lo-
 „ co Sambstagsberg campana majore
 „ pulsata, Rex Guntherus sedibus
 „ aptis Henricum ArchiEpiscopum in-
 „ feudavit quinquaginta vexillis, &
 „ sic juravit ArchiEpiscopus. Regi
 „ gladium evaginatum dedit, quem
 „ Rex tenens ArchiEpiscopo manu ad
 „ gladium, postea contra solem, de-
 „ inde ad pectus posita, fecit juramen-
 „ tum. Hoc facto Rex ArchiEpi-
 „ scopo sigillum porrigebat. Eodem
 „ die eodemque loco oppidani jura-
 „ verunt „.

§. 222. Interea temporis Caro-
 lus IV. Guntheri æmulus ad Rhenum
 venerat, ac cum faventibus sibi Electro-
 ribus Trevirensi & Coloniensi aliis-
 que Principibus collocutus, literis pas-
 sim emissis, denuntiat, se ad Domini-
 cam *Esto mihi* Castellis ex adverso Mo-
 guntiaë castra metaturum. De quo ad-
 huc Francofurti residens Guntherus
 tem-

tempore edoctus, ad eundem locum
ludos equestres, sive torneamentum,
indixit. Albertus Argentinensis: „ In- pag. 151.
„ telligens autem Carolus Guntherum
„ jacere in campo, ad Rhenum se
„ transferens, Trevirenses & Colo-
„ niensem Archiepiscopos, Leodien-
„ sem Episcopum, Ducem Brabandiæ
„ & alios Principes amicos alloquitur.
„ Scribens etiam Baronibus & Civita-
„ tibus, quæ eum receperant pro sub-
„ sidio, & quod in villa Cassel, ex
„ opposito Moguntiæ, castra metari
„ vellet, Dominica Esto mihi:
„ Ad quos locum & terminum Gun-
„ therus quasi in derisu torneamen-
„ tum indixit „.

§. 223. At Carolus IV. qualiacun-
que Comitia celebrat Spiræ ad Domi-
nicam Lætare: Guntherus vero Frid-
bergam obsidet, capit, Cives ad præ-
standum homagium compellit. Idem
cum Carolus pro tunc Guntherum
præpotentia sua & sibi adhærentium
invadere non posset, indixit collo-
quium Spiræ ad Dominicam Lætare
hinc sequentem de Villa Cassel re-
cedendo. Cum Spiram venisset,
convenientibus ibidem Treverensi,
Gerlaco Moguntinensi, Eberhardo

Comite de Wirtemberg, multisque Baronibus & Civitatum nuntiis, cum speraretur Guntherum in vicino venturum, pro concordia inter Electos tractanda, prout Principes ipsi Gunthero scripserant: Ipse scriptum spernens castrum Frideberg obsedit, cujus castrenses sibi rebelabant: & tandem vicit. Latomus: „ Dominica Lætare oppidum „ Friedberg Regem suscipiens, ei obedi-
divit „.

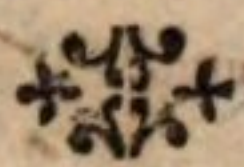
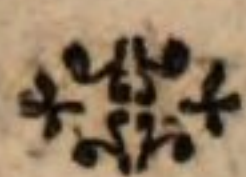
§. 224. Præterea idem Guntherus ineunte Majo cum auxiliaribus Rhennarum urbium, ac parte quinta Francofurtensium, nec non Henrici Moguntini in villa Cassel se recipiens, Carolum ad prælium evocat; quo, cum viribus esset inferior, id declinante, Guntherus Cassella combusta Altam villam recedit. Sed dum Nassovius Comes à tergo instat, Francofurtenses, qui forte in extrema fuerunt acie, in fugam conjiciuntur, nemine tamen occiso. Latomus: „ Eodem die Guntherus „ Rex cum civitatibus Rheni & quin-
ta parte Civium Francofurtensium, „ ac Henrico Archiepiscopo Moguntino VI. Id. Maji in Villam Cassel se ponentes, Carolum ad bellum provocabant: quo renuente Guntherus „ altam

„ altam villam (Ustfeld) proficiscitur
 „ villa Cassel combusta: sed Comite de
 „ Nassau prosequente Francofordien-
 „ ses miserabiliter dispersi sunt, ta-
 „ men à periculo, gratia Dei, omnes
 „ præservati „. Huc etiam pertinent
 „ illa Rebdorfiensis: „ Carolus maxime
 „ per auxilium Civitatum Rheni, &
 „ Gerlaci ArchiEpiscopi Moguntini se
 „ ponit ad campum contra adversa-
 „ rium suum de Schwarzburg, qui cum
 „ antiquo Episcopo Moguntino &
 „ Duce Ruperto præscripto se tenuit
 „ in oppido Alchphyl juxta Mogun-
 „ tiam „.

§. 225. At enim eodem mense
 Majo Guntherus Rex ægritudinem con-
 trahit à venenata potione, quam sive
 ipse M. Fridanckius Medicus, sive
 etiam hoc inscio, famulus illius mi-
 scuerat. Attamen dolos subesse suspi-
 catus, ut primus biberet Medicus,
 perfecit Guntherus, ac tum eundem
 degustavit. Medicus exacto triduo
 discessit, Rex distento ventre mani-
 busque contractis, ad expedienda ne-
 gotia inhabilis fuit redditus. Alber-
 tus Argentinensis: „ Posthæc in prin- pag. 151.
 „ cipio Maji infirmante Gunthero in
 „ Francfurt, Magister Fridanckus fa-
 mo-

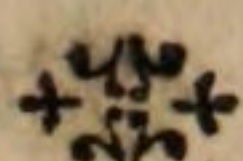
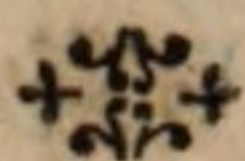
pag. 445.

„ mosus Medicus , & Comitibus de
 „ Nassowe antiquitus familiaris , cum
 „ Gunthero potionem dedisset , quam
 „ afferuit eidem expedire , eam (licet
 „ invitus) ad mandatum Guntheri
 „ primo tentavit & probavit , ipso præ-
 „ sente. Post hæc Guntherus eam
 „ sumsit. Statim Medicus in facie
 „ inceperat decolorari , & intra tri-
 „ duum moriebatur. Guntherus in-
 „ flatus quoad valentiam corporis sta-
 „ tim inutilis est effectus , & creditur
 „ famulum Medici iniecisse potioni ve-
 „ nenum „. Henricus Rebdorfien-
 „ sis : „ Cum utraque pars se præpara-
 „ ret ad bellum , subito infirmitas in-
 „ vasit illum de Schwarzburg , & con-
 „ tractus est manibus : quod factum
 „ sibi plures asseriebant ex veneno.
 „ Nam Medicus suus , cum sibi potio-
 „ nem administrare deberet , astantes
 „ sibi dicebant , quod ipse prægusta-
 „ ret ; qui cum primo quodammodo
 „ renueret , tunc urgebant Medicum
 „ sumere : qua modica sumta , die ter-
 „ tia mortuus est Medicus : multi au-
 „ tem dicebant ; vindicta divina illum
 „ de Schwarzenburg tam subito de-
 „ cumbere „. Sed quid , quæso , pec-
 „ cavit Guntherus , ut crederetur divi-
 „ nam vindictam in causa infortunii fuisse ?
 „ se ?

se ? Autor *Chronici Limburg*. Lato- pag. 8.
mus: „ Medicus Fridanckus nomine pag. 252.
„ à Carolo sive aliis subornatus, post-
„ quam toxicum porrigeret Regi, præ-
„ gustare iussus, cum tergiversari non
„ posset, bonam potionis partem hau-
„ sit, & similiter veneno periit, post
„ dies non multos in Ambitu Eccle-
„ siæ S. Bartholomæi sepultus. Ex-
„ stant ejus Legata ad pios usus depu-
„ tata „ . Trithemius in *Chronico*
Sponheimensi: „ Deinde post menses
„ tres Guntherus Rex Francofordiam
„ reversus infirmari coepit. ——— Fa-
„ ma fuit eo tempore Guntherum ve-
„ neno intoxicatum, accepto enim
„ poculo Medici fertur dixisse ad ipsum
„ Medicum: Magister, si potio tua
„ est bona, tu bibe prior, ac ego po-
„ stea bibam, quod cum Medicus ne-
„ cessitate compulsus, fecisset prior,
„ & Rex postea bibisset, tertia die
„ Medicus obiit „ .

§. 226. Hoc infortunium in rem
suam vertens Carolus, in primis per Lu-
dovicum Marchionem Brandenburgensem,
cognomine *sine terra*, cum Gun-
thero egit, ut posito regali sceptro
duo & viginti marcarum millia, pro
quibus Gelnhusa, Muhlhusia ac Gossa-
ria

ria liberæ imperii urbes oppignorabantur, acciperet. Et posteriores quidem se ipsas redemerunt. Gelnhusa diutius hæredibus Schwarzburgicis mansit.

pag. 152.

Albertus Argentinensis: „ Veniens
„ autem Marchio de Brandenburg sine
„ gente, habitis tractatibus cum Rege
„ Carolo de concordia, videns etiam
„ Guntherum factum invalidum; ne-
„ gotium inter eos comportavit: ita
„ quod Gunthero pro renuntiatione ju-
„ ris suæ Electionis, data sunt viginti
„ duo millia Marcarum argenti, & duo
„ oppida Thuringiæ imperialia pro tem-
„ pore vitæ suæ. Quod ipse Gunthe-
„ rus licet infirmus difficulter consen-
„ sit: si sanus fuisset, nullatenus consen-
„ sisset, de Principum suorum Electo-
„ rum, specialiter Bavarorum perfidia
„ multa conquerendo „. Henricus

pag. 445.

Rebdorfiensis: „ Ludovicus Marchio
„ Brandenburgensis cum parva gente,
„ qui familiariter, & honorifice su-
„ sceptrus interponit se inter Reges
„ prædictos, & concordat eosdem,
„ ita, quod ille de Schwarzenburg
„ titulo suo regali voluntarie renuntiat,
„ promissa sibi magna pecuniæ quan-
„ titate pro expensis „. La. omus:
„ Die XI. Calend. Junii Marchiones &
„ Duces concordaverunt Carolum &
„ Gunthe-

„ Guntherum, qui prius in Cæna Do-
 „ mini (die viridium) à Freidanco
 „ Medico intoxicatus fuerat, ut vide-
 „ licet Gunthero 22000. marcæ super
 „ imperio deputarentur, pro quibus
 „ oppida Gelnhausen, Mühlhaus-
 „ sen, & Goslar, obligabantur. Sed
 „ Mühlhausen & Goslar se redemerunt,
 „ & Gelnhausen diu manet obligatum,,.

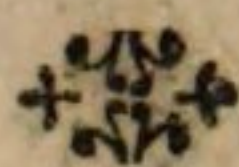
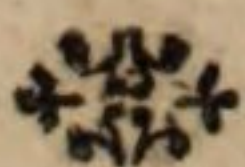
De Fridberga Gunthero oppignorata
 vid. Zeilerum de X. Circulis. Sed id pag. 185.
 factum demum à morte Guntheri alii
 Gunthero. vid. Docum. Fridbergenfia
 num. XX.

pag. 10. f.

§. 227. Sunt qui putant, Arnsta-
 dium antea liberam itidem urbem
 hoc pacto ad Comites de Schwarzen-
 burg devenisse. Latomus.

§. 228. Guntherum autem non
 Francofurti, sed foris veneno fuisse ten-
 tatum, ac semimortuum demum non
 sine singulari pompa in urbem dela-
 tum, sequentia Latomi arguunt: Die
 6. Calend. Junii, in meridie Rex Gun-
 therus semimortuus in feretro, cum signis
 imperialibus, vexillo & tubis præceden-
 tibus, Francofurtum delatus est.

§. 229. „ Die quarto Junii jussu
 Regis Caroli, omnia prædia ac villæ
 oppidi Francofordiæ per Dominos de
 Epstein,

Epstein, Hanau, Falckenstein, combusta sunt. Pridie Nonas Junii Rex Guntherus Francofurtensibus remisit juramentum sibi factum. Quæ sunt verba Latomi.

pag. 252.

§. 230. Demum die XIV. Junii Guntherus in Monasterio S. Johannis obdormivit: cujus exanime corpus primum in æde S. Johannis depositum, post ad templum S. Bartholomæi cum magnifica pompa delatum, ac ipso Carolo IV. plerisque Electoribus, magna Ducum, Comitum, Baronum ac militum corona præsentibus splendide sepultum est. In magnam autem Francofurti cedit gloriam, quod insigne mausolæum memoriæ Guntheri Regis dedicaverit. Albertus Argentinensis: Obiit ipse Guntherus post transportationem hujusmodi infra mensem, in Sanctæ furth, & in Ecclesia Parochiali ibidem præsentem Rege Carolo, fuit cum lamentatione sepultus. Quo sepulto, Francofurtienses in perpetuam memoriam, solenne, ut decet Regem, fecerunt sepulchrum. Henricus Rebdorfiensis: Hac compositione facta, præfatus Guntherus de Schwarzenburg ex præmissa infirmitate mense Junio sequenti obiit (prout dicebatur) sepultus in Francfurt. Trit-
hemius

pag. 152.

pag. 445.

hemius in *Chronico Hirsaugiensi* : In pag. 225.
 terea dum hæc agebantur apud Franco-
 fordiam, infirmari, & post menses tres
 ferme, non sine suspitione veneni mortuus
 est. Idem in *Sponheimensi* : Rex tu-
 more corporis plus infirmatus, post unius
 mensis spatium, eum (Medicum) se-
 quutus fuit. Pompam funebrem fu-
 sius describit Latomus, cuius verba
 repetemus : *Feria quinta à meridie.* pag. 252.

§. 231. Sic igitur à morte Gun-
 theri Carolus IV. concordibus Electo-
 rum suffragiis XV. Kal. Julii electus est,
 eidemque biduo post Senatus populus-
 que Francofurtensis homagium præsti-
 tere. Id quod etiam fecere tres illæ Ci-
 vitates Wetteraviæ, Fridberga, Geln-
 husa & Wezlaria. Contra Carolus
 Francofurtensibus magnam pecuniæ
 summam solventibus privilegia confir-
 mavit, Nundinas Moguntiam paulo
 ante à se translatas restituit. Latomus :
 Eodem anno 1349. Carolus Rex Bohe-
 miæ, prius in baptismo Wenceslaus, sed
 in confirmatione Carolus vocatus, XV.
 Calend. Julii Francofordiæ ab omnibus
 Electoribus concorditer electus, in-
 ductus & exaltatus est. XIII. Calend.
 Jul. ibidem in loco consueto incolæ ju-
 raverunt. Henricus Rebdorfiensis : pag. 444.

pag. 152.

Et etiam Carolus in Francfurt venit, ubi ille tres civitates Wechabiæ (Wetteraviæ), quæ prius contra ipsum fuerant, eidem ut Regi obediunt. Crusius Annal. III. V. 11. Albertus Argentinensis: Convocavit Rex Carolus Exercitum ad Moguntiam in Majo anni prædicti. Moguntini enim sibi in odium Henrici ArchiEpiscopi, qui eos læserat, & Francofurtensium, à quibus Rex abstulerat nundinas, dans eas Moguntinis, firmiter adhæserant ——— à morte Guntheri Carolus Rex Francofurtensibus omnia sua privilegia confirmavit, nundinas restituit datis sibi viginti milibus marcarum; quæ recepta sunt à Judæis crematis ibidem.

pag. 149.

§. 232. Quod ad illam Judæorum cremationem attinet, de ea sic scribit Albertus: Insultu in Judæos facto post Regis Caroli recessum se & omnes domos suas & sibi vicinas cremarunt. De persecutione Judæorum illa videatur Rebdorfiensis.

§. 233. Hoc tempore (anno MCCCXLIX.) feriarum sexta ante Festum S. Joh. Baptistæ Ludovicus Brandenburgensis & Lusatiæ Marchio, Comes Palatinus Rheni, Bavariæ & Carinthiæ Dux, S. Rom. Imperii Archi-
Came-

Camerarius, Tyrolis & Goriciæ Comes, nec non Aquilejensis, Tridentinæ & Brichsinensis Ecclesiarum Advocatus, Caroli IV. donationem Monasterio Herbrechtingensi factam Francofurti (*Franchenford*) confirmarat. Quod die Sabbati post festum Johannis Baptistæ fecit Rudolphus Comes Palatinus Rheni, Dux Bavarix, ac S. Rom. Imperii Archidapifer. vide *Documenta Monasteriorum Württembergicorum Parte I.*

pag. 965.

§. 234. Denique hoc ipso anno in die exaltationis crucis Statio generalis (verba sunt Latomi) cappis nigris ac nudis pedibus propter Epidemiam habebatur. pag. 254.

§. 235. Anno MCCCL. Carolus IV. Ao. 1350. præceptum promulgat, ne quis Francofurtensium Civium accusetur, nisi coram suo præfecto: Nur allein vor ihrem rechten Amman, den sie ihund haben, oder hernach gewinnen. Datum est Norimbergæ die S. Georgii. Aliud Caroli Quarti præceptum de non evocando Francofurtenses ad externa judicia, Spiræ die veneris post diem S. Crucis anno superiori datum, affert Limnæus num. XXXVIII. Itemque aliud eodem anno ibidem datum die jovis ante diem S. Mathæi num. XXXIX.

pag. 255.

pag. 61.

pag. 238.

Ao. 1351.

pag. 255.

§. 236. Ad eundem annum sequentia notavit Latomus: Carmelitæ oppidanos excommunicatos putantes, divina suspendunt XVII. Calend. Augusti per Henricum de Firnberg, Archiepiscopum Moguntinum claustrum clauso sunt expulsi propter Ludovicum Imperatorem & III. Non. Septemb. Minores divina suspendunt. Eodem anno die Simonis & Judæ Francofurtenses ab excommunicatione absoluti sunt à Baldvino Archiepiscopo Trevirensi, Commisario Sedis Apostolicæ, quam restitutionem cum protestatione receperunt. Eodem anno claustrum pœnitentium (forte id est, quod Florianus appellat das weiß Frauen-Closter) in die S. Nicolai per Heilmannum Albi macellarium fundabatur. Patritii tamen die Weisen hanc fundationem ad se transferunt. Præterea in hoc anno in vigiliis Paschatos tectum ædis S. Bartholomæi perficiebatur. Latomus.

§. 237. Anno MCCCLI. Nonas Martii Prædicatores à Ludovico IV. quondam urbe pulsi, postquam per viginti annos exulaverant, ad pristina sacra redierunt. Idem: Eodem anno IV. Idus Martii murus orientalis ac meridionalis Cæmeterii S. Bartholomæi in arcibus Judæ

*Judæorum inceptus & XVII. Calend.
Junii completus est. Idem.*

238. VIII. Kl. Novembris Generalis (uti vocant) Franciscanorum, si-
ve Minorum, Moguntiaë agens, Sena-
tui Francofurtensi permisit omnem
potestatem in Conventum Minorum,
sic quidem, ut pro re nata Monachos
expellere posset. Idem.

pag. 256.

§. 239. Anno MCCCLII. absis Ec-
clesiæ S. Bartholomæi super coemite-
rio fundabatur, & anno sequenti in
vigilia assumptionis B. Mariæ comple-
batur. Latomus in editione Floriani
habet, *complectabatur*. Eodem anno
XV. Calend. Maji refectorium & Cel-
læ Monasterii (Franciscanorum seu Mi-
norum) combusta sunt. Latomus.

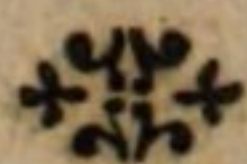
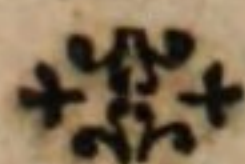
Ao. 1352.

pag. 256.

§. 240. Anno MCCCLIV. Mona-
chi (procul dubio Franciscani) in vi-
giliis natalitiorum Christi sacrorum ini-
tium fecerunt. Latomus ita: *Mona-*
chi divina officia in nocte Nativitatis
Christi reinceperunt. Idem statim sub-
jungit: Eodem anno decretum est per
Capitulum & Consules, ut nihil venale
habeatur intra emunitatem Ecclesiæ S.
Bartholomæi, & in recompensam an-
nuatim à Senatu data est custodi eine
Marck Geldes.

Ao. 1354.

pag. 256.

Ao. 1355.

§. 241. Anno MCCCLV. IV. Calend. Januarii infra summam missam, post consecrationem, in altari Chori S. Bartholomæi formam cruoris suscipit Sanguis Christi die circumcisionis, post sumtus à consecrante. Idem: XIX. Cal. Febr. Carolus Rex Francofordiam intravit, & XVI. Calend. ejusdem Regina, uxor ejus, toto clero obviante, suscipitur, coronatur, & in altari exaltatur. Idem.

pag. 245.

pag. 227.

§. 242. Eodem anno jussu Caroli Regis ad Romanæ coronationis solennia expeditionem suscepturi Francofurtenses Ruperto Bavariæ Duci, utpote Regis per Germaniam Vicario, homagium præstiterunt. Latomus.

Ao. 1356.

§. 243. Anno MCCCLVI. Caroli IV. Bulla, quæ vocatur aurea, Norimbergæ primum concinnata & edita, post in Metensi urbe aliquot capitibus aucta & promulgata est. In hac sanctione inter alia decretum, qui Moguntino vacante Electores intra tertium ab obitu Regis mensem Francofurti præsto sint, vel eorum legati, cum plenis mandatis de novo Rege eligendo. Autographum hujus Bullæ aureæ, ceteris omnibus emendatius, in Tabulariis Reip. Francofurtensis sancte assertum

vatum anno MDCLXXI. cum singulari fide ac industria descripsit annoque proxime sequenti edidit Henricus Guntherus Thulemarius J. V. D. & Acad. Heidelb. Prof. Summam hujus Bullæ ad electionem Francofurti instituentem pertinentem contraxit Sleidanus *Lib. I.* Latomus ita: *Anno 1356. constituta est aurea Bulla per Carolum IV. in qua decretum est, ut Francofurti in Ecclesia S. Bartholomæi omnes eligerentur Imperatores. Conclave electionis (die Wahlstube) in Palatio illo, cui elogium der Römer adhæsit, reperitur.* pag. 27. & 28.

§. 244. Eodem anno Imp. Carolus cum Imperatrice fuit Francofordiæ, toto clero obviante, ad Ecclesiam Bartholomæi sunt deducti, & ibidem divina audierunt. Latomus. pag. 227.

§. 245. Eodem anno turris prope Fronhoffium in muro Civitatis fundabatur. Latomus. Florianus. pag. 257. pag. 61.

§. 246. Hoc item anno propter luem epidemicam solennis supplicatio fuit instituta. Latomus: eodem anno fuit statio generalis propter Epidemiam.

§. 247. XIII. Kalend. Julii Ab- bates ordinis Cisterciensis totius Germaniæ

pag. 257.

nia in Choro S. Bartholomæi colloquium habuerunt. Latomus.

Ao 1366.

§. 248. Anno ineunte MCCCLXVI. Carolus IV. Francofurtensium Privilegia, ac imprimis Scabinorum atque Senatorum electionem confirmat Pragda (Sontag nach dem Neu-Jahrestag). Habet Limnæus *num. XLIV.*

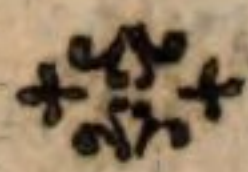
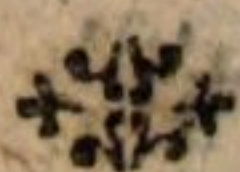
§. 249. Idem præcepto cavet, ne Judæi inter sese statuta faciant, vel judicia exercent. Limnæus *XLV.*

§. 250. Ibidem die Martis post Festum elevatæ crucis Carolus IV. Francofurti agens Virico Seniori Comiti Montfortio oppignorationem quandam confirmavit. Exstat confirmatio *pag. 491. f. in Heideri Actis Lindaviensibus.*

§. 251. Idem jubet Sigfridum Paradisum (zum Paradeis), Scultetum Francofurtensem, ne permittat Judæis licentiam leges inter se invicem condere. Norimbergæ die S. Elisabethæ. vid. Limnæus *num. XLV.*

§. 252. Idem eodem anno certo cavet præcepto, ne quis Cives Francofurtenses alibi, quam coram Sculteto suo Sigfrido Paradisio conveniat. Limnæus *num. XLI.*

§. 253. Carolus IV. promittit Francof. daß sie von Ihm und das Reich

Reich niemand pfandbahr seyn sollen,
umb einerley Sache, und wolten und
solten auch Er und das Reich keine Pfand-
brieffe über sie geben, und ob Er Pfand-
brieffe über sie gebe, so solten die Brief-
fe keine Krafft haben. Nürnberg am
S. Barbarentage.

§. 254. *Denique hoc anno funda-
ta est capella omnium sanctorum in no-
vo oppido per Dominum Jacobum Neu-
haus, Presbyterum Francofurtensem.
Latomus.*

pag. 287.

§. 255. Anno MCCCLXVIII. Carolus
IV. in festo purificationis Mariæ Fran-
cofurti pacem Provincialem, cui &
ipsum Francofurtum subscripsit, stabi-
livit. videatur *Lehmanni Chronicon
Spirense Lib. VII. Cap. LII.*

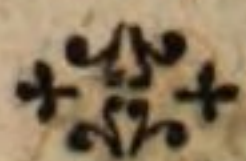
pag. 812. b.

§. 256. Anno MCCCLXIX. Jacobus
Neuhusius Patritius, Canonicus ad san-
ctum Bartholomæum, ædem omnium
sanctorum condidit. Dillichius in
Chronico Hassiaco.

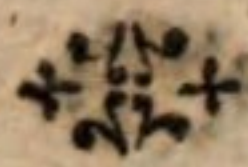
Ao. 1369.

§. 257. Anno MCCCLXXVI. Wen-
ceslaus Caroli IV. filius Rex Romano-
rum Francofurti electus est. Alber-
tus Argentinensis: „ Anno Domini
„ MCCCLXXVI. feria tertia infra hebdo-
„ madam festi Pentecostes electus est
„ Wenceslaus filius Caroli Bohemi Im-
„ peratoris in Romanorum Regem,

Ao. 1376.

„ Patre suo adhuc vivente, & ean-
 „ dem electionem fieri procurante,
 „ per omnes Imperii Electores concor-
 „ diter, non sine magna pecunia.
 „ Quæ facta & celebrata est in Franck-
 „ fort, in Ecclesia S. Bartholomæi
 „ Apostoli „. Aderant ex Electori-
 bus ipse Cæsar Carolus pro Bohemiæ
 Rege, Ludovicus Moguntinus, Fri-
 dericus Coloniensis, Cuno Treviren-
 sis ArchiEpiscopi, Rupertus Rheni
 Palatinus, Wenceslaus Dux Saxoniae,
 Sigismundus Elector Brandenburgicus,
 Wenceslaus Dux Brabandiæ, Alber-
 tus Comes Hollandiæ, Dux Bavariae,
 Johannes Pragensis ArchiEpiscopus.
 In electionis solennibus de ense ante
 Imperatorem Carolum ferendo gra-
 vis excitata discordia est. Arroga-
 bat sibi id muneris Wenceslaus Dux
 Lucemburgensis Cæsaris Frater: Con-
 tra Wenceslaus Dux Saxoniae, utpote
 Archimarshalcus, id sibi deberi con-
 tendebat. Imperator tempore finien-
 dæ litis exclusus, ne alterutri præjudi-
 caret, contestatione præmissa Sigis-
 mundum filium tum puerum ensen
 imperialem præferre iussit. Quod, in-
 quit M. Edmundus, ex ore proprio Cæ-
 saris Sigismundi, tempore Concilii Con-
 stantiensis audiui. Bohislaus Balbinus
 in

in *Epitome Rerum Bohemicarum lib. VI. Cap. XXI.* videatur porro *Dubravius Historiæ Bojemicæ Lib. XXII.*

pag. 186.

§. 258. Hoc eodem anno Carolus IV. Francofurtenses privilegio mactat, ut, si quid bonorum immobilium Sacris ordinibus legatum, hi intra annum Civibus vendant, nec quisquam, qui non sit civis, Francoforti bona immobilia possideat. Integrum privilegium, Viennæ die Martis ante diem S. Catharinæ datum, habet *Limnæus Lib. VII. Cap. XVI. num. XXII.*

§. 259. Idem Carolus eodem anno festum diem S. Johannis egit Francoforti, ac urbi privilegium dedit de jure conductus tempore nundinarum. videatur *Limnæus num. XXX.*

§. 260. Anno MCCCLXXVII. Magister Hermannus ab Orba Syndicus Francof. floruit.

Ao. 1377.

§. 261. Anno MCCCLXXIX. Wenceslaus Rex Adolphum Archiepiscopum Moguntinum jubet, novum teloneum Hœchstæ ad Mœnum & Keltersbachii inter Francofortum & Moguntiam abrogare: ac permittit Francofurto, Moguntiæ, Wormatiæ, Spira, Fridbergæ, Gelnhusæ & Wezlariæ,

Ao. 1379.

ut

ut in abrogatione occupentur. Præceptum Wenceslai extat in Gebhardo
pag. 64. seq. Floriano.

§. 262. Eodem anno die Veneris post festum S. Matthiæ Wenceslaus Francofurti Leopoldo Duci Austriæ Advocatiam Provinciam Sueviæ oppignorat. Birken Spec. Austr. l. 3. c. 10.
pag. 359.

Ao. 1380. §. 263. Anno MCCCLXXX. foedus inter Civitates, quarum præcipua erat Francofortum, percussum. vide omnino

pag. 82. 83. Fastos Limburgenses à Joh. Frid. Fausto Aschaffenburg: editos, & pag. 81. quid moverit Francofurtenses. Confer

pag. 833. b. Lehmanni *Chronicon Spirense*, qui foedus illud refert ad sequentem annum lib. VII. Cap. LXVI.

Ao. 1381. §. 264. Anno ————LXXXI. Wenceslaus Francofurti agens privilegium dedit Monasterio Maulbrunnensi. Datum Frankenfordie super Meyno. vide

pag. 820. Documenta Würtembergica parte I. & aliud. Geben zu Grancsfurt uff dem Meen, am S. Michelstage.
pag. 821.

Ao. 1382. §. 265. Anno MCCCLXXXII. Wenceslaus Fridbergensibus privilegium dedit. Geben zu Grancsford uff dem Moyn.

§. 266. Eodem anno absoluta est tabula altaris S. Bartholomæi in choro nostro pro 808. florenis. Ita Latomus.
pag. 258.

§. 267.

§. 267. Anno MCCCLXXXIV. Wen- Ao. 1384.
ceslaus Rex Nundinas Francofurtenses
confirmat Francofurti, die S. Thomæ.
Habet Limnæus *num. XXVIII*. Ejus-
dem extat declaratio, quando nundi-
na inchoari & finiri debeant.

§. 268. Eodem anno fuit confœde-
ratio civitatum imperialium LXXII &c.
videatur Latomus.

pag. 258.

§. 269. Anno MCCCLXXXVIII. Ao. 1388.
Francofurtenses cum Dynastis Cronen-
bergensibus belligerarunt. vid. Trit-
hemii *Chronicon Sponheimense*. Tan-
git hos motus Crusius *Annal. Sueviæ*
III. VI. III. Latomus tamen jam ad
annum LXXXIV. de iis egit. vide &
Casp. Hedionis *Chronicon*.

pag. 336.

pag. 312.

pag. 259.

fol. 609.

§. 270. Anno MCCCLXXXIX. Ao. 1389.
Wenceslaus Rex Comitia habuit Fran-
cofurti. vide Lehmanni *Chronicon*
Spirense Lib. VII. Cap. LXIII.

pag. 829.

§. 271. Hoc anno Francofurtum
una cum Moguntia, Wormatia, Spi-
ra pro reliquis civitatibus vadimo-
nium suscepit. videatur Lehmannus
Lib. VII. Cap. LXIX.

pag. 846. a.

§. 272. Eodem anno Francofur-
tenses CronWeissenburgum obsede-
runt. vid. Fastos Limburgenses.

pag. 92.

§. 273.

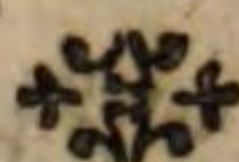
- Ao. 1397. §. 273. Anno mcccxcvii. frequentia Francofurti Comititia habuit
 pag. 62. Wenceslaus. Florian.
- Ao. 1398. §. 274. Anno mcccxcviii. Wenceslaus Rom. Rex Monasterio Laureacensi privilegium dedit, Francof. Freitags vor dem Obristentage. vid. *Docum.*
 pag. 748. *Monast. Würtemb. parte I.*
- §. 275. Ibidem die S. Agnetis Privilegia Spirensium confirmavit. Lehmannus *Lib. VII. Cap. LXXI.*
 pag. 848. Eodem die aliud ipsis privilegium dedit. *Lehm. d. I.*
- pag. 849. §. 276. Anno mcccc. Wenceslao ob socordiam aliasque causas gravissimas ab Electoribus deposito, primum Francofurti est electus Fridericus Dux Brunswicensis, Magni Torquati filius: qui tamen domum reversurus, ad coronationis solennia se comparaturus, ab Henrico Comite Waldeccio, si non volente ac consentiente, connivente tamen Johanne ArchiEpiscopo Moguntino, occisus est. Videantur Æneas Sylvius in *Hist. Boh. C. XXXIV.* Cuspinianus in *vita Wenceslai.* Goldastus
 Ao. 1402. *Tom. I. Constitut. Imperial.* Aventinus
 pag. 495. *Lib. VII.* Videatur inprimis Henrici Meibomii Junioris de Friderici Ducis Brunswic. & Luneb. in Imperatorem electione & misera cæde dissertatio,
 tum

tum separatim edita, tum in Tom. III.
Rerum Germanicarum relata. Adde
 Latomum. pag. 420. f.
 pag. 250. f.
 feqq.

§. 277. Sic igitur à miserabili cæ-
 de Friderici Ducis, Rupertus ad Rhe-
 num Palatinus ab Electoribus Bopar-
 diæ electus, postquam in campis Fran-
 cofurdensibus aliquamdiu hæssisset,
 cum nemo qui ei adversaretur, com-
 pareret, magno cum applausu in ur-
 bem receptus est. vide Gobelinum pag. 244.
ætat. VI. Cap. LVII. Latomus: An- pag. 260.
no 1401. Rupertus Comes Palatinus
Rheni electus est Bopardiæ à quibusdam
Electores &c. Quod si tamen nos
non fallit computus, hæc ipsa electio
facta est anno mcccc. mense Augusto,
quo ipso anno, die Mercurii S. Galli
diem sequente, Fridbergensibus privi-
legium dedit. Geben uff dem Geld für
Francensfurt uff den Mitwochen nach
S. Gallentag.

§. 278. Anno mccccii. supplica- Ao. 1402.
 tio universi cleri & populi fuit instituta
 ob pestem vehementius grassantem.
 Latomus: *Anno 1402. fuit generalis* pag. 260.
processio cleri & populi, cum venerabili
Sacramento, propter epidemiam.

§. 279. „ Anno mccccvii. cum Ao. 1407.
 „ Senatus & Clerus (Francofurtensis)
 „ diu

„ diu fuissent discordes propter liber-
 „ tatem Ecclesiasticam, facta est con-
 „ cordia per ArchiEpiscopum Mogun-
 „ tinum Johannem à Nassaw &c. ubi
 „ ex plenissima libertate clerus ad cer-
 „ tos limites redactus est „. Lato-
 mus d. l.

Ao. 1409.

§. 280. Anno mccccix. *Rupertus*
Imperator (rectius *Rex*) *conventum im-*
perialem habuit Francofordiæ, in quo
fuerunt Legati Concilii Pisani, vocan-
tes Germanos ad Concilium. Duravit

pag. 261.

iste conventus tantum dies sex. Lato-
mus. De hoc conventu sic scribit Go-
belinus Cosmodromii ætate IV. Cap.

pag. 285.

LXXXIX. „ Anno mccccix. in
„ mense Januario, videlicet in octava
„ Epiphaniæ Domini, factus est con-
„ ventus Regum & Principum apud
„ Francofordiam, & venerunt illuc
„ duo Cardinales, unus ex parte Gre-
„ gorii, alter ex parte Collegii, &
„ postquam publice multas altercatio-
„ nes habuerant, major pars Archi-
„ Episcoporum & Prælatorum ac Prin-
„ cipum declinavit in partem Colle-
„ gii: sed Rex & ArchiEpiscopus
„ Trevirensis & Duces Baviariæ cum
„ paucis aliis in partem Gregorii de-
„ clinabant, cum quibus electus Pa-
„ derbornensis illo tempore mansit „:

vide

vide magnum *Chronicon Belgicum*, pag. 346. f. ubi verba Gobelini paulo aliter concepta deprehenderis.

§. 281. Anno MCCCCX. à morte Ruperti Palatini Francofurti à Wernero ArchiEpiscopo Trevirensi, Ludovico Palatino, & Friderico Burggravio Norimbergensi, Marchiæ Brandenburgensis Procuratore XX. Septembris eligitur Sigismundus Rex Vngariæ, Caroli IV. filius. Sed quia Johannes Moguntinus, & - - - - Colonienfis dissentiebant, Rex autem Bohemiæ & Elector Saxonæ aberant, Moguntinus operam dedit, ne templa Francofurtensia aperirentur, adeoque renuntiatio novæ electionis in iisdem fieret. Illi tamen in proposito persistentes, quod valvas Ecclesiæ clausas offenderent, pone ædis S. Bartholomæi Chorum, quem vocant, ad maiorem crucem (vor dem hohen Creutz) publicationem instituerunt. Contra Moguntinus & Colonienfis I. die Octobris Jodocum Moraviæ Marchionem elegerunt: qui cum Francofurtum contendens, anno sequente sive VII. sive XIX. Januarii Brunæ in Moravia vita fungeretur, biga Electorum sacrorum in Sigismundum consensit XXI. Julii. Debemus hanc notitiam Gobelini *Cosmodromio ætate*

„ *VL. Cap. XC.* „ Eodem menſe
„ (Septembr.) Principes Electores
„ convenerunt apud Francofordiam
„ pro Rege eligendo, & ArchiEpiſco-
„ pus Trevirenſis, Ludovicus Dux
„ Heidelbergenſis Palatinus Rheni, &
„ Burggravius Norimbergenſis tunc
„ Procurator Marchionis Branden-
„ burgenſis quantum ad eligendum,
„ elegerunt Dn. Sigismundum Regem
„ Vngariæ, fratrem Regis Bohemiæ,
„ ad quem tunc ſpectabat Marchia
„ Brandenburgſis, in Regem
„ Romanorum: ArchiEpiſcopis
„ Coloniënſi & Moguntinenſi adhuc
„ in deliberatione perſiſtentibus. Sed
„ Rex Bohemiæ & Dux Saxonie ad
„ electionem non venerunt: & hæc
„ electio facta fuit XX. die dicti men-
„ ſis & ſtatim ArchiEpiſcopus Mo-
„ guntinus mandavit Eccleſias oppidi
„ Francford non aperiri, ne illi, qui
„ elegerant, electionis ſuæ publica-
„ tionem & ſolemnificationem conſue-
„ tas faciendi haberent facultates. Vn-
„ de illis venientibus ad fores Eccle-
„ ſiæ nec ingreſſum habere valenti-
„ bus, electionis illius publicatio re-
„ tro chorum ipſius Eccleſiæ facta eſt
„ per eosdem. Et poſtea Mogunti-
„ nenſi & Coloniënſi Archi Epiſco-
„ pis

„ pis iterum convenientibus ; Jodo-
„ cus Marchio Moraviæ, Vir grandæ-
„ vus, per ipsos in Regem est electus,
„ qui post hoc eodem anno defunctus
„ est: & deinde prædicti ArchiEpiscopi
„ Moguntinensis & Coloniensis in Re-
„ gem Vngariæ supradictum cum aliis
„ consenserunt „. Aventinus Lib.
VII. „ Anno ab orbe servato mille-
„ simo quadringentesimo decimo, cu-
„ riati Principes Francofordiæ cæsarea
„ Comitia habent. Moguntinus at-
„ que Agrippinensis Archimyſtæ Jo-
„ docum Brandenburgensis atque Mo-
„ ravici limitis præfectum filium Joan-
„ nis, Treverorum vero Pontifex &
„ Ludovicus Præfectus prætorio Rhe-
„ ni, filius Ruperti Cæsaris, Sigis-
„ mundum Regem Vngarorum, re-
„ bus imponunt. Fuere itaque ea
„ tempeſtate tres Cæsares Wenceslaus
„ Rex Bojemix, frater ejus Sigismun-
„ dus Rex Vngariæ, & horum patrue-
„ lis Jodocus ——— Circa idem tem-
„ pus dum Francofordiam petere pa-
„ rat, absque liberis moritur Brunæ
„ in templo Augustinianorum ſepeli-
„ tus ——— & Francofordiæ rursus
„ Septemviri coeunt, Sigismundum
„ denuo Cæsarem conſalutant „. Sed
ante omnia legenda est Epistola Tre-

pag. 867.

virensis, Palatini ac Brandenburgensis Electorum ad Senatum Spirensem scripta, qua Sigismundi Regis electionem eidem renunciant: ac dignam utique eandem censemus, quam huic opusculo intexamus. Von Gottes Gnaden Wir Werner, Erzbischoff zu Trier &c. ——— Geben zu Franckfurt uff dem Meyne, am Samstag nach Mattheus des H. Aposteln und Evangelisten Abend ———. videatur Lehmannus Lib. VII. Cap. LXXXI.

pag. 356.

§. 282. De Jodoci Marchionis electione ita Latomus: *Anno 1410. electus est hic Jodocus Barbatus, Moraviae Dux, qui paucis mensibus imperio potitus est. Et collector magni Chronici Belgici: Jodocus Marchio Moraviae post mortem Dn. Ruperti Rom. Regis A. D. mccccx. XIX. die Septemb. fuit electus in Regem Rom. sed non coronatus: Et vixit electus ad quinque menses, Et ita obiit nihil insigne faciens. Hic autem noviter electus cum iam Wenceslaum Regem visitatum venisset, abduxit eum Rex in penitus conclave, atque in hunc modum allocutus est: „ Etsi sciam, non esse è dignitate mea, quod Electores Imperii me nuper Regno abdicarint; solatio tamen, quod familia nostra hoc decus non excidat,*

cidat, ac proinde spartam, quam noctus
 es, hanc orna, nec tibi idem, quod
 miki, eveniat. Cumque Jodocus his
 verbis territus, ad Regis genua pro-
 cubuisset, ac sibi nihil imputandum
 diceret, quod earum rerum omnium
 ignarus esset: Pone metum, inquit,
 nam neque Imperium invitus deposui,
 neque si recipere illud vellem, jura san-
 guinis violarem. Bono itaque sis ani-
 mo, imperiumque tibi demandatum ala-
 cris suscipe: miki mea satis est Bohemia,
 viribus, armis, opibus regni mei, tan-
 quam tui, ut libet, perinde utere. Sic-
 que lætum & donatum à se nepotem
 dimisit. Thomas Johannes Pessina
Martis Moravici Lib. IV. Cap. III. ex pag. 492.
Æneæ Sylvii Apophthegm. & Cochläi
Lib. I. Historiæ Hussiticæ. Item Peu-
ceri lib. V. Chroniconis Carionis. Gol-
dasti Commentar. de Regno Bohemiæ.
 Idem Pessina ostendit, Jodocum anno
 ætatis LX. die VIII. Januarii anno sa-
 lutis MCCCCXI. mortuum, ac graviter
 errare, qui dum adiret imperium, an-
 num ætatis nonagesimum excessisse,
 scribant: quem nec Johannes Henri-
 cus Parens, si ad annum usque 1411.
 vixisset, adimplere potuisset, utpote
 anno 1322. natus.

§. 283. Ceterum quæ de Sigis-
 mun-

pag. 452.

munda electione Dubravius (vide Pessinam) aliique narrant, ac si per suum ipsius votum fuisset confecta, nequaquam vero esse consentanea, in *Nucleo. Historiæ Germanicæ* monui.

Ao. 1415.

§. 284. Anno MCCCCXV. „ die VI.
„ Junii circa horam XII. positus est
„ primus lapis novæ turris S. Bartho-
„ lomæi in Francofordia, per Domi-
„ nos Gerbertum à Glauburg, Henri-
„ cum ab Holzhausen, & Cunradum
„ (Cunz) Weisen Senatores: Jaco-
„ bum Herden Decanum, M. Nico-
„ laum Gersung Custodem, & Johan-
„ nem Eck Canonicum, præsentibus
„ pluribus Vicariis Ecclesiæ, Consu-
„ libus, & multitudine hominum co-
„ piofa „. Latomus.

pag. 261.

Ao. 1416.

§. 285. Anno MCCCCXVI. Sigis-
mundus Rex Rom. cavet singulari pri-
vilegio, ne quis Principum Ecclesia-
sticorum vel secularium, Comes aut
Nobilis Francofurti bona immobilia
emat, nisi factus fuerit civis aut inco-
la (er sene denn ein weltlicher Bür-
ger oder Bensaß daselbst) Dienstags
nach S. Lucien. Integrum habet Lim-
næus *Lib. VII. Cap. XVI, num. XXIII.*

Ao. 1417.

§. 286. Anno MCCCCXVII. Sigis-
mundus Comitia Francofurti celebra-
vit, in quibus condita matricula. Quæ
si

si certo ita se haberent, caderet celeberrimi Wagenfeilii assertio: Sigismunda Norimbergensi anno MCCCCXXI. *haut aliam Imperii monumentis antiquiorem esse.* in disputatione Juris publ. de *Imperii Matricula.* §. III. Florianus. pag. 69.

§. 287. Anno MCCCCXXI. cum magnus cruce signatorum numerus contra Hussitas pugnaturus conflueret Francofurti, solennis cleri & populi supplicatio ibidem per omnia templa & monasteria fuit instituta. Latomus. pag. 261. Quo tempore Doctor Henricus Welderus Syndicus floruit.

§. 288. Anno MCCCCXXII. Francofurti facta est generalis Reformatio à Sigismundo Imperatore & Statibus: quæ extat apud Recessus Imperii. Latomus. pag. 261. Ao. 1422.

§. 289. Anno MCCCCXXVI. Sigismundus Rex (Comitia celebravit Francofurti, in quibus de insigni in Hussitas expeditione actum, Florianus) pag. 69. Ao. 1426.

Rom. Francofurtensibus permittit in suis necessitatibus vexillo Imperii domi forisque uti. Wann wir vernommen haben, und eigentlich unterweiset sind, daß die Burgermeister, Schöffen, Rath und Burger gemeinlich der Stadt zu Franckfurt — von etlichen Herrschafften, Anstößere, und andere in denen Landen umb sie heftiglich unterstan-

den, fast beschädiget, und bekrieget werden, darumb wir Ihnen erlauben ——— vor uns, und alle unsere Nachkommen in dem Reich, daß sie unsere, und des Heil. Reichs Paniere, auff ihre Schlöffer, Dörffer, und Gerichte stecken mögen, das gebrauchen und sich damit zu behelffen, zu allen ihren Nothen, und wenn sie des Noth bedüncket seyn, von allermänniglich ungehindert. Extat integrum Privilegium apud Limnæum *Lib. VII. Cap. XV. n. XIX.*

Ao. 1427.

§. 290. Anno MCCCCXXVII. Francofurti denuo de expeditione in Hussitas, itemque constitutione pacis Germaniæ actum. Florianus.

pag. 70.

Ao. 1428.

§. 291. Anno MCCCCXXVIII. Sigismundus Rex Francofurtensibus Consulibus, Scabinis & Senatui permittit monetam cudere argenteam. Daß sie mögen schlagen und machen lassen silberne Münzen auf solche Tournese (Turonenses: Turonici) Englische und Heller, als jekund bey Ihnen geng und genem seyn, oder andere silberne und kleine Münz, als sie dann je zu Zeiten gedüncket, daß uns und dem Reich ehrlich, Ihnen und der Stadt Franckfurt der Gegend darumb, und den gemeinen Rauffleuthen nützlich und bequem seyn wird, von aller männiglichen ungehindert

bert ——— Geben im Heer vor dem
Schloß Daubenburg in der Gorsey
—— am nechsten Donnerstage
nach dem Sontage Cantate. Limnæus
Lib. VII. Cap. XVI. num. XXXIV.

§. 292. Anno mccccxxix. Fran- Ao. 1429.
cofurtenses à Sigismundo privilegium
indepti sunt de condenda moneta au-
rea, daß sie und ihre Nachkommen, von
des Reichs wegen sollen und mögen
Münzmeister, Münzer, Wardeiner,
Eisengräber, und andere, der darzu
noth ist, aufnehmen, setzen, und bestel-
len, mit namen auf 19. Grad seines
Golds Franckfurter Gewichts, oder
wie sie von uns oder unsere Nachkom-
men an dem Reiche unterschieden wer-
den. Limnæus *d. l. num. XXXV.*

§. 293. Anno mccccxxxi. Rex Ao. 1431.
Sigismundus *tum temporis Nürnbergæ*
personaliter constitutus, Principes per
litteras suas ad festum S. Galli Franco-
fordiam vocat. Andreas Ratisbonensis pag. 217.
in Chronico.

§. 294. Anno mccccxxv. Sigis- Ao. 1435.
mundus Imperator Francofurti habuit
Comitia, in quibus de variis Reipl.
Germaniæ necessariis ac summe salu-
bribus actum est capitibus. Summain
horum recenset Florianus. pag. 70.

§. 295. Anno mccccxxviii. Al- Ao. 1438.
ber-

- bertus ArchiDux Austriae Francofurti
in Regem Romanorum fuit electus.
- pag. 376. Collector *Magni Chronici Belgici* ex
Edmundo: „ Albertus hujus nominis
„ II. Dux Austriae fuit Francofordiae
„ electus concorditer in Regem Ro-
manorum „. *Aeneas Sylvius Histor. Bohem. Cap. LV.* „ Electores Imperii
„ apud Francofordiam convenientes
„ rem Romanorum Alberto commen-
pag. 358. „ dant „. Trithemius in *Chronico Sponheimensi*: „ Circa medium Qua-
„ dragesimae convenerunt Principes
„ Electores Franckfordiam, & unani-
„ miter elegerunt in Regem Romano-
„ rum, Albertum Ducem Austriae „.
pag. 262. Latomus: „ Anno 1438. electus hic
„ est Calend. Junii Albertus Impera-
„ tor, ArchiDux Austriae: Eum hic
„ consecratum scribit quidam ex no-
„ stris, quod nusquam praeterea legi „.
Verum quod ad electionem Alberti-
nam attinet, non utique illa confecta
est ineunte Junii, nec 11. Februarii
pag. 75. (uti refert Florianus) sed mense Mar-
tio. Die Martis post Dominicam Ocu-
li, uti habet Florianus, vel etiam die
Martis post Dominicam Laetare, uti
pag. 465. b. scribit Birkenius Lib. IV. Cap. VIII.
qui consecrationem Alberti factam pu-
rat

tat Francofurti, fallitur, nam Aquis-
grani XXX. Maji institutam, certum est.

§. 296. A præopera Alberti Re- Ao. 1440.
gis morte anno MCCCCXL. Francofurti
electus est Fridericus III. Austriæ Ar-
chiDux. *Magnum Chronicon Belgi-* pag. 376.
cum ex Edmundo: „ Fridericus hu-
„ jus nominis III. fuit post decessum
„ Alberti per omnes Electores Impe-
„ rii concorditer electus anno salutis
„ MCCCCXL. mensis Februarii die se-
„ cunda inter octavam & nonam ho-
„ ras. Cujus electio fuit publicata
„ circa decimam horam ejusdem diei.
vide Trithemii *Chron. Sponheimense*, pag. 361.
Sed accurate hæc omnia describit Fug-
gerus, sive potius Birkenius in *Specu-* pag. 516.
lo Austriaco Lib. V. Cap. I. ubi etiam pag. 517.
Francof. litteras ad Augustanos affert
de electione Friderici. Id memorabile
est, Johannem Gersiam Westphalum,
qui Sigismundi Cæsaris Protonotarius
fuerat, Alberto Rege fati functo,
Principes Electores apud Francofurtum
adiisse, ac ne Fridericum Austriacum
eligerent, summopere laborasse, mul-
ta conficta in eum odia diffeminando.
Videatur unus ex Authoribus Apoph-
thegmatum (sunt enim plures) apud
Freherum Tomo II. *Rerum Germanicar.* pag. 178.

§. 297.

Ao. 1442.

§. 297. Anno MCCCCXLII. Fridericus III. Comitia celebravit Francofurti, ubi cum pauci Principum comparerent, nova ibidem ad diem Lunæ post Erasmi diem indixit, ac post coronationem suam Aquisgranensem VIII. Julii habuit, cum Dominica Trinitatis insigni cum apparatu urbem fuisset ingressus. Ibidem de tranquillitate Imperii actum, ac Decretum horum Comitiorum *Reformationis* nomen obtinuit, die Assumptionis Mariæ (XV. Augusti) perscriptum. videatur Lehmannus *Chronici Spirensis Lib. VII. Cap. XCVIII.* Melchior Goldastus *Constitutionum Imperial. Tom. - - -*

pag. 225.

pag. 532. a. Birkenius *Lib. V. Cap. II.*

f. 533.

§. 298. Pridie ejus diei Francofurti Fridbergensium privilegia Fridericus III. confirmavit, an unser Lieben frauen Abend assumptionis.

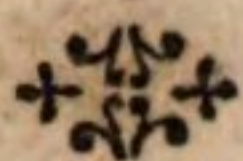
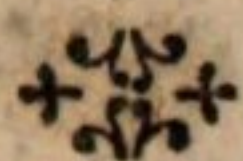
§. 299. Die S. Kiliani Fridericus Imp. Francofurti Spirensium Privilegia confirmavit. Lehmannus. *d. l.*

pag. 916. a.

§. 300. Die Mercurii post S. Margarethæ diem Monasterio Laureacensi privilegium dedit Francofurti. Documenta Monasterior. Württemberg. parte I.

pag. 758.

§. 301. Die VI. mensis Augusti idem Fridericus Imp. Abbatia S. Maximini

mini privilegia confirmavit. Zyllesius pag. 73.
in defensione hujus Abbatiae.

§. 302. Anno MCCCCXLIV. inter Ao. 1444.
Patritios Francof. floruit Magister Jo-
hannes im Steinhaus, Decretor. Li-
centiatus, qui Syndicum egit Patriæ.

§. 303. Anno MCCCCXLVI. „ in Ao. 1446.
„ magno Christianorum diffidio, alte-
„ ris Rom. Pontifici, alteris Basilien-
„ si (Basileensi) Pontifici adhærenti-
„ bus, Comitia eam ob causam Fran-
„ cofordiae habebat. Ad quæ utrius-
„ que partis Legati venerunt: Basilien-
„ si Concilio se de Eugenio paratum es-
„ se rationes reddere, ostendens. Cum
„ autem Concilii legati die Sabbati,
„ post S. Galli venirent Benfeldum
„ versus, oppidum Alsatiae supra Ar-
„ gentinam, intercepti sunt à Comiti-
„ bus, Johanne Ebersteinio & Wil-
„ helmo Lyzelstainio, multos equites
„ habentibus: ac spoliati sunt omni-
„ bus suis bonis, multis millibus au-
„ reorum. Cardinalis, qui Legato-
„ rum primus erat, quia tardius secu-
„ tus fuit, evasit. Fuerat is Comitii
„ Basil. Præses; itaque existimatur, ei
„ ab Eugenio hic ludus conflatus „.
Malleol. & Vrstis. ita Crusius *Annal.*
Suev. parte III. Lib. VII. Cap. VI. pag. 385.

§. 304.

pag. 385.

§. 304. Hic ipse Ludovicus Cardinalis Kl. Octobris Francofurto ad Abbatem Monasterii Bebenhusani & Stutgardiensis Præpositum S. Crucis scripsit in causa Monasterii Kirchbacensis, Spirensis Dioceseos. Excerpta Epistolæ habet Crusius *Annal. Suev. parte III. Lib. VII. Cap. VI.*

Ao. 1451.

§. 305. Anno MCCCCLI. Nicolaus V. Papa confirmat Bonifacii VIII. privilegium Francofurtensibus datum, de non imponendo interdicto super debitis pecuniariis. Videatur Limnæus *Lib. VII. Cap. XVI. num. XLVIII.*

Ao. 1452.

§. 306. Anno MCCCCLII. Nicolaus titulo S. Petri ad vincula Presbyter Cardinalis per Alemanniam & nonnulla alia Regna & Provincias Apostolicæ sedis Legatus, Episcopus Brixinensis, scribit ad Magistros Civium Francofurtensium, in Synodo Moguntina definitum esse, quod Judæi masculi debeant circulum de croceis filis, cujus diameter hominis digito minor non sit, ante pectus & mulieres duas rigas (ordines) blavei (cærulei) coloris in peplo ad differentiam Christianorum habere. Limnæus *d. l. num. XVIII.*

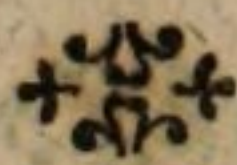
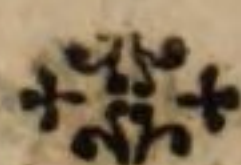
§. 307. Eodem anno acerrimus ille vitiorum insectator ac castigator, Johann-

hannes Capistranus Minorita, publice Francofurti taxavit varia peccata ac abusus itemque perfecit, ut chartæ lusoriæ, aleæ aliaque talia comburerentur. Latomus : „ Anno 1452. fuit hic Capistranus Minorita acerrimè prædicans contra usurarios, adulteros, fornicarios &c. Multos ad pœnitentiam promovit, igni tradidit chartas lusorias, Brettspiel.

§. 308. Anno MCCCCLIV. (modo Ao. 1454. nos non fallunt ziphræ) Francofurti de collectis in expeditionem Turcicam expediendis actum. videatur Florianus. pag. 75.

§. 309. Eodem anno D. Georgius à Figensheim, Patritius, Syndicum egit Francofurtensem: cui jam anno LVII. successerat D. Henricus Degen, eodemque anno ——— LIX. D. Conradus Hunaciùs. Hunc anno ——— LX. excepit Lic. Dietericus ab Alzey, Patritius anno ——— LXII. D. Conradus Schönbergerus anno ——— LXIII. Ludovicus Paradisiùs, Patritius, anno ——— LXIII. D. Johannes Gelthausen, Patritius.

§. 310. Anno MCCCCLX. Spirensis Ao. 1460. Senatus prohibet, ne quis suorum Civium ad Francofurtenses nundinas profi.

pag. 931. proficiscatur. Lehmannus *Lib. VII.*
Cap. III.

Ao. 1462. §. 311. Anno MCCCCCLXII. expugnata ab Adolpho Nassovio, Electore Moguntino, metropoli Moguntia, multæ antiquæ ac domi nobiles Familiæ Francofurtum concesserunt. Latomus.

pag. 28. §. 312. Eodem anno Judæi Francofurtenses incolere coeperunt plateam suam. Florianus.

Ao. 1463. §. 313. Anno MCCCCCLXIII. „Francofurti per Apostolicum Legatum & Robertum Coloniensem ArchiEpiscopum hæc inter illos constituta Concordiæ ratio, ut Adolphus Episcopatum teneret: Diethero autem deposito, quoad superstes foret, relinqueret Lonsteinium oppidum, castrum & teloneum itemque Steinheimense & Diepurgense „. Nicolaus Serarius *Moguntiacarum Rerum Lib. V.*

Ao. 1470. §. 314. Anno MCCCCCLXX. Fridericus Imp. permisit Francofurtensi Senatui extra Francofurtum & Sachsenhusam speculas aliasque tures, fossas, & cetera opera, urbi ejusque territorio defendendo necessaria, construere. Integrum

tegrum præceptum, Viennæ XX. Martii
perscriptum, exhibet Limnæus *Lib.*
VII. Cap. XVI. num. XVIII.

§. 315. Anno MCCCCLXXIII. Sa- Ao. 1473
crarium S. Materni in foro equestri
(auf dem Rossmarck) denuo instaura-
tum, & novis reditibus auctum fuit per
Hartmannum Beccerum, Scabinum.
Collatores fuerunt Senior Scabinus &
Senior de Familia Glauburgiorum. La- pag. 262.
tomus.

§. 316. Anno MCCCCLXXIV. Fri- Ao. 1474
dericus Imp. paulo ante expeditionem
Nussensem Francofurti habuit Comi-
tia, vid. Birkenium *Lib. V. Cap. XXIII.*
Latomus ita paucis: *Fridericus Imp.* pag. 798. a.
venit Francofurdiam introductus à Cle- pag. 805. a.
ro, Senatu & populo.

§. 317. Eodem anno summa anno-
næ Francofurti fuit vilitas (Ein Suder
Wein hat dritthalb Gulden, ein Achetel
Korn acht Schilling gegolten) Floria- pag. 94.
nus ex recentiore quodam scriptore.

§. 318. Anno MCCCCLXXVIII. Six- Ao. 1478.
tus V. Papa indulget Francofurtensi-
bus per quadragesimam butyrum, ca-
seum, ova si quis ægrotaverit, imo
etiam carnem comedere. Limnæus
num. XLVII.

§. 319. Hoc anno Syndicus memoratur D. Nicolaus ab Heimbach cognomine, Schönweller Patricius & anno ———LXXXI. D. Johannes Rayf. anno ———LXXXII. M. Albertus Minsingerus & D. Johannes à Glauburg, Patritius. Anno ———xcI. Adamus Gelthausen, Patritius. ———xcIII. M. Fridericus ab Alzey, Patritius. ———xcvi. D. Philippus Sigwinus ad Schönsteinium, Patrit. ———xcvII. Adamus ab Heimbach, dictus Schönwetter, Patritius. MD. Jacobus Kühhorn, Patritius.

Ao. 1480.

§. 320. Anno MCCCCLXXX. Bernhardus Incus, per Pontificium Decretum excommunicatus, Collegio Canonorum S. Bartholomæi hostilia denunciavit. Cum autem injuriis nulum poneret modum, tandem per Ministrum Moguntinum, Emericum Reiffenbergium captus, ac Coss. Francofurtensibus redditus, perpetuo carceri mancipatus est, in quo anno ———LXXXII. demortuus, turpem sepulturam accepit. Latoinus: *Bernhardus Incus* - - - - -.

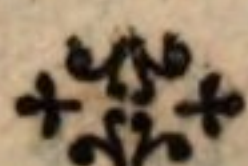
pag. 263.

Ao. 1482.

§. 321. Eodem anno ———LXXXII. pestis acerbius sævit Francofurti.

Ao. 1483.

§. 322. Anno MCCCCCLXXXIII. Fridericus Imp. Viennæ III. Martii confirmat

firmat Sigismundi Imp. privilegium
 Francofurtensibus datum, de thermis
 & salinis in pago Soden. Limn. VII.
 XVI. XXI.

§. 323. Anno MCCCCCLXXXIV. in Ao. 1484.
 die Arbogasti fusa est campana magna
 in turri S. Bartholomæi, pendens xci.
 centenariorum & quinque librarum.
 Latomus.

pag. 263.

§. 324. Anno MCCCCCLXXXV. in Ao. 1485.
 die Caroli Magni Francofurtiam venit
 Dominus Bechtoldus ArchiEpiscopus
 Moguntinus, à Clero cum processio-
 ne exceptus, & ad Ecclesiam deductus.
 Latomus.

pag. 263.

§. 325. Ad finem ejusdem anni
 Fridericus Imp. ejusque Filius Maximi-
 lianus ArchiDux, Burgundiarum Pro-
 vinciarum per matrimonium cum Ma-
 ria, unica Caroli Audacis Filia, factus
 Dominus, Aquisgrani convenerunt;
 de proximis Comitibus Francofurtensi-
 bus potissimum collocuturi. Aquis-
 grano digressi Coloniam pervenerunt
 anno MCCCCCLXXXVI. in ipso festo Epi- Ao. 1486.
 phanias Domini, unde V. Februarii
 navigiis Moguntiam ac portu Franco-
 furtum iter suscepserunt. In codicillo,
 quo nomina Principum, Comitum &
 Baronum, qui ad Maximiliani electio-

pag. 951.

nem in Romanorum Regem in oppido Francofordiensi convenerunt, quemque Marquardus Freherus *Tomo III. Scriptorum rerum Germanicarum* inseruit, legimus: Fridericum & Maximilianum die Veneris XX. Januarii Francofurtum ingressos. At vero siue auctorem ipsum, siue librarium, aut etiam typographum nos fallere, accuratior electionis Maximilianæ Historia, à Sigismundo à Birken *Lib. V. Cap. XXII.* consignata, docet. Nimirum dies X. Februarii, idemque Jovis dies, quo laudatissimi Principes Fridericus Imp. ac Maximilianus Archidux, una cum sacrorum Electorum triga, Bertholdo Moguntino, Johanne Trevirensi, Hermannò Coloniensi, quorum primus gente Princeps Comes Hennebergicus, alter Marchio Badensis, tertius Landgravius Hassiæ erant, una cum magna utriusque ordinis Principum manu, à tribus Electoribus secularibus, Philippo Palatino (Uladislaus Bohemus absens erat), Ernesto Saxone & Alberto Brandenburgico, nec non Senatu Francofurtensi magnifice excepti, & ad ædem S. Bartholomæi deducti sunt. Die Martis XIV. Februarii Fridericus Imp. in sublimi

mi residens pegmate plerorumque Principum, Comitum, aliorumque Procerum stipatus corona, more majorum ritu maxime solenni, feuda regalia primum ArchiEpiscopo Moguntino, deinde Philippo Bavariæ Duci, Palatino ad Rhenum Comiti, tum Henrico Duci Brunswicensi, demum Episcopo Wormaciensi contulit. Biduo post electio novi Regis Romanorum instituebatur, & ad Ecclesiam Bartholomæanam sequenti itum serie: Primos ordines ducebant plurimi Nobiles, aurati Equites, ac variorum Principum Oratores: quos magno numero Comites & Barones excipiebant. Hos sequebantur complures caduceatores insigniter vestiti: eosdemque Principes tum civiles, quam nonnulli ecclesiastici. Inter illos eminebant Brunswicensis, Badensis, Geldriensis, itemque Bavariæ atque Saxoniae Duces. His successerunt Philippus Elector Palatinus, & Maximilianus Rex eligendus, exin soli ArchiEpiscopus Trivirensis & Ernestus Elector Saxoniae evaginatam gestans gladium. E vestigio Fridericus Imp. venit, cujus dextrum latus Moguntinus, sinistrum Coloniensis premebant. Novissimo loco Episcoporum,

P 3

rum , Comitum ac Baronum permagnus ambulabat numerus. Missam de S. Spiritu in summo altari celebravit Episcopus Bataviensis, Moguntini Archiepiscopi in Pontificalibus Vicarius. Ad latus altaris meridionale, ubi epistola prælegi solet, sedilia pro Cæsare ac Electoribus erant constructa: sic tamen ut Cæsaris ceteris esset eminentius. A dextris ejus Moguntinus, Palatinus & Maximilianus, à sinistris Coloniensis, Saxo ac Brandenburgicus, Trevirensis autem ante altare solus, facie ad Imp. conversa sederunt pone Maximilianum. Dux Geldriæ pone Trevirensensem, Fridericus Badensis stabant. Ad idem chori latus consistere Bambergensis, Wormaciensis, Eichstetensis, Spirensis & Misnensis Episcopi: itemque Magister ordinis Teutonici, ut & Abbas Fuldenfis. Porro latus chori septentrionale stantes occupabant Episcopi Bambergensis, & Cameracensis, Albertus Saxo, Caspar ex Ducibus Baviaræ, Comes Veldentianus, Henricus Brunswicensis, Fridericus Saxo, Albertus & Christophorus Marchiones Badenses, Johannes Baviaræ, & Johannes Saxoniarum Duces: ac demum Oratores Principum absen-

absentium. In transitu ad offerendum primum solus ibat ArchiEpiscopus Trevirensis, inde Imperator à Moguntino & Coloniensi deductus, post Palatinus, Saxo & Brandenburgensis Electores, denique Maximilianus. Primum Imperator, post Trevirensis, deinde reliqui Electores, munera sua in altari obtulerunt. Cæterum quando canticum in honorem Sacro-Sanctæ Trinitatis decantaretur, Christophorus Pincerna Limburgensis Cæsaream coronam capiti molliter detractam; Philippus de Selmick Dapifer pomum imperiale; Sigismundus à Pappenheim Marschalcus, gladium ad terram defixum, Philippus Pincerna de Winsburg Camerarius sceptrum tenere. At vero eucharistia recepta capiti Cæsaris corona reddebatur, ac mox Ernestus Saxo ensen, Palatinus pomum, Brandenburgicus sceptrum in suas manus recepere. Exacta missa Electores, secundum aureæ Caroli IV. bullæ institutum, juramentum solenne ad altare præstitere. Quo facto Imperator ac Principes Electores conclave ad eligendum Romanorum Regem ingrediebantur. Qua brevi unanimi omnium consensu confecta, ejus rei testes advo-

cabantur quam plures Principes Comitesque: ac tum ad Maximilianum abiire Coloniensis, Palatinus & Saxo Electores: eundemque præeunte primo, reliqui duo medium in conclave deduxerunt: ubi præstito juramento, acceptaque gratulatione, per Moguntinum & Coloniensem, reliquis comitantibus, in medium altare elevatur, ac dum cantilena Ambrosiana à Canonicis per vices inter musica tripudia decantatur, ad latera altaris Moguntinus & Coloniensis; ad medium obverso ad Regem vultu Trevirensis stabant, Imperatore ac Electorum secularium triga in Solio ac sedilibus suis residentibus. Finito cantico ex singulari Cæsaris ac Electorum decreto Georgius de Hell, alias Pfeffer dictus, legum Doctor, Cancellarius Moguntinus, electionem factam renuntiavit publice, ac ut omnes & singuli novo Regi obtemperarent, composito sermone monuit. His omnibus rite peractis gemino fere ordine quo ingressum, templo egrediebantur: nisi quod Maximilianus à Moguntino atque Coloniensi deduceretur medius.

§. 326. Post hanc electionem consilia de collectis in commune conferebantur

bantur, ac factum est decretum, de insigni pecuniæ summa Maximiliano Regi reddenda, ut lecto novo milite copias in Austriam ab Ungarorum tyrannide liberandam deduceret. Quomodo hæ collectæ fuerint dispositæ, quantaque summa singulis ordinibus imperata, patet ex indice, quem Christophorus Lehmannus *Spirensibus*, Gebhardus Florianus *Annalibus Francofurtensibus* inseruerunt. Tum vero prior ille *Lib. VII. Cap. CXIV.* in signe Friderici Imperatoris præceptum de pace publica (vom Landfrieden), Francofurti XVII. Martii perscriptum, exhibet.

§. 327. Interea initio horum Comitiorum die XX. Ianuarii Francofurti obiit Johannes Augustanus Episcopus, gente Comes Werdenbergicus. Præterea XI. Martii die Sabbati, dominicam Judica præcedente, Albertus Marchio, Elector Brandenburgicus, in cœnobiis Fratrum prædicatorum placide obdormivit. Religiosæ solennes exequiæ, Imperatore Friderico, Maximiliano Rege, Electoribus, Principibus, Comitibus ac insigni Nobilium manu præsentibus, in æde Prædicatorum celebrabantur. Viscera quoque

ibidem recondita: Sed corpus reli-
quum Heilsbronnæ fuit delatum.
Pompam funeris auspicabantur fratres
religiosi diversorum ordinum mendi-
cantium. Feretrum sequebantur Im-
perator, Rex ac cæteri Proceres. Quo
navi immisso, ac per Moenum subver-
so, Imperator cum illustribus suis Co-
mitibus in urbem se recepit, ac tan-
dem die Lunæ, dominicam Palmarum
sequente, splendidissima illa Comitia fi-
nit. Præterea durantibus Comitibus Fri-
derico Imp. nuntiatur, Sororem ejus
Margaretam, Friderici Placidi Saxonie
Electoris Viduam, VI. Februarii obiisse.
Quam ob rem exequiæ in æde S. Bar-
tholomæi celebratæ, feretrum imagi-
narium panno damasceno contextum,
cruce argentea desuper posita. Missam
cum vigiliis habuit Abbas Metdensis
(an Melitensis ?) In festo Paschatis
supremo missæ officio defungitur Ber-
tholdus ArchiEpiscopus, Cameracen-
si & Seccaveni Episcopis, aliisque ma-
joribus Clericis adstantibus. Tertia
feriarum Paschalium Imperator navigio
Aquisgranum descendit ad coronatio-
nem Maximiliani Filii, quæ facta est
dominica Misericordiæ Domini, ibi-
dem in convivio solenni Legatis Fran-
cofur-

cofurtensibus prior locus præ Norimbergensibus, rem ita definiente Maximiliano Rege, dabatur. Acta coronationis Aquisgranensis apud Freherum Tom. III. quinto loco (sedebant) Consules civitatis Francofordiensis, sexto loco Consules Civitatis Nurenbergensis. Hic dissensio facta est. Norinbergenses Marschalcum Regis accesserunt, cur Franckenfordienses super eos locum haberent? qui respondit: sic fore ordinatum in suo registro. Sed non contenti Regem accesserunt, qui sic respondit: quoniam in Franckfordia electi sumus in Regem, ideo locum eorum sic habere debent: alio tempore de sessione & loco cogitemus.

pag. 34.

§. 328. Paulo post Spiræ, ac deinceps Eslingæ urbana Comitia sunt habita. Priora Francofurtensis Reipl. nomine ornarunt Johannes Glauburgius, & Ludovicus Waldeccius: posteriora Johannes Paradisius & laudatus Glauburgius. vid. Lehmannus Lib. VII. Cap. CXVI. & Lib. IV. Cap. V.

pag. 289.

985.

Ao. 1487.

§. 329. Anno MCCCCCLXXVII. ædificatum est sacellum Ecclesiæ S. Bartholomæi, vulgo das Scherzhörlein dictum, cum duobus altaribus, per Nicolaum Scheid, Civem. Latomus.

pag. 264.

§. 330.

pag. 29.

§. 330. Eodem anno gladiatores, (die Grensechter) privilegio quodam à Friderico Imp. fuere aucti: cujus autographon Senatui Francofurtensi commendarunt. Ipsum privilegium, Norbergæ perscriptum X. Augusti, habetur in *Topographia Hassiæ*.

Ao. 1489.

p. 996. seqq.

p. 1014.

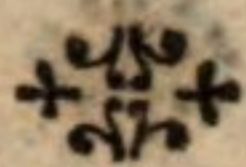
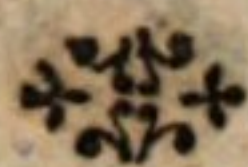
pag. 1001.

Ao. 1495.

pag. 264.

§. 331. Anno MCCCCLXXXIX. Comitibus Francofurti institutis nomine Friderici Cæsaris adfuere Maximilianus Rex, & Wilhelmus Eichstedensis Episcopus. Laudatus Rex navigio in urbem venit pridie S. Albani, ac in littus exscendens, à Clero & Senatu more rituque solenni exceptus, ad ædem S. Bartholomæi deductus est. Latomus. Quid in his Comitibus actum, docet Lehmannus *Chronici Spirensis Lib. VII. Cap. XX.* vide porro Birkenium *Lib. V. Cap. XXXVII.* Ipsorum Francofurtensium Legati fuere Waltherus de Schwarzenberg, Johannes sum Jungen & M. Henricus de Ortenberg, Secretarius. Item Lehmannus.

§. 332. Anno MCCCXCV. Maximilianus Rex Friderici Patris Successor, ut pompam evitaret, secretius Francofurtum venit: de quo propemodum irreverentius sic scribit Latomus: *Anno 1495. die S. S. Prothi & Hyacinthi Maxi-*

Maximilianus Imperator valde latenter, cum paucis equis intravit Francofordiam, à nemine exceptus.

§. 333. Eodem anno Justus Frundius (Jost Freund), Francofurtensium hostis, noctu prope Rumpelshemium piscantes interfecit piscatores.

§. 334. Hoc tempore tribunal sive Camera Imperialis Judiciaria sedem suam habuit Francofurti, in domo Brunfelsiana, idemque ipse Maximilianus ultimo die Octobris splendidissima sua præsentia ornavit, ac per disertam Viti Wolfenstenii orationem judicibus studium justitiæ commendavit. Prima sessio fuit habita die III. Novembris, quæ tamen nullo Francofurtensium delicto, sed utilitate Imperii id exigente primo Wormatiam, mox aliorum ac denique Spiram translata fuit. vide annotata de *Personis Judicii Camere* pag. 445. *Lib. II. NB. Chronici Chronicorum* pag. 96. *Politici & Florianum. Dillichius Chronico Hassiaco.*

§. 335. Anno MDII. præsens Francofurti fuit Reimundus Presbyter Cardinalis S. Mariæ novæ, Episcopus Gurgensis, Legatus Pontificius Jubilæum publicans. Eodemque anno generalis Cleri populiue processio ad averrun-

Ao. 1502.

runcandam epidemiam fuit instituta.
Latomus.

Ao. 1503.

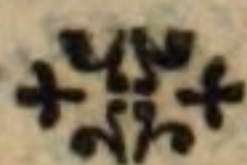
§. 336. Anno MDIII. mense Octo-
bri Francofurti convenerunt Principes
Electores, Bertholdus Moguntinus,
Hermannus Coloniensis, Jacobus
Trevirensis ArchiEpiscopi, Philippus
Palatinus, Joachimus Marchio Bran-
denburgensis, & nomine Friderici
Saxonis Henricus de Bünau, Eques:
qui de præcipuis Imperii negotiis ege-
runt. Aderat etiam laudatus Cardĩ-
nalis Raimundus, una cum Maximi-
liani Oratoribus. Eo quoque venit Jo-
hannes Trithemius Abbas Sponhei-
mensis, à Marchione Brandenburgico
evocatus, qui & eundem per conti-
nuos decem dies apud se retinuit, ac
abeuntem non sine donis dimisit, quod
& Legatus fecit Pontificius, qui Trit-
hemio valedicens his B. Antonii ver-
bis usus est: *O quam tarde notus, quam
cito recedis*, prout hæc & alia ipse Trit-
hemius recenset in *Chronico Sponhei-
mensi*. Idem in *Epistolis Familiaribus*
ad Rogerium Sicambrum sic scribit:
„ Cum anno tertio & quingentesimo
„ supra millesimum Principes Imperii
„ Electores apud Francofordiam in
„ Mense Octobri convenissent pro cer-
tis

pag. 418.

33 tis Regni negotiis, contigit & me
33 vocatum adesse in Curia Serenissimi
33 Principis Joachimi Brandenburg-
33 sium Marchionis. Aderat Raymun-
33 dus Cardinalis S. Mariæ novæ Pres-
33 byter, Apostolicæ sedis de latere
33 tunc Legatus, & Hermannus Colo-
33 nienfis, Bertholdus Moguntinensis,
33 & Jacobus Trevirensis ArchiEpisco-
33 pi. Commensalis eram ipsius Mar-
33 chionis Joachimi continuus, à Car-
33 dinale quater, & bis ab ArchiEpi-
33 scopo Coloniensi vocatus ad men-
33 sam, argenteisque vasis in recessu
33 meo pulcherrimis donatus per eos,
33 & in multa familiaritate habitus „
Hoc anno Syndicus laudatur D. Eber-
hardus Rosenacker.

§. 337. Anno M D I V. Maximilia- Ao. 1504.
nus I. Francofurti habuit Comitia, Im-
perii Germanici Ordines ad bellum Pa-
latinum, frustranea tamen opera, pro-
vocans. Consule Birkenium *Lib. VI. p. 1152. a.*
Cap. VI. In hoc bello Wilhelmus
Landgravius Hassiæ cum selectis copiis
Francofurtum venit: quem Senatus,
regio mandato compulsus, per oppi-
dum & pontem Moeni transire permi-
sit. Trithemius in *Historia belli Bava-* pag. 106.
vici apud Freherum Tomo III. Ac fu-
se

pag. 429.

se describit hanc expeditionem Wilhelminam in *Chron. Sponheimensi*. Quid Hassus pro militia sua acceperit, discimus ex Latomo: *Anno 1506. inquit, Maximilianus Imperator dedit Landgravio Hassiæ novum telonium, pro solis expensis & incommodis, de uno plaustro vini unum florenum à transeuntibus Principatum Hassiæ dandum.*

Ao. 1506.

§. 338. Hoc ipso anno MDVI. paulo post festum S. Bartholomæi diem tum arcubus tum sclopetis fuit decertatum publice, quos ludos magna Principum ac Comitum corona splendiores reddidit. Florianus. Wilhelmus Dillichius in *Chronico Hassiaco*.

pag. 96.

Ao. 1507.

§. 339. Anno MDVII. Johannes Froschelius, Scultetus Francofurtensis, cum aliis Legatis à Maximiliano I. ad Helvetios Schafhusii congregatos missus est. Birken *Lib. VI. Cap. XII.*

p. 1235. a.

§. 340. Eodem anno Collegia tria Francofurti cum omnibus Conventibus, Prædicatorum scilicet, Carmelitarum, Minorum, Teutonicorum, & Johannitarum, servarunt interdictum à IX. Septembris usque ad XIII. ejusdem, propter Cives Wormatienses excommunicatos hic præsentis: & fuit magnus tumultus in nundinis. Latomus.

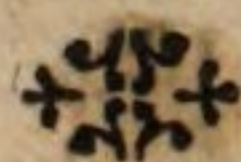
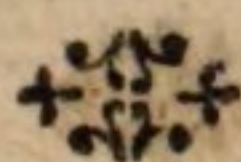
§. 341.

§. 341. Anno MDIX. Francofurtenses nova sua statuta promulgarunt. Ao. 1509.

§. 342. Eodem anno Jacobus Hellerus Scabinus, singularis pauperum ac ædium sacrarum Mecenas, crucem in Coemiterio S. Bartholomæi fecit erigi. Idem condidit domum propter parvam illam Prædicatorum portam, ac hypocausto instruxit pro calefaciendis per hybernâ tempestatem egenis. Eidem Monasterio dicavit insignem tabulam Alberti Dureri manu pictam, quam Joachimus Brandenburgicus mille imperialibus redemisset. Latomus. pag. 266.

§. 343. Syndicum hoc anno egit D. Johannes à Schwabaco: & sequenti D. Johannes Riedesel, Patritius. Anno ——— XIV. D. Valentinus à Sundhausen. Anno ——— XVI. D. Arnoldus à Glauburg, Patritius ——— XVII. D. Johannes Storck, Patritius. ——— XIX. D. Nicolaus Rücker. Anno ——— XX. Adolphus Knoblauch, Patritius. Anno ——— XXIII. D. Kilianus Flehr.

§. 344. Anno MDXII. Maximilianus Imperator Francofurtum venturus cum solenni apparatu noluit excipi. Proximo tamen die dominico, cum templum S. Bartholomæi ingrederetur, Clerus ei obviam processit. Latomus.

§. 345. Hoc anno XIII. Maji Maximilianus Imp. Francofurtensium summam appellabilem fecit sexaginta florenos Rhenanos.

§. 346. In Comitibus Trevirensibus inter alia decretum, qui nundinae Francofurtenses in honorem Dei omnipotentis ex hebdomada magna in commodius tempus transferrentur.

Ao. 1513. §. 347. Anno MDXIII. Imperator per integram hebdomadam in domo Teutonicorum Equitum hospitatus est. Festo autem die S. S. Simonis & Judæ sacris missaticis ad St. Bartholomæum interfuit. Idem.

Ao. 1517. §. 348. Anno MDXVII. Franciscus à Sickingen septem effeda ante portam Moguntinam diripuit in nundinis, & ad castrum suum Eberburg deduxit. Idem bello jam in se decreto, publica fide Francofurtum venit, ac causam Nobilium sibi addictorum egit strenue. vide Huberti Thomæ Leodii *Historiolam Sickinganam* apud Freherum Tom. III.

pag. 254.

§. 349. Eodem anno habita est processio ad omnes Ecclesias Civitatis propter frigus & siccitatem, à Clero, Senatu & populo. Latomus.

§. 350.

§. 350. Ab excessu Maximiliani I. Ad. 1519.
 anno ——— xix. nepos ejus Caro-
 lus V. in Regem Romanorum electus
 est XXVIII. Junii. Historiam hujus
 electionis scripsere Philippus Melanch-
 ton singulari libello, primum sub no-
 mine Georgii Sabini edito: Franciscus
 Guicciardinus *Histor. Lib. XIII.* Ar-
 noldus Ferronus de *rebus gestis Gallo-
 rum Lib. V.* Erasmus Roterodamus
Lib. XIII. Epist. IV. Jacobus Aug.
 Thuanus *Histor. Lib. I.* Polydorus Vir-
 gilius *Anglicanæ Historiæ Lib. XXVII.*
 Quæ quidem omnia in singulare cor-
 pusculum collecta ac edita sunt Helm-
 stadii Anno MDCLX. à Christiano Ever-
 hardo, post Historiar. Prof. In eodem
 inter alia habentur Electi Romanorum
 Regis & Imp. pacta, sive articuli obli-
 gationis præstandæ Principibus Electo-
 ribus, Francofurti in electione, &
 Aquisgrani in coronatione, è Golda-
 sti *Constitutionum Imperialium Tom. II.*
 Confer porro Hubertum Thomam Leo-
 dium de *vita Friderici II. Palatini* p. 73. seqq.
Lib. V. Sleidanum *lib. I.* Hedionem pag 19.
 in *Paralipomenis Conradi Abbatis Ur-* pag. 347.
spergensis. Chytræum Lib. VIII. pag. 204.

§. 351. Tempore hujus electionis
 solennis supplicatio fuit habita ad aver-

tendam pestem, quæ tum totam fere Germaniam, ipsamque Francofurtum pervagabatur. Ipse Albertus Moguntinus hostiam consecratam circumtulit. Latomus.

pag. 267.

Ao. 1377.

§. 352. Anno MDXXI. Matricula Wormatiæ congesta, quæ pro maxime authentica habetur, etiam Francofurtensis appellatur. vid. *Apologiam von den Reichs Bogteyen*.

pag. 557.

Ao. 1525.

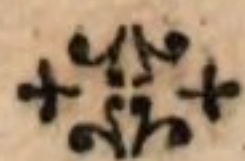
§. 353. (Anno MDXXV.) Philippus ad Camerarium *ζηλωτὴς* ille *πελαργίζων* Francofortia pulsus plane divino quodam casu. Nisi enim Deus servatam voluisset urbem, ille cum sua quodam satellitio locupletiores omnes trucidasset.

pag. 256.

pag. 85.

§. 354. Hoc tempore tumultu grassante rusticano, Monachi quidam Franciscani Lutheri evangelicam doctrinam amplectentes & disseminantes dilapsi, cæteri violenter ejecti sunt. Latomus. Philippus ad Matthesium lib. II. Scis Principes aliquot convenisse in ripa Mœni Francofordiæ, ad dirimendam veterem controversiam inter Cattos & Nassavienses. Et controversia Dei beneficio diremta est. Postea convocati sunt Theologi, ac illi Confessui interfuerunt Palatinus Elector, Wirtenbergensis & Badensis. vide ibi plura.

§. 355.

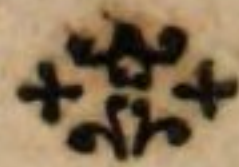
§. 355. Anno MDXXVII. extrema Ao. 1528.
die Decembris novum molendinum
inter portam Moguntinam & forum
vinarium funditus est exustum, ac
tum quoque apex proximæ turris Mo-
guntinæ vitium fecit per hoc incen-
dium. Ex Collectaneis Francof. pag. 287.

§. 356. Anno MDXXX. Francofur- Ao. 1530.
tum peste laboravit. Hubertus Tho-
mas Leodius Lib. VII. pag. 151.

§. 357. Anno MDXXXVI. in con- Ao. 1536.
ventu Protestantium Francofurti habi-
to, ipsi Francofurtenses in foedus
Schmalcaldicum recepti sunt. Quæ
alia ibidem, ac inprimis de Legatione
in Angliam destinanda, fuerunt acta,
Sleidanus Lib. X. exposuit. Ad annum
præcedentem refert Florianus. pag. 288.
pag. 97.

§. 358. Anno MDXXXVII. Syndi- Ao. 1537.
cus Francof. floruit magni nominis IC-
tus D. Johannes Fichardus, Patritius
nobilis, auctor juris provincialis Sol-
mensis, & Reformationis Francofur-
tensis.

§. 359. Anno MDXXXIX. mense Ao. 1539.
Februario Comitia quædam inter Cæsa-
rianos ac Protestantes Francofurti ha-
bebantur. In quibus post multam va-
riamque disceptationem & acrem, de-
num die XIX. Aprilis transactum est

pag. 341.

pag. 183.

p. 312. seqq.

pag. 15. seq.

pag. 343.

Ao. 1540.

pag. 96.

his conditionibus: Cæsar, ut colloquium haberi possit Doctorum de religione, largitur sociis Augustanæ confessionis, qui nunc in eo sunt numero, quindecim mensium inducias, & ne quid eis interea religionis causa molestiæ fiat, edicit &c. &c. Sleidanus Lib. XIII. vide porro Camerarium in *vita Philippi*, pag. 183. Philippum ipsum in Epistolis ad Camerarium, utpote qui ipse huic adfuit conventui, & die III. item XIV. Martii ad Lutherum scripsit. vid. Epp. Philippi. Hoc in conventu Guilielmus Princeps Clivienſis per Legatos exhibuit scriptum Protestantibus, in quo explicabat, quo jure Geldriam possideret: Simul orabat, ut ad Cæsarem intercederent, causam quoque suam ibi Legato commendarent. Sleidanus.

§. 360. Anno MDXL. tam copiosus & selectus fuit circa Francofurtum vini proventus, ut ad Malvaticum sapore accederet, ac porro (das Suder) - - - - - septem cum dimidio florenis venderetur. Florianus.

§. 361. Hoc tempore D. Hieronymus à Glauburg, Patritius, Syndici munus obiit, annoque ——— XLII. Cunradus Humbrachtus, Patritius: anno

anno ——— LVI. D. Nicolaus Burchardus, Patritius. (NB. In Floriani Chronico pag. 98. quædam habentur, quæ pertinent ad annum 1142, contra quæ in fine pag. 99. item 100. 101. habentur, forte ad annum 1542. referenda sunt)

§. 362. Anno MDXLI. Carolus V. Ao. 1541. Maximiliani I. privilegium de causis, in quibus appellatio permittenda, vel secus, confirmat & declarat Ratisbonæ III. Julii, quod habet Limnæus II. XVI. n. XLII.

§. 363. Anno MDXLIII. Protestantes Francofurti conveniunt, & de rebus in proximis Comitibus ab se tractandis deliberant. Sleidanus *Lib. XV.* Per pag. 435. novum æquæ ductum unda saliens ad fontem in colle Romanensi derivabatur : ubi saxeus antea tantum habuit sarcophagus, donec ad fundamentum perveniretur, fossa quatuor virorum longitudinem æquans fuit confecta, primumque clavum palo fundamentali (dem Grundbaum) impegerunt Achilles, Justiniani ab Holzhausen, itemque Friderici Rohrbachii filius, porro in ipso fundamine quadrangularis lapis, præsentis epocha insignitus, collocabatur, in cujus concavo medio vitrum

vinī plenum, antiquus turonensis nummus (ein alt Turnes) & hallerus Francofurtensis recondita. Malleo primum huic lapidi ictum inflixere Johannes Glauburgeri & Nicolai Scheitii filius: quos frequentes cæmentariorum exceperunt. Florianus.

pag. 192.

Ao. 1545.

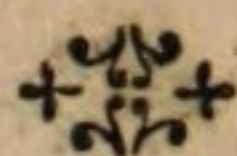
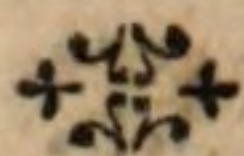
§. 364. Mense Januario anni MDXLV. conventus erat Protestantium Francofurti, deliberatumque ibi fuit de Concilio Tridentino, de prorogando foedere; de sumptibus belli Brunswicensis; de non deferendo Colonienfi; de sollicitando Cæsare in Comitibus, ut pacem religioni det, & Cameram recte constituat. Quo in conventu ArchiEpiscopi Colonienfis Legati de injuriis Cleri, deque mandatis & citationibus, tum Cæsaris, tum Pontificis, querebantur. Sleidanus Lib. XVI.

pag. 478.

Ao. 1546.

§. 365. Anno MDXLVI. conventus Protestantium fuit Francofurti, Sleidanus Lib. XVI. cum Caroli V. potentia adversus Smalcaldicorum conatus majora in dies incrementa caperet, Maximilianus Comes Burensis capto Darmstadio, Francofurtum contendit. Sed cum ejus per vim capiendi, præsertim male affecto milite, & eo anni tempore, spem nullam haberet, copia-

piarum partem Rhenum transmittit,
 & ad Moguntiam se jubet exspectare.
 At dum nihil minus ipse cogitat, &
 domum jam erat rediturus, ecce Fran-
 cofurtenſes, miſſis Legatis, deditio-
 nem faciunt, & imperata ſe facturos,
 demonſtrant. Ille nihil cunctatus, iter
 arripit, & cum exercitu oppidum in-
 greſſus, in Cæſaris poteſtatem redigit.
 Cur autem paulo timidiuſ egerint Fran-
 cofurtenſes, cauſa erat inter alia, quod
 Ulmenſes, & Ducem Wirtenbergicum
 jam viderent reconciliatum iri: Dein-
 de quod metuerunt, ne mercatus ab
 ipsis alio transferretur. Nam facultas
 eſt omnis ipſorum in eo collocata: ne-
 que neſciebant, Moguntinum & Wor-
 macenſes pro ſe quemque interpellare
 Cæſarem, ut id obtinerent; Legatis
 deinde miſſis ad Cæſarem, in gratiam
 recipiuntur, depenſis aureorum milli-
 bus octoginta. Sleidanus *Lib. XVIII.* pag. 560.
 confer Florianum. Eodem anno Cal. pag. 102.
 Decembris Francofurtum venit Philip- 103.
 pus Landgravius. Elector vero Saxo,
 etſi nervo belli deſtitutus erat, tamen
 ingreſſus iter cum copiis, capta Ga-
 munda duodecimo Decembris die
 Francofurtum abit, ac novem aureo-

pag. 557.

rum millia consequitur. Sleidanus.
Lib. XVIII.

pag. 541.

pag. 962.

pag. 417.

§. 366. Gratia illa Caroli Cæsaris facta est Hailbrunnæ; quo Legati Francofurtenses, Dietericus de Mulheim, D. Johannes Fichardus, Daniel Jungius, Johannes Vetterus, & Scriba Senatus venere XXIX. Decembris. videantur Acta Hortlederiana *Tom. II. Lib. III. Cap. LX.* & Nicolaus Mameranus in *Itinerario Caroli V.* apud Chytræum & apud laudatum Hortlederum *Tom. II. lib. III. Cap. XXIV.*

Ao. 1547.

§. 367. Anno MDXLVII. Burensis Comes, qui cum peditum signis duodecim, equitibus autem circiter quadringentis Francofurtum tendebat, Norimbergam venit, à Cæsare accersitus. Cum deinde Francofurtum rediisset, Aprilis die XII. supplicium sumit de Guilielmo Verdensi oppidano, & Johanne Gelhusio, Philippi Landgravii subdito. Causa supplicii fuit, quod à Landgravio submissi dicebantur, ut unius portæ claves à fabro compararent, ut quatuor diversis locis oppidum incenderent &c. vid. Sleidanus Lib. XIX.

pag. 575.

Ao. 1548.

§. 368. Anno MDXLVIII. Archiepiscopus Moguntinus Francofurtum
Vica-

Vicarium suum, Episcopum Michaellem Sedonium, misit, qui expiatis primum ibi templis more suo concionatur atque docet. Sleidanus Lib. XXI.

pag. 651.

§. 369. Anno MDLII. Philippi Ao. 1552. Landgravii filius, & Gallicus Orator Fraxineus à Francofurdiis inter alia petunt uterque per litteras. Mauritius Elector Francofurtum obsidet, quo tempore confœderati Principes magnam vim tormentorum ab Electore Palatino petunt, ac tandem octo præcipua cum omni instrumento impetrant. Sed vix dum ad exercitum pervenerant, cum missus à Ferdinando Rege Orator conditiones pacis, quas petierat Mauritius, ab Imp. Carolo admittas attulit. Quibus acceptis obsidionem solvit, & promissorum immemor, machinis nequaquam remissis, abiit. At Francofurtensis miles eruptione facta illas in oppidum introduxit. Leodius in *vita Friderici II. Palat. Lib. XIV.* pag. 283. f. Sleidanus *lib. XXIV.* Operæ autem pretium fuerit stratagema Mauricii recensere, cum appareret à Francofurto abitum esse. Leod. Philippus in Epp. ad Chytræum: *Nunc Francofordia ab Exercitu Marchionis Alberti cincta est. Vastatur Vicinia, ut alibi factum est. Camera-* pag. 780. p. 284. a b. pag. 1229.

pag. 465.

merarius in *Annotat. verum præcipua-*
rum hujus anni: Rebus cum Noriber-
ga compositis Alberti copiæ Franco-
furtum abductæ. Præviderat ea Civi-
tas periculum, & præsidia magna com-
paraverat, itaque oppugnatio fuit dif-
ficilior. *Ibi Georgius Dux Megalopyr-*
gensis fortuito ictu machinæ bellicæ oc-
cubuit. Et mox de pace inter Cæsarem
& Ducem convenit. Itaque ille copias
suas Francofurto non paucis (à quibus
& relictus fuit) invitis abduxit, apud
Freherum Tom. III. Ipse Carolus lau-
dat fidem Francofurtensium his verbis
anno MDLV. Daß wir gnädiglich an-
gesehen und betrachtet haben, die ange-
nehmen, gehorsamen, getreuen, nützli-
chen und ersprießlichen Dienste, so die
Ehrsame unsere und des Reichs liebe ge-
treue Burgermeister und Rath der Stadt
Grancßfurt uns und dem Heil. Reich biß-
her in mancherley Wege, und sonderlich
in jüngst entstandener Kriegs-Empörung
des 52. Jahrs der geringeren Zahl, so
dann als etliche unser Hauptwiedersa-
chers des Königs von Grancßreichs, an-
hängige Conspirations-Berwandten im
heiligen Reich teutscher Nation erwecket,
und angerichtet, gegen und wieder die-
selbe Conspirations-Berwandten, und
sonderlich, als gemelde unsere und des
Reichs

Reichs Stadt Franckfurt von Ihnen mit Heereskrafft gewaltiglich belägert und beschossen worden, von vielen andern Stätten und Ständen des Heil. Reichs ganz gehorsamlich uns bewiesen, dazu sie auch, unangesehen der Feinde grausamen bedrauen und gewaltigen Zusatzen bey uns und dem Heil. Reich beständiglich geblieben und verharret.

§. 370. Cæterum Albertus Marchio Brandenburgensis pacem accipere noluit, sed per aliquot dies obsidionem velle se continuare, simulavit, usque ad diem Martis, qui fuit nonus mensis Augusti, quo die summo mane abiit. Postea Francofurti de compositione inter Albertum Marchionem ejusque adversarios deliberatum: ubi jam Electores tres ArchiEpiscopi & Fridericus Palatinus convenerant. Sed res cum negligenter, tum etiam ita acta, ut variæ tam suspiciones, quam sermones quoque hominum orirentur, aliqui minori curæ esse tantas res conventui quam deberent, quererentur, aliqui transactiones pacis, aut repressionem violentiæ calide impediri, à quibus minime oportet, conjecturis quibusdam colligerent.

pag. 469. gerent. Camerarius apud Freherum
Tom. III.

Ap. 1554. §. 371. Anno MDLIV. Cum pro-
scriptus esset Marchio Albertus &c.
pag. 478. vide Camerarii annot. ad hunc annum.

Ao. 1555. §. 372. Anno MDLV. Carolus V.
Imperator Francofurtensibus indulget
aureos argenteosque nummos cudere
allerley Sorten von guldenen oder silber-
nen Münz, mit und neben andern, Chur-
fürsten, Fürsten, Stätten und Stän-
den, so mit Freyheiten versehen seyn, und
zu münzen haben, durch einen ehrbaren
und auffrichtigen Münzmeister —
münzen und schlagen lassen. Brüssel,
19. Novembris. Integrum privilegium
habet Limnæus VII. 16. 32.

Ao. 1556. §. 373. Año MDLVI. XVIII. Apri-
lis incendio, in Petri Stegenii Scriniarii
stabulo exorto, octo domus correptæ
conflagrarunt.

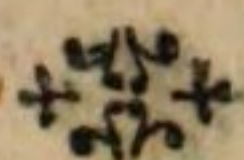
Ao. 1557. §. 374. Anno MDLVII. Francofur-
ti de proximo colloquio Wormatiæ,
& de Synodo post colloquium illud
habenda actum. Chytræus Saxon.
pag. 496. lib. XIX. Philippus Melancton ad col-
loquium Wormatiense abiturus Fran-
cofurtum ingressus est die XXVI. Au-
pag. 724. gusti. Ipse in Epp. ad Camerarium.

§. 375.

§. 375. Anno MDLVIII. Comititia Ao. 1558.
 Francofurti à Carolo V. sunt indicta
 abdicandi Imperii causa. X. Cal. Martii
 Francofurtum venit Rex Ferdinandus
 cum comitatu Equitum bis mille IX. Cal.
 Martii Palatinus cum Equitibus quin-
 gentis &c. Camerarius in *annotat.* Tom. pag. 494.
 III. Freheri. Confer Chytræum Saxo- pag. 499.
niæ Lib. XIX.

§. 376. Anno MDLX. conventus Ao. 1560.
 Deputatorum Francofurti fuit habitus.

§. 377. Anno MDLXII. Maximilia- Ao. 1562.
 nus II. Ferdinandi I. filius, præfente Pa-
 tre, Romanorum Rex electus & renun-
 tiatus fuit. vid. Chytræus *Lib. XX.* Ad
 hæc solennia Christophorus Dux Würt-
 tembergicus & Ludovicus Hassiæ Land-
 gravius plus quam trecentis Equitibus pag. 538.
 venerunt. Crusius *Annalium Sueviæ*
Parte III. Lib. XII. Cap. VIII. Acta pag. 748.
 & gesta celeberrimi conventus Electo-
 ralis apud Francofurtum Moeni in Ger-
 mania celebrati, ad ceremoniarum Im-
 perialium cognitionem vid. apud Schar-
 dium Tom. III. *Rerum Germanicarum.*
 Apud eundem Scharidium habetur
 convivii Cæsarei descriptio: quam re-
 petit Crusius *d. l.* Venit etiam ad hæc
 Comititia insigni cum hominum atque
 equorum apparatu Legatus Turcicus
 Ibrai-

pag. 201.

Ibraimus Bassa, novo Regi Maximiliano gratulaturus, quem & luculenta dona attulisse accepimus. Cusus tum nummus Francofurti, in quo aquila lunæ falcatae insistens, hanc habuit inscriptionem: COMMINUAM Vel EXTINGVAM, item UNO ANNO REGEM BOHEMIÆ MAXIMILIANVM UNCTVM VIDIT ET HVNGARICVM (REGNUM) vide Johannis Jacobi Luckii *Syllogen Numismatum*.

Ao. 1564.

§. 378. Hoc tempore Syndicum Reip. egit D. Arnoldus Engelbrecht, Patritius. Sequenti autem anno reperitur D. Johannes Standt, Patritius: & statim anno ———— LXIV. D. Johannes à Roseneck, cognomine Decimator (Zehender), idem Patritius.

Ao. 1568.

§. 379. Anno MDLXVIII. Maximilianus II. privilegium Francof. de non appellando ad ducentos florenos extendit &c. vid. Limnæus num. XLI. Idem eodem anno ampliat privilegium Wenceslai de testamentorum confectione Viennæ XXIII. Aug. Limnæus num. XLIII.

Ao. 1569.

§. 380. Anno MDLXIX. Maximilianus II. Francofurti conventum celebravit (eine Reichs-Versammlung). Quid
in

in eo actum, per compendium recenset Florianus.

pag. 106. f.

§. 381. Anno MDLXX. Syndicus Ao. 1570. Francof. erat D. Pius Reimundus Fichardus, Patritius, annoque sequenti D. Georgius Widmannus.

§. 382. Eodem anno Maximilianus II. privilegium Reip. dedit de jure detractionis emigrantium, Limn. n. XXXI.

§. 383. Anno MDLXXI. Maximilianus II. Comitia, quæ vocant deputatoria (Deputations-Tag), habuit Francofurti, ubi res monetaria in melius reformata. Florianus.

pag. 108.

§. 384. Anno MDLXXII. Maximilianus II. Francofurtensibus privilegium dedit super juribus fiscalibus & bonis vacantibus iisque, quæ ab indignis auferuntur. Habet Limnæus VII. Cap. XVI. §. XXXII.

§. 385. Anno MDLXXIII. Henricus Andegavensis ad Palonos, qui eum Regem delegerant, abiturus, Francofurtum venit XVII. Decembris, accepto

VII. Band,

R

cepto

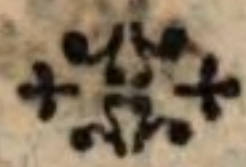
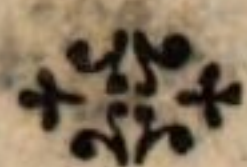
ceptoque in Curia Trevirensi (im Trierischen Hof) hospitio, triduo post Hanoviam abiit.

Ao. 1574. §. 386. Anno MDLXXIV. Syndicus Francof. floruit D. Henricus Kellnerus, Patritius.

Ao. 1577. §. 387. Anno MDLXXVII. à Rudolpho II. Maximiliani II. filio successore ac Ordinibus Imperii publice Leges quædam (die Polichen-Ordnung) emendabantur Francofurti. Florian.

§. 388. Eodem anno XI. Julii hora II. matutina Petri Bayeri, carpentarii domum (neben dem Meydenhauf) tam subito corripuit ignis, ut pater ac materfamilias ex fenestra profilientes, dum vitæ cupiunt consulere, ex hoc præcipitio occumberent. Filius etiam quatuordecim annorum ad fossam proximam desiliens, sub tralibus aliisque fragmentis ignitis expiravit: Filia denique octennis, restincto igne cubitis ac genubus ambusta corrugatoque ventre reperta est. Collect. Francofurt.

Ao. 1579. §. 389. Anno MDLXXIX. aliud in-
cen-

cendium Bonamesi (oppidulum est
Francofurtensium) XXIV. habitacula,
XXIII. horrea & XVII. stabula con-
sumsit. Eadem.

§. 390. Anno MDLXXXII. ludi fa-
gittarii & sclopetarii sunt celebrati,
quos Comites alique magnates sua præ-
sentia illustrarunt. Florian. Dillichius
in *Chronico Hassiaco*. Ao. 1582.
pag. 108.

§. 391. Anno MDLXXXIII. cum
Pontificii Francofurtenses juxta novum
Calendarium natalitia Christi celebra-
rent, à fæce plebis tumultus concita-
tur. vid. Michaelis Eyzingeri *Relat.*
Histor. parte III. Ao. 1583.
pag. 31.

§. 392. Anno MDLXXXIV. inter
ArchiEpiscopum Moguntinum & Se-
natum Francofurtensem convenit de
jure conducendi extra urbem & navi-
nundinali. Limnæus *num. L. Gaste-*
lius de statu publico Europæ Cap.
XXXI. §. XLV. XX. Maji grave in-
cendium in Johannis Hoffmanni, la-
nionis ædibus, haud procul macello
(dem *Schlachthaus*) fitis, coortum qua-
tuor domos absumpsit. Ac iterum
III. Junii circa *μεσσηνίου* Viti Simonis
pisto-

pistoris domus sub porta simiarum
Sachsenhusana conflagravit. Collect.
pag. 288. f. Francof.

§. 393. Floruit tunc temporis Syn-
dicus Francofurtensis D. Joh. Bapti-
sta Cæsar.

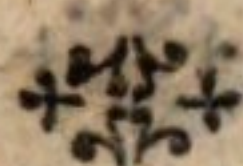
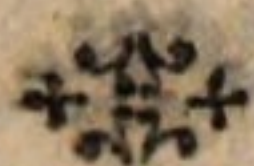
Ao. 1586. §. 394. Anno MDLXXXVI. XXX.
Novembris in oppido Höchstano LVI.
habitacula & XXV. stabula per violen-
tiam Vulcani periere. Coll. d. l.

Ao. 1588. §. 395. Anno MDLXXXVIII. D.
Christophorus Kellnerus Syndicus
Francof. floruit.

Ao. 1590. §. 396. Anno MDXC. XXIII. Fe-
bruarii Maximilianus Dux Austriæ à
præcipuis quibusdam Polonis Rex e-
lectus, Francofurtum venit, ac XXVII.
Februarii discessit.

Ao. 1593. §. 397. Anno MDXCIII. XVII. Sep-
tembris hora vespertina undecima in
vico Bockenheimiano (ad Comitem
Hanovianum spectat) incendium, quod
est coortum, tredecim domos consum-
sit, novem vehementer afflixit.

§. 398.

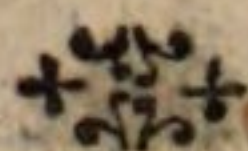
§. 398. Anno sequenti domus il-
la angularis propter curiam quæ (Brü-
ckenhoff) vel potius (Eisenwaag) vo-
catur, & in ea Michael Schile, restio
cum uxore, filia & puero quodam in-
cendio periere. vid. Auctorem Mercu-
rii Gallo-Belgici lib. XI. (vid. Coll. pag. 53.
Francof.) Ernestus Archidux Austriae,
quem Philippus Hispaniae Rex Belgii
Gubernatorem ac Generum delegerat,
XI. Decembr. iter ingressus, per Nori-
bergam, Herbipolim, Francofurtum,
————— Bruxellas tandem exeunte
Januario pervenit. Chytræus Lib. III. pag. 885.

§. 399. Anno MDXCV. XXVI. Febr. Ao. 1595.
Mœnus adeo intumuit, ut fere ad
fontem salientem ascenderet. Florianus. pag. 108.

§. 400. Anno MDXCVI. D. Caspar Ao. 1596.
Schacher Syndicus Francof. floruit.

§. 401. Anno MDXCVII. VIII. Ao. 1597.
Septembris Sachsenhusæ juxta do-
mum insigne simiæ habentem biga
ædium conflagravit.

§. 402. Anno MDCI gravis terræ Ao. 1601.
motus Francofurtum, ac inprimis tur-
res sublimiores concutiens, nullum

tamen insuper damnum urbi intulit.
 pag. 108. Dillichius in *Chron. Hass.*

Ao. 1603. §. 403. Anno MDCIII. XII. Maji
 circa ipsum μεσσηνίου Johannis Saueri
 Typographi ædes, in Steinianam &
 Gelnhusanam plateam definentes, fun-
 ditus exustæ sunt: quo incendio duo
 homines periere.

Ao. 1608. §. 404. Anno MDCVIII. à die II.
 Januarii ad usque XVII. Febr. in tan-
 tum glacie constrictus fuit Moenus, ut
 X. Febr. viatores novum vas vina-
 rium in eo confecerint, quod Coss.
 & Senatui obtulerunt. XXIX. Julii
 hora vespertina decima structura illa
 lignea ad portam Bockenheimianam,
 qua ab anno MDCI. Reformati ad reli-
 gionis suæ exercitium usi, per unius ho-
 rulæ spatium penitus conflagravit. Col-
 lect. hist. de Francof. Hoc tempore
 D. Caspar Gabriel Rasoris Syndicum
 egit.

Ao. 1611. §. 405. Anno MDCXI. XXVIII.
 Octobris domus illa (In der Schnur-
 gaß zur bunten Kirsch) dicta cum dua-
 bus aliis, ad illum usque angulum,
 ubi postea Pharmacopolium unicornu
 signum

signum præferens, instructum fuit,
funditus consumebatur, extincta etiam
hoc casu Margareta, Gotfridi Goffineo-
vii vidua. Coll. Francof.

pag. 290.

§. 406. Anno MDCXII. XXII. Apri- Ao. 1612.
lis hora secunda pomeridiana molen-
dinum illud inter vallum & fossatum,
in quo pulvis pyreus conficiebatur,
ac tum XVII. centenarios continebat,
concepto igne subito disperiit. Col-
lectan. Francofurtens. Calamitatem il- pag. 291.
lam Laurentius Pyrande sequenti con-
clufit Eteosticho :

QVASSAT IN APRILI VALLVM
VIS PVLVERIS INGENS
FRANCFVRTI HINC IVLIO
FACTO QVANTA SVIS?

Displosi lapides quidam extra Mœ-
nia signant.

Quosdam ut cogantur vertere
forte locum.

Nil tamen hic statuo, dabit expe-
rientia, sanctam
Iustitiam quid sit lædere? quid-
que Deum.

Coll. Francof. pag. 291.

§. 407. Anno MDCXII. Matthias Cæsar Francofurti electus ac coronatus est.

Ao. 1613.

§. 408. Anno proxime sequenti XI. Febr. domus ranæ præferens insigne, in platea libraria juxta grollam sita, concepto igne consumta est, ejusque incola, Caspar Burchardus, sub trabibus deciduis occubuit. IV Geminum infortunium subiit domus dicta Judenburgica, in viculo Nudipedum juxta Ulmensem curiam, in qua ancilla & sartoris servulus extincti. Collect. d. l.

§. 409. Hoc tempore Syndicum D. Petrus Fridericus Mindanus egit.

Ao. 1616.

§. 410. Anno MDCXVI XXVI. Maji Niderada vicus, paucis exceptis domunculis, conflagravit. ibi.

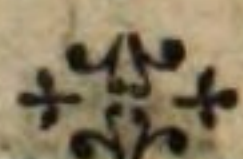
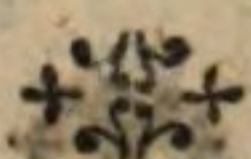
§. 411. Syndici tum floruerunt D. Philippus Walterus ab Herborn, Patritius, & D. Melchior Erasmus. Quæ annis superioribus Francofurtensem Rempublicam exercuit gravissima seditio à tribubus concitata: ita est composita, ut Senatus tribus & potestatem illam tribunitiam abrogaret. Exstant de ea Ephemerides Germanice scriptæ, ex quibus

quibus quædam repetit Knipschildius pag. 730.
 Lib. III. Cap. XIV. vid. Topographiam
 Hassiæ. pag. 32.

§. 412. Anno MDCXVIII. X. Au- Ao. 1618.
 gusti Clericorum ad S. Bartholomæum
 ædes, Arnsburgeranæ curiæ & Brü-
 ckenhofio proxima, incendio nocte
 media coorta periit. pag. 292.

§. 413. Anno MDCXIX. ab obitu Ao. 1618.
 Matthiæ Cæsaris Ferdinandus II. Hun-
 gariæ & Bohemiæ Francofurti Rex
 electus Imperator Romanus ac statim
 IX. Septembris coronatione peracta
 VIII. Sept. Francofurto discessit &
 Septembris Augustam venit. vide Ni-
 colai Belli *Laurum austriacam lib. III.* p. 214. seqq.
Brachelium lib. Historiar. Mercur. Gal- p. 14. seqq.
lo-Belg. Tom. VII. Lib. IV. XXV. p. 154. seqq.
 Maji in villa Soden sececim domus una
 cum horreis & stabulis in cineres sunt
 revolutæ ibid. p. 152. seqq.

§. 414. Anno MDCXIX. die XIX.
 Januarii terræ motus uno atque altero
 à Francofurto milliari factus est, quem
 Koenigsteinienfes, Cronbergenfes &
 Reifenbergenses horam circiter matu-
 tinam sextam & septimam, non sine

magna consternatione, deprehenderunt. Labitur non longo ab opidis istis intervallo Nidda fluvijs. Is aquam tempore isto ita amisit, ut molendina, quæ passim ad istum fluvium papyracea & alia excitata cernuntur, officium facere ad horam usque decimam non potuerint. Mercurius Gallo - Belg. Tom. XII. Lib. III.

§. 415. Eodem anno MDCXIX. Norimbergensibus Protestantium Comitibus, mense Novembri Reip. Francofurtensis nomine interfuerunt Johannes Hector Jungius, & Melchior Erasmus D.

Ad. 1620. §. 416. Anno MDCXX. rumor passim spargebatur de Marchionis Spinolæ conatu Francofurtum intercipiendi. Quem tamen is non modo literis ad Senatum datis declinavit, sed & scripto singulari de securitate fidem fecit. Quod tamen non desineret rumor, Fridericus Solmensis Comes cum bis mille Equitibus, & duabus peditum cohortibus ex Unitorum castris die XI. Augusti celeriter digressus, superato ad Oppenheimium Rheno, ad urbem istam summo mane appulit, copias per Moenum

Moenum excitato ex ratibus ponte
traduxit, & Civibus ad arma concita-
tis, in patenti campo, ubi supplicii
fontes affici solent, confedit. Mercur.
Gallo-Belg. *Tom. XII. Lib. II.*

p. 140. seqq.
& 150. seqq.

§. 417. Anno MDCXXI. cum tem-
pus instaret nundinis Francofurtensium
destinatum, ne quid detrimenti cape-
rent mercatores Francofurtum euntes,
itinera periculo omni vacua, quindecim
ante, totidem post nundinas die-
bus fore, literis publicis, expetente
illud cum Electore Moguntino & Darm-
stadiensi Landgravio Senatu Franco-
furtensi, tum Spinola, tum uniti Prin-
cipes certum fecerunt, capitalem poe-
nam militibus, si quid patrarent his
adversum, denuntiantes. Mercurius
Gallo-Belg. *Tom. XIII. Lib. III.*

pag. 151. c.

§. 418. Anno MDCXXI. V. Octo-
bris ad supremum forum frumentarium
pistoria, è regione domus gladii aurei
insigne præferentis, combusta. Coll.
Francof.

pag. 292.

§. 419. Anno MDCXXII. XIII. Ja-
nuarii postica Ulmenfis curiæ structura
ad ædem Nudipedum vergens, & in

ea

ea vetula, quæ depellendi frigoris ergo carbones in cubiculum detulerat, incendio periere ibid.

Ao. 1624.

§. 420. Anno MDCXXIV. à sexto die Januarii tantum tamque immodicum frigus se exseruit, ut Moenus per integrum mensem glacie fuerit constrictus, donec X. Februar. quo die vietores iterum grande vas vinarium, Senatui offerendum, in glaciali illo ponte fabricarunt, cum magno fragore solveretur. Frigidam illam tempestatem mense Aprili tantus sequebatur æstus, ut racemi Majo mense flores emitterent copiosos, medio Junio jam maturefcerent, ac mustua vinumque hujus anni vere essent eximia. Florian.

pag. 119.

Ao. 1627.

§. 421. Anno MDCXXVII. Maximilianus Faustus ab Aschaffenburg Syndicus fuit Francof. Huic plurimum debet res literaria propter varia scripta historica, ab eodem ex tenebris eruta: quorum tamen aliqua per librarium vel typographum paulo sunt habita indignius.

Ao. 1628.

§. 422. Anno MDCXXVIII. Francofurtum paulo solertius ac studiosius muni-

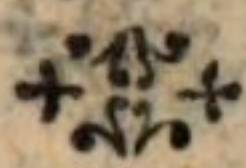
muniri coepit , primo propugnaculo
ad portam Fridbergensem collocato.
Florian.

pag. 119.

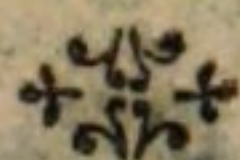
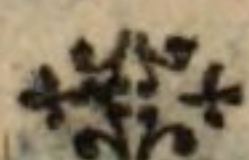
§. 423. Anno MDCXXXI. inter Ro- Ao. 1631.
mano-Catholicos & Protestantes Ger-
maniae Status conventus celebrabatur,
turbarum de Ecclesiasticis bonis com-
ponendarum ergo; unde & Composi-
torius Conventus (Compositions-Tag)
dici meruit. Die XIV. Sept. Legati
in Palatio Romano convenerunt: ac-
tum Protestantes Catholicis postulata
sua scripto offerebant, eo potissimum
inclinantia, ut tota controversia ex
æquo & bono, non autem juxta leges
Passaviensis Pacis componeretur. Id
quod cum facere detrectaret pars ad-
versa, ac porro de hac causa ageretur
amplius, plures Catholicorum, eo
quod Gustavus Adolphus Sueciae Rex
magis atque magis se in illorum Pro-
vincias penetraret, subito deserere
conventum sunt compulsi, adeoque
quod ad summam rei nihil promotum
fuit. vid. Helvicus in *Theatro Historico* pag. 131.
& ex eo Florianus. Pufendorfius Lib.
III. *Rev. Suecicarum* §. XXXV. hæc p. 120. seqq.
pauca

pauca habet : *Ad famam irrumpentis in Franconiam Gustavi conventus, qui inter Pontificios & Protestantes ordines Francofurti agebatur, re infecta solvebatur, veluti jam lite super bonis Ecclesiasticis alio disceptationis genere expedienda.*

§. 424. Jam Rex Francofurtum contendens, Philippum Reinhardum Comitem Solmensem præmisit, oppidanis persuasurum, ut ultro in ipsius partes transfirent. Hi initio neutralitatem surdis ad istam Regis auribus per Legatos Offenbacum missos ingerbant, quibus Rex nullo modo à se tanti momenti urbem à tergo relinqui posse reponebat, minis quoque adversus abnuentes intermistis : Cæterum non nisi sexcentos suorum Sachsenhusæ præsidio recipi postulabat. Legatis in urbem reversis Rex, non expectato ipsorum responso, summo mane exercitum instructum ad Sachsenhusam sistebat, ac ut citra moram portæ recluderentur, imperabat. Quæ mox ut paterent, favor terrorque Regii nominis efficiebat, die XVII. Novembris potior pars exercitus cum ipso Rege per Sachsenhusam pontemque, quo
Mœnus

Moenus infernitur, urbem ingressa, altera parte Höchstam versus iterum exiit. Sexcenti tantum Sachsenhusæ præsidio relictæ. Sed plus ad urbem in officio continendam valebat amor Civium, quem in transitu Rex solita sibi humanitate pignoraverat. Cum Francofurtensibus autem conventum, ut durante hoc bello Regi ejusque exercitui per urbem transitus concederetur, hostique negaretur. Rex contra urbi defensionem & salva sua jura ac privilegia promittebat, ac si de pace tractandum foret, se effecturum, ut isthæc conventio fraudi ipsis non sit. Pufendorfius l. i. §. XXXVII. Die XVII. Novemb. signa Equitum XXVI. Francof. transiere, ac porro tum per Moenum navibus, tum terrestri itinere instrumenta bellica Moguntiam versus deferebantur. XX. Nov. Rex Francofurtum rediens, in Braunsfelsio habuit hospitium: ac postquam cum Landgraviis Hassiæ ut & Wetteravicis quibusdam Comitibus locutus, die XXII. Höchstam rediit: ubi solennia sacra fuere habita, ob receptum sine cæde & sanguine Francofurtum. Florianus. pag. 124. §. 425.

pag. 125.

§. 425. XXIX. Decembris Gustavus Rex, id expetentibus Francofurtensibus, nundinarum libertatem confirmat, suosque severius jubet, ne peregrinantes, sint cujuscunque religionis, ullo modo incommodent. Florianus.

Ao. 1632.

§. 426. MDCXXXII. X. Febr. Fredericus V. Palatinus, qui diu non modo Regno Bohemiæ, sed & Palatinatu suo exulaverat, Francofurtum venit.

Ao. 1633.

§. 427. Anno MDCXXXIII. Oxenstierna Francofurti ad Moenum conventum foederatorum indixit, ubi super futuræ pacis legibus & aliis, quæ præsens tempus exigebat, deliberabatur. Exempla eorum, quæ proposita fuerant, ad Saxonem aliosque mittebantur, ut & ipsi sententiam suam causæ communi proficuum dicere vellent. Confirmabat autem conventus iste, quicquid Heilbrunnæ actum esset; tum decernebat, quæ Oxensternæ & consilio foederatorum circa tractatus pacis observanda, quæ conditiones accipiendæ, aut pro re nata ferendæ, & ut omnia statim cum foederatis communicentur, nec quidquam concludatur,

tur, nisi sub conditione ratihabitionis ab universis addendæ. Circa Lotharingum placebat, ut cum factis hostem se declararit, hostilia in ipsum statuerentur. Tandem quia Georgius Landgravius promiserat, se pro rata onera belli laturum, ac amicum se fœderatis exhibiturum, omni auxilio hostibus abnegato, virum ipsi de subscriptione fœderis Heilbrunnensis remittere, pari tamen cum reliquis defensione ei iterum præstita, ac Rusehemium in ipsius manus iterum consignare. Ea decreta inter alios etiam Saxoni mittebantur: de conditionibus tamen & mediis pacis, quod scripto committere intutum foret, commodior referendi occasio expectabatur. Puffendorfius Lib. V. §. LXIX.

pag. 113. a.

§. 428. Cum Legatis quoque Gallicis, Fequierio & Grangio, qui Fran-

VII. Band.

S

cofurti

cofurti tum aderant, varia tractabantur, quæ pluribus heic recensere, non putaverim operæ esse pretii.

§. 429. Eodem anno die XVI. Novembr. Henrici Eschhornii, Civis ejusdemque Ministri Suevici molendinum pyrio pulveri conficiendo destinatum, supra pontem (am Slutloch) haud procul mola Senatoria, concepto igne confracta & disjecta est, tribus hominibus misere laceratis, utpote quorum membra corporibus resoluta partim Sachsenhusam avolarunt. XII. vasa pulveris majora in fumos abiere.

pag. 119. Florianus & Collectanea Francofur-
pag. 292. tensia.

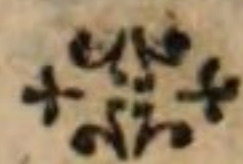
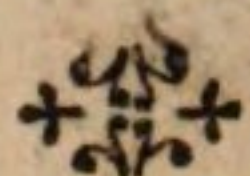
Ao. 1634. §. 430. Anno MDCXXXIV. Conventus Francofurti indictus, & ad eum omnes Evangelici per Germaniam vocati erant, utpote consilia in commune

ne collaturi, num connecti in unum
foedus possent, æquandis hostium vi-
ribus, & ut eo citius honesta pax ob-
tineretur. (Pufendorfius Lib. VII.
§. XXXV.) Ad istum quatuor superio-
rum Circulorum Ordines mature coi-
verant : Plerique Saxoniorum tardius
advenerant, Holsatis plane emanenti-
bus, Westphaliæ Comites vario obten-
tu absentiam excusabant. Cæterum
Oxenstiernæ propositionem, de Palati-
ni Neoburgici neutralitate tractatio-
nem, Electoris Saxoniae propositio-
nem, Foederatorum responsionem,
querelas Saxonis, & quæ alia hic acta
pluribus exposuit Puffendorfius dicto
loco XLIX. Confer Florianum.

p. 145. seqq.

p. 125. seqq.

§. 431. Eodem anno paulo post
prælium Nordlinganum Cæsarei, tra-
jecto apud Aschaffenburgium Moeno,
tribus tantum milliaribus Francofurto

aberant. Hinc ab Oxenstierna, Bernhardo Saxone aliisque deliberabatur, quo copiae praelio superstitēs abducendae forent. Nonnulli ad Francofurtum stativa capiēda censebant, urbe bello fovendo opportuna, & quam tunc ambiguae fidei pravis consiliis relinqui non expediebat, sed quod copiae adhuc indispositae forent, nondum depulso nuperae cladis terrore, ac ob defectum stipendii annonaeque turbidi animis, nec repente castra muniri possent, insuper metus foret, ne hostis Francofurtum inter Rhenumque penetrans, accessum ad pontem Moguntinum interciperet, tergum inde ac latera infestaturus. At enim Bernhardus Dux Moenum Rhenumque versus copias dimittit. Ipse Schon-dorfio & Aschberga praesidio firmatis, Wurzburgum excurrit, cui Turrium
Comi-

Comitem præficit. Inde, Franconiæ rebus pro tempore dispositis, Francofurtum properat. Eodem ut cum suis Reingravio se conferret, iste frustra postulaverat, quod victi, perruptis disciplinæ legibus, integrum quoque militem infecturi erant. Quicquid tamen Equitum colligere potuit Bernhardus Dux, circa Francofurtum convenit, ad portam patibularem prope molam ventis agitatam; cumque ad octo millia numerarentur, in effrænem licentiam ac nefas eruperunt, prædis & rapinis omnia implendo, ipsique Francofurto extrema comminando. Id quod movit Senatum populumque aliquot millia imperialium ut conferrent, ac porro legionem Suecicam adsciscerent præfidiariam. Quia tamen & Suecica militia ipsis erat suspecta, & Cæsaream reformidabant,

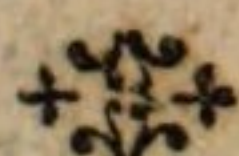
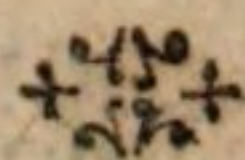
arbores ac virgulta circa urbem omnia præsecuerunt atque eradicarunt. Pufendorffius Lib. VI. (Florianus).

Ao. 1635.

§. 432. Anno MDCXXXV. ineunte Bernhardus Dux, cujus exercitus centum quinquaginta duabus Equitum & centum quadraginta duabus Peditum cohortibus constabat, ac porro Hebrono Gallico Duce stipatus, apud Francofurtum Moenum transgreditur, ut vel Mansfeldio exercitui per hospitia disperfo medius ingrueret, vel eundem Wetteraviæ annona exclusum fama attereret: irritum tamen utrumque conatu. Nam Mansfeldius adventu istius cognito, omnes suas copias Aschaffenburgi contrahebat, munitionibus raptim excitatis utramque Moeni ripam complexus. Non multo post Bernhardus apud Francofurtum trans Moë-

Moenum se iterum confert, ut cum Gallicis Ducibus, qui ad viam montanam tendebant, consilia conferret, quid invalescente hostis potentia & tam felici ubique progressu suscipiendum foret. Jam animus videbatur Cæsareis Francofurtum Moguntia inter-scindere. Unde Oxenstiernæ necessarium videbatur Francofurti præsidium augere, adversus improvisos assultus, & quod post obsidium circum positum non nisi tentata prælii alea isti subveniri posset. Sed abnuebant oppidani, paupertatem & annonæ tenuitatem causati, & quia jam dudum occasionem cum Cæsare transigendi captabant. Puffendorfius *Lib. VII. num. XII. XIII.*

§. 433. Interea Mansfeldius digresso Bernhardo Duce Darmstadium, &

alia ad viam montanam loca præfidiis firmaverat, per totam late Wetteraviam copiis distributis, quæ præcipue vicinum Francofurto tractum pessime habebant: cuius miseriam (sic loquitur Puffendorfius Lib. VII. §. XVII.) Francofurtensium inhumanitas non parum augebat, per avaritiam & graves exactiones in urbem profugos provinciales tenuibus fortunæ reliquiis emungentium: Cum contra quæ ad muniendam aut defendendam urbem pertinerent, tarde procederent: quod sibi persuasisset, utcunque res cedat, æquis se dedicationis legibus potituros, ac sua urbe devicta proniorem ad pacem viam fore, quæ res perfecit etiam, ut Ottonem Reingravium, qui Oxenstierna digresso in ejus locum Director fuerat sussectus, vix post octiduum salutare dignarentur.

pag. 193. a.

pag. 185. a.

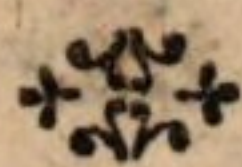
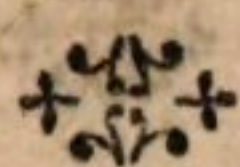
Idem §. XXXVI. l. VII. §. XVII.

§. 434.

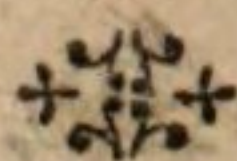
§. 434. Quandoquidem igitur Francofurtensium studia in Suecorum partes vehementer refrixissent, ut neque necessariam urbis defensionem adornarent, & Johanni Vizthumio Sachsenhusæ præfecto variis modis se opposerent, Bernhardus Dux conciliandis ipsorum animis eo proficisci constituit, quod magnum momentum in conservatione ejus urbis esset, simul Mansfeldium, si posset, Wetteravia expulsurus. Ac jam Dux Francofurtensium animos non parum correxisse videbatur, hoste Friedbergam usque rejecto, Höchstæ quoque obsidium parabatur instaurandis Francofurtum inter & Moguntiam commerciis, quando adfertur, hostem apud Spiram Rhenum trajecisse: unde & ipse propere trans flumen se recepit: qui mox cum summis difficultatibus con-

fiat ac versus Galliam compellitur
 pag. 193. b. contendere. Puffendorfius *Lib. VII.*
 194. §. XXXVIII.

§. 435. Pulso Bernhardo Duce
 deditaque Cæsareis Wormatia, non jam
 amplius clanculum cum Francofurten-
 tibus tractabatur, multis passim dulce-
 dinem pacis ingerentibus, Regum
 Foederatorumque potentia contumelio-
 se elevata. Puffendorfius *Lib. VII.*
 §. XL. Res tamen differebatur ad Pa-
 cem Pragensem, Cæsarem inter & Sa-
 xonem confectam: quam Francofur-
 tentes publice denunciata accipere
 non dubitabant, missis ad Regem Un-
 gariæ Ferdinandum Heilbrunnam Le-
 gatis, consensu tamen Vizthumii præ-
 fectioni, qui isti Legationi contradice-
 re non audebat, modo discessus sibi
 suisque liber indulgeretur; an quod
 Civibus urbanisque cohortibus par
 non

non esset. Licet autem primo scriptiunculam singularem (Memoriale vocant) Legatis Francofurtensibus se redditurum in se recepisset, postea tamen id omisit, prioribus insistens desideriis. Et mox perfecta urbis transactione, à Ferdinando Rege aderat Sigismundus Fridericus Baro Ratkejus, qui cum isto super discessu ageret; & negotio prope ad exitum perducto idem jam convalescere coeperat. Sed cum de adventu Bernhardi Ducis, & deserto Moguntiae obsidio percrebuisse, abrupto tractatu Sachsenhusam tueri constituit. Et defendit eam quoque quantum licebat, Bernhardi expectans suppetias: quo tamen tardius procedente, id oppidum jam perierat. Inter Vizthumium quippe ac Francofurtenses statim atque Moguntiam Bernhardus Dux perverit, in hostilia proruptum:

ruptum: dum iste id agi sentiens, ut oppido ejiceretur, Rosam tribunum clanculum, ac cohortes Francofurto ad se Sachsenhusam evocat, quingentis insuper Hanovia excitis, quas cum reliquæ jussu Senatus per aliquot dies essent clausæ, perrupta porta Simiarum, admisit. Turres inde occupat, & custodes à Senatu constitutos expellit, oppido plane in suam potestatem redactò: Corbibus hinc terra expletis, in ponte dispositis, oppidanos molendinis arcere conatur. Id non ferentes Francofurtani tormentis corbes petere, mox eruptione ex urbe facta illas disjicere, & Suecicos ponte ac molendino depulsos intra Sachsenhusam repellere, qui tamen resumto impetu oppidanos iterum in urbem retrudunt. Eo conflictu utrinque aliqui ceciderunt, ac molendino ignis injectus

jectus. At Francofurtani, soli Sueci-
cis impares se cernentes, à Gallasio au-
xilium petunt, qui quinque millia sub
Wilhelmo Lambojo & Andrea Matthia
Kehrhausio tribuno istis auxilio sub-
mittit. Inde statim Sachsenhusa, qua
Moenus alluit, tormentis ubique pul-
sari, ruina quoque ad inferiorem por-
tam edita: Sueci contra ruinas ob-
struere, aditus transversis aggeribus
intercipere. Sequenti die sub vespe-
ram Cæsariani assultu facto in rotun-
dam turrim, ipsumque oppidum ad
templum penetrant, unde tamen ite-
rum expelluntur fumo ejectis, qui
turrim infederant. Postridie repetita
verberatio, ac duo tormenta portæ ad-
mota, tum ædibus, quæ obstabant,
ignis injectus, quarum viginti sex in-
cendio absumtæ. Qua de causa acce-
dentibus insuper incolarum lamentis
Vizthu-

pag. 212.

pag. 381.

Vizthumius sub vesperam in certas leges oppidum dedit die XI. Augusti: quæ tamen non servatæ; sed miles portis egressus cum quatuor minoribus tormentis, & sarcinis vi à Cæsareis abripitur, cavillantibus hisce concessum quidem militi oppido excedere, sed in promissa Gustaviburgum deductione Vizthumii tantum, non militum factam mentionem. Ita Vizthumius direptis omnibus, uno comitante, Gustaviburgum venit. Miles sacramento Cæsaris adjungitur, Hanovien-
 ses tamen plerique ad suum præsidium
 refugiunt. Puffendorfius *Lib. VII.*
§. XC. Nicolaus Helvicius in *Thea-*
tro Historico.

§. 436. Interim Francofurti qui agebant consiliis Foederatorum Assessores, rebus plane collapsis, & urbe in partes adversas digressa, extrema metue-

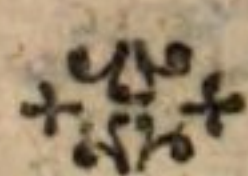
metuebant. Et cum Pace Pragensi se exclusos intelligerent, literis ad Saxo- nem datis à se acta defendunt, aut excusant petuntque, ne quod Ordinum nomine gestum sit, ipsi luant, aut è vinculis causam dicere cogantur. Eodem argumento ad Brandenburgicum Ordinesque inferioris Saxoniae scribunt, simul Oxenstiernæ salutem suam commendant. Sed cum læsæ Majestatis argui se intellexissent, ac Francofurtenses eorum deditionem poscerentur, premente insuper inopia, jam extrema supplicia metu præcipiebant. Abnegaverat quoque Ungariæ Rex liberum Francofurto discessum, vetito, ne deinceps talia petere auderent. Tandem Otto Rheingravius, opera Falkensteinii Comititis, ut Francofurto discedere liceret, impetrat, Comite Solmensi, sui patruelis captivo, pro se liber.

libertati restituto. Unde Moguntiam, hinc Argentoratum dimissus, omni rerum cura deinceps abstinuit. Reliquos latebræ apud amicos exilio
 pag. 212. a. subtraxere. Puffendorfius Lib. VII.
 §. LXXXIX.

§. 437. At Galli cum Bernhardo Duce ad Moguntiam Rhenum transgressi nihil memorabile gerebant, irrita spe conjunctionis cum Landgravio, nec vicino Galassio Francofurtum tentare ausi. Quin nec ista urbe facta subito excursionem eripi poterant reliqui è consilio Foederatorum, anxie id petentes una cum scriptis publicis. Vizthurnius tamen, regionis gnarus, ulciscendæ injuriæ cum valida manu Francofurtum versus excurrrens, Cæsareos in se alliciebat, eosque in insidias pertractos ita excipiebat, ut multis cæsis captisque, Hazfeldio equus, cui insidebat, occisus, Lambojus

bojus in brachio vulneratus sit. Puf-
fendorfius *Lib. VII. §. XLI.* p. 212. b. f.

§. 438. Anno MDCXXXVI. Hano- No. 1636.
via obsidebatur à Cæsareis. Sed Fran-
cofurtenses, qui jam, quo destinata Cæ-
sareorum tenderent, agnoscebant,
Hanovienfibus clanculum favebant,
eorumque liberationem optabant, quod
his subactis sibi obsidium imminere
metuerent, præsertim postquam de-
prehensum fuerat, quatuor Cæsareo-
rum millia, circa Darmstadium congre-
gata, in animo habuisse Sachsenhusam
subita per veteres ruinas invasione op-
primere, qui tamen, cum Francofur-
tenses nuntiis passim excitati rebus suis
prospicerent, re non tentata retro
abibant, jejuna cavillatione jactantes,
errore scribæ Hanoviam versus iter se
instituisse, cum Hagenoam abeun-
VII. Band. T dum

pag. 252. dum fuerit. Puffendorfius *Lib. VII.*
§. XXXIX.

§. 439. Hoc tempore Syndicus
urbis floruit D. Jacobus Schutzius :
anno autem XXXVII. D. Hieroni-
mus Marstallerus & D. Zacharias
Stenglinus.

§. 440. Eodem anno Francofur-
tenses cum Hanoviæ præfecto Ramsæo,
obsidione non modo liberato , sed
proximos quosque excursionibus ve-
xante , de neutralite convenerunt ,
ad Majum usque proximi anni mensem
pag. 265. b. servanda Puffendorfius *Lib. VIII.*
§. LXXI.

Ao. 1637. §. 441. Anno MDCXXXVII. Ram-
sæo illi inter reliqua neutralitatis ca-
pita cautum erat , ut Hanoviensibus ,
præter cætera necessaria , frumentum
quo

quoque in ipsorum (perinde ac in Moguntino ac Darmstadiensi) agro ac urbe coemptum in oppidum convehere integrum foret. Quæ res effecit, ut Hanovia non sibi modo sufficeret, sed & aliis annonam haberet subministrare. Hermansteinium (Ehrenbreitsteinium) id expertum, quo Ramsæus duas naves annona onustas secundo Mœno, non sentientibus Francofurtensibus, inde Rheno Hermansteinium dimisit. Paulo post tamen hoc munitum castrum fame expugnatur: in quo cum Moguntinus potissimum fuisset occupatus, Ramsæus elapsis induciis Aschaffenburgum & Selingstadium capit. At hoc Moguntinus auxiliantibus Francofurtanis iterum invadit, & post depulsum assultum deditione occupat. Tandem Cæsarei, intercedentibus Moguntini, Darmsta-

diensis & Francofurtensium Legatis,
cum Hanoviensibus transigunt, eoque
Hanovia totusque Comitatus, ac simul
Philippus Mauritius Comes cum omni-
bus suis, abolita anteaكتورum memo-
ria, in Pragensem Pacem recipitur.

p. 289. seqq. Puffendorfius *Lib. IX. §. XXXV.*

XXXVI. Quid tamen Ramsæus po-
stea egerit, quomodo Comitem Ha-
noviensem una cum Alberto Ottone
Solmensi in custodiam dederit, mili-
tem sacramento Reginae Sueciae denuo
adegerit, & quæ defendendo oppido
requirebantur, diligenter paraverit, in-
felici quantumvis successu, Puffendor-

pag. 290.

fius partim *Lib. IX. §. XXXVI.* par-
tim *Lib. X. §. XLIV.* memorat. Ni-
mirum Moguntinus Elector & Franco-
furtenses, Ducibus Ludovico Henrico
Nassovio Comite & Metternichio
tribuno, Ramsæum opprimere consti-
tuunt,

tuunt, contractis septingentis peditibus & modica Equitum manu. Hi anno MDCXXXVIII. XI. Februarii per noctem Francofurto egressi summo mane Hanoviam perveniunt, cum Kinsingam fluvium rustico monstrante vado superassent. Hi sive virtute sua, sive Hanoviensium prodicione vetus oppidum arcemque intercipiunt, Ramsæum in novo oppido fortiter se defendentem, ac graviter vulneratum capiunt, qui postea, Dillenburgum abductus, duræ custodiæ inclusus vitam finiit.

§. 442. Hoc ipso anno ——— Ao. 1638. xxxviii. XXV. Maji structura super anteriorem Monasterii Carmelitani portam, itemque longum illud ædificium, è regione domus monetariæ, Prioratus nomine insignitum, ut & aliud ædificium fonti incumbens, quod olim ædes æstiva vocabatur, & in ea Johan-

nes Bachusius, Prior, sed & magnus
 pag. 139. librorum ad bibliopolas spectantium
 pag. 293. numerus combusta. Florianus. Col-
 lect. Francof.

Ao. 1641. §. 443. Anno MDCXLI. Lucas
 Kupferschmidius, Juris Licentiatus,
 Syndicum urbis egit.

Ao. 1643. §. 444. Anno MDCXLIII. Conven-
 tus deputatorum Imperii Ordinum, de
 quo jam in Comitibus Ratisbonensibus
 decretum, ad Kl. Augusti Francofurti
 indictus. Quid in eo tum hoc tum
 biennio proximo actum, strictim re-
 censet Puffendorffius *Lib. XV. §. LIX.*
 p. 532. seqq. & *Lib. XVI. §. LXVI. & seqq.* & *Lib.*
 p. 554. seqq. *XVII. §. XXXIX.*
 p. 571. seqq.

Ao. 1644. §. 445. Anno MDCXLIV. V. Au-
 gusti angularis illa domus pistoria in
 vico Bockenheimiano (gegen der al-
 ten Weed) conflagravit. Collect.

§. 446.

§. 446. Anno MDCXLIX. IV. Au- Ao. 1649.
 gusti ob pacem Germanicam superiori
 anno confectam, ac Norimbergæ per
 executionis tractatus confirmatam,
 eucharistica solennia insigni cum re-
 ligione sed & pompa non vulgari Fran-
 cofurti sunt habita. Florian. Eodem
 anno Judæus Francofurtensis Jsaacus pag. 140.
 Helenius, Abrahami Medici Judaici
 Werthenensis filius, im Academia Pata-
 vina Philosophiæ & Medicinæ Doctor
 creatus, ac publice renuntiatus
 est. Diploma renuntiationis lati-
 num perhonorificum editum est in
 Johannis Ottonis Taboris *Collatione*
juris Romani & Francofurtici anno
1665. Giesse edita.

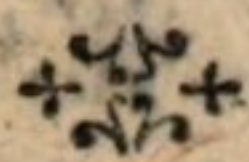
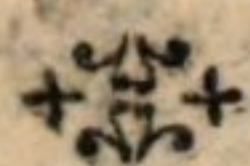
§. 447. Anno MDCLII. IV. Octo- Ao. 1652.
 bris solennes ludi jaculatorii in campis

ad portam Bockenheimianam cele-
pag. 140. brati, Florian,

Ao. 1654. §. 448. Anno MDCLIV. finitis Co-
mitiis Ratisbonensibus mense Octobri
Legati Ferdinandi Cæsaris Francofur-
tum venerunt, Conventum deputato-
rium celebraturi. Cumque lentius
accederent Ordinum Legati, anno de-
mum sequenti XV. Septembris Palatio
Romano facta est à Cæsareis propo-
sio, vide Pancratii Lampardi *Politische
Reichshandel*. Dúravit hic conventus
pag. 19. ad annum usque LVIII,

Ao. 1655. §. 449. Anno MDCLV. XXIII. Octo-
bris eucharistica sacra in memoriam pa-
cis religiosæ, superiori seculo confectæ,
Francofurti celebrata sunt.

§. 450.

§. 450. Eodem anno VIII. Julii
extima domus adversus pomum au-
reum combusta est.

§. 451. Anno MDCLVII. Leopold- Ao. 1657.
us Ferdinandi III. filius Romanorum
Imperator electus & coronatus est
Francofurti.

§. 452. Ibidem singulare foedus
est compositum. vid. Florianum. pag. 143.

§. 453. Anno MDCLX. ab Electo- Ao. 1660.
ribus cæterisque Electoralis Rhenani
circuli Statibus conventus fuit habitus.
Præcipuum deliberationis caput fuit,
quomodo res monetaria in ordinem
redigenda, ac abusus tollendi fo-
rent. Protocolli summam exhibet
Florianus.

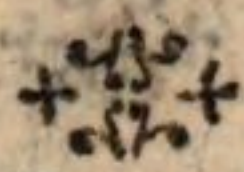
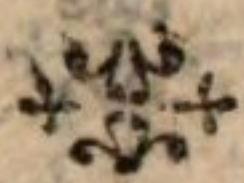
P. 143. -----
162.

§. 454. Eodem & sequenti bien-
nio nova illa ædificia in foro equestri
ad aream decurforiam (Rennbahn) ex-
pag. 293. tructa sunt. Collect.

Ao. 1661. §. 455. Anno MDCLXI. à die XX.
Januarii usque ad diem XXV. Moe-
nus intumuit, ut à porta, quæ die
Zahrsforte dicitur, usque ad Leonhar-
dinam, prope totam plateam librariam
undæ occuparent.

§. 456. Eodem anno VIII. Junii
in natalitiis Leopoldi Imp. hilaria pyro-
bolica fuere instituta, quæ describit
pag. 164. Florianus.

§. 457. XII. Augusti Johannes
Adolphus Stephanus à Cronstætten,
Scabinus & Senator, ejusque uxor Eu-
phrosi-

phrosina Waltheria anno conjugii quinquagesimo jubilæum celebrantes in veteri Limburgo, sive Palatio Patritio, plerosque urbis proceres lauto convivio exceperunt. Florianus.

pag. 165.

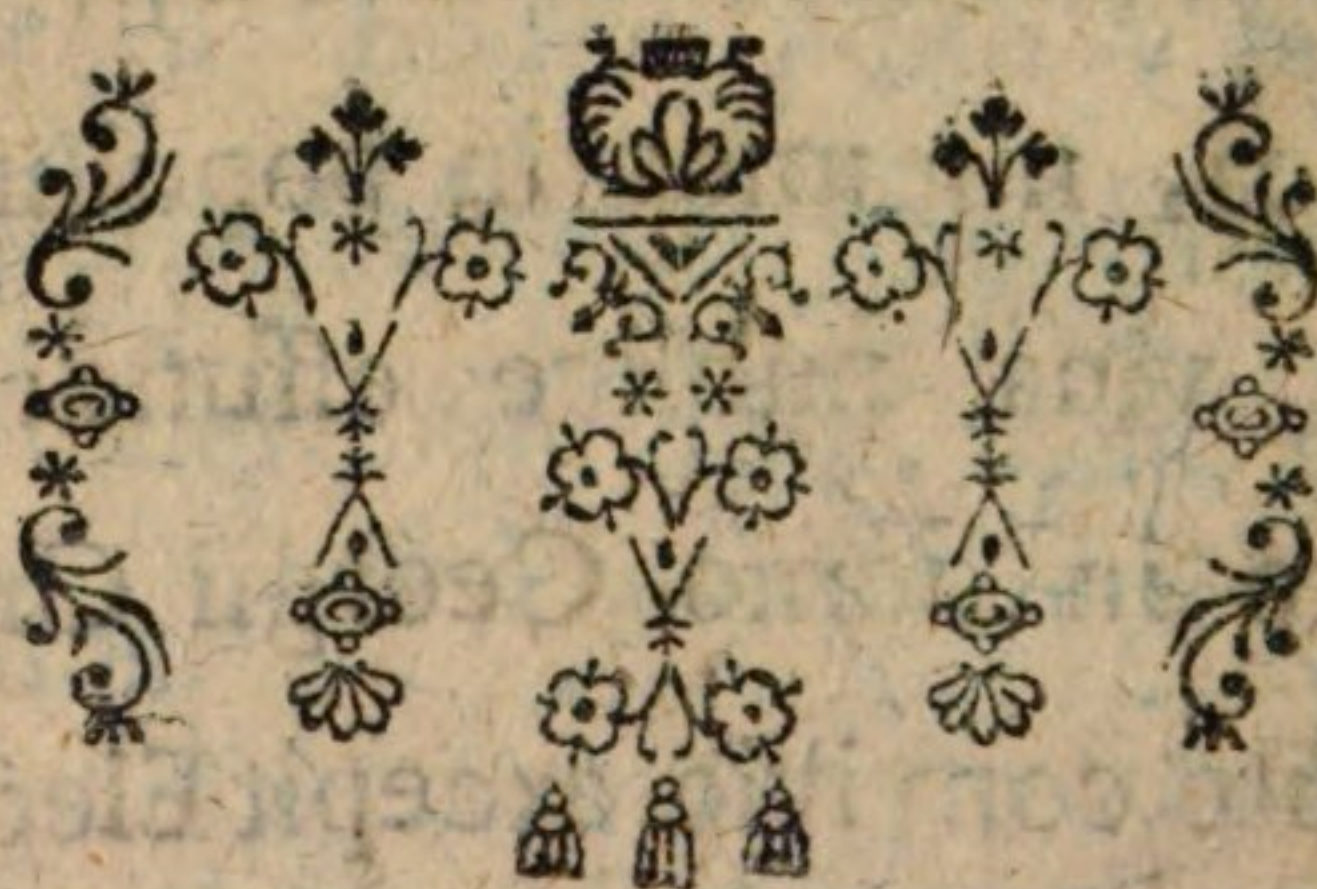
§. 458. XVII. & XVIII. Novembris Robertus Gravellius, Legatus Gallicanus, ob natum Delphinum primogenitum lætitiâ suam argumentis splendidissimis contestabatur. Nam & sacra in Bartholomæana æde haberi magnifica, nummos in populum dispergi, vina publice effundi fecit: ac porro in domo Georgii Grambsii Cos. lauto convivio excepit Electorales ac Ducales Consiliarios, itemque Scabinos aliosque honoratiores viros. Videatur Florianus.

p. 165. seqq.

§. 459.

Ao. 1662. §. 459. Anno MDCLXII. ex decreto Senatus exercitium maiora torpag. 169. menta displodendi institutum. Florianus.

Ao. 1663. §. 460. Anno MDCLXIII. XXI. Januarii pars cauponæ zum Krachbein dictæ sphæristerio conflagravit, geminam fortunam subiit die XXIX. Januarii longum illud stabulum ad monasterium Prædicatorum.

Moser, Friedrich Carl von, 1723-1798

Diplomatische und historische Belustigungen

Bd.: 7

Franckfurt [u.a.] (1764)

J.publ.g. 493-7

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10560342-0

VD18 80271626-001